వేలాపుర మాహాత్మ్యము

షష్ఠాశ్వాసము

శ్రీమద్ధిమ ధరాధర

జామాతా సర్వదేవ సన్నుత చరణా

కామాది దోష వర్జిత

సోమార్ధ కిరీట సోమసుందర లింగా॥

క॥ శ్రీమష్టే చరమును వినుము ఋషి

సామశ్రుతిగాన లోల సద్గుణశీలా

తామస రాక్షస జాలవి

రామా లోకైకాధార మరవినేత్ర సోమా॥

వ॥ అవధరింపుము సూతుండు మందానందకందళిత హృదయా

రవిందుండై శౌనకాది మునీంద్రులకిట్లనియె నట్లు కంజ

జసంభవుండు వసిష్ఠాది మునిబృందంబులఁ గనుంగొని

యిట్లనియె॥

క॥ తెంకోల శివుడు యుక్త

స్త్రీలకుం సుపదేశ మిచ్చె సద్భక్తి ముఖ

నిర్మల విస్తరించుచుం

నా వింపుడు సావధాన మనస్కులు కలారా॥

సీ॥ శ్రీమంతమైనట్టి జగతిన్ గైలాసొంది

సరస్వతి సమందరముల

స్వాయంభువంబు ద్వైశాభువింగ ధిమిత

ష్పాదుస పంచ ప్రవృత్తి త మ్వార్ధ్వ మముస నమ

కాంచ వైపై కాందం బౌ కాం పాద భూమి ని

సుందరే మునుచా రా సంద మునాద్రి

రమా ది పాపా జాం బా సందుంబి వింగరా

పంబు న సంభవ దంబ బొద్యెన్నగా న

రమ ది రమం కాంచ రామ యగ సన కౌది వేసు

తె ల్లబలు నేం దుం దిది మహాల వింగ మునసాము

నగుబు రజి పాంచ లాంది ఫ్రకాశ్యస్టలంబు

లం దుం గల వింగ మయూ త ఉ రమాం కుర మయూ ॥

చ॥ ఇర రమ గ మహాల వింగ గ మధ్యైన కేదంబు ధ నాధ నా ఫూ దో

పాం రం దుం స మస్త వింగ గ మధ్యైవ బుగ సర్వ దిగ్వ్యాఖ్యైపరాం

ప రు దుం వి భువం దుం సాశ్వ మదు పెంట వ్వై పా మవ్వ పరాని లాకేరం

వ రు దుం స్వ రమంప్రకాం శు దుం వి క లవ్వి దూం రు దుం సంవిధ్రాం క్వవిక్ ॥

సీ॥ అ న రమం బు ర జి పాంచ లాంది శి ఫ క్షేత్ర

మయు ల నీ సాం న్నిధ్యవైవ పె ఆరము చుండు

నా వ దం బ వు పారరు పా బు వి ని ల రయం

దుం క్వై లాస ప తి వ బు దూం ల మం దు

భాం సు ర వి మ ల సేం పా స నాం పై నద్వై

ల వి త మాం ధు ర్వ పాం స్వై ల స న మూల

శంభుధర్మంబులు సర్వాగమంబులు

తత్త్వవిజ్ఞాన సద్ధర్మ తతములు

నందిభృంగ్యాది నిఖిల గణప్రవరులు

తగ విశేషంబుగ ఘన సనాతన సనత్సు

జాత సనక సనందన సనత్కుమారకం

వెలయ జెప్పెర హంసన్యమున్ దేవ పదగా॥

వ॥ అట్టి సమయంబున

క॥ మహానిత హర్షమగ్న మహాత్ము

స్థానీయులయి కైలాసాంగులు జగ్గ

ధ్యాన్యైకశీలు లార్హరు

భానుపతి రుద్రాక్ష భూతి భూషితులగుచున్॥

వ॥ శివలింగార్చన తత్పర విష్ణు నజటూ శేష కేశ భృన్నందనో

ధృ ప్రనిక్షించి నమస్కరించి మది తాత్పర్యంబు దీపింపయు

క్షేవ భూమము శిల్పలు బ విచార ఘుల్లవినం వేమా సర్వజ్ఞుడు ఫ్రటిజకం

జ వ సం హా ప వివర్త హరా ఖాపదా బ్జశ్రీ ర జ స్థై నేరా॥

వ॥ సరగ స్వామి పృథక్ష్షిసిద్ధు ఉపదేశింబిచ్చి రక్షింపు వేగా

పరమేశా దారం వకపంగాను జైక్త్రిమెయి సింహాద్రిం ప్రభూ సుందరే

శ్వరుడు తత్త్వంప ద యహా నివ తుం డు గుచుం వంక్షేత్రలకుం జెప్పత

త్సరణి మంజుల హా జ్ఞ యహా వృవ రసా సాంరంబ హారంబుగన్॥

సీ॥ పద్మధ్యంబం పంవయు తగ విస్తరించెద

వినుడుంకా స్త్రైణులాంగ వి శడ వాగులా

సంతము పది ఫ్రాణ్ణాదైతె మహోత్సవి

పరాశక్తి దండద్వైత ప్రస్తుత గగగ

భావనా మహా ప్రాణ పగ మాష్టప్రయోగస్య

సిద్ధి లక్షణాగ నూర్ధ్వ హేతు లయ గ

నన నాంద రూపిణి నఖ నిమా ~~చరణాచ~~ రణాప

మంత్ర దస్త్ర పాంపూ మసునాగు నాంశ్త్రీ

యందు భావింప్ర ద్రొంత మహిమాయ మాగ

సకలు ... ప్రతిస తని మాంఖ్యగన లశక్తి

... ల యలు తేను మడుప్యంగ సన్నిదసగ

వివిధ ఫ్రాణులు దను ఫొందు వెరఫు తోంగ ।

వ॥ మరియు సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన జ్ఞానయు ప్రాఫ్యంతి సర్వగసంపదలు యాగ, ...

బులకొంది కొర రాంబునను, ఫ్రాణ జ్ఞాత్మనెంబైన జ్యోతిన సర్వ గనంపదను

శుభాపాస్త్రికైమసంబున ప్రాణంబుగ నయనాను, సరస్వతుబ్బి నిపాంగ

వేంబునను, సమస్తానంద దాయకంబైనయట మహ్న నరస ఎవయాంబి విద్యా

జుపంబు సకల సిద్ధులకొంకేను జపియించుందని ఫలములని పొందు

దైనపరదేవ శ్వరుండు సిద్ధ్యపాయంబు పదేశించిన ననవరాంసచి

త్తంబుల ప్రమోదయుక్తులై వేర్వ విశేంబున నన్ని చరింప కేమన్నయిక్షే

తాంతుబంకే నుగాని క్రొత్తాదైశమూన సుందైశంకేయుండుట్లునిశేపే

యుంచె॥

క॥ దీ న వ న సా ద రా ప్తిం
జ్ఞానోత్పత్తియు సంపంతకెలుగకె వారి
జ్ఞా న ము న శి లా కృ తు ల ను
బూనిని బుం డ వ ని మా ధ బు ద్ధు ల ద గు చున్॥

చ॥ అ ని వ ట వేదా ల పా స గి రి జ్ఞా ప్తి ది ష్టు శ పిం ప య ట్టై రో
జ నులు వి షై ర దు స్స హా న సా ప జ్ఞ యుం బు న కం పి తాం గు త్రై
మ న ము గ లం గ నిం ద్రి య ము స మా జ మయు శా ప్తు లు ద ప్ప సా రె తన్
వి నుత యాం న ర్సి శం క రు ని వెం ది య యు ప్రా ర్థ న జే సె రా య త్రై॥

తే॥ యుం క ర గ ణ రా ల దు రా ప్తు లు
ఫే క్షని వేం దే శ ము న వ సెం తు మ యు ము సు డన్
వూం క డ కేన్ రా క డ మా
కె కా ల ది షు టుంచు దె ఋ ప్త వి రా శ్వ ర య ము ను చున్॥

క॥ మ యు డ వె యు ద వ శి ష్టు డు కె రు ణా
హ్వా ద య యు రె హ్హై య ట్టై సుం ద రో జ న ము న తమున్
మే యు దు దు కా నం గ ద రి స్ట త
వ ద నా బ్జుం డ గు చు బ వి కె వా జ్ఞా దు ప్తు ల కన్॥

సీ॥ చ క్క ని పాం డ్య దే శం బు న శ్రీ భ ట్టు
మం గ ళ క్షే త్ర మం త్రి నం గ సె ప్పు
ప్ర క ట వై భ వ జ్ఞా ను సెం క మ ప్ర వ చ న వృ ద్ధి
మ వి ది వ్య శ క్తి స మ వి ద్వాం సు

ఘనవరబహుశాఖాక్రాంత యోజనం

బహుల విశాల పత్రావృతంబు

మంహిత ఫలోద్ధర మార్గ నినాదంబు

సుప్రదోహోద్దీప శోభితంబు

నైనయామాని కెందసహస్ర వర్ష

పరిమితంబైన కాలంబు బ్రాంతమునను

సంత శాంత కృపాస్తమోత్కాంతులగుచు

నియవ్రతీరతి చట్టుల నియవ్రతావసగ ॥

వ॥ అనియివ్విధంబున సంప్రతిశాపంబిచ్చి

తే॥ పరమేశ్వరుడంత గనౌ

శ్వరమునీశ్వరుల తోడ సముచితగోష్ఠి

పరివర్తించియు నంత

శ్వరుకె వెలయాది దేవి వసతికి జనియెన్ ॥

సీ॥ ఆయక్షయమువమల కౌరి వివేయము సంవత్సరంబులు గడువంగనంత

నేరుతాస ముద్రుడై వర సుందరేశ్వరుం డమల గురుస్వరూప ముద్ధరించి

యంబ్రోషియ కేరుతెంచి యందొక మాదిసిద్ధుడు తగ నుపదేశింప ధన్యులగుచు

సిద్ధిప్రభావంబునే సర్వదిశలను గగనయానంబుల ఘనవకే కెల

సారె సారె కేలి నిష్టావిహారులగుచు

భద్రశైలంపు టాంటుమావ సులు దాక్షి

శ్రీకరంబైన కైలాస శిఖరిజేరి

శిష్యుని వద్ద వసించిరి చెప్ప విధారి॥

తే॥ యిది సుందరేశ్వరుని మహి

మ్మది యమూఢ వివేక దీప శోభించు మదిన్

చదివి వినవ్రాసిన వినినను

వదలని సంపదల జనులు వర్ధిల్లుదురిలన్।

వ॥ అని చెండియుం కేంఛ సంఛ ప్రందిట్లనియె

తే॥ నేఁటి విమల దాలకేగ తేం

పాకచ్చైద స్వచ్ఛ జల ధరణీ పవిత్రై

ద్వారంబులు ఛైదించిన

గౌరీపతి వేళవి నందుం పునమసుతారా॥

వ॥ అది యెట్లన్న వాళ్లికాం పాకచ్చైద చూశంండ నవెక్క సృహాశ్రీండు

కాంచీపురంబున సదా పరమేశ్వర భక్తియుక్తుండును సర్వశాస్త్రార్థ

తత్త్వజ్ఞ రసజ్ఞుండును, మహాప్రభావ సంపన్నుండై, కె తేట పాలకే

యుదార కేండలా ద్వాభర ణాంబులును, కర్పూర కాశ్మీర కస్తూరి

పటీరాది సుగంధ విలేపనంబులును జావించి, శంఖువి ద్యాసవ

న్నిమభసి వాళ్ధూజన త్రిపుండ్ర రుద్రాక్ష మాలికాలంకృత విగ్రహాం

డై నిత్యంబు నంత్రీమ ష్వంచాక్షరీ జపపరాయణుండగుచు,

సద్వ్యాపారంబుల శివార్చనంబు లాచరింపుచుండ నతండు,

కల్పాంత కాలంబుల విశీర్ణంబగు కాఫలాక్షైదేవి ది వ్యాలయంబున

ప్రవృద్ధంబగు కాంతారంబు ఖండించి గోపుర ప్రాకార మంటపంబులు

నవీన ప్రబంధంబు యాగా వించి నకొరగాంబు సంజేసి యుదిపొందలు

విచక్షణావంతులగు విద్వాంసులు లలిత కొం డాంగ చ్ఛేద చారిఘంటని

తీర్థంపంబడి గా జగన్నాథ యుచుండు నెంతే (నా యు లెం డ ॥

సీ॥ మహిత కంచానవే మజ్జనాద్రంబు కొవరాక్షైప దాక్షరాప క్షేత్ర నగరి

యుద్యానిక తరుదెంచి నప్టు పురాణాశాస్త్రార్థి జ్ఞాలగు మునీశ్వరులకులక

పొలాస్యనగర మహత్త్వంబునని సంవత్సప ద్విజ నీ తీర్థవై భవము మరియు

తమ నేయం పుణ్య విం గ ప్రభావంబు నువి వి విస్మయంబు ం దిమ సుకవి ఘనుడు

గీ॥ యతాపు హాక్షేత్రముననే కెగింయూర్ధాశుడ దృశనము చేసి యుప్పుడు తప్పార్థుడగుడు

ననుచు చింతాక్రాంతని మగ్నుడగుచునుండు తెలను పొడచూపి యుష్ణని బవికె శిష్యుడు॥

కం॥ లాకేంలకుశ నంబడకంనం

ఏకాకి వినీ ప్రమదుర కేపెంచి యుమ న

నై కాంతంబున నగను గాని

నీకెంచికె పొంస్యమరల న్రపకేంల తిలకా॥

తే॥ అని పవికె యుం తద్దా నందైన

కం॥ తెలదెలపి ప్రబుద్ధుండై

వెలమవికె యుతె చవచ్చివె షాంతర మిం

గొలయుగ గ్రకు(నవ్రైకాని

మలయుతే న్రపుడడుగిడెంచె మధురాప్రియతె ॥

కం॥ ధీరతకొంచె నాయుకుడా

ధారెచనుదెంచి గాంచె నాదెగవనే

ధారావేగ మంబు భయదా

కారమ్ము నేలా లంక పోద క్రొత్తై యరు చటిన్

కం॥ చెలంగి విన్నైన పటిమన్

పారమ్ము గాద లవనేని పాండిత్యమ్ముగం

ద్వైరి యరు లు గాంక మన్నరి

నారా కడ పెరుగ బడిన నగు సంగరమున్॥

క॥ యావేగవ తీరయ్యము ను, భగావల్లభుం క్రోధ గస మ్ము పాసగిన చేనే

నే విధ మిల జయింపగ నగు, నే వే ధ లా రెండు పాండవుల పెట్టుకొ రియ నగ మున్॥

కం॥ యుద్ధైర గుణ కొంచె పటి, చిత్తంబున బాండవుల రాజ్ని చింతన పటిమన్

యయు త్రిత కేలా లస్థి ముద్దై, గయు త్తర పర వేం శర(~~...~~)గాద్భుయుని వెక్క శక్తైన్

కం॥ పాలా పాల గర శాపపా, పాలా స్వ ప్రరి ని పాస పాఠ మ్ము క్షత్రు మం భుం

జ్ఞా లాక్షి పపదపంకేజ, కాలా బితేశ యయు ~~మాపా~~ను నుం పర్ణ కెరం ణాప్రాంణ్ణా॥

సీ॥ అనఘుం భవ వీక్షైత్ర ము నం దిగ్గజాో ధ్రు త మంగు తావ కీయు విమాన వరము

న మధ్య హా(ద్ర) పా కార ద్వైయయు పాద ప్వయుం భూాప పెపే భవ దీయు పూాల వింగ

వేంగ నుంగో సు వాంఛ నే రా(త్రి) పెచ్చి విన్నపన ది సంగవి ని గుడె ని వచ

నే విస్తె యయు దుం దింకే నే ది యయు పాయు మయ దె లు స్తృ పెూప రమెుశదే వదేవ

గీ॥ నీవ శరణంబటంచును నృపవరుండు దైన్యస్వాంతక్షుల విల్లు(ప్రా)ర్థనయు జేయం

పాలకించి చేందంబవ నాధి నాధు డవని సంరక్షణా రెయిన రవి నాస్త్ర దయాచి॥

అం.మ.॥వ.॥ ఆరేయు సర్వసాల। ద్వార కే పాటు మయు లు మయాసి పద్ర్రక్షేవ విం

పాండురంగ బియాన ముద్రా। కారి మ మయు లాసే నద్ధి వసద్ధ గ మహత్మైయుండుక్॥

వ॥ అంత సుందరేశ్వరుండు సిద్ధరూపధారియై యుత్తర ద్వారకవాటంబులు భేదించి
వెలపలికేగి వెడలి సంపూర్ణజలప్రవాహపూరసమన్వితయైన వేగవతీనదిని
క్షణమాత్రంబున సికతామయస్థలంబుగా నొనరించి కొంతదూరమ్మేగి యంతఃపురవల్లభుల
ని మన్నించి సమయంబున పురంబునకుం జేరఁబోవనిచ్చియున్నంతరంబు॥

ఉ॥ ఆ మరితీర్థరాజవిమానాంబుప్రముఖ ద్వారదర్శనత సు
స్నానము నిర్మించి సర్వమహాపూజలు సేవలయంగ దివ్యమై
మోదమునిచ్చి మంటపమయూరమణిమయమూర్తిని మీనకేతనున్
ప్రేమమదాలయంబు సుందరశుభుడు గన్గొని పెండ్లి వేడుకన్॥

చ॥ అనయము విఘ్నతంగజగజాదిగణాధిపసంస్తుతంబునై
దనరుచు విమానమున్ మనసుధామయసుందర విగ్రహమూర్తిన్
గనుగొనుచుంపుచూచి తపమేగన్గొని భక్తిరసాబ్ధిపూరితుడై
తనుపులకింప హర్షజలధారలు కన్నుల నిండి రాలగన్॥

చ॥ పరవశమానసంబున నృపాలుడు గద్గదకంఠుడై మహే
శ్వరుని బహుప్రకారములు సన్నుతి జేసిన మంత్రిపుంగవుం
స్థిరమతి దేవమంత్రజపశీలుడునైన జపంబునర్చిత
చ్చరితము తెల్లమొందుచును సన్నిధి నిర్మలముంచె లక్ష్మిగన్॥

సీ॥ ఆ నృపోత్తముడంబాయను భక్తిలక్షించి భక్తవత్సలుడౌ పరశివుండు
సుమహితంబైన తీర్థము నిచ్చియున్న నుని ప్పుడే ప్రాంతద్వారాత్రికుమారుండు
భండనంబున రంపబడిమహాలయనికేతనముగా నశ్రుపూరితయుగళమున
మానసమ్మున చూచి శాంతినిపల్లవమునేయు త్తర ప్రగల్భుడై చేసె

గీ॥ యవన వనిశాలము జూచి చెనలపరించి సిద్ధరూపము మనగాండ జైసెనంత
శిష్యుని కృప మందిదలచుచుండ నని విభుడు కాంచి ప్రాపించి దీపించె కలిమిమించి॥

సీ॥ మును నంపాద్వార విఛైదన, మును నరించి యరుంధారుడై మంగుడ మయూరసి పదిలమై
యున వరము గవృష మయూర్ల, దన దించె చక్ర చింతాంక్షిడుడుగు చుండ॥

సీ॥ అవలనా తీర్థయమై నసౌధాంతరము నచేరి గొయ్య స్థాంగివై నవినా స్థైగూడి
సుందరేశ్వరు దొరవొంద మొలుండు చుండె రత్నరాజి వమ్ము దళల పర్యంకమందు॥

అంత॥

సీ॥ ఉదయాద్రినేవలాంఛ్ప్రడుదయింప నాద్వార రక్షేసుల్ తమ లాగ్రంబదక్షేమితిని
ద్వారకేశాంబుబైదన మహదభ్ర ద్రాబైదముఁనజూచి విస్మయాబ్ధిని మునింగి
మేల జూషరాక్ష్వ జూతల నాడు నేడకే నిత్వెల్లవైయనా తని చెపులుచనేవిలచి
యిట్లు నిరామయా నవేంద్రునిన్నటిరేయి కోటవాకె క్లైల్ల మాయిగాచె

గీ॥ నేడులకనం మశ్వమ్ములు కనుదురు గొండిపెనిదుర జూంది ప్రభాతమౌ నిప్పుడు జూడ
మయూర్లిటు పరారుబడి వృష మంద్రులాడివిడయు నవ్వి హారశారెవుట్టంగ నోవ మది॥ తా॥

చ॥ అది విని పాండ్య భూవిపల యాధిపుడు స్థిమితాంతరంగుడై
కదలకె యుండె నంత యనుకొర్లమెటుంగ నటదలంచి పాండుమా
రది దేవియుండు నేత్రము నసెల్లడ శోధనజేసి వారువే
వెతుకగనె టుంగతే మునేప్పు డింతయనం నశందె రుంగు జూడ నరా॥

సీ॥ సాల ద్వారనివాసకేలు, నే లాగునే నండు పేమానవేంద్రుడు వినియా
లాలవు వీక్ జుబించుండవనే, నెలక్ పవ శింపె మాగుల నియను మహోదక్॥

శా॥ ఆ రాజ్య ప్రవ మయు సందు శంకరుడు బక్తాభీష్ట సంధాయి కాం

తారకేశ్వరుకె చారిత్ర భూభుజునికై తాజేయము కౌర్యంబు వి
స్ఫారంబై యొరుగింప పాండ్యుడప్పుడె జాగర్తివై మంత్రులన్
పేరావించి శిష్యోత్తము నిప్పని కిగావించె నిష్ఠాచిత్రంబుగన్॥

క॥ ఆ రాజు వాక్యములు విని, పారంపర శిష్యుని భక్తి వాత్సల్యంబున్
సారెకు బాగడిరి పాండ్య, ప్రారమ్మణుండధిక భక్తిని సుచ్చుము సుండెన్॥

క॥ పరమేశుండు కుల భూషణ, ధరణీపతి కేల సంప దాంబయు వృత్తుల్
కెరు బాలా కరుణైవెంసగెను, పరమ మహిం పద్మినీ ప్రభాకరు లాగా॥

క॥ కాంతారకేశ్వర దకే భూ, కాంతు నకై జేసె నట్టు గర ధరు కృప తత్వం
బంత యెటుల విను వారికె భవ, కాంత రోప ద్రవంబు గల్గదు ధరణిన్॥

క॥ పాలాస్యవి భుని ముప్పది, నాలవదో కల దీని నరంతె వ్రైనన్
బాశి పఠించిన వారికె, పెయిప్పగి డ్లు సుచుగొందె యెంతయుంజే యుటన్॥

క॥ కెలశజుడు వెండి యెనుమని, కేల విలకేలకె ట్టు లని యొకేల భూషాభూ
తల పవి కాంక్ష వపద ముమ్మ, నెలకొని నెడ నమని సుముడునె విబుధు ఉల్లై॥

క॥ రాజేంద్ర నమాఖ్య దవి, భ్రాజ స్ఫర సుందరుండు పటు నైర్గమునన్
రాజిలు సామంతుల వెలా, రాజై ముఖ రాష్ట్ర ముగు రాజ్యము నేలెన్॥

వ॥ అంత కాంతారకేశ్వర మహిమ తెల్లి భుండు న మని మాంగు సంబంధంబు
నే యమను దర్శించి మన పుత్రికను పాండ్యనకేని యొక్కని సయింతి
న పత్రి వృత్తాంతం బొప్పించి పాండ్యభూపాలుండు పాల్పవు బ్రా దిగు
లా నిష్ఠమండ్లై కొనిన యెను శృంగార పస్తు వాహనంబులు చూచి కేంద్రుని
కెంపించిన నతండు ను మోదాయత్త చిత్తుండై యదిపెయిదెల నాకా

విద్వత్ప్రస్తుత్యంబు పాండ్యనేకం సంప్రదాయంతె సంతతం॥

సీ॥ ఆ చందంబున కొంత కాలమవ్వఁగ నా పాండ్యపుణ్యద్రోణుండు

స్తోమారుండయ్యు రాజసింహుఁడనవి ఖ్యాతుండు పాపాండ్యరాం

ద్రావిడేంద్రుని కన్యకామణిని సౌందర్య భాగ్యంద్రుఁడై,

తేచె కొండంత యుత్సాహమున తో నెంచె నవోద్వాహమునకు॥

సీ॥ ప్రేమాకారమవ వచ్చునీ ఖ్యాతి దాంతా వచ్చునై యందంచుకొం

హారమ్మై దకే చారు దాత్యు బలవుమా కత నైపుణ్యములు చూచి కే

స్యారత్నం బాసగంగ నిత్యము వంతిక్ నానా మహా పార్దగా

నారాజంబుల రాజసింహు బాంధగా నన్నస్య సాంపత్యాన్నదై॥

సీ॥ ద్రావిడేంద్రునకు రాజసింహుని గాంచి కొంత సప్రుసవ వస్తువత్వములు

రా జాతి పరంపర పూర్జించియు తని తో రాజరాజుల్ దేజరిల్ల

వి న రాజ ధ్యానిష్ఠైద నది భూకాంత కంకొంచె విభూషణాకార పైన

కాంచీపురంబు ప్రాపించి బంధుత్వంబు తనకు తనికై బాలిననిచ్చి

తే॥ లవితవరీవిని నేమము సలంకరించి నేరి మువరించి వరునకు దార పోసి

భూపుడు

యువతి నిబలవునం పాండ్యులుఁ యుంతము నసురాలు బత్తెమును నేయుచుండె కొంచి వి

వు॥ అంత రాజేంద్ర పాండ్య వరజుండు నను॥

కం॥ అన్న నిను మించిన యూ, కన్నియ నుపరిగ్రహించి కదనంబున నా

నన్ను ప్రహరించెద నని, సన్నద్ధుండయ్యె చారు జన పవితాదక్॥

ఉ॥ వాదము చాల భూపతియు దర్పసమగ్ర పాండ్య పార్థివ

దైన్యాపలమెప్పించి చతురంగ బలంబుల తోడ నేక్షి యా

స్సే న ల కె న్న్యా కా న గ ళ సే మ కెం దె గా జ న ంయు గ్న మా(త్ర) దు
శాం న సు ని ల్వ రిం చి స మ రం బు న కు ద్ధ మూ హా చు నుం డ గ న్॥

చ॥ అ ని చెలు వ ది ం ప శూ రు డ నం జా ద్ర ము మ గ్ర మ చా శో గూ వి యు
ప్ప ని కే శ దెం చె నం చు వి ని పాం డ్య్వ ర సా వ ల యూ ది సాం యు మె ం
డ నం పు ము ళై తా నే న వ వి ంయు ల్ప ప రా త్ర ము డ ల్పై న్నై
ంయు ని శ మ సుం ద రే శ్వ రే ప దాం బు జ భ క్తి చెలు న క్పు ర్వ్యా ర్మా వ న్॥

గీ॥ భ క్తి జ న ము: ఖ బ్దం జ ను పా ర్వ తీ శు ప ని ధా కె నే సి యు ష్కం వ సే న్య ద గు యు
(ప్ర) కా యు ది గా వి ంచి వ ల గా ని (ప్ర) స్తు తిం చి మ హా ద ప ం జా క్షే రీ జ పిం చి మ ను జ వి భు ఢు గ

క॥ ఘ న జ యం మ లు న లు ల కె ప జ యం, మ న ను పా ర్థ న జే సి కే య సె లు గి చి ని ల్చు నా
మం న సు జే ం(ద్రు) ని షే ది ంప కెం, మ ని యూ జ్ఞా పిం చి శి వు డు మ ది యు ష్లె ని చె న్॥

చ॥ వి ర వ కు నీ దు కొ [struck] వే ప్పై ద పాం డ్య మ హా ప చ ం(ద్ర)! ని
బ్బ ర ము గ నీ వ్రే ప్రా ప ది పం ధు లు తో న వి సె యు బా ధ్యు ను
స్థి ర ము వి నం చు విం టు గి రి జే నం డు బ ల న్ను పా ల మె శి యు న్
పా రు శు భ వా క్య ము వి ని కృ తా ర్థు డై తి న టం చు ను బ్బు చు న్॥

వ॥ ని జ ని వా సం బు న కుం జ ని యూ రే యు గ డ పి మ రు నా డు॥

తే॥ దే వ క ద తె చి పాం డ్యు డు, నే పా ర ణా ర్వ ధి పా డు ని ల యు ము భ క్తి న్
(ప్రా) పిం చి ప దా న మ్మై, యూ ప శు ప తి యా జ్ఞ వ ద సి యూ జి కె వె డ లె న్॥

మ॥ జ ల జా తా ప్త వం శ వ ర్ధ ను డు భా స్వ ద్వృ [illegible] రు (ప్రా) క్షి సం
కు ల వ ర్ణా యు త గా (త్రు) డై త న కు చే కూ రు న్నై ప్ల న్యం బు తో
కె ల గుం బా ర కె నై నె శం ఖు బ వి మ న్ కాం తా ర కె న్నై ది భూ

వెలయ యాదవ్య క్షేప వానసు గావ రజ మురాన్వరా హా వక్రేడ కేట్॥

క॥ కాంతా రత్నైద వంశీశ, కాంతా సుగుణ్యైన యసునసు జూగను గాని యసు వాదు

ధ్యాంత తిసింహా ద్వనంలది, గంధంబులు నిండ నవ పుష్ప మాల కదన వసు చేసెన్॥

గీ॥ అగ్రజుడా నక్ష్మ జేంద నంబు పహాసించి తమ్ముడగు రాజసింహ బలుడు ద్వంద వీల

రథ గజ తురంగ భట యూధ తురంగ సేన గలసి దురవెయిన రిండె దుష్కర వయగాగ॥

ఉ॥ మ॥ యురు రవా ద్వారి బలశాగి దారుణా మున్నై యుప్లుట్ల బూని యుద్ధకేన్

వేర హాలంబుల త్రేసి యయున్ పటుగదా ప్రహాపంబులన్ గూల్చి మయు

ద్ధర శూలాంకుశ తో మురా ద్యశిల శస్త్రాస్త్ర ప్రయోగంబులన్

దారగం జే యయును బూరి రిపెన్వర ప్రనన్ దురాన్వర దాన్ క్ష రన్వ తన్

క॥ కేంద్ర రమ్యయు ర మలూరులు। సంధులు దెగి మనుతులగుచు సంగర మెయిన్

సింధుర తురంగ భట తతి, బంధుర మై పడెను పటు కబంధుర ముగనున్॥

గీ॥ యూమ మహాదిగ యూమ పద్యంత పుట్లు వేరా నిపోరగు మ ధ్వాన్య పాన్య కాల మగుడు

వింటి తపసుండు పేరి మిపెంటయయు వేతన। నధి వేమగు దుర్విష్ణు చైసైన్య మనిపె దొలగె॥

అ॥ అప్పుడు గ్రీష్మకాల జని తాతప ప్రము తగు ప్రవ పెన్న వేల్పు ప్రైం

జాప్పడ క్రీష్మ మై సొలసి జూశవ రూఢిని గూడె నేల కున్

అప్పటు కాల హాప ప శే పుత్రార్తిని గుందు చు పొందమ్మోన యున్॥

దప్పిని కుత్తుకేక్ పరిప తాఖకే నీర మయ గోరు చుక్ దగక్॥

వ॥ ఆయవసరంబున

సీ॥ పరమేశ్వరుడు భక్త భక్తుడుండు రణము హోమముండవి నాత్తిరయు మాయు వలవ

విధ మమ్మెరెయు కే ప్రపా విరచన గా వించి ప్రేమియు మున్నూరారద కేంభ రయయు నిచ్చి

రతులు సమ సన్నత మగు మంచ నిర్మించి రామమం చొప్పైన మహోద్భుత మమగ

మంజు లాంశ్రుల రచ స్వర్ణ జేరము లద్రి హోం కేతువై శృంగారాల లంకరించి

గీ॥ భసిత రుద్రాక్ష మాలికా భరణ తతుల చందురుని బోలు మోమున కెంజాయ బడయు

పసిడి యొడ్డాణము మరి తపస్వి వేష మును సనుపొందు చూపె నీ పహాసన విభుండు॥

సీ॥ నిజ జటా మండల నిలయము మంగా కేశ్వరు నిర్మల [illegible] తమగు

ప్రచుర మహా [illegible] శక్తి రచిత స్వకీయము ఫ్రు [illegible] భాగ విన్యస్తు రుచిర నిందు॥

నిర్మత శశిర హానీయము బురాజేంద్రు హొందన్య మహానాధుప త్రికొనగ

ఘన సమ్ముత కెక్షేప కేంద రంధ్రాంతర నిష్పతంబుగు నెకనీర ధార

గీ॥ దశ శత సహస్ర బహు విధ ధారలు గుచు నదిపవిత్రంబులై యొప్పె నమృత రసము

దెగడు మధుర రసంబు శృలు గ్రోల దగలు తిరి వీర భద్రుల శుభ తెల్లసన్న్ నద్దమై కీడు నగలు॥

తే॥ జల పాన మహాపేత తమ మున, బలవిద్యాస వృద్ధి గల్గి పాంద్యము హొశా

ద్విలము లపెందె దయ చూచి, బలము లహొ మార్నైవిరి బండ నమున కేట॥

గీ॥ నీరు ధారకేమి చూచ్భావ నీ [illegible] చూచి పాండ్యాను జులు నిల్వ సోష ఱాదివి

నీరు వోట్టున నెకైన నిల్వవేకెర హొఫ రాజి మద్దె జనిర ఖిలదిశలు॥

వ॥ యట్లు నెన్యంబు పలాయనంబగు చుండ నెక [illegible] మం బుకె య్యాం

బు సెసి యయుద్ధ రంగంబున వెరపు నవి వ్వయ్యు నన్నత నత [illegible] నిక చాశప

విని కబట్టు కొని సుందరేశ్వరుని సన్నిధా నంబున కుం దెచ్చిగాను

పించిన జూచి యాకృత్యం బంత యు నావలన నీకొరకే యాంబది యె

వింక నిర్గత ముద్దైన నీ యురువ్వర నికి ష్టంబె ట్లగ నట్లు నే యమనిది త్వ

వాతీసర్వజనంబులు నృప విఠ్యు విసంబవి నవిని రాజేంద్రుండు ధర్మ

నిష్ఠాపరత్వంబునం శివభక్తి విశేషంబునం జేసి ఉయ్యాలవాడ మునివిద్వన్మణి

బాల్యమున నిజానుజుఁ బోషించి బాల్యమువడదినంబుల కేంచానిత్య నియమ్ము

ష్టంబు లాసంగి బహుమానపూర్వకంబుగా నమస్కరించి ముంబునిచ్చి,

తమ్ముని స్వల్పకార్యంబులనివారించి చదువు చెప్పించినది శ్వరుని దయ వలన

తపశ్శక్తిచే విలసిల్లుచుండె నిద్ధంబుగా॥

క॥ శ్రీశైల దక్షిణారామమందు, బసి వెలసిన పట్టమున శ్రీశుఁడ్

నృశవహా త్రిప్రసంసించిరి, విశదంబుగ సర్వజనులు విస్మయములగుచున్॥

కం॥ పంచత్రింశతియుగునీ, పంచాస్యుని వేల విమలభక్తి వివశని

శ్వంచల మతి వినుత నరులు, నెంచి మమున సర్వమంగళా ప్రియునుగన్॥

వ॥ అనిమరియు నగస్త్యాండి ష్లనిమె

సీ॥ సిద్ధరూపంబుదా ప్రసిద్ధముగను వారు డురసపాద వెయనరించి నష్టశీల

అతివిచిత్రముగు విశారలవ్యగ్రబుద్ధి వినుడు వివరించు మునిమేల వృషభుల్లారా॥

సీ॥ పాంచభౌతిక ముప్పు వనాభిధానమనలరి పురందరాధ్యక్షిలదేవ

వెంకనేంద్ర సంసద్యమాన సైరయతిమ సేవావారక్షేత్ర సైయము ప్పనవ్పురమునందు

వెలదానవేల జాతి వెలదుకె ఫ్రూర్వంబు సురుచిర లావణ్యసుందరాంగి

సతత రుద్రాక్షభూషణాసమం జ్వలగాత్ర శివభక్తిసహా విశేష చిత్త

గీ॥ ఆదరాస్వాదయంభూయమైన ప్రపష్టాపట వేశ వారుని పూజావనావబల్యాంత మునను

దేవదేవుని సన్నిధి దినదినంబు శుద్ధనృత్యంబు సేయుచు శుద్ధమతిని॥

గీ॥ ధన్యమతిని బ్రాహ్మణోత్తములు పోలార్తమున సతేచి జలముల మజ్జన మయు ననుసుపత్రాత

నిత్యకృత్యంబులను దీక్షనియమము వెయప్ప శివుని సత్కృత్యోద పూజిపచుచుండు

గీ॥ సూర్యచే ప్రోక్షితుండైన సూర్యసాంద్ర శూల ధరుని ప్రతిష్ఠా స్తోత్రములను

వందనంబుల సంతుష్టి నొందజేయు చుండు నా హేమసాధ్యాజ్ఞ సుండు గాంచె॥

చ॥ అనుపమమైన యాత్మల మహా మహిమా విశేయంబు తెల్పవ

ర్ణన మొనరింప నెవ్వరికి నైన నశక్యము గాదు మస్థులం

బునగల సత్వ సాంద్రు చయము సర్వరికింపగ వింగ సూర్యుడై

ధనరుచు నుండు నెప్పుడు నదా సనకాదిముని సుమస్తమంబుగన్॥

క॥ శ్రీమత్పుష్పవనేశ్వరు । సోమార్క కేతు జగ్రహాది జ్యోతిర్లక్షా వములన్

వేమరు ప్రతిష్ఠితంబులు । తామెప్పుడు సేయుచుండు ప్రద్ధయులు భక్తిన్॥

క॥ వరమగు నాక్షేత్రంబున । చరణంబున నంటు పేరి చేవ సుమ్ము మహాత్మే

చరులయుదార స్థితు మహా । పరిసము లానరించి సిద్ధి బడయుదురు ధనిన్॥

సీ॥ ఆ పుష్పవన నాయకౌర్ధాంగ వాసిని దయ నవ ప్రాణ్య భాష్య సలుపుదేవి

ప్రియము మున సంపత్తి యుందెనా నన్న దానంబు సేయుచు కర్ణనియతి

నా హేమ సాధ్యాన లకు శంకరులకే న్వాద నప్రాణము మునిసెంత ధనము గుణిక్తు

నాయకే శార్థంబు నందు నిస్పృహ చేసె పదమే శ్వరాంఘ్రి సద్మ కృపల కెను

గీ॥ షడ్రసంబుల వివిధ భక్ష్యములు పెట్టెదప్రేమ తోడ భూరిజ నంబు పెట్టు చుండి

శంభు భక్తి ప్రచారి తత సాహసమునలు గూను నెంకేశ శివ మూర్తిగా విష్ణు సుతు తెంచె॥

క॥ పనిబూని మదుష్ట్యిష్టం । బున సోమాస్కంద మూర్తి ప్రాయి శాంధరంగా

నెనరించి శిల్పకులచే । మనమున చింతించె మగువ మరియుప్లెను చూడ॥

గీ॥ ఆ మరి నా మదిద్వైవ రెవాగ మున జేసి యుల్లోనయ దానశాంగె నాయిం యంర్థనము

జాల శంకర భక్తి భూరిజన మెమునర్ప వింగి తెదేదియు స్పృహానెయ యుముతూదే సాగ

కం॥ పరమదయాళుండగు సుం, దరనాథుం డిట్లనియెం దలచు నెవ్వాఁడు నేనే
నెఱుఁగఁగ వాయని బంధా, సురనికరము కొన్నినాళ్లు జరుగఁగ నంతన్॥

సీ॥ ఆ రుద్రకన్యామనోభీష్ట సంప్రాప్తిగావింప దలచి శంకరుఁడు శివుఁడు
సర్వజగద్వ్యాపి సర్వజ్ఞుఁ డీశ్వరుఁడమరంగ సిద్ధవేషము ధరించి
అర్చన జేయంప వచ్చిన శివభక్తరాజి మధ్యంబున తేజరిల్లి
నతి జేయ వచ్చిన నాతికి ప్రత్యంగని పొంత కారుణ్యదృష్టి పొందుడగుచు
గీ॥ దివ్యతరమైన సాక్షాద్దీక్ష జేసి కేనికరము దోషగరము నను గ్రహించె
నంత నా ప్రసృష్టపూర్ణిమా దివ్యాంగ పొందె నరగ వందె నుండ లసుపది వాసుగ్యాంబు॥

మరియును

కం॥ ఆ సరసీరుహలోచన, యసదృశవయ సుందరాంగు మహిమత్వన్
శ్రీసిద్ధుని పాదములకు, వాసిత తోయములు గడిగి వగ నర్పించెన్॥

వ॥ తదనంతరంబా రుద్రకన్యయు భక్త్యంతరమందిరంబున కేగి
కొంత తడవునకు దాసిజనంబులం బనిచిన నాహారయము పట్టు
సాంబభక్తియైన పాపసులందరు భోజనంబున కేరుగుచుండ సిద్ధుం
డాకేశరుండు భుజియింపకే దరస్మితవదనుండై భోజనమంటపం
బున సంకేతార్హమైన దయనేర్పంగని మదీయ వాసిని కేరంబు నాయంక కె
రుంగించిన వాము నాధయు శీఘ్రంబున తెచ్చి యతా సిద్ధున వారాపంబు
న కేరుగ దెంచి, సాంబవిద్యైన గుచుం నమనిత్రియాలు నివ్వాంబడి యుట్లనుం
జగంబున కామదృష్టి వేదనిబులు దుర్లభైన మము కనాయం దుభో
గేచ్ఛగ విరిగేనే నిస హాచకంబైన మదీయ కుయ్యామందిరంబునకేం

సత్వరంబున విచ్చేయుము నిత్యంబును శివభక్తజన మనోరథ ప్రా

రణంబు జేయుచు మద్వ్రతంబు గాపాడ వన్నె దా కుండ నైయు ధే ష్ట

శాంబ భోగంబుల ననుభవింపుడని ప్రార్థించుచుండె॥

క॥ యీపగది బహువిధంబుల, తాపంబుల నెలది సిద్ధి యొంచ నుదగు శ్రీ

నీ పార్వతి హరియుం, బ్రాపై దరి జూచి బలెగ్రన తి సంప్రీతిన్॥

మ॥ విని యంకేల్వాను సుహాసిని సద్గురు మనోవిశ్వంబు లౌజూడన్

కెన దేవేశాంత లన్నైన భోల్వవశ మై యాయద్ధ్వ వాంగంబునే

తీనే దయార్జించిన ది వృషాశ్వత మువర్ధ ర్జంబు తెల్లన్ ధనం

బున ననంబు నదే హా వృత్తిని విరెయుప్పు హో మనాదాంగనా॥

సీ॥ అదిగాక సత్య వాక్యంబున భక్తిని కెరుణాను నీ శాంభ గన వుజర్తి

ధర్మంబులను శంభు ధర్మము మహృష్టంబులందు త్ర్యంబు కి పార్శ్వనంబు

లాశివ వింగార్చనాది ప్రణ్ణాన మయుకేంటె తద్భక్తి భూజన దర్మమధికె

మనియు ప్లుబ హృ బ్రంగము నంబు ధుత్ బహుద్ర దుగయు గాంబ ధన్య వేష రనై

గీ॥ నిష్పదుష్టవ మూర్తికి డయింప దలచి బూను కొం యువి నీయుబ్రాన మత్తు

హో మమయమ గుప్తవి మగా సోమధరుని సోమం ని రెయునర్ప నెరగు నయ హోమనాధ॥

క॥ నీ సిద్ధ డరస నాదికె, శాసం విజ్ఞాన ఘనసం లక్ష్మణాపరుడన్

భాసుర మంధురానగరని, హా సుడనే కొలె గూర్పవచ్చి కేరురాన్॥

క॥ జల జాక్షి నీగృహంబున, గలరో పార్వర్ద్యు శిల హారు ర్యా పాయ సమున్

వల నెప్పగ సూత్రంబు ములు, గలయం చయవేగ తె వ్వెకొ ముకె మొప్పన్

సీ॥ అవిన విని హోమ మాధ మోహా త్వయుగుడు వ నై చు నెండి సర్వంబు డెన్నెహాల

నిధి నసిద్ధుఁడు లోకవాదులెల్లఁగాంచి భసివయుత శాస్త్రమున సంశయంబు వెఱనిట్లు

చ॥ వినరు మహాగంధి రోష్యము వసుప్రులనిన్నియును నగ్ని కేంద్రము

దున బడదైచినే ష్పస విశో దయు వశ్యుడు జూడ మంచిప

త్స్వని పశిద్దైవె యంగు నవిసర్వమున్నైకొని నే వృష్టైవు వయా

త్రిని రగచి యుండుజేసి కృప కృతజ్ఞప్రగ వల్లు వహింద్ధ్రువంబుగన్॥

క॥ యూరేవి బయలుసిద్ధుని, సారె కేంప్రు దొవిల్లి శొలవి సాంజవిదవగుచున్

యూశాంత్రి యుచప నిజ్జవ, వారం బూనదించి యదు రుగుమని ప్రార్థించెన్॥

క॥ ఆ కౌం శాం వందోశ వచన వము, లాకే ద్విందృశ్యు నవసిద్ధ లాంచన భద్ఘం

దాకౌశ మార్గ గమద్దై, లోకే ముఖ కేనం చుందగా విదోశింపు డొప్పెన్।

శా॥ ఆ వేదాంబున రుద్రకే న్విష్టకే యయు సిద్ధాదే శ వెం ఘ్నదెల్సెనో

యయా మార్గంబ సుమంత దప్పకే యదు ద్యా న్నాదయంబుగాఁ జేసియయా

వేఘంబున్ గాని శిల్పశాస్త్రవిధి చే యుంచెన్ వమహాయు వవ్వై

జ్ఞేవమున్ జ్ఞే మధ్రున్ సువర్ణము యరు వ్వై శో భ్యాస వంగ్రంబుగన్॥

వ॥ యిట్లు ప్రవివయా నిర్ధారంబుగా విచి

గావించి

క॥ నై వాగ వ శాస్త్రజ్ఞులన్నియు ద్వో క్షై రే వి దంజి ల్లగ నా

దే వృని సువు వాణ్యార్థముంబున। గావించి ప్రవి ష్ఠభ త్తైగని ప్రణావిల్లెన్॥

యిట్లు నవు సుందించానివ్వాంబడి

సీ॥ ఆ మోద చిత్తైయు స దృశ సౌందర్యమును గుణయార్తి నే న్జైంచి యనియెనిట్లు

యూ లోకేమందున నే ప్రతి విమానుల్వైన విగ్రహము చేవరిసి జూడ

నియమాన భగవంతుడై నయూడే వృదు సుందరనా ద్యా ఖ్యాపందవెన గ

పని హోమసాధ్యాంగ నామమణియుక్తంగె దగ నామమద్ధ్యంబు దనరఁజేసి

గీ॥ తన శిరాంగుళములను తద్ధ్వజాంక ముండుమయు ద్వాదశాంగుళాంతరంబులందునయ్యె

బదహ్ని ముఖాన్వయముక్తి వెలుగులందు గానబడుచుండు నిప్పుడు వెలసెనలరి॥

మ॥ అనిశంబుం బరదేశభక్తజన ప్రాజాంబుత్తసంశీలనా

వని వర్ణాజాబినసమస్తమాన పరమశివ వర్ణింపగా వారిన

ర్లనుమతోషంసెం బంచుమాన్య మంది యయుల్లాసంబు నొందెడం

బును నేరక జాతర చేసె భూషణముల్ భూషించి శృంగార వర్ణ॥

క॥ ప్రామాణ్యము నభజించిన, యుమాను సంబుల కెల్లనైహోమము ల్లేకనల్

హోమంత ఫలముల నెపసగుసు, యామయ హోలిక సోమ సంతర్ శ్వరుడై వృద్దుడై॥

గీ॥ భక్తులోకము నేరదత్తుని శివునని, సోమసుందరమూర్తినిసోమదయని

తత్పదాంబుజభక్తి చేత ధన్యులైన, సోమనాథునానుశాంతించి రెల్లజనులు॥

క॥ పాలాక్షుని షత్రంశ, ల్లైవిలసిల్లినది చవించని భక్తిన్

పాలాయము మసిజనులకు శ్రీలాదత్త నఘంబువెడలు సిద్ధవుధరణిన్॥

క॥ పరశివుడు గాధిమగ్న, షరణిని చూచ్యాంతనీ శుభసత్యంబులను

కేరి బడ్డైనవిధే, నెరిగించెద వినుడు పంయు విశ్వరులారా॥

సీ॥ రాజేంద్ర ప్రభుదు రాజశేఖరుడు పాలించి రాజ్యంబు బహుదినంబు

లానృపాలుని సుఖుండగు రాజు గంభీర రుద్ర వనిసాసెంచు నాదరమున

మెంచి ప్రతిగ్రామమున శంభువింగ ప్రతిష్టలెనసి

నామ్యంద్య వంశ ప్రదీపక నృపనినందనుడు వృద్ధిపతి ధరణాపతి

గీ॥ ప్రాజ్ఞుప్రైనఘుంశంభు సాంబయు జ్యేష్ఠుండె నతనితనయుడుఘ్రరు హాలమునాటికెల్ల

ధాత్రిప్పురుహూతజిదభిఖ్యదాక్షిణ్యవేదివ పాండ్యరాజ్యంబు పాలించె పటుమహిమంబు॥

గీ॥ తత్సుతుండు పాండ్యవంశపతాకనాముఁ డఖిలప్రజాపూజ్యవైభవుఁడు ప్రథితవిభవుఁ

డుపనత శివభక్తిసంయుక్తి తానెంచె నర్ద్ర గుణవర్తి చంద్రికాధవళకీర్తి॥

కం॥ ఆతని కంతుఁడతని తనయుఁడుం, బ్రకటితనయుఁడు సుందరేశపదశేఖరనా

మకుఁడు దృఢశివభక్తుఁడు, సుకరంబుగ రాజ్యమేలుచుండెఁగ సంతన్॥

శా॥ ఆ కాలంబున నా కళింగభూపతి సహస్రసైన్యయుతుండు జ్వలా

నేకస్యందనదంతివాజిసుభటానీకంబుతో నిర్వహింద్రై ధరి

త్రీకంపంబుగ దండువెడలె పాండ్యదిక్పాల బద్ధింజేసి నగా పాండ్యధా

త్రీశాంతపురన్ నకట సంబునన్ గెలువ వంచుత్వభ్రూమధైద్యోదగ్ధతిన్॥

వ॥ అరివ్వెనా పామెదింకై నీ వవదయుద్ధేనా సుందరేశాంఘ్రిసే

ఖర పాండ్యేశ్వరుడు దలప్పైన్యమ్మనురుంగా స్యందనాభాశ్వముల్

వరుసన్ గూర్చియు సుందరేశ్వరుడు ఛరా పార్థ్ నే దంబాటివ్

శ్వరు భావింపుచు భక్తిసేయుగర వస్త్రాంతంబు చిత్తంబునన్॥

వ॥ మరియు దైవభేద పరం మున్నపూరుషుం తుని ర్ధకం బని దివిదాన్యసులు

పలుదురుగా ప్రసద్దైవ బలంబె బలంబుగా నిరపరుష పౌర్తవేయు నిర్ధకం

బని ఆదెవ ప్రమాణంబు నెజ్జైనను రాజధర్మజ్ఞపసాధ్వయున సాపరిగ్ర

హంబున్ నుండగు, పదిపేప్పురుహేరభటులనుఁ, పేయుమురంగంబులును

నూరుమోసుంగులును, పదిరథంబులును, యంత మాత్రంబె బాలయంత

కై కల్లుడు మనకంబని తాదలదై వ బలంబె సాధ్యంబనితలంచు॥

కం॥ మితమైన యంత మాత్రపు, చతురంగ బలంబు దర కరుసమునారు వెదన్॥

జ. మంగళ మ బాలక గ సొంపు నమ్ము, నమ తి బలంబు మొల్లైన రి ప్పుల నని నవ ఫ్ల మె ంచెన్॥

సీ॥ సంరంభమున బాల శల్లె నన్ను మసం ఖ్యాల్లు యమరమెంపి యమాజికె మెరసెనేని

హాలాహ్వాన పతి స హాయము వమోని యమనా వమ తత్వర ణకి మాడుడు మాంట స చప్పులార

వింత సంఖ్యాత్మైన మున్ను మరంగస్సె నన్ను సంర స్క్రికె హాయి యడు క్లంబు మ లయము

సాంహాయి ధినము కొ శస్త్రాగార మందు నిప్పించు ప సిప్ప ము గు చు సత్త యమ క్తి మెల్ల

తే॥ సుందరేశ్వరుని కెం వి ప్రబ్బుంద మమున కెం సు ఖిలకి వ ఛ స్త్రాల కొసంగు ద సుజను నెల్ల

బవిరసు స్థిరమ్మై యమెండి పాండ్య న్పుపతి సుందరేశ్వర బాహుల సంకు డ కుమారు॥

క॥ ఆ సమ ప్పులల్లు కొందరు, మానించి రి సమ్మత మున సమ రి కొందర ముత్

మానించ్లైరి దానిన్, మానమ్ము లని జమును గా మంచు జూ పుంబుత్॥

మ॥ అంత బాల శంకా యము త్పంన్నై యమరు దెంచె ననిసుంద రేశ్వ రాంప్రిన్ కె ఖర

పాండ్యాంబు విని రెమెనప్పుడు కొందరు జనంబు లేనక పాయంపా కేర మోరం

గంబున సపా స్త్రా శస్త్రంబుల నిరోధించి సమద్యంతనిపి విరసి విసి యము

సైన్వె నధిరమున సుగ్రండ్లై పాండ్యులండు సుందరేశ్వరునికి బాలయు మచ్చు

నిచ్చా నమున॥

చ॥ మనమున సైన్యనని నయము మంరంబు గంబాల శ నప్ప పాయు స్పై స్గ ముల్

గ నునాని పాండ్యరాజు శ వి కెంటు నిసొంపి ఛ జంచెనె ల్లుసా

మనమున లెల్లని ఖ వి వె విద్రి ర్వము జూచి ద యమాస మె మల్లె

యునశె శివ హెచ్చ లెల్ల చేసిను డులు నిల్లు నిప్ప ని ర వి యం (ప్ప) నూత్నలన్॥

ఆ॥ రెమెప్పుడు బాల శ భూభుజుడ నేకె బలంబుల తోడ మచ్చునే

మప్పుడు ధీర మానసు డై మగ మద్ద చనంబున మ్లానే

చెప్పిన యట్లు నీ దుంబి మహాసేనల మోమునుదెంచి పై దివాకి

నెప్పగ నారసి ల్లుమయు నవ ఖానేన్నవి నీకు జయంబగు నంచెనదేన్॥

క॥ అనిగగన వాణి పలికిన, జన నాథుండా లకించి శంకరు సుతా న్నృత్

తన కొంగున మఱి చెట్టుక, చనుదెంచె ప్రమోదమున నిజాలయమునకున్॥

క॥ మరియు నియమ కొన్నదినములు, జరుగంగ నవాణ్ణాన్న సంపూర్ణుడగుచున్

ధరణీమండల మధ్యపగ, నరుదెంచె నంచాఖ ఖహాప్రధాన జికైకదివిన్

ఉ॥ అంతట పాండ్యభూవరము నందెప్పటివలె నిద్రవోడై, మహోద్వుధ

స్వాంతమున శ్రీనెడిర్చి నిరుపాగున చూరలచునుండి పాండ్యభూ

కాంతుని యుల్లసన వెరర్చై యరిచూడిగ వేనదివేశమని

బ్రాంతిద నర్పై చూశిఖునియు పాంగబలంచెదేఖ్ శిఖా జ్ఞవన్॥

సీ॥ ఆపె శ్రీక్రోధండై చూరి ఖుడా శీర్షయమాల బలంబులు వెయిన శైయవనికి

రణాదుర్జయుడ సహాస్రాశ్వైకె దుండనె ననుచును నెత్తి వియాత్రిగనవిప

తినప్పైకె నదివె గదళమువెణాదుర్వారచళ భుయదాస్ప్రతి నరుగుదెర

పరికెంచి సుందరేశ్వర పాదపద్మ సేఖర పాండ్య మండలాఖండలుండు

గీ॥ దెప్పరంబయ్యె కారక్రంబు దప్పిమిగుల దాయుగానవచ్చైనితనే నిమ్సనయువాడ

ననుచునను దేవ్వగన్న వారు నసుండై కరంబు దలకి తలపోయుచుండు తమ్మమయమున నూ

సీ॥ భూరికృపాసుధా పూర్ణమనసుడై సరగ జీవన్మృక్తి ఫురవిభుండు

దుపోతనిస్తులపేదకుయము తురంగాశ్చైకె విరచి శ్యామవర్ణుడగుచు

ఘుటుమవ దాక్షిణ్యపై తోవెూత్త మాంగుడై యతురణాతోయురు వోయ వాక్షుడగుచు

కరిదంత కుండల స్ఫురితకపోలుడై వారవొక్కనేమణీ హారుడగుచు

గీ॥ వేంకటాంగద భూషణాకేళి మదగజభూసురోష్ణీష వలయుని బద్ధపింఛ
జాల శోభిత మదగుచునై గావరూపు దాల్చి నీ చందమున నను సుందరము గావవే॥

వ॥ అట్టి వేషంబున భగవంతుండైన సుందరేశుండు చాల జేసి నాకు ద్వంబున
నిగ్రహించి యొల్లపొడ చూపి సేనానుల మురంగుండ నాతెండయు ద్ధరణాదర్శ
మనుజుల సంబరంబు నింగిఁ జిల్లు కోలాంబు దంబున గర్జింపగా చాల శైంద్ర
మురంగాంబి యుంఘుండై విద్యుత్ప్రభాసనిభంబగు వేంకటేశ్వరేల సందుకొని
బిర బిరం ద్రిప్పి ప్రయోగింప నుద్యుక్తుండైన నరసింహ ప్రహరణ భయంబునే
చాల శుండు నిదాశనుకేతన పరాజితుండై పరిపంథిన, నిరాకనేన పద్దయుం
డైన హారుండుం దిరోహితుండయ్యె నంత॥

ఆ॥ భండన భూమి నెక్కి తాలిగి బారెడు చాల జనగాంధి పాండ్యభూ
మండలపాలకుండు మురవైరి వ్యగేంద్ర నినాద మత్తుడై
చండ పరాక్రమ స్ఫురిత సాంద్ర దరారవనాద్భుత ద్రుతము
ద్దండత వెంబడించె భయము దాక్పతిసేనే మురంగ సాయుధ్యై॥

తే॥ తన తెనుమగి విన పాండ్యుని, గని ప్రహరింపగ చాల జగోంముడు కోపం
బున మరవి నగను గాని పాం, డ్యనరేశ్వరుడప్పుడు పాపలోయునే పరుడై॥

చ॥ అరయం మనమె జవంబగు నగార మురంగ విభూతిసభ మంబున్నై
పరగు నిజాశ్వముఁ దిగిచి పాండ్యుడు సారెకు చూపి యాపియున్
తరుమను చాల భైరంద్రు ప్రని దాపున కేద్యు చుపోయి యదియు
వ్వరగని పాంరముపై నునున దుష్ప్రపప్తమం భూమి చేరగన్॥

సీ॥ నచ్చోట ప్పల్లకే లున్నదైరవ పద్మని బిడి వాగాద్రాప్ప వీర పృత్హ

హా పె లేశ బడి యము శివానుగ్రహంబున పతన దుఃఖమువేతె పాండ్యవిభుడు
సర్వస్వ సర్వము లంగ సహా మహీ యము వ్యవి వేరంబు సుకరత్నై వేరె నంత
యీలా తనివె నెన్నంటు యము వెవెగ వంతుడై వేంచెంచి చాశికమువ హావిభుండు
గీ॥ బహుతరంబైన నిజ మహాలబలముల మోదనుక్షేమంబు రయంగ నెరెలజిల్లేడ
తీరము చూనగాఢమైనత డాపిపేట బడిమునిరెవెగ ప్రాణములు విడిచెను
నొప్పుడు॥
చె॥ అదిగని సర్వపౌరజనంబు నైరువందగ చూశిక్షేసి నలాశి
చెదరి యుద్ధే జ్యేష్ఠపరచు సింధురపంక్తిని కొన్నిహాజులన్
పదపడి బారహామా వృషంబులకొందరఘ వారపెంత లన్
ముదమెలుదవంగ పాండ్యనృప మంఖ్యుడు దెచ్చెను దాస్యవర్గమున్॥
కే॥ మరిదాసె నికరంబును, వరకేంబులు చిత్రవర్ణకేంబళ చయమున్
వరసుందరీ శపథికో, ఖర పాండ్యేశ్వరుడు వెచ్చె గారవవృత్తిన్॥
వే॥ యీవివమున తాదెచ్చిన, యీమవస్తువ మాజమెల్ల వాలాస్యముపాశి
దెప్పనకుజూపి పాండ్యమ, హీవరుడుండు త్తమంబు తేర్చి సుభక్తిన్॥
కే॥ శిక్షించితి వైరులను నన్, రక్షించితి వింపే నిత్తెరంగున నెప్పుడున్
రక్షింపుము రక్షింపుము, శిక్షింపుము శత్రువులను శివ మంధం దేశా॥
సీ॥ అనియుల్లున ప్రకాశన నాదు ప్రార్థించి విజయనె ముత్తంగ విభవ్వ డగుచు
నీరాజ సాధ్వుపచారి తుడై పాండ్యరమణ బుండు నిజ మందిరమున కేరిగె
మనుజలాజ్ఞాదె వృద నినృపాంధ్రుడనివే శుశంసింపు చుండె నెగిరియిల్లు
దేవ విభూసుర భక్తిగావించి జనులకేల మహానియము సాధ్వవేమైన కలదె
గీ॥ నిరత్నయుంపప్రమాణోదేవ ఘ్రాణనేమ దుప్రమాణోవృధానరుడరసిజూడ

సర్వేష్టలదాయకంబైన శంభుభక్తి దారకేంటు సుధాంధ సులభ్యమైన దుర్లభంబు॥

క॥ శివకింకరుని సద్వృత్తం, శివయోగుని లీల సర్వసంపత్ప్రదమై

శ్రుతి మాహాత్మ్యంబున ధరణిలో, వమలకం సంగ్రామమువిజయంఫలము లొసంగుడీ॥

మ॥ వినుడు జ్ఞాని విచిత్రమైభవము విశ్వేశుండు నౌడంబునౌ

నన సంసారకపదాకేల శివాద్రినకం సన్మానంబు మొదానిత్యమ

ద్విన దేవా సక్షిత ముదాప విద్యాన శ్రుతిశాస్త్రంబై సకలావిదం

బనుప్రాంద నిర్వ వేదం మహిమ లోకంబునా ప్లోడంబు వాటులు లగ॥

క॥ తాని పాలొస్య వ్రతంబున, కలదాక శివాద్రిందు సుగుణ నవినుడు నిమ్మ

కృల కనమాదమన్న మునిని, త్రిలభక్తిని పెట్టు భక్తి నిల్పగడ॥

క॥ పావిత్ర్య ప్రాపరాయము గా, యమాదినిస విదగ్ధనీ లయము పూవనిసం

నీనవిన చక్ష్మిగా భక్తి, ప్రాపంబునకని వెచ్చున దలకొని ఫ్రుతుల॥

సీ॥ యువిద్యధంబునీ పారవిరుప్రంశివ భక్తిసహాయముల సద్గుణశక్తి మమ

శ్రీరమశివార్చనా పరులు శివజ్ఞానసంపన్నులు తత్త్వంమ నిరంతరయములు

రమణీయజసి మరుద్రాక్షి విభూషి మల శిల సద్గుణ వనము లవలు

వర్ణానంగత వృషి వ్యాపారశీలులు బహుతరదానస్వసంపాద్యపరులు

గీ॥ ప్రతిదినంబును శంకరభక్తమతికి భూజనంబు లొప్పు భద్రతశైవ

మందు పేదన తంత్ర పరాకరించి యమిమందంబున వసియుంచుర ప్పురమునోర

క॥ శివాద్రోత్తమము భక్తిం, పాకోద్దింపంగ మదివిదలచాయమమాం

న్యశుడు మదవృషి విపులము, గాసెపెక్ బహువిధమువలగా సెబు నమ్ముద॥

మ॥ అంతపాదశివాద్రికుల విలసందమ భక్తిసామ్యుండు గా ప్రదా

తలగం వాక్షిష్ఠ కులనే రంజనిస మీచిత ప్రసారంబున బడిసె
విహారింకే ఖవిష్వహాలు ఫలస మయంబున వృద్ధిస హింతంబుగ ని
ష్పైదనని యద్దేష్ట ధన ధాన్యంబు లుపరిగ్రహించి, ప్రేవిస మనిష్
ఉంద్రైప్రత్యహంబునను, శాంభవ్రు ట నష్ణి జియంపంజే యరు చుందుం
నెడ నధనే రుణాంబైనంగ నుంగాని శకించారి దాతలగు ప్రరం
షలు యుజ్జుటుంబాఖించిన దుంర్భిక్ష దశ దగిని యూవృషల
దంపతి ఖిన్న హ్లాద దయులై యేయు ఘహాస కృష్ణ ఖ్యాత శరీరులై
యుప్మా పాశ పద్ధంబున కృత సాన్నపులై సోమ సుందరేశ్వరు మం
దిరంబున కేంజని, నమస్కార పంచకే ప్రరస్సరంబుగా
ప్రదక్షిణ త్రయంబుగా వించి పంచాక్షరము జపించి నానావిధ
స్తోత్రంబులఁ పరమేశ్వరు సంతుష్టిగావించి ప్రేమాలని ఋపం
బడియున

చ॥ పతిసతుచి రుద్వరుల న్నిగుల భక్తిని సాంజు లుతోవుల నర్పితన్
సతత సహర్ష బాష్పకణ జాల విశాల విలోచనాంబుజై
యంతి ప్రలకాంచితాంగ శి సమ న్వత విగ్రహులౌచు గద్గదా
శ్రుత వచనంబులన్ నిష్ఠని చిన్మయ మూర్తిని ప్రేడి రెంతయున్॥

సీ॥ కేమలాధరార్చిత కేమలాసన సన్నుత కేనకోద్రి కార్ముకే కేవిత హాస్త
నీపవసాధీశనీ పదాంభోజ జయత్ని త్యంబు ప్రాజించి నియుపంవెప్ప
తదనంతరము భవద్భక్తుల భక్తదానంబున సంతోషణాం బూనర్పి
వ్విష్టికైలాస భుక్తావశిష్టంబైన యన్నంబు మేము భుజ్వాదారగించి

సీ॥ పావకేందు నేత్రా క్షేత్ర ప్రభావమునను భక్తజన సంత్రాణ కర్మణ్యమైన పావనంబు
నైన నీదు మహాక్షేత్రమందునె భృతులు సుఖవసతినుంటిమి గదా [illegible]
తే॥ ధనధాన్యంబులు ప్రతిదినాలు, జనములవే దీక్షించు మాంగళ్యాన మన శి
రమున ఘన దుఃఖంబున, చనిచెడ్డ కాలంబు వదలగా చంద్రప్రసాదా॥
చ॥ నియమమయు తోడ భక్తులను నిన్నటిదాక నభక్తపాదన
త్రయములను దివ్య నవ్యోపరి రంపగ నిచ్చు బంగారు దాదని
వెల్గయుపొద గానెనెందు నికె విగాద మునేనెనదరించు లెడ్డని
స్వర్గము గ వృద్ధికై ధన మెయిసంగ్రహము దాదనుజా ఘ్న వినాశ్వరా॥
తే॥ బయలు తెరపించు కనపట్టు మెయికేస, ధ్యానదంతమని చూపతే నికోశ ప్రవెలయుని
ష్ఫ్యునామ వితనే ప్రాణాంబో, క్షేణముందె పరివ్యాపించు సాంబ మహేశా॥
ఆ॥ పాదయుకేని పదాబ్జ నిజ భక్తులకె స్పష్టమున నన్నపానముల్
చేయము చునునుంటు సాధ్రత మయి సిద్ధముగా కృప నట్టి నిష్టుడే
చేయుకే సుందరేను శశిశేఖర శంకర శైలకన్యకా
నాయకే బ్రోవవేయము నంచు నార్తిని శూద్రుడు విన్నవింపగన్॥
క॥ అప్పుడు శంకర వాక్యము, లుప్పరమున ప్రైసె నిట్టి లా శూద్రవరా
యము ప్వటించు వాలెమ ధ్వైత్తుల, నెప్పించుచు సురులు నా నమిచ్చ గొలుంతిన్॥
సీ॥ ఆనిన యామ్నాస్తికేంద్రీన శూద్రాన్వయుండు / మార్కండేయ స్వర్ణైన కవంది
ముదిని, కేసులకై వింతయు నిసువంతగా నబడుశాలు కెలగబడి యున్న
యము ప్తురిగగన పాణి
చ॥ ఆమల విహార దివ్య ధవళాక్షీ లక్ష్మి పరి ప్రార్థించిన ముగా

తపము జ్జపవదియం వ్వైం శంభధ్యానం మము లాపల మునన్నయం బ్లుకయా
తపము వలనన్ యందైష్టవముగు తెండులముల్లాది నిత్యమున్నదా
నమము లానదింప బులానమము ఘునమునగ నిందము కంబులునా ప్పుడున్॥

చ॥ ప్రియము మగమ త్రిసాదమున బియ్యము తేపు వీనెండ కెప్పుడుః
ష్టియము మగ వృద్ధిజెందు నటుగాన సువర్ణప్రకాశరగ నైనే
నియమము దితండుల౦బు లనన్ దమకారి సయంమదీసె వి
ప్రియమ వెయునరించి తద్వసుని కాయము జ్ఞ కీర్తుల ప్రాజసే యము మహా॥

కం॥ యారాధితమము భక్తి ప్రాంజులు, గాం వింప్రచు జగతి భక్తి గలాన్యాద వగున్
నీ హాది వ్యాధుల బాం, ధా వర్జిత మగు చుము నుము ధర్మ పరుడవై॥

కం॥ శశిశేఖర దము వీరిదిన్, శ్రైతిని యము ధ్రోత్ర మంగ సౌఖ్యజీవన పరుడై
బ్రతికి యును వసాన మునన్, స తి తోనెందె దుమం దియము సాశ్వత పదమున్॥

వ॥ యజ్ఞాంగంబున నన్నదానంబు కన్న శ్రేష్ఠంబైన యుత తీర్థంబు
లే దని విచారించి నిష్టం ద్యుండవై యము హారా త్రంబు నమ ధృ
క్తుల కె న్నదానంబు నిత్యంబా నర్పముని పవిగ్ర నశం భవ మా న్యం
బులు విని శరాద్ర వ ధ్యా వరుల రా స్వ ర్య వ్పా ద యం బ్లై యము ప్వరవేం
శ్వరం సుభ్రించి పునః పునః ప్రణాములాన ద్విప్రియం బా ప్ప శీఘ్రంబు
న ని జ గృహంబు నకుంజని పర మ దృష్టంబున వమహాత్తరంబున స్వ
కీయ నికేతనాంతరస్థితంబు న ధవళాక్షిత పరిపూర్ణంబు నగు
మహాతంబన వలోకించి సంతుష్టాం తరంగుడై దాని నెక భద్రపీఠం
బున సంస్థాపించి గంధపుష్పాది ద్రవ్యంబులం బూజించి స్తుతి

యుం బ్రుచుంన మంసములా నక్షి మంహేశ్వరోక్తం ప్రకారంబున శుద్ధ
చందులంబులు సంగ్రహించి నిత్యాన్నదాన నిరతమైయుండెదరంత.
కం॥ జనులెల్లను సదా సత్కర్మము, విని చెన్నెర వచ్చి చూచి విస్మితమై శం
భుని భక్తిపత్ప్రలత్వమును విసుమించిరి భక్తికోలది విస్తర ఫణితిన్ ॥
గీ॥ అపగతైశ్వర్యులగు జనులరుగుదెంచి విశ్వమంగళమైన శ్రీలాస్య విభుభజించి
ఎవామ పోదే వృకీ రుణా యుం పదరగాంచి వెలంగుచుండు రస భాగ్యలను మించి॥
ఆ॥ ధన్యత నిరాక శ్రాద్ధములదంపతి ఎదూపిదపైక్షితైనే వహా
జిన్నమంతెని ఖండులవయుని మన్నుగ నిల్వరెయు నర్తిని మన్నా
జిన్నతనా ధనంబులను శంకరం శంకర భక్తులన్ సదా
మాన్యుల పూజచేసి రస మాననిశ్చల భక్తిసంపదన్ ॥
సీ॥ సవ్యో పృత క్షీర శర్కరా పాంచునం ము ధుర ప్రసాస దాసుములతోడ
సరస ఫలాదికసాద్య దుసూపాప్రాప శాకవిధ వ్యంజనములతోడ
కమ్మ నీయపరమాండ కవిత ఘని భూతి శ్రేష్ఠమైన దధి ప్రవాహములతోడ
నవిభౌ నద్దానంబుల హారహాంబునం శంభుభక్తులకిచ్చి భక్తితోడ
గీ॥ చేసిరత్యంత భక్తిచేశాసనముస, పరబలాదేశగృహ విజ్ఞానపంచములగుచు
నధికసౌభాగ్యభాగ్యంబులనుభవించి, పరిగిరి శ్రాద్ధములపధూవరులపుడు॥
కం॥ శుభమగునాదంపతిజగ, దభినుతమైన యొనన్నదానవ్రతసం
నిబ్భమగుచు ప్రణముసభూమ, నభి విఖ్యాతియును చనె నన్నసంబున ముని చన్ ॥
మదమంమరంభా
కం॥ క్షితినా దంపతిసుఖ్తై, బ్రతి కెమ్మడన్ పుత్ర పౌత్ర బాంధవ మిత్రా

నృప మము గ (బ్రో) చెం దాపుర, నమ శివ సాంబయ జ్వాహ ద వినెందిరి (హ్రీ) విధీ॥

క॥ ధర వృషల దంప విడెసం, జరి వాంఛ్ఛ మాహ మొసని పాలించినవరా

కేశవ రామ మృత పశురాలయం, నిరంప మ మాలోక స్వమ ధ్వని లయలు జయించెద॥

వ॥ అష్టాం ష్ట్ర కంఠ గంశంభుని, యమ ష్ట త్రింశ వి కేసం శ్వాయం గూ కీల మమా

దుష్టాం ష మముల పారణించియు, జోష్ట మలా నగాం జ్ఞు జనల కెన వరదంబుల్॥

౧. అనిమిదిగము నగ స్వాంచు వసే ష్ఠాం డుటి పెల్లనిడె

మ॥ అవని స్థైశ్వని పెంనమామ యగుచుక్ వాలోస్వనింభుం డునా

స్వవ పాశరంబు నని ద్రుదుర్గ మల పై శ్వజ్ఞా ముల్ నెద్రి మ

ధ్యప నష్టే(త్ర) మయ శాంషి లా ద్ధ మలు జ త్రై(త్రై) ష్ట పై శాన్నద్వదా

ధృధ్రు నెందించిన పేల మాకు వినుదింద్య మం జె లింగె గాజెద్॥

సీ॥ వాలోస్వనిగదంబు నందాకై వై మ్యాంచు గ లద్రు పూర్వంబునె పునగుచుండు

అవిధ ద్వహ దుడ ద్ధప వినిమ దైవయుండు బహుహింప వానవ్వ జాండ ధ్వంచు

వి మమ వాణశి జ్వత్రు వీణ మ నహు యంచు మగునుశిలా శ్వ దెంతా న్న యుండు

గౌమ లందు ధనృం చు సద్గురో శ్వే షుండు శంకర జైత్రై ప్రాబార తుండు

తే॥ ప్రాంత్ర సారోప్యంబుచే నవప మ్యాడగుచు, నా ధ్వసంప దకెల్లనర్థంబుగాగ

మననపెంచ దరిపట్టుని మనయునట్లు, ద లగ్ని షోషింపుచుండెనంమ సకుమారు॥

ము॥ ఒకనాడా మని వాలోడబుట్టు వవి త్రో షో ద్ది పి మ సాన్వంమ దై

యకేటా ప్రత్ర్యుబతే ని భాంగ్వర పాముండ దైనవా పే స ప్రై

త్రుకేమ దిప్పైతి వెఇంచు, బలగ వినిమ దాన్వకెన్వంబుల వ్యాంమకె

ర్థకెశారంబులు గాగ దోచి మది చాదంబారయ ప్రై స్వాందిలక్॥

కం॥ తన యింటికి నేతెంచి జనకుండు, బున్నెన నంకొంతం న సూచు వందవున్నై శ్వే
ద నుకేతాల ధనము బ్రతికి కి, తన యింటిని కొడు గూర్చి చని యెంత తోషమున రింపెన్॥

సీ॥ యూతెరంగున భూర్యాసమెంతు దగుచు తప వుననకు వృద్ధి వైష్ణుండు దళుచుండె
న తని విత్తగృహ క్షేత్ర వితమూళ్ల గోత్రవింబరి దాంధరాదులత్రమ మను ను॥

తే॥ ఆయుంతి సుమని తోన తి జిన చిత్తరైం జ్ఞాతి వర్గంబుల గదిసి వేడ
నింత పుత్ర బలాత్ర్యయంబున వారలంనాతిని పరిభద్ర్యనం బూనిష్ప
ప్రహరించి గో విప్ర మభువ న నుపక్షకే దారాది వస్తుసంత తుల యాందు
గ్రాస మాత్రంబున నైన నెసంగక నఖిల పదార్థంబుల పహరించు

సీ॥ నంత నాపై శ్వపారిదియుడవి సుందరే శ్వరసహోయుము ననుదుర్నతి చిత్త
త్తైన దాయాదుల జయించ నగున టంచు, నాత్మవల పోసి దేవాలయంబు జేరి॥

చ॥ కనికెత నూజ తోడ కెన కొంబు రుమోకెర పేర్థము జ్జెనం
బలవడ చేసి ధ్యా త వివులాంశుకే మున్ ధరియించి భూతిసం
కలిత శరీరత్వం పరవు కొరుణి కోత్తవు సుందరేశ్వరున్
తలప్పన సారె సారె కును తజ్జ పితత్పరత్వె భజింప్పచున్॥

కం॥ వరధర్మవార్థవర్తకే, కరుణాకర దేవదేవ కే శ్యాణాగుణా
పరిరక్షింపుము నన్నని, ధర సాగివిపడియె తనుపరవశత్వై॥

అంత॥ సూ॥ ఆకొం తామణి కాక్షేణాంబకేల తోహోలాస్యసంవాపిదు
రాకొంటుంబుతోచి భూసుర సుభూకారంబుతాపత్రని
ష్టో కేంజే క్షేణా తె మున్నని కాడుకుని ధృన్ బూమ్మని బెంకెకె
నికైవెంకేయలయపాయమే తెవెపదన్ నికోర్కెపిద్ధింపగన్॥

సీ॥ పరగ బ్రహ్మనందనుఁడై చెలఁగెఁ ప్రాంతములు వంటయి యుత్రించి వారినెల్ల
తగ ధ్యానం చెల్లింగ ధర్మాసనమును నేను పదుదుంచుతె విద్యయమం మొదలనీకె
నీ వనప్పుడు తరుదెంచి నీ సోదర జ్ఞాతుల నపహరించిన గృహాద్ద్వార్థ వివశి
వరుస నిర్ధనత్వమ్ము వ్యవహారము నాకొప్పనె నెక్కైద ధనంబు నిశ్చయముగ
గీ॥ నను చూచిని ఘనత చిచ్చుపోటుస్వవిభుడు మరుగుజెందెనయ్యం వనవ్వైరంబు గాఁడ
జే చిన్నులనెడు గాత్రమైనవే ప్రాణమ్మని సారె సారెకు బ్రహ్మ మివ్వసమ్ముద మొసను॥

వ॥ ఇట్లు మరియును,

కం॥ పరమాధ్యుఁడు మా కెలయుని, తరుణీమణి యనాథ లాగిన తల వేఁడియుచుం
దిటమున నేఁ గొమరుతో ద్యాన, యరుదెంచి భుజించి యరుండది నాదిన వెంల్లన్॥

శా॥ ఆవైశాఖ్యంగనతే చారే పకేద విహానాక్షైక్ నేదంబాటనే
దేవ్రుక్ భక్తి సమంసరించి సుమతో తెంపొప్ప దాయాదులన్
శ్రీ విశ్వేశ్వరు దానవిన్నైనె మలరా రిపక్ నిరోధించి ద్రై
రాజ్యవిరుద్ధతమున సద్రైవ గవ్రకేక్ రాదేసె నిశ్చంకతన్॥

శా॥ అంతన్ జ్ఞానినమూహామెల్ల నవికోపించె సమ్మద్ధుడై
శాంతస్నేహలసం దార్థ్యవాస్త్రవద ~~[illegible]~~ నిర్ఘాతంబులం గ్రుమ్మరు
రంఘుల్ సేయను సుంచన దుర్బుద్ధులతో రంజిల్లన దుర్వ్యాధులన్
చెందం చంపెరసేవ వంచు నిట నను సంనిక్షేపించి వారింపగన్॥

తే॥ చేడెను ధర్మాసనమున, నెరాదింప మటంచు దాయలూహింప్రనెదన్
పోలి దిమని ప్రైన్యవాంపులు, ద్రైదానయం వచ్చె ప్లవ దండుకొను శిష్టుడున్॥

సీ॥ శ్రీ విరించు భవాలకే శివ లూకే సాధుం దండు భక్తి లూకె కోర్తి విభుండు నుండం

నాకైకేశుడు సర్వలోకేశ సంస్తూర్ణుండు రాజశేఖరుడు పరాత్పరుండు
నీరజాక్ష సాధ్వృ ప్రాపృతపరితుష్టై యారిజితకామమయ మయ దివ్యేన మహామయయుగుడు
కొడుకుం జోదదయను నేకడదయుండుర చ్ఛాయకరుగు దెంచి బాలిన ర్వుల్యమానగాణి
గీ॥ దినబాంధవృడనుమాయమై ఉపడగ నెనికరంబునమ యుష్ఠం యశ్రంగ వించి
నారదమును నూరదించి నేర్చిరునించి మనసుకరు గంగ శారదనమాంచ దించె ॥
క॥ ఆ మునుద్దులమైనవల్లుడు, నే వురంకే నిన్నరం దారంగ వినవెంపే మం
త్రైవేంనమామనుభపద, నామరకసంబు లకేలు ప్రాజె మద్దయమ్మే విక్ ॥
క॥ ఆ వెల నాగయదనిదృవము, వ్యామయసర్వయ నాడ్మై వి నెంమయని మదినియుక్
దానయమాదులనేబదినమే, మానయమానమలు వెల్లుచె వ్వెనవి చిత్రంబై ॥
మ॥ అసుపాత్వవిస్థని వృద్ధిమై పుత్రుడను నీ పొరణ్యాసంపాసెయు
ల్లునివెంక్ షేదమయ జెందగావలదజే స్తార్ధంబు గూర్పంగ వ
చ్చినీవాడక్ నదచెప్లెమయా ద్దులను దు శ్రీలా మ్యూలక్ జ్ఞామయక్
ఘునధ ర్మాసనమందునెగ్ని జయమేగావించు నీవాకెంచ యయక్
క॥ ఆ నియ ఘ్నుల్లైశ్వమామలు, దనదను నీపాయ నీ వివాకందుకేంగ
ల్లునిభగినిందో ద్యావివే, చనివెంక్ వ్వవ వాశరమునకేస భర్యులను భక్ నక్ ॥
క॥ ఆ వనినేనుగానిదయశిల, జ్ఞామయుజే విద్వెవనె మప దృధుల ఘ్నక్
దయామని వేంమెరుగనుమా, జ్ఞాతెరాదనుచు నిందును భనుమచంపక్ ॥
క॥ ఆ పరామయ వినిస భవా, కామామయ నీ ధృలయ వెలాడమ మ ధ్వం
బామాదిలుధరంబుగ, మేమేలా వ్వవశౌరమార్గమె రంగెంమయమనక్ ॥
శా॥ ఆ లాగె విచరించు జె వ్వదవి నందుంచు నిర్చ చిత్రంబుగా

తి లా మా ము ల నై శ్వ ర్యే వే ష ధ ర శై వ వ ని న గా ఉ మ్మా షు డౌ
వా లా స్వ శ్వ రు డౌ స భా స్థ వి న గె మా శ్శై త్రు దా సా యు వా
సె ల క్ష్యం బు లు నా మ రూ ప ము లు భా షిం చె ద య థా ర్థం బు గ న్॥

క॥ మా తం ల వే షుం డ యు ద ద్యా తు ల న మ్మ ని ది ని మ్మ నె గుం చి మా న్య మ తి
రి వ ని ప వి ద్యా మా న వ ది న్య ప దం డ భా వ న ద ని ద మ ద న్నా॥

సీ॥ ఆ పి మ్మ ఉ సు నై శ్వ రూ ప్ర దై వె బ్రైం దు సుం ద రే శు డు చి దా నం ద మూ ర్తి
య యు గ యు ధ ర్మా స నా ధ్య క్షు ల వి ల పెం చి ల వి త నా న్వ ర ద ని ని ష్ఠ సు చు ప వె గ
ఆ స్వా యు మ త్వ రు త్తై న య పూ జ్ఞా ను ల కెం యె నె ప్రా ద్వా వా దే త్వ లా క గ
మె ల్ల లా రి కు ల చం డ మా న్వి మ న మ్మ ని కొ డు కు గా నె సు నై కొ ను చు నుం డ
గీ॥ తె వి పి యుం ది య యు డు ద క్ష మా క వి మ ల గు చు చె లి చే సి న వా రి ద త్యే ప్తి మ ము లు
పం ది మొ త్త క లు లా ర దె యు న్నం దు వా రు వి స్త రిం చి వి ని వ్వ యు వి నే ద ము గ సు॥

వ॥ అ ని యు వ్వ ధం బు న నై శ్వ ర్య వే ష ధ రుం డై న సుం ద రే శ్వ రుం డు ధు రా లా
పం బు లా క క్షిం చి మ ద్యా ము లు ప లా య నం బు నుం గ నుం గా ని వి చ క్ష ణు
లై న ధ ర్మా స నా ధ్య క్షు లం ద రు నై శ్వ ర్య మా ము లు న వ లా రిం చి యొ మ
మా న్య జ్ఞా ని కృ పం బు లై న య ప రా ధం బు లు స హిం చి భ గి ని భా గి
నే యు ల తో డ నా మ్నా య మం ది రం బు న కుం జ ని వి ధ్యు క్తం బు గా ప్ర తి
ష్ఠ కొం బు కా విం చి గృ హ స్థ ధా ర క స్వ ర్ణ ర మ్యా ది వ స్తు జా తం బు ల
ని న్న యు నీ యు ర క్ష కం న కుం క్ష్ప ప వ స య మ ని పొం దిం చు వృ ద్ధై త్యుం డు
మే క న ల్ల నిం చె న్నై వి నిం దో డా గ ని స ర వ్ సం ప్ర త్యే క వి ధం బై న ని దె మ నం
బు ప్ర వే శిం చి సు ఖం బుం డు మ ని ని యో గిం చి మ క్షి ణాం బ పా సు

సతి తా ధ్యానంబు నొందె నంత॥

క॥ ఆ పెరగున దాక్షాయణుల, పాపముల రూపమున నెక్కి పదునేడు జనం

ప్రతిచి వైష్ణవ సూజుని కా తత సంపదయు నెసఁగెన దృప్తత కీ యఁ॥

క॥ ఖాతా నాక్షిప్త తియుంత ధ్యానము నొందిన యసంతదంబున వైష్ణవ్

పానవృలనవై శ్యాప్యతి, బూనిన యతడీశుండంచు బుద్ధి దలంచె॥

సీ॥ అద్భుతంబగు మధురాప్రరాధినాడు భక్తి పావన్యల్పమున పాప మింపారగాంచి

యఖిల పావనప్రలతి విస్తారహ్వలగుచును భక్తిసేయుచు నుండిరి బహుల వేడుకలు॥

సీ॥ అదివెల్ల సుందరేశాంప్రి సేవర పాండ్యవర నాయకుండు హాయిలరెంచి

యూశ్వరుని పట్టనాయక శ్వర ఘ్రాణించి కరుణా తో సామాదికములు నెసఁగె

సుందరేశపదారవిందాతి భక్తిద్దైత్యా పాదములు గోప్రా రాధికములు

రత్నంబుల విశేష రజితంబా సరించి దినము త్రావ సాయుము నఘముతిని

గీ॥ తెనితెర పములతోడ తపాదకేమలసె ప సెయము నుండంగ సమశిప్రదు పెంప్పి మెఱయు॥

నిరవధి కైమైన భూతియయు వర గుణాన్వద నరమ సీయుని రెమెసనె వత్సలత

తే॥ సుతలాభాతిశయంబున నతిసంతుష్టాంత రంగుడగుచు నారత్రీ

యుత రాజ్యమెవి పాండ్యక్షితిపతి ముదశివపదంబు నెందె నెవ్వడ॥

క॥ శిప్రమువుప్పది పాణిగ్రిందియుసు ప్రతిమల పేలారసంబు బాళి దాలంకన్

నె ప్రలన్ సవినాను వారిజె భక్తజయము ఘుష్కంబు దాలగు భద్రమగుచుగల్గన్॥

మతి యనం

క॥ తెలిసి జాదు ము మలకెల్లని, పతిదైవరమేశ్వరుండు పాండ్యధరిత్రీ

తలపతి బుని (బ) పట్టా పావ్యయు వాల నింగాదన వీల చెప్ప దారాగెదన నుయాక్॥

క॥ వరగుణపాండ్యనృపాలుఁడు ధరణీయశపూర్ణరాజ్యధనమున తనజనకునిచే
పెరపెప్పవడసెనెందవ హరికేవకుఁడైనజగద్విజయవిభవమునన్॥

చ॥ సురుచిరరూపసంపదను సూనశరుండు విభాసమగ్రతన్

~~(సుగుణాకరుద్దైయము వినీతుఁ)~~

సరసిజబాంధవుండు రథసాంపు జయోటనె వీరవిస్ఫురత్సం
ఖరతమ దుర్విక్రమోన్నతిని పాకనిశాచరద్విష సాటియౌ
వరగుణపాండ్యుడె సద్దనవర్ణనవైదిరాజపాలించునన్॥

గీ॥ రమ్యవైనవిస్తృతరాజ్యమును నిరుపమంబైన సైన్యాదులనిగ్రహమున
సతతసర్వజ్ఞతయు జోడుజగమునందు ఖర్గుడనదగు వరగుణపాండ్యవిభుడు॥

క॥ హాగడాంబి కుంచెరుని సైన్యములు సగణిత సామ్రాజ్యవైభవసంపదగుచున్॥
సుగుణాకరుద్దైయము వినీతుఁ రాజ్యము చేసె పాండ్యవిభుడు రమ్యమున్॥

శా॥ ప్రాకట్యోజ్వలమును నందుచటె చిదినమయున్ పాండ్యానన్వయౌత్తంసుడా
చేతోజాతము దాపు పారిరునభూపున్ శ్రీదేవయూదామణిన్
చిరకాలంకృతవిదారులు సందర్భవిభుని సాంధ్యింపసద్భక్తివా
నాటరావలెనెనరమ్యముండు నవపకార్యంబు లేత్రమంబొప్పగన్॥

మ॥ ఒకనాఁడా నృపుఁడా ప్తవేటకమునంబుజమ్మింగనాదరద్విహా
టుకచే రంజనిలోనినాళ్లనదుధాటిన్ త్రిదశారావింపిరా
త్రికఁదన్ త్రాణికజకెనకెవెసనేపే రంగవాణిగౌరి
నెకవిప్రుండు వినిద్రమైనరని వానండన్ ప్రమోదంబునన్॥

శా॥ ఆకెయ్యారధరణిసుధాన్వయవరుండా పాండ్యభూపాలుడై

రావణా క్షత్రి మరుత్పమాన పటు ధారావేగ సత్త్వ సాంద్ర ర స
రాష్ట్ర రగా ద్రాశక్తి ఖర రాజ్య వాశి చ చ నుంద్యైయగా త్రైసాలత్వంగ నే
ష్ట సారా టుంబున ప్రాంగా హు ద్వదనె సాంద్రం దించి, జీ ప్రుంబున నే॥
సీ॥ వసుధీ సుదా విప్ర వధ ఘోరంగనే ముందరవము నకె తెంచి నొఖ్యమున నుండ
సూర్యోదయంబున భూసురులెల్లగుమిగూడి రాజ గృహంబు చేరంగ నరిగి
ప్రేమ సావాసి టిపెట్టు యగ్రోక్షింప నవనీశుండా వెంట రాలు రేంచి
గాంచి సంబదన మంత్రి జనుల సాంగొరెంచి యుదిసోమ నా గోడ విసారింపుడనిన
గీ॥ సరగ నరుదెంచి వారలు భూసురుల వివరిగాంచి వారల విప్రు లయ్యవాని గనిరి యిపు
ద్ర ప్వక ప్రాదుల నున సి సంపసి లజేసి, యుగ్న సంసార్గక వెయన రింప నరుపే రిపు గుము॥
వ॥ ఇట్లనియెం బనిచి వృద్ధ నేత్రులయ్యు నయ్యు మహాద్విజుడ ద్వ ప్యాంతం
బంతయు రంజున కైరింగించ సానేర్చించి యుంపందు మునుపుట్టు లతోడ ను
ద్విగృహమున సుంద్రై యున్నేన యంగ లడీవ యునిచించి ప్రయానువ్వాడు
చక్షేత్రాప్యం తంబైన ప్రదేశ పాంపా ద్వశిల సువాప్య జ్ఞ నంబులరుదెంచి
పంచ ద్వానిపంప ప్రశాంతి స్నేస ద్వారంబున గోపాల రొద్యాది దానంబు
లును. అష్ట దుర్గాది మంత్రంబుల నాధ్యావి వెలగారదంబులును
సదన దీపార విరచి ప్రపాంచ పరంబుల బ్రాహ్మణ భోజనంబులును
గోశృంగ ప్రాంత ధోరిదకే ధారల సాహ్యభిషేచనంబులును వృక్షే
రాజ ప్రదక్షిణంబులును పంచగవ్యాదనంబులును యిట్లనేక ప్ర
కార ప్రాయశ్చిత్తంబులు విధించి యిట్లనేకంబులాచరింపంజే
యం గెనే విప్రమాదవశంబునం ప్రాప్తించిన బ్రహ్మహత్యాదోషంబు

నిహారణాంబగునని శాస్త్రజ్ఞులైన వశిష్ఠాదిమునులు పల్కుచుండ రా
ఉద్యాంచఋషులు సర్వంబునుం గావించె నంత

క॥ మాయావిధానని లచ్ఛాయాకారంబు పొందు సంతత ముదరా
నాయక నిపాదన్యస్తమతిడైడపాయకే నాబ్రహ్మ హత్య నద్రింపంగన్॥

క॥ వరగుణాపాంశుద్ర ద్రప్త వరుడు సం(స్తాయమ్మ్రాత్త విదుంలు సంయు) శేషుండు మహాదిన పాత్రిత్త చ్చే విక్
పరము నేయాపదసై పరవని చిం విం ప్ర మచుండే నోనత వోపన్॥

సీ॥ ఇట్టిరంగున ప్రదో షోత మయ శోధిత మయ పోవిత త్రాంగుత్తత్రవిధుల సేయ
మందరాప్రరిక్షేత్రమంద చెందిన బ్రహ్మహత్యయుందున వీడదవ్యోతల్లు
నాపశిరెంక్క దయాపరుండగు శంభు భక్తో ప దేశంబు పదసి నప్పు ప్రదు
పరశోమ సుందరేశ్వర లింగ మయన నేవాదిశయునను భక్తి తోదశదినములు

గీ॥ పద్మగద్దె తరపహస్ర సంఖ్యగాంగ విధిప్రదక్షిణములు సేసినను ముదగురు
పన్నమలానభ్ర నత్తరసాంఖ్య మహారద యదాలకేపవెసంబరమల యునందు॥

సీ॥ శ్రీ మంత మహారాజ శేఖర పరగుణాపాంద్వశప్రణ్యాపాప ములఫలము
విసుము తత్తప్రమైన విప్రహత్యాఫలంబె వ్వాదంబునన్నానే నెయపదియె
రిపుక్షయంబగు దుష్పదక్షిణా తృతంఫలంబాల విపదపయబశ్వమేధ
ఫలదానరమలకుగలగదె విధమయన ధరణోమలంబునన రసిజూడ

గీ॥ మేరుమందర కైలాస వారణాసి శ్రీగిరి చిదంబరాది సుక్షేత్రగత మయ
మైనలింగ సమాజంబులస్సదేయమగు చు చెలువొందు నందునేన ధివసింపుమా॥

గీ॥ అనేకుడకుడ దిపించు నన్న దేయ లింగ ములను మధ్యార్జున లింగ మూర్తి
యఖిలపాపహరంబగు నచటనే దుబ్రహ్మహత్యాగ పెందరింపు పొందుమా॥

మ॥ వరుస౯ జాళ్ళ మహోవి ఝుండము తదనవ్యాప్రాకసంరంభియై
యురుదేరంగలు ఊష్మరంబున కుంనీ వాంశ్శ నవుస్త్రైత మ౯
నిరవద్యంబగు మంత్రసాదమున వానింగె ల్పైవె నన్నంటుం బ్రా
సురమ ద్వ్యాప్తిన మల్లు సేనెద వ్ససంశోభాదృశ్వ౯ ధీరత౯॥

క॥ ~~[illegible]~~ రోవి పవిత్రశంకరు దూరక ఆయుననెంప విని నృపోత్తముఁడొంత్న౯॥
సారె కుమారగంటు నవ సాంగ్రక మూలా నదించి మంత్రజపమత్సరుడై॥

సీ॥ ఆ నందాబ్ధిని మగ్నుండై నిజాగే హామును కరిగి యూవరగురోధా
(త్రీ) సాధువు జాళ్ళ క్షోణిరోసాధాగమున మాంత్న్యనె సున్నాయు నుండె౯

క॥ హారువృగ నప్రదా కొంచెఫ్రర హాసుండైన జాళి బూపతిసేనా
పతివృతుడై సమరంబున కేరుదెంచె నంభూమియందున్ దృఢ సాంఖ్రీప మున౯॥

చ॥ వరగురు రాపాంధ్యా భువి లయము వల్లభుండక్ష నృగధీరచిత్తు డున్
గె ఱి తనయూమ నక్కకమం లకే శివి లో జనసోమ సుందరే
శ్వరపద భక్తి సంయుతుడు స వుస్తు ఖుడై చనుదెంచి జాళ్ళుసం
గరమయనగెల్చు జాళ్ళనవడు దేన్నంవి శంభుప్రసంశ శేంయు చు౯॥

సీ॥ సమరమున నసాది జాళ్ళుండు సైన్య సహాయుడగుచు కొంచెఫ్రరంబున కేగుగు పాండ్యే
రాజపుంనందు దానిని ప్రాజమున నుచెందె నుమంద్వ్యారజ్ఞై శ్వరక్షేత్ర మృదుము॥

మ॥ త్రిమమ్మైనాదము ఫ్రష్యమూస మును నుక్రాకాషప్రభువు౯ ప్రాప్యాకా
లము ప్రాప్యాప్త లము౯ పొసంగెనన మల్యంబాకే వేరాత్మజా
వినుమం లాంబు ప్లుత గాత్రుడ్డైన రగురోర్పి కుండుమ ద్వ్యాప్యజ్ఞ నా
త్రిమ మహాశ్వరతింగీసనకు మారా హ్వామంబు జా శేనగ౯॥

చ॥ వరగుణపాండ్యభూభుజుఁడవారితభక్తి మహేశ్వరాలయం

బరమప్రవేశవేళ నప్పుడు ద్రాసత భూసుర వాక్యములు క్తిపైన్

నిరిని యొప్పైన బాయము నటు నిల్పెను సాల బహుప్రదేశమం

దిరవృగ నాతడంత లఘుదేహముతో నదివెూద చిత్తుడై॥

క॥ మది శశిధరునకు నమ్మి పరమేశ్వరమూస మారయ భయము పేదిమండక్॥

శరణాగతు డనుదయనను పరిపాలింపుమని నృపుడు ప్రార్థించంగన్॥

వ॥ ఆసమయంబున

సీ॥ రమ్యమై వసుమతీరమణాత్మ శమునమై శివవాణి వింటిభూనెన్ని నిట్లు

పాండ్యక్షితీశ మద్భక్తియుక్తుండ వీవతి విప్రభక్తుడవైన వీడు

ప్రాకర్మవశమున బ్రహ్మహత్య ఘటించె నదియును విని ర్భక్తమయ్యెనివట

దనుప బుఱలావించివమనుజేంద్రుడీశ్వరుం మరిమరి దండనివాదరించి

గీ॥ యుపగత బ్రహ్మహత్యాని పాంతుడగు నృపుడు పావనుడగుఁ బశ్చిమద్వారమార్గమునను

వెడలిపోవదినో పురవిత మనేల్ల శిలలు చెప్పింపభంయుయుంచె శ్రీప్రభుమిననము॥

మ॥ మరియుఁ భక్తసమా[illegible]రనగ మధ్యార్జున నెవ్వనిదెక్

వరసైధంబు ఇళ్లు లంబు రతనైచ యుంసా వత్నప్ర భాస్వంజుమై

పరుయంగా రచయించి పాండ్యుడు నెవాన్నౌత్రాది సంయుక్తుడై

యుదిగెక్ శోరణాపదిసెంపెనిప వోలాస్వశ్వర క్ష్మాణి రెక్॥

చ॥ అనవిని పొడేనుతెల్ల పెలసార్థ్వజునిక్ పెనవి చ్చినామి యు

ట్లనిరనప్రార్థనామ్ల యుంబ్వపాంథిసనాధం నకే కణదంబు వో

నన మును సంప్రదేశు డగునంతసె పాపనిపృత్త హత్య యుంక్

ఘన దురితంబు లెంచఁ బలుకంబడె విూవలనన్ త్రివంబునన్॥

కం॥ మందుర ప్రారంభమున సతతంబది వ్రాస మహోస్ఫలయు వర గుణాబ్ధి ఖ్యాంద్రా

వృద్ధి విపత్తి కవని సుర వర్ధ ప్రారంభమేల వాలిగ దశ్యాం వమునం బ్రా॥

కం॥ అనియుష్ట దిశిన సంయమి జనులని శ్రీక్షించి నేంబర సంభవ స్ఫురిదనిరెన్

విను ముఖ్య వటీయు పశ్నవుల నెం పను పులు సాధు హెంసవలల గుత లనోలయౌ॥

సీ॥ ఇతర స్థలాంతర కృత కల్మషంబులు పుణ్యతీర్థంబుల బొలిసి పోవు

పుణ్యస్థలంబుల పొందిన కలుషముల్ శంభుస్థలంబుల శాంతి నొందు

నలఘు శివక్షేత్రముల జేయు పాపముల్ వారాణసీపురమున నడఁగిపోవు

వారాణసిని జేసినట్టి పాపంబులు భోగింప భోగింప నగుఁగాని పోవకుండు

గీ॥ ధరణి శివక్షేత్రములను నుత్తమములైన వారు వారాణసిని ద్వాదశాంతమును

బ్రజ లానర్చిన పుణ్యపాపంబులేమి నెలగ దంధ్యము తద్ధ్యమైపుడు కబదియు॥

కం॥ వేపనింద్రులార వినుడు ఖ్యాతిగ నిసను వారాణసి పవితద యిదియా ముఖ్యమై సూ

శౌనక ప్రసాద మయ్య వలనన్, వరాసెన్ దివ్య జ్ఞాన మహత్వ పాంధ్యమను జేంద్రు నకున్॥

సీ॥ పరమ శంభుని ప్రసాదసంపన్నులకును, తీవ్ర త్రిభువన నవుల న సాధ్యంబు తెవ్వి

సాధ్యనవ ప్రసాదంబు సాంవయుకును, శివ్యుని సుందర విభుని భజింప వలయు॥

మ॥ సకలక్షేత్రములన్ చరింపను సాధ్యంబు తెన్నద్ది వీ

శ్వనేలం బల్వ దోపంబుసేత మధురాన్నం సంబు నందపడే

వినేలం బంతయు దేనె సాధ్యము గు విశ్వేశ ప్రసాదంబునన్

దనకే లంకాన్నము నిర్గుణార విను దోయత్తంబు సత్యంబుగన్॥

కం॥ ఆ సాంబు మెయిదయు పరగుణాభాసాయ కేశవప్రాప్తు పుణ్యప్రధానా

మా న్య నే త్ర వ నా నే మా వా ల వా న సు ద్దై గ డ పె శా ల వు వి ద వ్య వ ము గ దే ॥

కం॥ క్షి తి నా య కుం డు స ద్వ త్తి వి శా స్త్ర ప్ర కా రా వి ధు ల సా త్మ్య నె ల న న్

స ద ఖం బు స ద్గ జా ర్ది న్న ప వు గ గ ని వ జా తే న ము ని దీ గం బ డి బ త్తై న్॥

తే॥ వు య ని నం ద్ర జా ర వ ర గు ణా జ న వం బు డు సుం ద రే ఘన శం క రు నా జ్ఞై న్

ఘు న ని వ జా తేం బ వా యు న కే ను గా న నం ద్వ శ్య కృ డ దై వ్య నే మా వా వి త్తై॥

గీ॥ భ క్తై జా నే ని రో మ ణి వా ద్వ నా దం డా కృ ని వ గా త్రి నా డ ప్ల సూ ప ఘూ న

మ ద్య తం త్రై న ని వ జా తే మం ద పెం ప్ల ద ర్ప న ము స య ని వృ ని త్రా ర్థ న జా న క్తై॥

శా॥ శ్రీ లా మొ ద కే స వ్య బ ద్ధ న స రా వం గ స ద్గ రూ వెం భ వా

వ ర్ లా స్య ని మ వ ర్ ద్వ వా కృ వి య యి త్రి వ ర్గం డ ర్ ధ్య గ స్థా న వే

నీ జా తేం బు కే నం గా నం గ వు ది జా ని ర్వం వు ని చ్చా ట నే

వాం లాం యం బు గ నూ ప్ర వై వ ర ద నీ శ్వా జా ను కం వం శ్య వే న్॥

సీ॥ అ ను గు వి జ్ఞా ప నం బా న ర్హ వి ని శం కే రుం డు భ క్తి వు నె మా హా రుం డు ని ర్వం డు

ప్రి య ము పె ను ష్ప గ ను గా న పిం చె భ క్త జా తేం బు నం వ న వ జా న ము ద్ర ష వ యు గ

స వ వా స్న రా ఘ భ రూ షి వ వి వూ నం బు లు కే ల్వ ద్యు వూ నె కే నా న న ము లు

వూ ని వ బ వా లె నా ము ద్దై ను త్ర జం బు లు గ మూ రి చం దా ర ప్న భ రూ ర్ధ ర ము లు

గీ॥ వాం వ నా మ్న వ ప్రా స్త ణా వ ర వుం లు అ వు ర గి ని ని భ ప్ర ము ర్ధ క గా ల య ను లు

స్వ ర్ణ చి త్ర ర్ గా ప్ర ర నం ల మ ము లు నెం చె వ ర గు ణా వాం ద్య భూ నెం ప్న డ వం టు॥

కం॥ కే ను గా ని య జా ప వి కే న్ జ ని వే జా ర్ గా త్రి ర్వై వి శా ల వ రం బై

న నం ప వు శం ఖు వి వా న ము కే ని వి స్త వు డ గు చు నుం డ గా న చ్చా ర్ ట న్॥

మ॥ అ ప్లు డా నం ద నే స్వ రుం డ వ ని కే యు ప వ్లు డ ర్ప నం బు నే యుం చా న

తేజోమయ వివేకానందుర్వి రాజమాన సింహాసనాసీనుండును.
నిరీహ వారక నేమయూరకే ఘనోదిత భూమ పరాలంకోధుండును, నిజవాస
భాగ నిలయానవతేంద్ర ప్రవనయానశీ నాంలోకపాకత ద్రవ్య దక హాని మవదన
నేము ఉండును, ఈ భవయ పార్శ్వగ జాన్యప హాన్యనా భవ మాండును, నే
ము లానన నేను లాభవశ తీశ మును గేరాజ్య దారుణ్య దేనే గదాదాద
సంసేవ్యమానాంఘగు నవ్యర మోనన్నరు నవలోకించి భక్తిపటవ దేవ
మానసునం దిచ్ఛా ప్రసనః ప్రసన్నక్త్రుణ మూలాన గ్నాసు జటాల వదర్సి భంబుల
సు తించి వరగుణ పాండుర్గంబి ప్రాణ నిర్ణా దీంచె.

చ॥ పరగ వనంత ఘృణ్యాపది పొంకెమునన్ భవదీయ శీలమై
సురవరమను నీడు లోకేమున గనంగానగల్గి కృపాంబుధై వని
ధరహసరసే వ్యవారాను శంభదంబగు తాపకే వింగ ఫలాత్రానిన్
గురుమతిగ ప్రాభసేయము నుకేం కేదార్ణ్వ్య ప్రాంత వేయునర్చ విరాశ్వరా॥

గీ॥ అనుమానిలేవి పలగ్రంగ నంద లోకన విభవి శివలోకవ మంబు వినోద వామనునోండె
వేంద్ర్వవి భుడుము విస్మయంబావ తోణ్ణ నర్ప నలానన్న వింగ స్వర్గానశిప్రవ॥

క॥ తెలిసిన వారును వందియున్ దవిపించని వారు భక్తిదెలిపిన వారున్
నేలయు గు వింగూడి యర్చ్వరు ప్రాంలయు గసస్న్ను లానన్దిరువ్వా హామునన్॥

మ॥ అవిరెల్ల ద్విని సర్వమానివ చయం బూర్ప ర్వ్యవే మసుట్రై
యనుతీని చక్రమునన్ స్వలోకవి భవంబూర్వ్యంత మున్ జూప్రనా
శిప్రని స్వాయంవి మానువు ననృవర పొంద్వన్యై విలాధీశునిన్
ప్తవమున్ జేసి రనేక భంగుల ప్రశస్తంబై త్రిలోకేంబుల్ న॥

సీ॥ వేవే నిజ నుతాంశ విను ధుస వరాహంతా [illegible] వర్ణైత్ర్యైన హాలాస్యనగర

వరార్థి సౌరభ్యమునగ నవ విఖ్యాత మగు చుం పు నత జనాలికి నెల్ల వరగ బరగె॥

తే॥ వరగుణ పాండ్యాన కెవనె సుర వధ్య హాతకేము బాపి సురుచిర విభవా

నేర నిజ తాళి పేరును జూపిన నిరుపమ హాలాస్యము ద్భ్యని లంవంబడ జెంతుకె॥

క॥ శ్రీ లాసిన్నెస దృశ్య పావనె జాలాప హాన్యై నరి వృని చ తాల్చింన

శ్రీ లావణ్యన జనసులకెం బాలక ప్రఖ్యాతము నజ ంవ ము సంపద లాదర్శ॥

శా॥ అనియిట్లు నెంబసంభ్రమ్రుండు చెప్పిన నిన విని సహానందాది యో

గేంద్రులు నంతర వృత్తాంతంబెట్లు వెన్నె నెరిగింపు మనిన

క॥ సకల సురాసురముని జన నికరార్చిత పాదపద్మ నిరుపమ రూపా

సకలైశ్వర్యదురంధర సుకవిజనం శ్రీధరంగ సుందరవింగా॥

ఆ॥ హారిజ బాంధవా [illegible] నిహాస పెంరత్నాంబు రూపవెదసం

చారుపదాబ్జ నేలద శశంకర శాశ్వత సర్వభూమి రా

దారితదైత్యసంఘ వెలద్యోత శరణ్యగిరీంద్రజా [illegible]

సారవ బ్యంగ నెపవన సాలవిహారక సుందరేశ్వరా॥

[illegible] జిత కుదత హాసంరవద్యాచంద్రా నుంవళిసం విజిత దనుజ వెహావిబుధలోక్నైకరాషా

గజదనుజ విశోషాంకెల్యకాలప్రదోషా సుజన వినుత రేలా సుందరేశా [illegible]

క॥ సనకాదిక ఋషి సన్నుత జనసేవితకేశవ నదనబరీ లలనా

మునిసాంద్రిత వన్యహలాం పనవేదన ప్రార్థనా చంద్ర పనిజ వదనా॥

మ॥ గత వెలాహాదిన మస్తదోష సుమనసాంక రంజాత కెంజ లబ్ధసం

[illegible] బానద [illegible] శాంతరసదా [illegible] సుప్త హాదాంబుజా

చతుర్దాన్న(ప్ర)ము శ్రీమచ్ఛంద్ర(శ్రే)ము ... [illegible] సంబంధ ...

స్తుత సత్వ(ప్ర)తి శీలద్వైత్వ... శాస్త్రే ప్ర... [illegible]

మూలం॥ విష్ణుం సుమనో విదూరాం వేద మార్గ ప్ర... [illegible]

వృష మంగళ ... విభూషా ... విశ్వవిఖ్యాత ...

బుధ ... పరిణామ ... బుద్ధి ... [illegible]

విహర ధర వరదలావ ... [illegible]

ఇతి శ్రీ పరమేశ్వర చరణారవింద నిరంతర ధ్యాన మానస గంధ

ధారా మాధుర్యానుభవ ... సదానంద పరవశ ... [illegible]

... వస్తుంబు ... [illegible]

వెంకట ... సుంధరావధ ... మార్గ ప్ర... సాధుజన

విదేయం వెంకట ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

...శ్వాసము. ... [illegible]

సప్తమాశ్వాసము

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

కం॥ శ్రేష్ఠుల కాభరణము భాషిత మంగళ ధామ ప్రథిత వృత్యాశ్రితులకు

భాషణ సంగ్రామ నయ ద్వేషణ దుర్గద విధాన గర్వుల జావం

వ॥ దేవాయమ వర్ధింపు మనుసుమం డుమంని బృంద మునుల నిట్లని వెనట్లు

కంబ భృత్యుండు వసిష్ఠాదుల గనుంగొని యిట్లని వెను.

కం॥ అనువొందఁ గాంభోజరము తన భక్తుని కొరకు మందార్థి ధరియించె శం

భుని కీల విమానము దెప్పద వినుఁడీ మంని మఖ్యులార వీనుల విందై ॥

కం॥ వరగుణపాండ్యుండు పృథివిఁ ధరణీతల మేలుచున్న తరి చోళనిధ

గ్గర నుంచి వెలికి గాయకుండరుదెంచెన్ శ్యాగదాన మందెదననుచున్॥

సీ॥ జనులెల్ల జూచి విస్మయ మందుచుండఁ దక్కొండపై ద్వారవేపుతో గాయకుండు

మనుజేంద్రు పాడగాంచి మంజుగాన మున్సెయఁ విని మందంబున పాండ్యుజన విభుండు

నవని భూషణ వస్త్రముల తె సంభావించి సంప్రీతి విధిఁ దిరిగె సాంగత్యమున

నయుకొని వృష్ణని యుత డు పగాయకొని యులతో సాజ్ఞాను వర్తిత్తైన

గీ॥ నమర వాహాల బాలకు కీర్తనల వేత్ర హాస్తయురుదండుల నడచిన డవ

మొదకెరపైన తక్కొని సాదివేములయు గారవము తోడ విడిచి దిక్కెలి నెన ॥

కం॥ తన గాయకుఁడు భద్రుని జనపతి రావించి యెదుర్చు మరల తక్కొ

ద్వని యతు ద్వైవచ్చిన యూఘన గాయకుని సొర్వ భక్తి కెలదిని కన్॥

చ॥ అనవృతుఁడు రాజవంశ కేల సాంబుధి చంద్రుని పాండ్య భూభుజున్

గనుగొని నిప్పుడిట్లని యె గాయకుని నెయు వంగజూపుడీ

మనిచ్చి తకెట్టఁట యూనిధి సుందర మూర్తి వెంటెయం

దనిశము సాదు పావనభద్రముఁ గొను వెండగనేల వీనికిన్॥

కం॥ ఈశ గాయకుం గాయన విద్యాగరిష్ఠు [illegible] భక్తను విని ధన్యుని నడు[illegible]
ద్వేగము బగ్గల పలెందగ నే నెవ్వెద వరగుణధాం వనీ [illegible] వంశా॥

కం॥ ఈ పలుకులు విని వరగుణ భద్రాపాంగుడు నందనుడంబు కొంచు [illegible]
యూపట్లు నే ధృతిమెంచితి [illegible] ని పనిచె గూడ బుద్ధి భద్రుడు॥

అ[illegible] స మఉం బున.

చ॥ విరచిత కీర్తనముచే స్థిరిత విగ్రహ [illegible] గ పాగ వని [illegible]
వెంరయుగ కేలు త [illegible] లోన పేం ఇ ప్రవీణులు దాప్పి నే న[illegible]
ప్ర[illegible] వర రాజ వే ధులనను పొందికే [illegible] వి హారిం ప్ర[illegible]
త[illegible] రమునంగ పాడుచుండుం నెప్పగాయకుం[illegible] ని [illegible]॥

భద్రదాయకుండు త దనంతరంబా

సీ॥ ఇంత నే నే మి సే తు దిక్కెద్ది యిక మను సుందరేశ్వర పద వయుల్ పొంద మునివి
హారుని [illegible] స్వప విని భక్తార్తిహారుని విశ్వనాథుని ప్రణామి [illegible] ని [illegible]॥

వ॥ దేవదేవ ద [illegible] సుధాల [illegible] దీన [illegible] యూప [illegible]
[illegible] నమునన [illegible] జేం దిన [illegible] కి [illegible]
[illegible] గు ని [illegible])
[illegible] నిజాలయం బున నే గి భద్రుడు నె [illegible]॥

కం॥ ఈ పని పుత్రి హారుండు శంకరుడు నీ పాద [illegible] సంపా[illegible]
[illegible] కలుడు భ[illegible] వప్పలు డు [illegible]
[illegible] ండు [illegible] దూ [illegible]
[illegible]

క॥ [illegible]
[illegible]

ఆ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

క॥ [illegible]
[illegible]

అంత

సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

గీ॥ [illegible]
[illegible]

క॥ [illegible]
[illegible]

క॥ [illegible]
[illegible]

శా॥ [illegible]

సంకరంబంము దలంచి భృత్యవితతి చెంచు టూల మెరావస్తువక్

సకలంబుల్ దగ నాది(గ్రి) కేంద్రవర హాస్యంబంచు పో రాశి చూ(డమేయుండుట్)

డకే యుండుట్ చనుదెంచె గాయకుండు ప్రేదా మత్తచే మ సుద్రైః ॥

కే॥ సురుచిర భయ మున గాయకుండదిని వృత్తాంత. మప్పుడె మాయాస్వవిభుం

దె ర్కుసెంచి భద్రగాయకు వరున కుకేల ూాన భ త్రై హా వ్యవ్యవము నన్ ॥

వే ద సం వ రం బు

సా॥ ప్రావః కాల మెవేచి భద్రుడు శివ భ్ర ప్రార్థించి వందించి ని

ర్ణి మంద్ర చనుదెంచి రాజ సభ కేంద్ర పై రాల గంధ్రైకు హ్మాం

ద్వారా వామ వ్య స మస్వ మండగు వంపా రాజనిన్నెరిక్షించి సం

ప్రీతి నన్నచ్చి సగాయకు కోత్ర తమని పెప్పించు మనన్నె కృడున్ ॥

అ॥ గ్రేంద్ర సూరులెల్లి లచిగాంతు కుడాడా డ్రని రండు పోయ భా

రికేడికించు పంచిన నరకేశ్వరు సాజ్ఞ వహించి యేగి వా

రకేద చూచి వెల్లడల సావనిగానకే పచ్చి రాజు మెరాం

నకేటి గాయకుండవి భ్రయంబున పాదెన టంచు పుర్గనన్ ॥

కే॥ దూవ లప బుదులు పాంత్యత్నవ లప వి యూలకెంచి మ దినిం దినమో

దావి శ యుంబున భద్రుర్ హ్యావిగ్రి ఫ్రూజించె భూప రాంబర మములన్ ॥

చు॥ వసువద గాయ కేంద్రుడగు భద్రున లంకృ ముజేసి యుక్ష వా

ష్మవి ఘన దగంధ సింధుర సమ జ్వవి మెరా నన్నత మస్త కంబున్

సునిను ప్రర ప్రదక్షిణము మూనవి ధ్వనవలుగా నెనెన్సెనె

ద్యవి మన బూకేప్సంబుధ నమెల్లెనెసనెవి భుండుదారుణ్ ॥

మ॥ శ్రీమంగళాస్పదతభద్రగాయమకీర్తిదిశేంద్రారూపాంద్రైతో మింక్
కృతనీరాజనరత్నదీపనివహాంగీకారుడై వందిసంస్తుత
స్తోత్రారామిత్రయుడై నిజాలయముకే మున్నేత్రంబునే గుహా
రతమహాభాగ్యవిలాసము వేపొగడశక్యంబే నేతాత్వారికెన్॥

కం॥ నరపాంబుధుమైనకొంసగిన వరధన భూషాంబరాది వస్తువ్రాతల్
దైరబుద్ధిని వాళాస్వాదప్పరుననేల నదృంగాయమనిసిద్ధినివైన్॥

కం॥ వినయమతనవశిష్టంబుగు ధనమంపనే సురులకిద్ధితములకొంసగుచున్
తనకతైయపెట్టించనే సుదినమయున్ వ్యాగశేఖద్రైచెయుద్రైందెన్॥

కం॥ బహువిధములభద్రానుగ్రహాతత్పరుశంకరున్ పరాత్పరునిమహా
దేవుశంపింబరిమధురావిహారకామేశయులగుజనులువిశ్వములగుచున్॥

సీ॥ పబుత్రరాపత్సమగ్రకళ్యాంతస వీంతదావదశాదివ్యాసద్భశైదనరుచుండు
పంపదశాంబుదిభ్రాంతాబ్జసవిద్భమగుజాకృనాధునిదయుపదిమెకృవేల॥

కం॥ గిరిశుడభద్రానుగ్రహాకరుడైచేరునకేల ప్రత్రాత్తేషునవం
శ్రైరవ్యగజైసినవేలయునెరిగించెదవినుడుంపాపసేశ్వరులారా॥

సీ॥ భద్రనామమునేండు బాణాండుసర్వదా శివపదాబ్జశ్రేతుత్తుదగుచు
రాజసేవసేయ రాదనినిరసించి పరమశిభ్రనిరొప్పిపాడుచుండ॥

వ॥ వేదవేద్యుండు గానస్వరూపమనుడును గానవిద్యానురక్తుండును
నగునభూసుందరేశ్వరుండుమ్మేదియుకెందాద్ధారాగరసవశ్రైకృత
మనసుండై ప్రాతేయశైలబాలికారవాణికేశికొవినోదుండును
భగవంతుడును భక్తపరాధీనుండగుశ్రైందుతవిసమంపంబు

సుందరీ గానాకర్ణనంబున్ సయముండ దానగాయకుండుడు సు
గాంధర్వవిద్యావిశేషంబులన్ వినోదంబులన్ సంతుష్టాంతరం
గుం గావించి నిజనికేతనంబునకరుగ నుద్యోగించు నప్పుడ
ప్పురోభాగంబున [illegible] పవ్విత్రయ ప్రవేశ్యటుండు బహుశ [illegible]
బుందంజేయుచుండు మరియును ॥

సీ॥ ఫాలాక్షు తనువిది పాంచల్యభూమి విభుని కోశాంతరద్రవ్యమిదియ్యనగ [illegible]
ఇదియొక్క పట్టభద్ర పత్రియారంబు విష్ణుమనెంకేతన [illegible]
నెంకె సౌరిరత్నంబు లాకె మాయ యనోంచనం బాకె [illegible]
నెంకె [illegible] [illegible]
గీ॥ తరలమణి చిత్రపట్టు భద్రాసనమును వింక్రుయుంక్తైనకెం [illegible]
చారుచామరదండమువే పారతతుయు కరుణ నెంకె [illegible] ॥

శా॥ ఆయావేళల శంకరుండా సగు నాయాదశ్లాఘంబులన్
దీయంత్రైక్ గాని భద్రగాయకవరుండా త్నయమే పెంకి [illegible]
దాయంగా చ సుదెంచి యించుతయుం [illegible]
నియం జ్ఞానసంగాయకాక్షిని [illegible] ॥

కం॥ [illegible] ధమ కొంతకాలమం [illegible] భద్రున కంతె మిపాదమె [illegible]
యాదవలనప్పైన విత్తము [illegible] ॥

కం॥ ఆనంద సుందరేశ్వరు గానకేశా సుప్రసన్న [illegible]
[illegible] భద్రుడతి మనోహరముగాన్ ॥

కం॥ [illegible]

చూచి తెలిసి గదసుతుడు వేగ నీచ మద్ది బ్రహ్మదేవు పంపె, బ్రహ్మ తొలంగెన్॥

గీ॥ అవని శేయుము నుద్దైనదయు తనిదా వృత్తము భక్తిరసము చూచి భక్తి భక్తి

క్షేమము గని కృష్ణుడు హాని కలిగించిన వాడ చూచి భద్రుడు నంచి చెప్పి పదిన నిట్లు॥

సీ॥ భక్తి జనస్తోత్రంబు భద్రగాంధకమల్ల వినుము వసిష్ఠ తనయు విశ్వదమున

అవని పరాత్పరు నెవ్వనిని నుతి కొని దరిద్ర చెప్పి నేసి విని నే వినమ్ర తెలిపె

దేవి రామ రుద్ర నిజ మంది నాందమగ్న మంజు సుప్త పది గోవిందునిలు పయిత్రి పట్టుము

దరి మరి కంబు చూపి బ్రహ్మ జననములు మధ్యముంగని నయము తెలుపు యుగాన

గీ॥ పరబ్రహ్మంబు తెల్లన పరమపాదము నిత్య సౌ జన తత్వరూపమై యుగ వేంద,

నవర తరాస్యంబుగా నేనే నుది నంబురదె చ్చి యుంచి తి నిండు నే నివారి గానీ మగడు॥

సీ॥ జనపతి కోశాధ్యక్షులు మమ్ము సందాచిన పరబ్రహ్మ తత్త్వములు బూని వేగ సమం

దున నెవద కెనగాన కనే నిట్టి నెమరవి దుఃఖుండు నెవ్వడు సాక్షి రత్న మున నా॥

సీ॥ పయోనిధి పల్లవులు పయోనిధి నల్లుండంగ నన్ని వయిత్రుయు పెట్టు నట్టి యుండ

ధనమందిరాంతర స్థాపిత పరబ్రహ్మ బహుర తన్నచిత్రాభరణావితతుల

లహరించినదియు లానతి మున్ వైప్తిసరుల్ చూరుదందాంచిత చామరముల

వెలరంగుపుద్దంబులు విను నుమనోకళ్యతల్ భద్రపీఠంబులు పల్లెదములు

గీ॥ వెలుదయుగాంగ లసాపళ్ళులు ముత్యపు వింపి తెలుపు గొని పోయి రోదాంగ తెరుగ నుకేలు

సుందరేశ్వరుడె రుగు నానంద మనను చూ గూండా గొల్లయి మెరవె ట్టు చుండు రన ఫణా॥

కం॥ కావి వపూర్ణోల్లసింపగ దేవి వెరపృన దెవ్య తెచ్చియుచ్చితి నేనిక్

కావవి గొల్లుము వరి నీ కొవెంపునె చూడ్యసియుగ ఉరు తెవి యుమవిరా॥

అ॥ కాపృన నిండె వింద నెటకే శోకపము నోకే రుగింపు చేరగో

త్రావలయాధినాధుండు వదాన్యుడు శాంతము నసంగుడున్ మహా
దేవపదాబ్జ సేవ యుదేష్ట ధనంబు లొసంగు నేర్పుడున్
నీవ తివేక సత్యవ్రతుడైనను ప్రాణదంగ సుమా మహేంద్రుఁ
సీ॥ నేను గానుక పత్రిక పానిపి రత్రాసి యిచ్చెద నీ హితా ప్రాప్తి కొరకు
దానికే నిపింపుము దినవత్స్థానంబు చేర భూపతి నీకెట్టి సిద్ధులాసగు॥
శా॥ ఆ రాజ్యాంశము దనూప వానుగ ప్రాలంబముగా పత్రికే
నాజ్ఞాకృత్తము వ్రాసి వేయుసగి పొమ్మన్నగ్ భవత్పవనా
కీర్త్యంబేనె ద జూపి పోవగ (సు) నాకేళ్ళంచి శంభుడు ని
ర్వాణ్యంబో సముదే యుపాక్యమి ఫుటో పంగో సెరింపే గుసూ॥
చ॥ అనవిని యూష్మనాయసేని యూనతివ్రతమంత్రాంబు సయుపే
ఘన నదుఠ శంఖుంయు మది గాంయుసే మఖక్ద్యుడు నిశ్శయుణా చే
రుని కెడరేనె తనెంప్ప రుతెరుంగ నియుల్లు గనిత్యయాత్రలన్
చనిచని వేరె కొన్నదిద సంబుల సేన్నగరంబు తిన్నగన్॥
ఇట్లు ప్రవేశించియయ్యూరంబునందున
క॥ భసిత త్రిపుండ్రుల సితో శ్రీళ్ళసి మదుమ శుకరకద్రావిలాస వినోదం
డసద్వశ శివభక్తిరసప్రశీ ప్రంద్రై పోత్సైనెనకుడ ఫంది యుండూలన్॥
సీ॥ భస్మభూయిష్ఠ సర్వాంగ భాగయుమంని కొంచి రచ్చ యిజనుమెల్లకెడుగామెరయ
వంతలూ చేరపతికె వాలూస్వవాస శారుడు కలూర నపాద మూపియనియెవిట్లు॥
క॥ పావన మంతిమ ధృక్తేస్త్రడు నీవద్దికె వచ్చినాడు నే వాతని సం
భావనల దనిపిప నుప్రమయు నావద్దికె యుసుడు చేరజనసాయుకేడున్॥

క॥ మం మంజేంద్రాది కలవేం బాగ్రని మనస చిత్తుల పై ల్లవని చిదా.

కన్నతె రంగున నన్నతె న్నిపోయె తెంబిన గాంధం నేపెమ కెపొండు శ్రీస్తుని ఖరు

సీ॥ అరవిందు డువ క్షేత్ర చూపిం నకె నక్ దికేంబులు ప్రదీపన వంటు పొంతరములుంక

నెంకె శంకర భక్త్యాది నేత్ర దిక్ కొప్పై నాంవని విచారింప్రదు జనులు జూచి

వెతకెం చూచి నెంకెపె జ నత దుంకె న్నప ద్దెదియుచ్చోటుంచి వో దితెందు

పొందని వేర భయము తెంద్రుడు పంప నల్లవారద్రిప్రని వచ్చి బూని

గీ॥ అంత టు నీ జూచి దెలుకె ప్రొంత రమున విమల మతిని నిక్కష్టవేష మున నున్న

వం తనిద గ్గరి మహ కెన్న బారి కొంచి పోసన రిగి విన్న వించిరి విభుని పాదు॥

క॥ వెరు దుని బ్బర వయిన, ప దచారు రుం ద్రా వరు దుగు దెంచి శంకర చరణాం

బ్రహ్మ రక్ష్మా చింతా పర

~~శ్రీ ప్రొంత రమున~~ వశం ధీరు గతి వం తని వెం దుటు వి రహ్మం ని న్వైన్॥

అంతనా శివ భక్తోత్తము సరుడు

చ॥ వ్రలకె తస ర్వ విగ్రహం దుడు ప్రణ్వా చరిత్రుడు హార్ష బాష్ప సం

చ వి మని విరావి హాస్ట్రుడ న ప్రాష్యుడు చంద్రునే ఖావ తంసుని

ర్షల చరి తం బు తెల్లమ ధురంబు గ పాడు మనుండు మయింగ యున్

నిలబడి యున్న వేరదరణిశు గనుంగొన ఉన్నో న ఉన్నోడన్॥

తే॥ అవి నిర్మల భక్తి శ్రద్ధాశి తస ర్వ శరీర నిర్దశ్ర తో ప్రా

శివ కెంత ప్రియ నవె షేత్ర కెమ్మయున నిం కె రుగ దేరగ విని మహాత్మా॥

క॥ అనపుం ధర నంది శివపేం వి నమ చూడగ వచ్చినాడ నృపకులతిలకా

గమనా వివ్యా శివ పత్రికె వని పలికె వెయ్యెంగె భద్రుం డాతని తోమన్॥

క॥ శ్రీ పార్వతీశు విషిత మయు భూపతి దండప్రణామం పూర్వ ముగు వన్

శ్రీపత్రికనే కొనియె లోపవి యర్థంబు చదివె లోకేశులు వినగన్॥

కం॥ అని యిట్లు చదివి పత్రిక తన [illegible] వింజనష్టు [illegible]

సుని గౌరి వాది [illegible] వనవమున గొనియెడ వేర [illegible]॥

సీ॥ భద్రగాంధముకే [illegible] భద్ర గజారూఢుగా [illegible]

[illegible]

శంభుని గాంచి [illegible]

[illegible]

గీ॥ [illegible]

నేడు [illegible] నను చూప [illegible]॥

అప్పుడు [illegible] పల్లవితో.

ఆ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]॥

కం॥ [illegible]

[illegible]॥

కం॥ అని [illegible]

[illegible]॥

సీ॥ [illegible]

[illegible]

జనులెల్లనీ నియాఢ స్వభావసేవం ఘద్వయార్థంబు విఖ్యాతు నర్థలకుం నం
సంతుష్టిచిత్తుడై స్వామికే తన మను చేరి మోలా స్వర్గధ్రుని నెప్పు పెట్టయుండె
గీ॥ ఇందు పరశుని నలువది రెండవ వగు వీల యిది భక్తినెంకె పాదిరయాలకెంపు
లోకేశుల కేసు ర్వసంపద లాంద ధృవుండు మాంపస కేలాఖ్య నానో సు ధ్యాంశులార
కం॥ అల భద్రగాయము మేన కేంన్ ఫలమో దానంబు పరమం శి ధ్రుందా
నౌ ఇనైన వీల వినాకె పెనియుంన్ వర్ణంబు వందనె తే పెసగంగన్॥
గీ॥ భద్రుడైన భవ వినాక్షించి భూరి వెల్లమ వృద్ధంబు వనవదినే వుప్పభూగ్వ
మెపు ప్రదుమ ప్రక్షేళ మగుని నీంచు నెంచు నుండ భద్రగాయకుడటు వారి భావమెందెను.
వం॥ రవణీయంబగు నట్టి యొక్కెప్ర పమారంభించ భద్రుడు. ని
త్యవము గంగాధర సుందరేశ్వరుని వె(ం)వద్ద ద్వన్నోయూపాదౌ
లముల్ స్వర్గ సుఖాంప పర్గద సుశీలంబైమ పశు ష్టైయు క్షే
యమైన రాజియు నర్థయూమ మను ననిష్ఠన్ గొప్పదైన గర్వవేన్॥
కం॥ కేరళి నవడు స్తుర్యన్ త్రిపంటు భజించి భక్తినియుమను ప్రదున్
లోకములు పొగడగ నర్థిసు ఖానె భద్రయుండె ప్రాణ్ణమం దగుమన్॥
సీ॥ పొలు పొందు భూగాంగ పృజా వసరమున రాత్రినె మిష్టి విద్యాపృరీశు
నెంకె పాదిసే వింపనెంకొన వాడు నిగ్రహ పొంధృదగు మనసోఖ్యంబు నెంచు
గాంపృన భద్రాఖ్యగాయకుండోవె శగానంబుచే చంద్రమండ వేశి
పృజ వెయు నక్షి మతుప్పొజావి శయము వనవషి లసంపద లవె నలఘువుండ
గీ॥ ననిశవేలా రస విసెలాది మైన శంభు కని వధికె భాగ్యభూశి గాఢ్యడైన భద్ర
గాయకుని భక్తికోధించగా దలంచిచేసె నెంకె త్రియమ మాయాయావి మంత్రమపసగ॥

శా॥ సాంబుండా కేల నిశిత [illegible] పుండా [illegible] భూగంబున
ద్వంబుం భూరి ధర బృంద మబ్బు కొని నిరంతరంబు గాక [illegible]
ప్రంచై దుస్సహా భూరి భూరిగ నిజ [illegible] ద్మాంబు [illegible]
పాంచై [illegible] [illegible] ధంబు గదా॥
కం॥ [illegible] జాముబు సహాగా పద్యము సమయము [illegible]
నిద్య [illegible] పున [illegible] [illegible]
సీ॥ ఆ చంద్ర [illegible] పద్మంబు [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
అంత నా సముద్రంబున
చ॥ మదన విదారు నా [illegible] మండు [illegible] బృందమున్
చదల [illegible] నిరంతర [illegible] నంబులన్
విదలక [illegible] సమున్నత [illegible]
బదరగ రాల వాన [illegible] విశి [illegible] బుగన్॥
కం॥ [illegible]
[illegible]
కం॥ [illegible]

హారిరయంబున వరాకేను తీరనియుస లతెన్ను తత్ప్రదేశంబెల్లన్ ॥

వ॥ ఇట్లు దుర్వార నిరంధ్ర వర్షధారావేగంబు వలన నార్ద్రంబైనందున భద్ర
గాయకేంద్రుండు ప్రాంత పంకసంకులంబైన స్థానంబునన్ వసియించి గానంబు
నకును ద్యోగించి తంత్ర్యాది సాధనవైకల్యంబున జంత్రగానంబునకు విరో
ధంబు వాటిల్లినం బెగ్గడిలక దృఢభక్తిభావ సమన్వితుండై యధికంబు
గా గాత్రంబున మంత్రము ద్ధ్రాటి స్వనంబులు గులకరింపంబై మధు
రాయమానంబుగా గానంబు సేయుచున్న హాని జూచి యప్పరమేశ్వరుడు
ను నిజాశ్రిత జనానుగ్రహ తత్పరుండైన సుందరేశ్వరుండు ప్రసన్న
మానసుండై తత్పంకావరాసెనుండైన యుమనికేధ ప్రదేశంబున
జాంబూనద నవరత్నచిత్రితంబైన యొకపీఠంబు సంస్థాపించినంతను
గాని యుదియుం బ్రకటంబు గాక నందిపత్త్రైనాయని మనంబున విస్మయంబందుచు
వివిధ ప్రభాభ్యంతర విద్యాప్రలాపము ధ్యాసమానసుండై మంగళ
సంగీత నవమూర్తిగా వించి గాయకేంద్రుడు గానంబునకు నుద్యోగించుచు
నవసరంబున.

క॥ వెలవెలబారె వెలయుల్ల మితె విఫ్రంపెడన ఖేదంబు తమారుద్ర కేటనే వెలుగై
నలుగడల నుకేట వారించినను పుడుగ దిరయంబుల మెత్తింయు నలసోలు పెసగన్ ॥

తే॥ రెలుపద్మాసనంబునుక్రిందనకే ఫలకావిలకేంబుటించుచు వా
జువ్వర తాటి మోముదిని జూచి ధ్వమె సంగక భద్రగాయకేంద్రుం
డవ్వగదానిసైకొని గృహంబున కేంజని బంధు మధ్యమం
దమ్వ్ద ముందయుట్ తెలిపె నద్భుత వెపెప్రమందంబెలర్పగన్ ॥

సీ॥ ఆ ఫలకేళి జూచి బంధుజనంబు కేరమయి విస్మయమందియుండి యునిరి యిల్లు విడుము భక్తి
భక్తవరదుండు హరి లా స్వప్నపతి మహేశుం డతడే యున్నాగాకే గాక నమ్మలనఘా॥
తే॥ ఈశపగి బంధుజనులు ని రూపించి యాచించు మధ్యంగా కృత్యులు వినియూ
నీప వనీశ్వరుడిలా హార్య పారమైయుండు భద్రదాతా వ్యతలంపెన్॥
తే॥ ఈశపగ ద్విధి నిశ్చయమున జీవ స్వాత్మి నగనే శుశివ పేర పదరా
జీవదయ్యము మనం సంబున భావింప్రము సుందె నిష్ట భక్త దుసు శిష్యా॥
సీ॥ ఆ భక్తు వృత్తాంత మంతిల మాకేర్పించి వరగురో పాండ్యభూమల్ల భూండు
తనవద్ద కేతని ప్రాపకి కాలమయిన పిల్వబంచినె వ్యాధినది భక్తితోడ
భద్ర నిశ్చితమైన ఫలకేనాలోకించి దానినచ్చోటు సందమున గని చి
ప్రత్యక్షి హాంబికాపతి గాంగ భావించి పూజించి గాయకేఫ్రుంగ ప్రసి
సీ॥ రెంట్లధన ధాన్యములతోడ నాల్లిసింగి యిల్లినరెండు మూడు మంచుత నావెళ్లిదిగు
నత్తెరంగున మధురాపురాధి నాథు డాదిదేవుండు నావెంట నంటితిరుగన్॥
తే॥ గిరిజనశ్రేశ మనసా హారుడే రుద్రోంకుపాత్రుండు శివగారికే నెరుగు
వ్యారిగాననిల్లు ఫలకాపు రుపదిశి కేశవ లవన వసుధన్॥
చం॥ హరపద భక్త వెల్లనిగ మంగ మశాస్త్రమయంబు లండంసం
నేరుతె యటుంచు పిలబడుగా ఫ్రనీ హారల పూజ చేసినని
పరి హారవైన ఘోష మతి పాఫ్రులకైన మమ వ్యాధి నిన్నసు
స్థిర మతి పూజసేయగి రజేశ్వరు నక్రనజేసి నల్లు గుర్॥
తే॥ ఆది నెరిది పాండ్యుడనేచాన ధనములచే భక్తుదర్శి మతిల దసుప్రాసన్
చెలమదెంపె పంచిశాంగధ జనన సమ్మతుడగుచు నాత్మపద సంబున కేగన్॥

మత్తే॥ ధర భద్రునికిని వజ్రైయు వయన సదాశివుని భక్తవాత్సల్యంబున్

ఫ్రరము ధననిని జుభక్తులయందు దెంచుచు పొగడ దానానిరతి శయము గుజన్

కం॥ వెన్నెవద వసంతత త్యాగశీలుడైన భద్రగాయుక్త పరుని సౌభాగ్యగరిమ

ప్రోద్ధప్రోద్ధ కొమ్ములను పొంగుచుండె ఫ్రాద్భచంద్రునికనిన యం బ్రోధి మాదిరి॥

తే॥ ది వసెనియు ద్వధ్ర ప్రతత్రై ప్రవివల మవి సుందరేశ భావించిన వా

రవి రక్ష భాగ్యశీ గాంద్యము వ్రలాంది సుఖింపురిల జనాంతవుల గుజన్॥

తే॥ ఇది ధార్జము నటుపది వ్యాడవ వేల భవాంపు వే కేసరాంగముల దీనిన్

శ్రవణింప వలయును భక్తులు శివుని ముం వారి సుగ్రహాంబునే ద్ధింయు పు కుంన్॥

అనియుగ స్తుత్యుడు వసి ష్ఠాదులకె ట్లనివెను.

తే॥ ఆ భద్రకులాంగ నకున్ ప్రాభవ వయన వి జయము వెయ్యస గు భద్రుని శీలన్.

శో భనకాంక్షితులంక్రు శుద్ధా భి ప్రాయము వయన ని వ్యవహారింప మగన్॥

తే॥ వర గుణ పాండ్యమహాపతి, చిర కాలము రాజ్యమేలి శివసాగరు ద్వ

స్థిరపదవినెందుచుండగ ధర నాతని కామరుడ ధికె ధార్మికుడగుచున్॥

గీ॥ రాజరాజాభిధానుడు రాజకేళుడు రాజరాజని భ(శ్రీ)విరాజమాను

డఖిలరాజౌఘవందనీయాంఘ్రియుగుడు రాజ్యలక్ష్మీ విరాజవైభవప్రాభవుడగ

మహోజ్జ్వలంబున

కం॥ మానిని భద్రునిసతి ముద్దు రానా ధుని భక్తియుక్తి రంజిలు కొంతిన్

గానవిలాసంబున మురిగాన ము మధ్నముల మంజు గంబుల లాలనన్॥

మ॥ అవనిన్ గానకళారమా న్వనిధి యేనా భద్రుని ల్లాలుగా

రవమే పాడగనెంకే నాడు నృపభాగ్యాదర్శనార్ధంబు తే

ద్భ వ సం బు న్ క ది యం గ బో రు యు వ వ వి ద్యా ప్రౌ ఢి వి ర్ చూ పి భూ
ధి ప త్రాం శా జ న మా న స ప్ర ము ద మొం ద న్ చె లు వా న త్క ర న్॥

చ॥ జ న ప వి భూ గి వి ప ర సి జా క్ష ల బో నెం కె చా సి రా జ వె రా
హా ని షు న జం త్ర గా త్ర మ ల నిం ప గు గా న మ న న్ ప లం వి యో
వ ని వ కెం భ ద్ర కొ విం ని కె పా ర ణా పొం దు ను ఉం త్లి గా న వి
ద్యా సు వ ది నె ను నే వ సు చు ద ర్వ మున న్ నె ల హొం బు రి తం ర్వ రిన్॥

ఉ॥ అం త ట రా జ రా జ వి భుం డా కె ల పా స్థి వి దా నె వింగె యా
యుం తి వి పె రా హా భూ ష ణా ము వి ష్ణు మ య్తె వి ని భ ద్ర కొం త నె రా
డిం తు నం పా యు రే తి న ని డెం ద ము శే ప గ గాం న వి ద్యా న
ష్యం త ము మే ఉం డ్వె న ప్ర వ డా వు లా నె న్వె వి శ్రం చె నె ల్ల డ ల న్

క॥ ఈ వి వ మా ర సి పాం డ్య క్ష్మా ప ల వేం శు డా కె దే వి కె డ సుం డా పె స న్
రా విం చె న్ పం గే వ కె శా వి భ వ న్ గాం చు నే ల లా మ స్త్ర తిన్॥

సీ॥ అ వి ర మా స్యం బు గ సా ప్త్ర ల చె పి ల్వ పం చి న సం గే వ ష్ఠ రా వి కొం చి
గూ ఢా త్మ్య ద్వె భ ద్ర కో ము వి ర ప్పిం చి యు ట్ల నె దా ని తో నిం గి త ము న
నెం కె గాం తి వ చ్చి యు న్న ది ప్సో ట కొ కె వి దె నె రా ర్వ గ తృ ప్తి కె ల డె నే కెం
సా ధ్రు డుం కె ల దే ను సా వి యు త్తు ర మే యు నం త పాం డ్య క్ష్మా త లా ధి వి భు డు

గీ॥ వా రి ధి ద్వీ ప ము న సుం డి వ చ్చి యు న్న గా యు నే మ లా కె శి ల భా గ్యం బు లా స నె
వి ది యు స్త ర మ్యె మ్యై [illegible] వి ది ది చూ పి హొం త ధ్రు తో [illegible] సు ల్లా స హృ ద యు డ గు చు॥

వ॥ వ ద నం త రం బు వ సి నా యు కెం డు భ ద్ర గా యు కె న్ గ సుం గా వి
డు ట్ల ని యె

తే॥ నీ విభుం డభంగ వెలుంగు దిన నాపన్నకేమను భంగ వెలుంగు దిన యువ్వా
గాఢ్ర్పన నతిథి జయ యంపగ భూవిం భ్రమని ధ్రువము దిను పొందుము భద్రా॥
అనిన భద్రయుఖ్లనిపొ।

కం॥ భూపాలక పవిత్రత నాపాదిత్రత్వమును పొందను నను రక్షింపుమ్
నీ పాదమే నివాసుడు నాపాదయుగయుగ వెలుపన నాకే విలయము నెక్॥

సీ॥ ఓ దివ్య గ నుపించిన ట్లు దెలుంచా రులనిట్లు పాసగ సంభూషణరవముల [illegible]
పాండ్య రాజాజ్ఞ నే కాని భద్రకాంత స్వగృహంబున వేరు దెంచె సంతసము నీ॥

తే॥ భూమి ధ్రువ దివ్య మహాత్మ్యము గని [illegible] దెంచు యుల హ్వాద లరు సంగమనగుచు
దివ్య పంబు నంచి వచ్చిన లరూ పాల తికి నని యెన నతి రమా స్వయము గాగ॥

కం॥ ఓ మంజు వాణి నిశ్చింతో మానన పసి గుడు భద్రగాం డను కనా విక్
వే మను భక్త్యింప్ర మయునే నే మన్నను వినవే నీ ప్రసాదసు భక్తులనె॥

కం॥ తరలా గుపయుక వదిగా నాలాపన కుసెల నైన నవగాంధుని భూ
పాలు నిమదిగని భద్రుని లరూ వినిరసింప నిశ్చయము శ్లోకయవయ్యెన్

సీ॥ మరు నారుంస భవవాక్య మూనవి నదృశ డుపి ల్లాప నుపనే నెంచిన భద్రుస విని
భూవి కౌరవ్య మెరుంగ బడ విలకోత్తనెలంత సాంర సారె నెం భక్తన [illegible] నెలం
నిదియే స్వయం దగువాయుని బినిని రసింపరాది ట్లు నీ నెం వంద్యదగాడు
బాలు మహా నంమంటించు జన పాలు దను మందు నిల్వనే నవగాంధు నీలతాంగి

తే॥ మరలనే ప్పటుం పతి కేడు మాటలాడ నప్పుడా రాజు మధ్యస్థుడైన మహాదిగ
గాంధు నీల నం బూచి వెరాకొంత కారప్రవినవెయలకే యుమ్మేలయు దన్ను విభవము గన్న॥

కం॥ చానే భూపంబు దుఫ్రరు బాసయునేసి కాని కవసి బా దుం నం స భలాకె

న్నే సుందరి సంగీతమను విలాసరసము గుణంబు నదియె మెచ్చుమయంచున్

ఆ॥ గానము విలాసముచే నయనెడి గాయకులందరు పాల చెంచి వా
రె నవబొట్టిదె గానకసమెవరెట్టు డుగాగాని యరాడు నుండుదా
బానమెదే విక్రైమెసగు పాశాకరెండవకేర వాణి మెచ్చె
దానికి దాసి గావలయును తత్త్వము పంచమ మహావిభుండనన్॥

మ॥ నెలుపొందున్ భవదీయ సూక్తి వివిధము సిద్ధంబు మానసంబు తెలుప్
తెలుప స్వాదెనవీన యతం ధ్వని ముగా తోత్రాదనే భద్రయున్
కెలకుంతప్రతిమాన నిస్వన ముదా గానంబు పయిన్ సఖా బ్రా
స్తవి సంపాసి తుల్యైన పంది ముఖ సంస్థాపించి రాగాయుకన్॥

ఆ॥ ఆసముయంబు నందు మనజాది ప్రపత్తి పగాయకుల్ వి ప
ద్యాప్రముగాక దానిగాని యరాడక రాజ మనెనా గుణగణ్యులై
యాస భవారతెల్లవినయంబు నత్రిపూర నాపనాగతన్
పాసాగ సాదెగా నవిదియం చవ ప్రశంసలానత్రి వివిధ్ధలన్॥

కె॥ మానసపవి వాక్యము సత్యైననసత్యైనగాని యమదిగాదనగా
దేం నరుడు సమర్ధుండగు గానవవేయానుగుణ వయిగాక నుమింపరి॥

కె॥ భవపల్లభుండత్తరి విద్యావిషయము వలన నిటు జయరావు జయంబున్
దియావిశ్వంబు నగల వటుకొప్రన విహారరుగుణి జ్ఞకడకెనిపనిచెన్॥

క॥ అంతట నావనగాయని సంతుష్టి నవిప్రపారదజలధిని మునగ
స్వాంతముయగుచు విధిదికెనిత్యంబన్ చనిమంచమున వసించె దైవఘటన్॥

సీ॥ పాండ్య భూనాధునకుని పట్టపాతము నం భద్రజ వరాలు దుష్టి వైభవ గరిమ

కనుఁగవల నశ్రుకణములు గడలుకొనఁగ దేవసుందరుఁ డిటు ప్రార్థించె నిట్లు॥

సీ॥ మలయాద్రినాధ మధురాధినాధ పాండ్యనాధ భూపాలనాధ

సకలలోకైక మాన్యకీర్తి విశ్రుత నీపావన దిగంతంబు నీవు దయాసముద్ర

పాండ్యభూప ధర్మపక్షపాతివై సభలో నన్యాయము మగుడు ననవి ఫలించుచుంబు

నెంది ధర్మము కేంద్రనాత్మ కంబ ద్విజు చేత నాడు గాంధునెవ్వాడు పదగడపినన్ను

గీ॥ బాణినొక్కింప వంశ్య సంబంధము మనము వెయ్యదవి దుఃఖము మాని వివాహ కొఱముంద

నంత వెరవకేమి వెరవకేమ ఖలు దాంంపుడాకపరంబున నాంట కీము కంటముపదితే॥

కం॥ ఆ మాటలు మాక్యములు విని దయామోద సాంతమతులు గుణ సాంత్వనము త్రి

ధామము నని వేని భద్రుని కామిని దయాంబ రాత్రి ప్రోద్ధగ దొపెన్ వేలన్॥

ఉ॥ పంచకేచి తప్పదై మంబు నుజ్జు వల్లభు దంతము వెడ గ్రాగాంవందె

చంచల నేత్రలన్ సభ మేచ్చరపెల్లగవించి పాము బూ

దించగ నాలకించి ప్రోత్కంఠించి నుంచి దగా దం కోత్తమున్

కొంచకె పాండ్య రాజు ప్రవివేకుల తోల్లయించుదు పనిగ్రనన్॥

చం॥ అనిపలు మారు పాండ్యవసుధాధిపు మొక్కుడు భద్రగాయకోం

గనను బహుప్రకార ములు గాన వశాన వెంసె నదు నా సుభా

నన యుత నింగ నుంగ్రానిజ సాధ్భ నీ వరిపక్షపాతివై

మని పలు కెంగ వచ్చు నిప్పుడంత యము నీ సభవారె రుంగదె॥

అట్లు గుట్టంబు జేసి॥

సీ॥ హాలాస్య సుందరు నగ్ర భాగంబున నవిరమ్యమగు మంటపాంతరమున

కేళాగిపేమి దుర్వారు గానంబు సేసె దమ ప్పుడా సంగీత మూల కించి

పాపు కెంతో బాధయు పాపు తే టింతయు ను టింగము నిచ్చె నిచ్చితె నిట్లు వెంచ్చగలరు
నాదైవల నాగవెల నాయకే దైవ వేంబు నని యు ట్లు భద్ర మ నర్సింగిపయనే

౨॥ నవ్వు హానాథు డట్లుగాని వ్వ టింహను నే వ్వుదదె హాద వృదికే దెయునవ్వు తింప
నా ధునాధుం వటింవు నా సభ్రికేంచె ల్ల పాంగ డ దాదా గెని ము దవున వ్వదమిరేని॥

౩॥ మం రు నా దు సుఅం దశే శ్వరు హా రునె దుట వి శా ల మం ట పెంచ ర మునసుం
ద రమ్మైన భక్త కోటి దయ టక్ స ర ప వి కొ లు వ్వందెబుధ జనా న్నిత్యంచ సు చుక్॥

౪॥ వనకోత్రాడ్డ న భద్రుని వని పాదందె పాసియు గు ధృవ్వ ం బు క నను చక్
ము న ము న ని త్యిహ హైత్య సూ ద న గాయకే వైశ్య న వృత్తి దంబుసు నక్ భకెంక్॥

౫॥ భద్రసుందరి సుందర ప్రభు నందు పృధు సంస్థిరంపు నిర్మల సాధ్యం మమున ను
యదు గు మీ దదుగెని తిన్నైననదల న వ్వ హా మంటపంబున నకేరు గ్గు దెంపె॥

ఆ యణ్ణివ సరింబున.

లయ విభావి॥ అరుదుగ మహా శ్వరుడు వరుసకె విశేష ముగ సుకగ నరు
డెంచి సభ నెరులె రుక గ కెందక్

ము రుగు ప దియు న్నవరి దెయుర ప్పన ను సూ మ న వృతె రవ మన పాపు ముము
కొ ర మ ప డ కెందక్

అరమరకె తెక ము దనే రత నము బాప్ప దగ పెంరసి తె యు తొల్లు
వ డి పె ర కెం వ ను పాడక్

దారపెయు ద లుగాగ లవెర వరులు పాటు విని మండపు లు శో కు [illegible] రి
వ్వు దె రు గ ని పెరంగై॥

౬॥ ఆ వెంబడిత్తి వ్వని మందిక్ భాం వింపృయు భద్రపవిత్ర బాడ గ నందక్

స్వాపరుడు మంళగనప్లు హరిహరి హన విధ పాటు పాత్రమని కానియాడెద॥

గీ॥ అప్పుడా మంత్రము విన్నయు నఖిల జనులు నే విశేషను సువించి ఉల్లసి తానన్నులగుచు

సంతసాశ్రు సత కొత్తయుం విన్న జోకసు బుధుల వదనెదిరికేకె కైనె.

అప్పుడెట్లన.

సీ॥ తవ విశేష ధరుడ్నై నతెరతెం తుళ్ళో జ్ఞానే పత్రి విబుద్ధి ప్రాణప్లెతుంగాంగ

రాజరాజ శ్రీ హరి మంగళం జేసె సదా నిసాధు సాధు పటుంచు సమ్మతించి

నిష్ఠ తో పాద్య ధ్యంబు విన్నవేళ్ళల లాలి సపుందరి శ్వరుడు హిమన్యుడు ధాత్రి

నిష్ఠాది కో ర్థంబు విన్న నిష్ఠావేది యూపదె కోకపే దెప్పరంక

గీ॥ న నంచు ననెల్లక్ష్మి విచక్షణ నఖిలజనులు వివిధగతుల ప్రశంసించి విన్నయమున

భక్తి పప్పులుదల గొని ప్రణాములగుచు చనిరి వుదముస పవతము సదనములకు॥

వ॥ సమతంబున భద్రుండు సుందరి స్తోత్రయుండగు సతని పతిన్నైన భద్రాం

గనయు ప్పుడె వెంచినగాయున పద్మం బయుంచుటచే మిరకా శ్వర్యంబని పవిత్ర

న పొందుండు నాపనిగాయని స్పందన పరాధ వైన భద్ర కొంతనవ

రాశి హారంబు కొవించి దివ్యంబులగు రత్న కొంచనభూషణాంబరములు సం

గి బహువాన ప్రరస్సరంబుగా నిజనివాసంబున కేంబనిచె యునం

తరంబా నూతనగాయని కెంతనిన పత్రి భరణంబుల సంతుష్టి కొవించి

పతియుడె శంబున కనిచి హిసము నంబున నిట్టని విపరించె

గీ॥ ఏమని ప్రకాశించుని పద్మావతిపరంబు పెరుషంబు నిరర్థకంబు రసి చూడ

విశ్వరూపాప్తి రేపు మసెరా భిష్టదంబు నన్నమెల్లసు నిప్పులంబుగు పలంపు॥

అనియు విన్నదంబునా.

చ॥ పలువిధమైన పుష్పలతాగుచ్ఛములు [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

గీ॥ [illegible]

[illegible] ॥

ఉ॥ [illegible]

గీ॥ [illegible]

[illegible] ॥

కం॥ [illegible]

[illegible] ॥

మ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

కం॥ [illegible]

యోగా ప్రార్థ్య జన్మసంచిత పాపంబులు తొలగు బహుశోభంబులు కేల్మిన్॥

చ॥ అతి కుషిత్వైన యోగాస్థలమునందు నిరంతర సన్నవాసి వెలి
సుకల సమాఖ్యలై (ధ్యాన) పాలి జనవిడుద ప్రవ
ర్తకుడు సమస్త శాస్త్ర సమ దాయకుడా వని భాద్యవిరదా
లకే సుకలాభిధాన కేవలా స్వప్రవిభ్రమ సాధ్వి దెం నన్నగన్॥

వ॥ ఇట్లంగి నావృషిల వధావరులు కొప్పరంబుసేయుచుండ పెద్దకాలం
బున కేం నెుకేత హోవిశేషంబునంజేసి యమత్యంత బలోపేతులను విస్పష్ట
కేశ్రప్రారంభ కేలు నన్నైపన్నద్దరు వేం వారులు క్రమంబున యుగముయించి
పితృలావి తుత్తె పరుగుచు కాలంబున సంప్రాప్తవైవ నవుత్తె భాగ్య
విపర్యాసంబున నెుకేట పృథుల్ వవిదం(ద్వ)లఫలన శిక్షితులు గాకే నిరం
తం శుత్తై విహరింప్రచుండిర జననీ జనకేలు కాలసన్నిహితుత్తై పర
లోకే గతుత్తైన నకేు ఱ వారులు,

మ॥ వివిధా శాలతి కోబిద్ధుల గుచున్ సైస్థా విహారంబులన్
యువిఘేకంబున నెట్లు పోరాడె వది లోన ట్లున్ త్రియుల్ తేచె యమునున్
లవఫ్రణ్యాంబు నుతేకే పాపములను ల్లాసించి నిక్షితుత్తై
భువి నిమోహ నవత భాగకేర్ధణావిధిన్ బొంది మేధురుమ్మత్తుత్తై॥

కే॥ ఒకే నాడు విధివశంబున సుకేల సుత లేచైట తమిని శునకే కెరాత
ప్రకేట స వారియము తోన యునికటంబుగం వనము బాహ్మని పణాత వెంటయున్॥

కే॥ పదపడి నెల్లదాపరుగుచు వెదలంగా నికే నిఖిలమంగ విసరముల్
విదళింప్రచు గను గొని నాకే పాదరింట వసించు యోగి ప్రంగ వ్వెడుటన్॥

సీ॥ మంజుల నవలతా కుంజమధ్యంబున నభ్రంకష బద్ధ సింహాసనస్థ
ప్రజ్వలితాబ్జ వక్త్ర ప్రతిమానము దివ్య కృష్ణ సంపూర్ణ కేరండాల సత్పుటాక్షు
లలిత చామరాంబర స్ఫురితాతప త్రాంగు నాత్మజ్యోతిర్మండలాత్మ వరాంగు
ధ్యానసమాహితానందసాంద్ర జలనేత్రు నీలకంఠ వర్ణసుని ద్విజవరగాత్రు
గీ॥ విదళితాశేష రాగాది మదవిమోహబంధు ధరుండు నిర్వికల్ప సమాధినిష్ఠ
సంతత ధ్యానసంభూత రసానుభవానుభూతసంయమీంద్రుని గాంచిరి సుకలసుతు
వ॥ ఇట్లు కనుంగొని
ఉ॥ పరిహాసంబుననేన్ కదంగి వినుతుల్ బాల్యాన్వితాచారంబునన్
కరతాళంబులతో సంగీతాంబుధిన్ లంగిదప్పించి నర్తింపగన్
పరివేష్టించి హసించి నిర్భయమునన్ భాసించి వేనేంద్రు నిన్
పరిషేధించిరి కొందర లౌకికవిధానాభంగ ప్రాప్తశోకుండవై కర్మయోగ॥
వ॥ అంతనంతట
మ॥ సరసధ్యానవిధాన సుస్థిమిత భావస్ఫూర్తినై (త్రు)ద్ధ్యై మౌని దా
ల్పరవం(బ్ర)పంచాసనాధినిష్ఠయున నేర్ భంగంబు వాటిల్లదు
ష్కరభావోద్రేక (ద్ర)య సంగతి నెన్నెదురా వ్రష్టామోహాదులు పూరిసా
తేరణై పంచలమందు వారికనియంత్ర క్రోధుడై యుండెనేన్॥
గీ॥ అనిశభవకల్మషారాధ్య గళ్లైన మౌనము కానకభవకల్మషాంచిత యుక్తంబుగాన
వెయ్యిరెట్టిగ వారలు ప్రావరణావరణముండు పుట్టుదనిశాపవిధైన శౌద్ధసంయమి
ఉ॥ వారలు పుట్టుమాత్రమున పావనివంద్యులు పద్మావళీశ వమున్
తేరు దురంత పాపవిశేష మునే పరి తప్తదేహులై

గూఢనవరాత్రుల్ సోలసి వేదండ దరదష్ట్ర చమూర్ధ హానిలా
తేరుమ నీంద్రు శాప హారి తే ప్రభ యావుకుల దీపి తాంగుడై ॥
ఉ॥ వేదనిషేధ బుజం బులు నిర్మించు ధర్మ కైలాస వైభవాదిగా
ధ్యానసమాధి శీల శమ దాన తపో ప్రశాంత మానసా
దీనుల వేమవేయున ప్రతిదినము విద్యాదారంగె మహాపగాధ్యముల్
గానసభాంచి మహిమ్ను గాంధర్వ సంగాధ్యల మంచినదెను
ఇట్లు ॥ సీ॥ పదజాత సుమలచే ప్రార్థ నమ్ము దైవారంగ చంద్రుడిట్లని పల్కెనంతుడగుచు
మహాప నిర్ముక్తముగ మార్గమేమి కెల్లిడిగని పెంపు విశదమైన సుదినారు
ఘోర భూధార రవి కోరమ దైవమంద మారు ధారాపము రాత్రిమోర ద్వారి
చ నుదెంచి విమ్ను సంస్కృతి రచనావర స్మృతి వేయు సంగతపం దయము నను
తే॥ పదనమును దక్షశాప నివర్తి దెంచి యొందమగు పేము నన్నుద్దే పాంచభూతాది
మానవేంద్రుని కేడ మను న్యాయ మంత్రులగుచు నిజల సాంప్రదాయజ్ఞానకమంటుగలరు
తే॥ నిస్తులశుద్ధ జ్ఞాన మయమస్త సాధ్య సాధన మంన జ్ఞానము వి
ద్యాస్తంభై శిక్షత పసుజగ స్తుత సాంఖ్య యోగమదిగని వెదకుమదే ॥
తే॥ అనియు ఇట్లు పవికి వారల పనిచె మునీంద్రుడు సమాధి పరుడౌ నేడ వా
రనివార్యము దార్ఢ్య మను గుణ నిశాపము నెలంది రల్ల పెంపు నవేల్ ॥
చ॥ సుకేల వేంమారు లావిపిన నకర మోని జనించె కృపుడు
నిన్నకేయు ది నంబున కౌపన పికేము తూర్పుగ యావి మహేర్కరా
శిష్యు కేమమి పొందద్యోరాదద బూచ్చి వరమహేల లాయమిష్ట్రష్ట
ఋక్కేము నిధమస్త మన్యమ్యగలాకి వేము వేరాత్మ్య శిపాశు గంబుల ॥

కం॥ [illegible]
[illegible]
వ॥ [illegible]
[illegible]
సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
గీ॥ [illegible]
[illegible]
కం॥ [illegible]
[illegible]
వ॥ అని [illegible]
[illegible]
కం॥ [illegible]
[illegible]
సీ॥ [illegible]
[illegible]
కం॥ అని [illegible]
[illegible]

ఇట్లు॥ కే॥ పెరా మా రమ్మైపి నిన్నని కా రా వా ప్రాల్యహాం బు కొంబా రా జే ంద్ర డు వు
గ్రాహావశ నాన్నహా వం పెూరా తెూ్రా హా వం వేషుంగ వురగసంహావానన్న॥

వ॥ వరాశాంగని యు విన్నదృంబున

మ॥ పయిమా రా మా న్ని పాంల్షై నృపులు దర్పమ్నాభ్రి స నద్ధాత్రై
చెలుసం ఫ్రాంత నిశా వ దంష్ట్ర పటు వీక్షిప్ర ప్రహారంబు లన్
భటులుసందోహా ద్భృత ప్ర శస్త్ర ములన లర్తాసానా శూలాయుధో
త్కటులు శస్త్రహావిలేరా విశొంచి రుట దాకొ వాసనా ఖ్యాతివి నిలుతత్॥

కం॥ తేరి లాగెల్ల బలంబు నేల దొరగ వానె కొంగె వ్యాళ జ బెరు వే
రా లారి బొంపకే పెండి రియన్ న్యప రణాస్త్రా రంభుంద్మైపోవగా
నాలోకెంచి వరాహేయుల్ల నివెయ కోలాధి శబావంగని
కేలా భంబుకర వన్నన న్ గలసి నేవ పోరు నా విం ఫ్రువరా॥

వ॥ అనియుట్లు సదివాని ప్రియాలా పంబు లాకర్ణించి సూకరెన్ధ్రరుండిట్లనియె

కే॥ దెరి రియుగ వంధ్యంబు నకేసరి యాధకే వయుద్రా వ పెర చుసరిసుభయకే
సరిమధ్యంబున వన సూకరుదా కెూడు నీరుగ్రోలు నదిమిద వివ్వన్॥

బ॥ సా కర జూ వికెంకి లుగునె గ్గవు ఉంచు ప్రశస్త్ర వార్తనే
నాకంల వందిం దు ష్ట్రుట్లుభయమండి కెలంగి తాలంగ పాండువెు
ధ్వ కొంద పై రి మ్రైరాల వెనుతీ యుకే పోరుల ప్రాంణావిుచ్చి నన్
చే కొనునట్లు వీరుడవి శే ప్రము శంకర లాకేసో ఖ్యవుటత్॥

క॥ ఏనిట్లు ధర్మవెల్లని దానించి వెంరింగియుని కె తలకేగత తమ్మునే
వానిని వెరుగ వృత్తా వయు మానె ప పనె న చూన్నమారా గమవెల్లన్

సీ॥ అనియిట్లు తెల్పి కోలాధినాథుడు వెనుగ్ర రము హాచ్చి ఘుర ఘురారావ వెంసగ

వదిధరణీ శౌర్యయుడరి దుర్మహాకుసమలోని జంగమాచలము భంగి

శాఖలజంఘాలము దంష్ట్రాఘాతమును సర్పధారాధృతంబుల పొంగ దోరి

వృద్ధుపరపోత్రనిర్దళన సపగంబున నండ మాతృద్విత్రి రాశి మము కుంచెచె

గీ॥ పటు ఖురాఘాతములవాటి పటువిపాంస్వే దినుచి దిగ్ర దంష్ట్రా ఘాతములను

కె రికెదప్రకే రములను మసగ్రాలుగ చేసి విరసంగరకే ళి విషీడుడు దొట్టె॥

క॥ నరపతి యిట్లెగుసనూకరనిర్జితమైన సనకుల నానింగ

పుత్రలక్షగంబునె కెగ్రావలుగాని శరపద్మము కెంచెనె సత్రసము మగునెరి

మ॥ చెయులంబై నస టూచ్చటల్ పరుసన్నైకరూరాధింప్రచుటి కొరలగె

చెటుపదాకా పరంపరత్ జడుప్రాగుటి చెంకెనిన్వదుంచించి యము

తరుమ పత్రప్రతివనాసి దంష్ట్రములు కెంఖాంగాంబుషై దాంకి యా

క్రైయనెలంబడగాత్రిద్రవ్యైరరా సంరంభంబు దీపింపగ॥

అం॥ క॥ మరగంబు వలనబూపతి ధరణికెలంఘించి పరధరాధ్యుండై

చెరిపెను నపరయుంబున శరని కరమువటపె నెంచె శౌర్యస్ఫురణ॥

క॥ పృధపతి వరాహప తియమసు ఖురములపోత్రంబు పలసనకొరలచే తన్

నరనాథుని నిసి నారథి మరగంబుల తోరధంబు ముమురగ చేసెన్॥

అం॥ మ॥ అతివేగంబున ధంబు డిగ్గి నిజ బాహాశౌర్య సంస్ఫూర్తిమా

శె వమ నాగ్రయుధ సనిభంబగు గదన్ సాధించియాపద్మతో

ధ్వతి భూదారకులాధినాయకుని మార్గణ ప్రయుగానైషియా

ఖైతి నాథుండు రణాద్భుతిన్ మెరసె నక్షత్రాప్రహాపంబునన్॥

అంత॥ సీ॥ దిం బూజి ప్రతి మూసు బూసుర గదాదండంబా హు విల్ సొంపు సా

రం ఘుండై స్ఫూర్తి తెగొత్త మాంగ విగత త్రిత్రై త్తు ద్తిప్పంగుడై,

గంభీరంబి సుమంత త్తైప తకల్ క్ల్యామాంకవిల్ ప్రాణి సు

సంబూజి దాత్రె మధించి వి స్త్రీ జా మహో నదీ ష చందంబు నల్॥

తే॥ క్ష్మా తొం మండలు చూచు చుండగ నం సంగ్రామ క్షే మాం మండలిల్

సీ॥ కుమారత్వంగ ము మాని దివ్య మునిశో భరా హాలం త్వ మంచె సు నది

వ్యాకొలంబున దివ్య వస్త్రములు దివ్య భ్యాస ముయా నస్థ డై

నా కొ హాస ము చేసె నా వడ ప్రదేశై దృల్య చి త్తంబున నల్॥

తే॥ ఆ శ్రీ వది దివ్యాంగ ముల్గె కొని దివి కేరు గుపవని కను గానిపె గాదల్

సూం కె రెంచరాం తని తో డని పోకె దక్షైక్ష్య యుంచె బుద్ధిల్ ద్వ థ్ర ల్పై॥

చ॥ విరహాత భీ తి క్రోధ స వివేకనె దిర్చి నప్ప హాల స్టై నల్లనముల్

ఘారములచి వద్దు చుల్ కె ర కెలకోరల చెంచు చుగాఢ పోత్తి వి

ష్టారవర హాం ఉ సంబులను చరాంరి ము లచెందలు చు పేలక దంచుటల్

హాం రుల బ టు ప్రజంబుల వ హా హావకె శి వెయు నర్వ చుండగల్॥

సీ॥ ఆ వే ళ నెంకె జర్డ రాక్ష్యవె రాం మండు కె తి మిప్లె కె ర వి సూంకె దిని దాంకె

మెరుగు టు మ్ము లనె సి వెంయు నెంప కొ పించి చలఘు తె హొర దంప్ట్రాగ్ర ధార

న ప ని పెం య్యెరు ప్రయుక్త ములు గు న ప్పు ప డ గూల్వ ఖం వి ద్రు ల్గ న ప్పు దా బూరంబు చేతి

వ ర వాల విదళి త గాత్రు డ్వై నె టు బూ టు నె త్తు రు జా త్తి ల్లనె ల వాల్గె॥

గీ॥ జనము ప్రత్యక్ష ముగ కనం గొను చు నుండ దివ్య దేహంబు దాల్చి ప్రత్యక్ష మయ్యె గురుడు

మానితంబుగు దివ్య విమాన మెక్కె ప్రాం ము కై వది దేవ లోకె కె ముని కె రి దె॥

క॥ అతిబలపరాక్రమ సమన్వితుఁడవై సరమ గౌరవాత్మ విస్మయమొదవన్
చతురంగబల సమాలంకృతుఁడై ప్రతిదినము కీర్తి హితుఁడగుచున్॥

క॥ ధరణీధర నిభము సుసాకర దేహము పడిన చూచు ఘన సత్వమై
సురుచిర వరాహగిరియున ధరణీపాలు పొందు పుణ్యదాయకమగుచున్॥

గీ॥ పరమపావనమ్మైన తత్పర్వతమున సుమనులు సిద్ధులు సాధ్యులు మనుజవరులు
వరుస నరసి పూని సిద్ధులు పదయుచో నరసి సంతుడుండును మహిమాన్వితుండు॥

క॥ నావిని యుల్లనిరి ముసుక్ భావింపగ నీవరాహ పర్వతమున నకున్
పావన తీర్థము సాము మహాత్మ్యము నే వగ సిద్ధించె మోని దొలఁగింపవగన్॥

వ॥ అని యుగస్తుతించి యిట్లనియె.

సీ॥ విరాజిత తారకావళి గింపురంగ విద్యాధర నాగ గంధర్వ దానవ
తాపస జనమ్ము వనఫల స్వాదు శాపమున చేసి యురక్షమున క్రీడమగుచు పుట్టు
పసుపడ మరల నమ్మని యనుగ్రహమున సుందరేశ్వర నిజాంశోద్భవుడగు
రాజరాజము మహేశ్వర ప్రవరంబులు దేహంబు బావించి దివినె చనియె

గీ॥ నతని పుణ్యాంగ సంభూతమైన యట్టి పర్వతోత్తమ ముత్యంత పావనంబు
నద్భుత త్రయమ్మైన పుణ్యస్థలంబు కలుగ దెట్టిది చూడ జగంబునందు॥

వ॥ కావున నాక్షేత్రంబునందు దేవదానవ పుణ్యవైదులు గాంగలమాసం
ప్రత్యులు తపంబు సేయుచుండురు వారి ననుగ్రహించు కొరకు కరుణాకర
మూర్తియగుచు సుందరేశ్వరుండు సిద్ధవేష ధరుండై సదా సాన్ని
ధ్యంబై యుండు నమ్ముని శాపంబున నప్పుడా శూద్రకుమారుడును పసిబిడ్డ
దుసుం వరాహ తెరాసింబుట్టు రప్పుడజ్ఞ నవజ నకులు గు సూకర

మధనంబు మృగయార్థియై వచ్చిన రాజు తోడ యుద్ధంబు జేసి పరా
క్రమంబున త్రిదివసంప్రాప్తుడైన వచ్చి శత్రువులు స్త్రీ స్నానావిహీనులై
రక్షకులు లేమింజేసి తపనతీవ్రాతప సంతప్తశరీరులై యూరకవావెలం
గుచుండ నాసమయంబున ॥

సీ॥ సర్వభూతహితుండు సర్వజ్ఞుడీశుండు సర్వదేవేశుడు సర్వమయుడు
సర్వసంరక్షణాసామర్థ్యధురీణుండు మహితకృపాసాంద్రమానసుండు
హావమార్ద్రగాత్రసంహాసిత్యై నాజిహ్వ నచతేంద్రనేవ్యాసపాదయుడగుచు
ఘనతర వృషభకేతనవిలసద్విమానారూఢుడై తద్వనాంతరమున
గీ॥ స్వేచ్ఛ విహరింపుచుండ నవ్విభునిదేవి దరవికిరణతప్తకిరికిశోరములగాంచి
సుందరీశ్వర చూడుము చూడు మఝమ్మమున ప్రియుని కాపిల్లలను చూపె దయదాలంకో॥

కం॥ వదదానలారులుడగు శంకరుడా కిరిపోతములను కేనుగాని యతిస
ప్యారుడై తజ్జననీసూకరియై చనిచన్నిమనిచె కరుణాదవిర్వన్॥

గీ॥ అంబికాపతి సన్నిధ్యమ్మువంబుతోడ జ్ఞాన విజ్ఞాన విక్రమ సత్వములను
మానవశరీరములను సామర్థ్యములను పొందిపిల్లలిచ్చ్ఛానొందెదరుగు॥

కం॥ నీ హారణ్యావిహారుని చెంపదిచొంపంచ వీలచదివిన వినినన్
పాపాదిశాపభయసంతాపంబుల బాపు భద్రదాయకమగుచున్॥

వ॥ సౌందర్యమున పరమేశుడు భూదారార్భకుల పొందుబాకాంతుడకో
తోడతమమ్మ ప్యులచేసిన స్త్రీదంబుగువీలవినుడు చెప్పద వినాకున్॥

కం॥ పూర్ణి నిశి హస్తిన్యామృత పానంబున కెనెగె నప్పుడె పసికూనలకున్
మానవగయయు వపంపత్తియు నానవములు దక్కమానవా కొరములున్॥

సీ॥ పరమేశ్వరస్తవ్యపానంబుచే సూనృతార్థి కులది శోభితాంగులగుచు
బలవంతులై గర్వసంకవితులై నృపనీతిపరులై బ్రహ్మస్వవిప్రవిదులగుచు
సమ్యక్త్వమస్తశాస్త్రార్థవిజ్ఞానులై భక్తిసదాచారనయముల్గలుగుచు
త్రిజగంబునందు నదిష్ఠ గాంబ్వగ రాతి సౌరదయాంక్ష మానాలు లగుచు
గీ॥ బ్రాహ్మణోత్తము ద్విజకుల జాతి వెలుగు నట్టి కోరెం సుబ్బరాయుల గాంచె యన్వయమున
గణుతి రాయంచి సుతుల గాంచె కృతియు నిటుల నిడి వంచి యుష్ణనె మనుష్యగుణుకే॥
వ॥ ఇటు విద్వాంసవంశ ధర్మమేచు వృద్ధగయా వ్యాఖ్యానాంక సంస్థిని
విటుగా విందా విన్నైన రాజాలు నీవే ఉండు ఉత్ ధర్మై
యెటు వశో జో ద్విత మైన సాంపము లు రాయుం జాలు వారాజాయత్
నిటు లాక్షా సకలాంతర బ్రహ్మ వివిక సిద్ధ టుం దెన గౌ॥
చ॥ అతని సమస్త జంతువుల యందున పంది నికృష్టమే గనన్
సువిమల రూపమే విటుల సూకరరూపము దాల్చి చిత్తమున్
గవయ గక్రీడ సల్పుటకుఁ గారణమేమి యెఱుంగఁ జెప్పుమా
శివ హర యంచు నిత్తెఱగు పర్వతనందన విన్నవింపఁగన్॥
క॥ ఇటు విన్నవింప పతి దీర్ఘ టుం సర్వజ్ఞకేంద్రుడు సర్వసంప్రార్థ్యుడస
న్నటు సామోదుడు మధురాస్పట భేదన నాదుండనగు పొంపుమకేశాదన్॥
సీ॥ బ్రహ్మాది కీటపర్యంతంబు జంగమస్థావరాత్మకమైన జగమునందు
నంతట సంవిస్తరంబై యఖండమై యెంతయు డై వ్యాపించి యుండునేను
తగుఖవేదకే తత్త్వాత్మస్వరూప మత్తచ్చరీర సంతమ ములమాంద్య
తత్త్వప్రకారకృత్యములచే నయనము నందునా కాత సద్వశవైనె కేశములు

క॥ నెందు సందర్భ దమెు నెగ్రంథ తెకె ని కెగ్ర మును గన నిర్ణరూప్యమునె నెంరుగుచు
నీ ప్రపంచంబు రక్షింతు నిందు మమనుననం॥

తే॥ తెర చర రజా ద్భవ యంపములు న వ సంత వాకె ల్లనెల్లన ల్లనె సరియో
దురు సాయం శాశోజ్ఞ వ సరసి జగర్భాది సన్ద్వజన పములు సాకెన్॥

తే॥ త్రిమ ప్యై ప్రాణులకెల్లన తమ తమ తనువుల నవ్యైత్రిత గెవిన రివిన్
కెముల భరవాండ మునాదే హామును గా ప్రవైత్రిచే తన నప్రోం తంబున్॥

సీ॥ ముసం జప్స్నమున వీరి కొన గూడె ముని శాప మది నేనె దింగెంపు నలరుటాకలె
సంయమి క్రోధి యము శాంతుండు న గుగాన శాపి మిచ్చియుప్రతి శాప మిచ్చె
న వ్యాంత దర్శాంధుల గుమము నాడెందు మాంరలప రాధ గములు చేసినందు వలన
నే న లోకిని కృష్టమైన సూంకెర రెటాని జనియుం ప్రమనుచుచున లగ్రను శపించి

గీ॥ భ్రనర నుగ్రహం తినియుట్ల నియమె నిని హారుడు భూరిశాప వర్గనిష్ప్రత్యుండు
స్త స్వపాన మెుసంగిసె జన్వెము దవి మవ్యురక్షింము కెరు రశింతిశ్రు న ప్మాద మునన॥

వ॥ అనియుట్లుమ పశివ ప స్వివలన న సుగ్రహం తంతుత్తై శాప మొాచనంబు
గాంచి పూకెరార్జ కులందరు సు శోర్థ్యత్తై న ద్వ్రారాపాప ర్వత గుహాంత
ర మును నున్న వారు వారలగ్ పాండ్యు నకు దుంత్రులం జావించి సమస్త
భాగ్యంబుల ననుభవింప చేసిదే హావ సానంబున పరమం బైన ప్రణ్య
లోకంబు నెందింపకల వాడననిన విని సాము సాము నంచె కానవ్యైనలంది
ప్రభూ తానంద సద్భావంబు నంజేసి ప్రులతాంతు రాం నెవ సర్వ
శరీర ద్వం యూత్మేశ్వరు దయార్థ్ర భావంబు మాయు మాయు నె ప్రశంసించె
ప్రచుర్ప్రియాం వింగన ప్రవాద పరవశత్వై వవ్వార్వ్యంబున సుఖంబుండె నంత॥

కం॥ నీ పాంటు విశ్వరుండు చిద్రూపుడు వాఙ్మానసాతిదూరుడు పాండ్య
క్ష్మాపాలునికేల లాశిపొంద చూపె సుధామధుర వాగ్ఝరులని ప్లనిదెన్॥

సీ॥ ఓ రాజరాజ పాండ్యోర్వీశ వారాహ రయాంధ నాంతకు డు మున్ దయుధ్ధ మందు
శరముల నీచేత సంహరింపబడి దయాదెయే పర్వతంబెవ్వానిచటు
తత్త్వ నాజులు మొంటు తపసి శాపవిముక్తి పొంచి రస్వర్గ తలలోక స్థ్రంబువలన
పరమవేదాన్త సాస్త్ర సాధ్యతరయము చే జ్ఞాన సంవిజ్ఞాన సమ్మానులగుచు
గీ॥ నాపరాహముప్రోద్ధృద్ధ వాంతరమున వచ్చియొగదవి హరింపుచున్నవాడు
ప్రియమేనగ నీకృపారల పిల్పబనిచి శ్రేష్ఠముగ నాత్మ మంత్రముచేసుకొనుము॥

కం॥ తీర్పరుడై కౌర్యములందేర్పడెను వెంత వృత్తినీయు భీష్టము వెల్లన్
కూర్పగనీవట్లనే నేర్పరులలో వడమెలగునే ర్తురు మేశా॥

కం॥ మన్ననలాంనర్హ్రిపారల మన్నడుకొని రాజకార్యములు పేదముమభూ
మెన్నగతొల్లియు కన్నను పెన్నంటెదెద పదియైనసిరి పొందినవా॥

కం॥ ఆ మంత్రి పుంగవుల మన సం మర్యాద వలన సర్వజగతీశుల సం
గ్రామముననెగ్గి నిపద్రశ్రీమండుడ వగుచు ధరణిచిర జీవిమయ్యె॥

గీ॥ ఆసుచు నీరీతి కెలలనా సమారునిచేత పాండ్యభూపతి బోధింప బడియమాత్య
వరులచే వేగరప్పించి వారికొంచి కేదు వెరగుజెంది సచివులు గాంగ గానివెను

చ॥ అతెచిశిప ప్రసాదమున నాకె ఘటి ప్రెమ్ము రాజమంత్రమై
సకలవిభూమలన్ నృపుని సద్గమువేరు ప్రసాలయుంబులన్
ప్రకటము గాంరచించి నరపాలుని కార్యము ప్రవిష్టమై
యమకేముల వృత్తి నందివి బృహస్పతికేన్ పరిభాళిశ్రే ముమెన్॥

సీ॥ భూకాంతు డేలెడి భూధార వదనము నఖిల సాధ్యాదికోటనము లయందు
నియమింపఁబడునట్టి తన నిజమంత్రి కేన్నాల నరసి వారికి వివాహమయ్యెనని
ధన దంపతోత్కర్ష భూమి దనరిచె ఖ్యాంబున మధుర లాలన మహేంద్ర మహాద్రి సుందరు
సచివ కేన్ని యము లతో సకల భోగంబులు నను భవించి చరకాలము నను భవించి
గీ॥ యామరాహిత్యాలం దరు నలఘు యశము లట్లే ధూర్జటియు స్త్రన్యాహాన విధూమసర్వ
శ్రీ ప్రభై రాజరాజ భూపాల సహితములగు చుపరమేశసాయుజ్యమందిరెలమి॥
క॥ ఈకె వెరగున నాసూకర వాకిట మములన మహత్వపదవి పొందించి కృపన్
భూమీశుడు మహాసాక్షి చే మఃత్రి డా విసోద శోలుండ యెన్॥
క॥ ఆపెనుకరాజరాజ శ్రేష్ఠ వర ప్రపుత్రుడు సుగుణాసమాఖ్యుడు ధరి
త్రీపాల యశమెల్లనే పెసు భూవింప గజనకేస దృశ భాగ్యనిధి యై॥
గీ॥ సుందరేశ్వరు సచ్చిదానంద విభవ ప్రకాల మారునలప దారళీవ తీలయుగుచు
యాలకింపను జనులకే పృథు సుందర కళత్ర సు భాగ్యమొందగలుగు॥
వ॥ అనిమ దియు నగస్త్యుండి ట్లనియె.
గీ॥ శంజన పతంగ మునసేమ వృత్తాంతము యద్వితీయ వృత్తాంత యాఖ్యమిత్రోపదేశ
మధిప్రతిగాఢించనిట్టి వీల వినుడు మమునులార వినెద మునను॥
వ॥ బవిభుద్రం మ మము ప్రాద్వత్తుల మున దర్భారూఢి తెలుడుంబులన్
పలుమారున్ చెలరేగి శంజనములన్ బాధింపఁ బోరియా
కలమున్ మేయుచును నుండు కాకమున్ని విద్యుత్తంబునే నుండుమున్॥
క॥ ఆప్రులుగుల లాలి వికవాశాపరుడున్ ప్రార్థన జన్మ సంచిత బహుప్రు
ణ్యోక్తి మహాకేడు కెంచ పాపంబున పక్షై వెలానిత్రాపి మదయ్యెన్॥

సీ॥ ఆ ఖంజరీట విహంగమంబు కేగ నాయంబు నీశ పత్రిక్షత్రమైన యమ్ము
వాయుసమ్ముండంబు వలన వెయిత్తుంబడి పరిహాపమై ప్రత్యక్షమై కనిశత
తన మనంబున నిట్లు తలపోసె జగముల నేత్రుఫలక గలుడు బోజ మలకెల్ల
పరగ చెరకొంచు రబాధింప బడు దురుమ దలపె దిం మదా పూదిగ దిప్రల
గీ॥ నిందులనెల్ల కొంత కొంచె ద్దియెక్కొయము నను మది మది చించించి యనుపర వసు
శంకరాశి పాస్తైనయట జయము కరమని నె వ్వాచరకాల మునకెట్లు నిశ్చయంబు॥
క॥ మము కేగంటు నుపాసింపక నెకేగదికే గుడు నటనము నెంచు నుమాయు మం
ద కేగ జమగ నెకే మయి నిపరుడు కేగదికదు దెంచె దీర్ఘ యనాత్రోవ్వకతక॥
ఆ॥ అమ్మని వల్ల ఖండట విహంగము నొంగని పొందు దేదు దే
ణ మ్మగ పెదగ నిట్లని ఘనంబుగు నాధిని వ్యాధి నిక్ మవర
ఘు మ్మున నమ్మమ్మ బాధ నధి కెంబగు సేత్రుభయాది సర్వదుః
ఖమ్ముల పట్లు నీపవన కొంచు దలోస వ్యాదు జంమ కోయుంద॥
క॥ సకలాప మురల సంహారకరుడు సుక్షేత్రదు దుర్షుంద దప్రఖు దిహం
దా కేడు ప్రవిరాటు ప్రశస్త నేదగు భావింప మూడజగముల లోన॥
క॥ ఇలన ఖిల శివక్షేత్రంబుల నుతపస్సిద్ధి కర మసు ప్రత్యాదమగుని
స్థలమేగి [illegible] స్వయంభూ స్థలమని పలుగుదురు ఘనవిచక్షణాళెల్లన్॥
క॥ మహిమ గల తీర్థతమలన్ మహిమంబై తీర్థరాజమని బాలిసుదు
స్వహాదురి తహార మపర మ్మహితకొంచన పట్టని సమాఖ్యమదనరున్॥
క॥ భువిలోన సర్వసౌందర్యం భువ లింగంబుల పరంబు భూరి వరదమున్
[illegible] సుందర లింగంబని వివరింతురు సుక్షేత్ర మద్వితీ జ్ఞానమున్॥

ఉ॥ ఆతఁడె సర్వదర్శుఁడగు నాతఁడె సర్వపదార్థదాయకుం

డాతఁడె సర్వకాముఁడగు నాతఁడె శాశ్వతకామదాయకుం

డాతఁడె వేదసిద్ధుఁడగు సర్వవిపక్షసంహరుం

డాతఁడె సర్వపాపహరుఁ డాతఁడె సుందరనాథుఁ డారయన్॥

క॥ అని యిట్లు భక్తిపరవశమనస్కుఁడై కనుఁగవలఁ బాష్పధారలు గురియన్

ముని పవిత్రవచనంబులు విని ఖంజనఖగము మదిని విస్మయమొందన్॥

ఉ॥ ఏనును నీపకాననమునందెని సువర్ణసుపర్ణినీజల

స్నానము చేసి దండపడి నాగవిభూషణు సుందరేశ్వరున్

ధ్యానము సేయుచున్నదియ ధావదుపాసన చేసి కాములన్

ప్రాణిజయంబు నంచుఁ దలపోసి తదుద్యదయావ్యాఖంజనముక్॥

సీ॥ అతిసత్వరంబున నమ్మహాక్షేత్రంబు ప్రాపించి తత్తీర్థరాజమునను

మజ్జనంబొనరించి మఱి మూలలింగంబు చూచి ప్రణామంబు లాచరించి

పలుమాఱు దిన్ననై వలగొని వినుతించి మధురాపురీశు సన్నిధి వసించి

ధ్యానంబు సేయుచు మానసికంబుగాఁ బూజింపుచును భరద్వాజఖగము

గీ॥ దనరి యిట్లు త్రిసంధ్యల దప్పకను సర్వతత్త్వ విచిత్రములగు చరిత్రములు గాంచి

సర్వభూతాంతరవిహారి సర్వమయుఁడు శశికళాశేఖ సుందరేశ్వరుఁడు శివుఁడు॥

వ॥ ఇట్లు సర్వజీవదయాపరుండైన పరమేశ్వరుండు ఖంజనవిహంగ

మంబూనిన భక్తి నవలోకించి వేదార్థవాసి విహానాక్షేపించె నదియు

భాషింపుచు నేతద్దినంబు విల్లురుగుచుండెను నేనాఁడు నేకరుణా

తరంగితమానసుండై యాపక్షిం గనుంగొని సర్వకామప్రదంబగు

మృత్యుంజయమను పేరి మంత్రంబు నీకుపదేశించెద శుచివై నీవమ్మహా
మంత్రంబు జపియింపుము తత్ప్రభావంబునం జేసి బలిభుక్కై నరంబున
లన భయంబు నీకుం గల్గదు మదీయ నిమంశ వివర్ధనంబు కొరకు జప వి
యమ వంశోద్ధ ఫలకంబులకై మంత్రంబు పదేశింపుము పారంద రుని ర్ధ
యముల గురుడు రుగాకే యని ప వి బుధి ష్టంబోకే వహా సహా మంబుగా
నక్షత్ర మంత్రంబు పదేశింపుము యమ ఘో క్తంబుగా బడసె త్రియుంబంది
షంజయ నీమంబు మృత్యుంజయము నికే ప్రభాము జ్ఞాన మంబు యు యు నెంత॥
మ॥ మహాలాపిన ప్పుడే షంజరి మము నకో మంత్రప్రభావంబుచే
మహాహాశ్చర్యప శాస్త్రమంబా దివి పల్గాపాత్మ మా శ్చర్యమా
వ హాలక్ హాయు సమం జ్జైనింగి నిశి తప్రంబైన మండంబునక్
ప్రహారింపంగ దాంరాంగె సావి హాంగ మక్ బర్ధ ప్రసాదంబునక్॥
క॥ బలహీన కంజరి యు మము బవి భుజులక్ తెరవి పాద నుబల మగని జనుక్
పలుకుదురు బ ప్రియా నవి ఫలగుల లాసిన్నెల్ల విగుల పొంగ దినెగాంగన్॥
క॥ స్థిరసులు నుత్రి కాల జ్ఞులయిన దివి చరంప నులు దెవో గయుమ మృత్యుమాహ ప్పాక్
పరమేశ్వర స్వామంత్రము వముపర మంబని పొంగదు నుంత్రబ వాలు విదములునక్॥
మ॥ ప్రవిపాదంబు ప్రభావ కాలమున భర ద్వాజ పక్షి ప్రకా
జీవము వ్యాపి వినంబ దుంమ ధుర మైత్రి సుందర శోపదే
శి త మృత్యుంజయ మంత్ర మ ల్లమగు చుక్ చెల్వొంద నిక ధంబుసం
తతమా మంత్ర జప ప్రభావ మ ప్రశస్తం జాబ లీయాన నక్॥
గ॥ షంజనంబు నకు మృత్యుంజయము దగ సుందరి శ్వరయ మప దేశ మిష్ట నిష్ట

మహిత తత్త్వంజయము మనబుషిచందానివ్వతమునకు బ్రాహ్మ్యము కాలార్థమునదేవి

నిర్మలచిత్తుడై నిత్యంబు జపియించు ధ్యానంబు మువ్వమువ్వాంధల వాలంగె

రంజిల్ల దీర్ఘాయువు రాణిగ్యభాగ్యవ్రుడై దుర్లభమున జయమెయందు ధరణియందు

గీ॥ మన్యుడని చేయుల్లరచియింపబడిన వేలవినన భక్తిపఠించిన మనుజులకును

చిరతరైశ్వర్యభాగ్యము చేకొందగ విని సత్యమై మదిస్వర్గ వాసంబు గల్గు॥

క॥ ఇది సుందరేశ్వరుని నను పది యారాకవిల దెలుపబడియెను నాచే

విదితముగ సర్వసంపత్ప్రదమై రి ఘృతమున మగుచు పరగుక్ వసుధన్॥

క॥ ఈ కేలుషనేలశ జూడ్నమని ప్రకరముగ నిమరలన నియుజ్ఞడ కోరయు

ష్టికమును నకుమ ముక్తి యొసగి నప్రకటింబగు వేలవినుడు పరమోన్నతతన్॥

చ॥ జనపదమందు ఘ్రార్వముప్రశస్తమై కెరశరాదియుక్ ఘ్రరా

తన విహంగంబు చాత వితతంబునను శుద్ధజలప్రఘ్రాదితం

బునను సుతరంబుగాద ముగ షోలుగునెకే సదోవరంబునన్

దినము రబుషంబులనెర కరిశ్రీ ప్రతపట్టు మెసంగుచుందగన్॥

గీ॥ వరుస నీరతి కొణ్డ్ర జరుగ వృష్టి శూన్యమును నను కొలంతు నిస్తేయము నెవ్వ

సంతకోంచి శరాది యుత్యంత ఖిన్నమతిని యూషరక్షేత్ర(గు) మ్మరుచు నుండెను॥

చ॥ వనముల సర్వహాపసనిహాస మువెల్ల పరిభ్రమించుచున్

చనిచని యొకేచాకనిరొ సత్యతపస్వితపోవనంబు పా

వనమును నుత్తమంబు రసవంతఫలావృత వృక్షబృందమున్

తనువిరజిప్రసూనగజిహాసనమునలసన్నిశిందమున్॥

సీ॥ ఆసత్యతపసి పుణ్యాశ్రమాంతరమునం దనసమున్నతంత పావనమున నుమ

యోజన విస్తారయుత చతురస్రంబు సారంగ నిర్ఝర పయః పూరితంబు
దృఢ వినిర్మిత చతుర్ద్వారగ సుందర ప్రాసాద మంటప శోభితంబు
పరిమళోల్లస పల్లవ ఫల పుష్ప సాంద్ర విటపి సంచయ యుతంబు
॥ మలయజామోదితానిల విలసితంబు నవ్యాగాధంబు సతత సుఖావహంబు
నయన నవానందకర మహోదార సామంతంబు నద్భుతాకృతి మెసే తీర్థమతిశయిల్లు ॥

శా॥ ఆ తీర్థోదకమందు బాల్యాద్యుల వృద్ధావస్థలన్ మనుష్యసం
ఘాతంబుల్ తేలిని యుష్పైకె గరుచున్ గర్వించి లంఘింపుచున్
వీణా వేణ్వాది పక్షితతి విస్వల విధిన్ వేర్వేర శ్రీ ధింపగా
ప్రీతిన్ గ్రుంకి శరీర దత్పరసి పాదిన్ దాసి మోదంబునన్ ॥

శా॥ ఆ కాలంబున వీతమత్సరులు శాంతాత్ములు నింద్రుల్ జితై
యోగాసారము నందు దీక్షయు బట్టితా స్త్రి పా ఖుల్లగా
నాకంబోదకము తానుని ఖుపైద కొంచు స్థానపాంథీనముల్
శాకన్వృద్ధికి బాధ్యసేయు కెన దూరంబై చరించు ..న్నన్ను మిన్ ॥

కే॥ ఆ విమాన శాటికంబులు వేచుల రుసంపజ్జానై విహరింపు చు సం
భ్రామికే ముననవెత్తైనుల ప్రేమన్ కెరువకే వెలుంగె పనగొని తిరుగున్ (నాశ్రీ)

సీ॥ ఆ విపెల్లనుంచి కోయప్పి కంబాప్పర్యమందు జుచుచుంతించె నిమ్ము
బాధింపకె విజ్ఞాన పండిత యాబ్రాహ్మలగని కొల్చుదాస దర్శంబు రీతి
మదకోశనంబున బ్రమకెన త్తైననదే హామమ్ము ల్లాప్తు పొందితే జదిల్లు
వేరెదిప్పుంగవ్వ నాత్రమప్రభావంబు నేరిని వేంసాధ్యనిరతులగుదు
సే॥ రల్లు కొప్పవనిప్ప దేయుందు జపముల పోరి దుప్పార కోదర ప్రాప్తి కొరకే

నేటు మొదలింకె భక్తింపనికెఱ్ఱ మేనయ్యది యెంత్రతమగ నెనరింతు సదయమతి:

శా॥ నేదేయూవే విప్రైకుఱడ యెవ్వనికే టూనే నింకె నెష్టార్ధ త్తనా

జాడఁగ్ మానృగ వచ్చ నంచు మగ వయిఁగ్ సంతాప చిత్తంబుతో

నా హా(ప్రా)ద్దం నుంటెయి బుచ్చ తావి ప్రణమ్యప్రా భవ స్వార్తిచే

వీడెఁగ్ క్షుద్వ్యాధ యూర గెంచినటు తనివ్వఁగ్ జెందె నెక్కింబునఁగ్॥

చ॥ కెరమయ శరారి పక్షి పెర గొందుచు నామరునాడు నెల్లడఁగ్

తిరుగుచు నుండ తప్పరని తీరమునఁగ్ దానె మూల గుంపృత్తై

పరగసజాతితైన బహుపక్షుల కెన్నైనె నామగంబులఁగ్

సరస్కుకెం పచ్చినట్లు తమజాతి మృగంబు నంకొంచి దుష్టతై॥

వ॥ ఇవ్విధంబున నన్నిప్రశుగుల మొత్తంబు నందాను నుంగలిసి సంతో

షంబు ద్రిఁగ్ దేవిరివాడుచు చిరంబున్నొకట నే సుఖంబై యుండునట్టి యెడ॥

కం॥ అటు లాతటూకె పక్షిమ తట మంటపమందు నేత్రత ప్రభు దినంబుఁగ్

పటూమే ప్రరాణామయి మునిపటువికె వినుపించుచుండె భాగ్యవశమునఁగ్॥

ఆ॥ అప్పుడు తన్మయాంప మునకెల్లనెనెగె శరారిపక్షి యుఁగ్

ప్రశ్నగ నప్పరాణా విభజ్మా కొలచిత్త మునివ్వినియుఁగ్

తప్పకె నాలకెంప విదితంబుగ సర్వశివస్థలంబు లఁగ్

నెప్పుచు మచ్చియుండుల విశిష్టమునెల్లయు దాహరింపగఁగ్॥

మ॥ సకల క్షేత్రము మహత్వముఁగ్ క్రమముగా సమ్యగ్విధి న్వింబు రా

ననే శంకెంబగు నీవు కానన మహత్వంబుఁగ్ ప్రసంశింప బా

ప్రకటంబై మునిపంక్తికెన్నమయు ఘబ్బఁగ్ వేదవ్యాసా వందజా

శ్రుతకాంబులఁ బ్రబలెంచ నొసగె తనుకృత్ సొంపెచ్చఁ దనర్చ కోశవముల్॥

కం॥ ఆమధురామహాత్మ్యము శ్రీవించగ విని శతాని చిత్తంబున నే

ప్యాపమొంద దెపుడవని త్రైశలాము ద్వాదశమును నిత్యపారాయణునకున్॥

కం॥ అమృత కుంద దుగ్ధ సాగరమున నిరహితంబిస కుండకోసమే చందంబా

తెరగున్నరమురదదయగ నితరస్థలంబులందు శిక్షంబున్॥

గీ॥ బ్రహ్మపద్మాకరించిన సద్గృహఫలము బొందచ పాంఛించు దేద్దరిచెంద మందు

వెలయు పాదికిచె సనర్థలార్థ సిద్ధి దాయకంబగు మధురకే విలసిల్లుచుండు॥

కం॥ ధీరత నితరస్థలములు సాధర తపోంత మునగ సమ కోదమును దే

పాదకార్యంబున నముమ పద్దిప్రారంభమున సపశిసిద్ధి పదయత్నంబులున్॥

సీ॥ మోహాస్వనగరంబు సంధించరించిన జపతప దానము వ్రతాదిసత్క్రి

యత్ఫల్గుణ్యములు స ఫ్వరఫలసిద్ధియగు నిజముమే నెట్టుండు నసందేహముగను

నవలదేవోహంబు సంచరిమ మోదే వృచె యుపదిష్ట దేవుని గౌరవుండు

నారసికిమ్మరంబుగను మధురాపురంబనుగను మహాక్షేత్రము నద్యము ధాము

గీ॥ ధాత్రినెల్లెడ నాది భూతంబులైన సకల తీర్థంబులందు ప్రశస్తముగను

దనరు నెయు గాన స్వర్గాపవర్గకరంబు విను తిగాంచి మహాతీర్థమునగ బరగు॥

గీ॥ అవని లోకనాది భూతంబులైన యవి యుంగ ధుబల యుండు సుందరవింగ మూర్తి

ననుపమంబు మహావింగమను నాగపంత విజ్ఞానపరులు వాదింపలెప్పుడు॥

వ॥ ఇట్లఖిల జగంబులకును పరోపకారార్థంబై మహాక్షేత్రంబును

మహాతీర్థంబును మహాలింగంబును నెయ్యకేదారాప్తన సంభూ

తంబులై ప్రసిద్ధంబై నట్టి గుణంబులైన తత్వశంబులు గుక్షేత్ర

తీర్థ లింగంబు లుత్తరోత్తరంబు లగు తేజస్తత్త్వంబని మహిమ మహి

యుండెన్ పదాఱుదశ భావనా మాత్రంబున సుందరేశ్వరుండు ప్రసన్నుం

డగునని మరియును నిష్ఠ నిలిపెను॥

క॥ ఇందునె శ్రీశేఖరుడగు సుందర విభు డెందు వెలయు చుండుననుచుండెన్

డెందమున భోగమోక్షము లందన నిప్పింపు జనులకు గన్నలయున్॥

క॥ అనియాత్రేయుడు తత్త్వతత్త్వం దనునందమ్ములు విని శౌరి యంత సంతోషం

బున తత్తీర్థము పేరాఁకని చనియెన్ హాలాస్య పురికి తత్పరమతి మై॥

ఉ॥ ఆ నిమిషంబు హేమ మకరాకర పావన తీర్థవారినిన్

స్నానము చేసి హేమదమున శంకరు నేహము చేరి సుందరేశా

లెల్ల
ను నిష్ఠుల లింగము ప్రసన్నము నమ్మున గాంచి భూతలం

బానన మునం గురించి దృఢ భక్తిని దక్షిణ మాచరింపుచున్॥

క॥ చింతింపుచు పరమేశ్వరు నంతస్సంకల్పితంబులగు ద్రవ్యములన్

స్వాంతంబున సుమ్రిత్కాల మునంద దాసగ్రమంబున ర్పన చేసెన్॥

సీ॥ జగముల బహు కోటి సంఖ్య లింగంబుల నాది భూతి నాయకంబు

నీప కానన మధ్య నిలయంబు సచ్చిదానంద విగ్రహమతి సుందరంబు

నాపత్ప్రణాశకంబఖిల పాపహరంబు పురుషార్థదంబింద్రపూజితంబు

చలులాజపంజప సాంగ ఫల త్రాణ దక్షయము వర సిద్ధికారణంబు

గీ॥ నిఖిల తత్త్వనిధానంబు నిరుపమంబు కాలకాల స్వరూపంబు లోకభయంబు

నిర్వికారంబ నిశము భక్తిదమని త్రిపురమతని భజించె శౌరి పద్మ॥

క॥ శ్రీవగ స్నాపాపసనగా దింపుచు నిండు దంతి శిగము ననుమగన్

మయూఖై రుదితమమలకుం గగనాంతవిస్తోడశదిశంబున నవనియతుంగమునకు
౧ ప్రాంతఃకాలంబున నతేచి సాన్ద్రనాగ్ధంబు సునవద్దూప ద్వినితటంబున శేషు
జనియుండానక్షేత్రమహాత్త్రంబు నిశ్చయుండునెడ తెల్లుల నానావిధం
బులగుతుల వన్యంబులు క్రీడింపచుండనీ కక్షైంచి ... సైతి
శేయుంబున శరీరయు విఘ్నసంబుల హరించెదననెమ సంబునందలంచి
వెందియు సాక్షేత్రంబున హోంసాంక తంత్రైన చిత్తంబు వినష్టంత్రైవి
శుద్ధబుద్ధికి ప్రాపించి వికారహేతుభూత్త్రైన విషయంబులు దవ్వ
గోచరంత్రైన నం నిర్వికార సాక్ష్యంతులగు వారతే మహాత్ములగుదు
రని తలంపుచు మరియు॥

॥ శాలుగలంగనియమవ్యంహాలోలంబు వెర్వ సంల్లమసద్దియుతేటాం
యూలాగునదు బుద్ధినిగాలుప వలదెయుటంచు ఋగమయ మలరెనేక్॥

చ॥ లవితమనంబున న్నిటు తలంపుచు నన్నశరీరచిత్తని
ర్జలమును సుస్థిరత్వము సమంచిత శక్తియును జంతుజాలమం
దలఘుదయాపరత్వమున ధార్మికచింతయు నూచి శంకరుం
డలశుభరక్షణాసహాయుద్ధై తదనుగ్రహాతత్పరాత్మతన్

చ॥ తాలుతసవస్త్రమత్స్యము ఋషోయుచరాజులహోమపద్ధతి
సవిలమునందువిహానములసంచరణంబులుతేకకేసియు
వ్వాలనుశరీరపక్షై ధ్యానంబుగ శంఖుడు నస్వరూపకో
ష్వాలమును శుద్ధైవై సుశాశ్వతమయ్యెయెసంగెనె తన్మయప్రక్॥
కు॥ సతతము హోంసాతత్త్వము తద్యైన మయుంహోంస మానసమలసక్

శి వ కే ం శాం త్రు యు ఘు సి గ ణా ప వి ద్యా సా [illegible] రూ ప్య వం త్రై బ డె పె ఖ గంయుడా
తే॥ వా లాం స్తు ప్ర ద ని వాం సం ని జూ లం ధ ర వాం రు ని యు ప్పు న త్ర్యా రం త
శ్రీ ల యు గు దా ని మా న ప్ర లా వి ం చ న సే ర ద్ద నే ప్య మ ం డం గ ప్పు కె॥
వ॥ అ ని యు ప్పు లా కొ వం ద్రా ప్తి యు ం డు నె వి వె స ని స వి ని శ వా సం దా
ది వు నేం ద్రు ప ద సం వ ర వే లా వి వా ర ం బు నె ప్పు తె ల్ల స ని స॥
తే॥ మ ధు దాం స ప్పు ణా సా యు నే మ ధు మ ద్ద కో రి ప ర మ్మ వ ం జూ ల చ ర ణాం
వి ధు ఖం డా వ్త నె రి టా ప్ప ధి వ ర ద స ం ద రే స వ్య హ జ మ రం గాం॥
చ॥ వా రి వాం యు వు ఖ్య దే వ ని చ యాం ద్ధి మ వం ద స రో జ యం గి వ్వ
త్స ర సి జ మ ధ్య సం చ ర ణా శా స్త్ర వ ఖే క ర వ రా యు ధం ని భా
స్వ ర స్థ క లాం గ నూం ల కే ర చం ద్ర కే శాం ధ ర నీ ల కం ఠ వి
స్ఫు రి త ల లా ట నే త్ర ప రి ప్లా క్ష గు ణాం క ర సుం ద రే శ్వ రాం॥
కం॥ వి ని గ మ చ య మ ర ం గా ని స్తు లాం శో వి భ ం గా
న గ ప తి వ ర బా ణా సా ది శాం భో ధి రూ ణా
న గ దు హి తృ కే శ త్రా సా గ రా జా త్త గా త్రా
సు గు ణా వ్యా ద య సం గా సుం ద రే శా ఖ్య లిం గా॥
క॥ వే ప్సు రి లి ల కే ల సి ని ర స్తు ల సు ల లా ట ఫ ల నే ని గ మాం త వ చః
ప్ర స్తు త వి జ్ఞా న ఘ న ని ర స్తా ఖి ల దో ష వి న చ రా ది ఫ ల దో షా॥
చ॥ ల వి త ద యా ల వా ల కే మ లా వ ణో ఖ వ్య మ నో వి లా ల ని
ర్మ ల సు క పో ల శా లి త చ రా చ ర రు గ్జ ల జా త వా ఖ ని
ర్మ ల సు వి జ్యం భ శీ ల సు ర పా ర జ పు ష్ప ల సా ద ప్రై రూ దో

ర్శులయుంత దేవనీలపమ్ము భూసంపుల ప్రభమైన దీపకా॥ యిది నాగబంధ
ది చంపకమాల॥

మాలిని॥ అనుపమగుణసాంద్రా యంబరధ్వంసాబ్ధిచంద్రా
జననిలయ విధూతాసర్వలోకోపకారా
మునిజనహితవర్తీ మయ్య(బ్ర)హ్మైకమూర్తీ
మనుజరమణపేటా మైంధిరీచిత్రకోటా॥

౧ గద్య॥ ఇది శ్రీ పరమేశ్వర చరణారవింద నిరంతర ధ్యాన మకరంద
దధారా మాధుర్యాస్వాదనానంద పరవశమానసుండా యు
మానవమానస విలస దాపస్తంబ సూత్ర పవిత్ర భారద్వాజ గోత్ర
సోమకొల్లి వేంకట వసుంధరామరవర్య పౌత్ర సే[illegible] శాస్త్రి నామార్య
పుత్ర సాధుజన విధేయ వేంకటనారాయణ నామధేయ ప్రణీ
తంబైన హాలాస్యమహాత్మ్యంబున కోష్ఠభారంబు దాల్చుటయు
పత్రికఁ బ్రాయుటయు ఫలదానంబునేయుటయు భద్ర
పత్రికి జయంబిచ్చుటయు ప్రసన్న పానంబిచ్చుటయు నను
పాండ్యునకు స్వంతులకొవింముటయు షంజనంబునకు
పదేశించుటయునుం శరీరికి మోక్షంబొసగుటయును నన్నది
సప్తమాశ్వాసము.

—— ० ——

హాలాస్యమాహాత్మ్యము

అష్టాత్రింశము

మ॥ పరగన్ శ్రీపృథివీ గద్దం వంశజలధి ప్రాతేయపాదాబ్జభా
స్వరుఁడౌ వీరనవర్యపుత్రుఁడు కులశ్రేష్ఠుండు తత్త్వవర్యాఖ్యఁడు సుం
దర హాలాస్య మహాత్మ్యమున్ విరచించెం దనాత్మ కై దె కర్ణాపురసుం
దర దేవార్పణబుద్ధి మీరఁ దమ సత్ప్రౌఢం బాసాస్వాస సద్యమునన్॥

క॥ శ్రీమత్పరదంబకౌనస ద్రామాదె మేదుమందన్నదై తత్త్వవిరామా
క్షేమాస్పద విరామాక్షి రామాశ్రిత సుందరేశ దక్షిణ లోకా!

శా॥ శ్రీ విఖ్యాత శుభ కేళీ హాల భావజశత కోటి యురూప భాసుర హాసా
పావన మధురాలావణ్య వనరమ్యతాపరా మము హేమా॥

మ॥ అవధరింపు మునీంద్రులకు సూతమునీంద్రుఁ డిట్లనియెఁ
నెయ్యము చంకశంఖ వృందములు పంక్తిని మునీంద్రులకిట్లనియె॥

కే॥ ధరణిపతులనేక మధురాపురపతి భూషాభుజంగ భోగముపలనన్
ప్రకాశమానతమములెల్లను బరమాత్మభావ విను ఘంఘాష్టము తగన్॥

సీ॥ రాజ రాజాఖ్యపాండ్య వసుభూతములు వినయము కేవితుండు సుగుణాఖ్యు జనకుండు
ధర్మరత విశుద్ధ శీలంబు ధాత్రిదేవి పృథ్వీలోకంబు కాంచె సత్పుణ్య దగుము॥

సీ॥ ఆ సుగుణాఖ్యపాండ్యవనిత సుతుండు చిత్రరథుండు సుతచిత్రరథుండు
చిత్రభూషణుండు దారధరిత్రీశపుత్రుండు తత్సుతుండు చిత్రధ్వజుండు
యతని కిత్రిపట్టాభిషక్త వనయుండు చిత్రవర్మసుతుండు చిత్రసేన
దమ్ము హేమాదులనకౌరస పుత్రుండు చిత్రవిక్రముడు దనరె యుప్పసంగె

ప్రభవించెనదనికి రాజమార్తాండనామంకుండు మార్తాండసమానుండగుచు
రాజమార్తాండాపరనామధేయుండైన రాజ [illegible] రాజవిజయుడు
రాజ [illegible] రాజ [illegible] రాజ [illegible] ప్రభుండనదని
సంధ [illegible] ప్రవీణుడు [illegible] కోడు [illegible] రాజ [illegible]
రాజ [illegible] రాజ ప్రియుండగు పరరాజభయంకరుండు
యుగ్గసేనుడు [illegible] దయుండైన [illegible] జయుడు [illegible]
జనియించెనని [illegible] భూవిశ్వసుడు [illegible] పురధుడు
తద్భవరధ [illegible] ప్రదంద [illegible] నామ [illegible]
తత్సూర్యాండుప్రతాప మార్తాండుడా [illegible] విక్రమం [illegible]
[illegible] రాజ [illegible] పాండ్యదేశ [illegible]
[illegible] విక్రమ పాండ్య [illegible] విక్రమ [illegible] దయుండైన [illegible]
[illegible] పాండ్యమహాసుడు [illegible]
౭॥ నివ్వెరంగున శ్రీసుందరేశ్వరాంశభూతుడైన [illegible] పాండ్య [illegible]
[illegible] కీర్తనంబు [illegible] క్రమమునగడె [illegible]
౮॥ ఈ పగిది సర్వ పాండ్య [illegible] క్రమంబుగాగ మధురాధిపత్యై
శ్రీ [illegible] రాజ్యమేని [illegible]
౯॥ అంతట [illegible] సర్వం [illegible] (~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
౧౦॥ [illegible]

కెల్లెడలన్ నిండి నిటలన్ చెల్వైన్ జగమెల్లము దశదిశలం బేగన్॥

క॥ అలఘుతరమహత్త్రిజగము బలసి బహుగతిన్ లయము నొందఁగ దేవాస్యమునకే

స్థలమహాస్నానమదమున వెలయఁ దెరకెఁ బాయుగ వివేకించఁగన్॥

సీ॥ మహాలక్ష్మి పాలమునన్ సమును జ్ఞాల వర్ణా బ్జాననంబున్ గన

దాలోక్య సవిభవసరాజమును విరాసాక్షి శింధ్రా ప్తబ్జా

వీలా పావసమునస్థ పాధ్ధియు పవెరావి సంబులై గ్యంకనన్

జావిందెందనినుందుండు శాశ్వతమునై సంవర్తకాలంబులన్॥

గీ॥ శివుడు సుందరమూర్తి విశేషమునను దివ్యశ్లైదింగ మందుసాన్నిధ్యమును దుండుటచే

గాన్యస సమస్త కల్యాణ తాల విదవిన వస్త్ర వాగ్విందమునకలయంబు చేదు॥

సీ॥ శ్రీశైలేంద్ర ప్రియనందనా నిలయమున్ స్వర్ణా బ్జినీ తీర్థమున్

మహాలక్ష్మిత సప్తసాగరమునీ పాకర్ణ్యస స్థిరము క్షేత్రమున్

మాలాక్ష్మ శశిపాప దాన జనితం బౌ నద్రి సందీప్త వంశన్

పావింపం బడె సుందరేశ వరమహాసాధర ప్రసిద్ధంబునై॥

క॥ అవివర్ధిత సాగరముల నదివర్ణా మమ్ముల నవివర్ణ మును

నదిపామేవను నచరాచరయును తమ నగ జగమెల్ల విలయము నొందెన్ వేయుచున్॥

క॥ ఈతత కల్యాణ మిము సంభూతంబై యేమిల్లై పెకుం బూని నపిరపన్

వాపాతపవ ప్రాణి ద్రాతవివర్ధనము రాంగిపప్రింపగన్॥

సీ॥ నగసరిద్వనశాసనములచే నిబిడమై నరలయుప్పుటయుప్పచరసార్థకరణదే

యమరవిద్వ దిన వ్యాధిజంతు కేలంబు స్పృశియుంపనదియెవని ల్లజూవలవ

స్పృప్తిపాంశుదినకారా న్వయముల పార్థివుల్ సంభవించిరి తెంపుమొందమునను

సాంబసుధారాధనఁ జేసి రాజశేఖర పాండ్యులు యథాశాస్త్రముగ రాజ్యము లేలుచుండిరి

గీ॥ వంశశేఖర పాండ్యభూపాలుఁ డప్పుడు పాండ్యరాజ్యాధిపత్యవైభవమునొంది
సుందరేశవిమానంబు చుట్టు నల్పనగరమునఁ దించి వసియించె నప్పురమున॥

మ॥ జనసాధ్యుం డటు కొంతకాలము వనిన్ సాధించుచుండన్ బురిన్
జనముల్ సంకుచితస్థలంబగుటచే సంప్రార్థనల్ సేయఁగా
జనభూపాలుఁడు మల్పమౌ నగరమున్ సంవర్ధనోపాయమున్
తెలియన్ జాలక చింతనొంది మనసుదా కొంతసుఖంబుఁ జెందెఁ బుచున్॥

మ॥ దిటవైన్ వ్రీవర్ణి యెంకే గ్రాముసౌ శివుని దేవేశు దేవానవం
దిటులా నెన్ చేసులోన మనుష్యునిన్ బట్టిన్ నే సాంతవే నాధుండా
జ్ఞయుం ప్రాపించి సమస్త్రరించి మది సాంద్రాభిం పుమున్ జనైవేరా
నటు విజ్ఞాపన మాచరించె ఘనపాండ్యక్ష్మావిభుం డాంతర్యమై॥

మ॥ హారవేదాంగ్రిత పాదపద్మ నిగమ వ్యాహార వేద్యా మహా
త్రీరవాహవకేపుట్టు లాంబు సుజనాంధారంబు మహాపంటు మా
మురలాశకంట్ తెవియంగ దేర కెట్టి నిస్పంసంబు స్వప్నమ్ముసిద్ధి
కేరుణాపాంగవిలాసకనంబున నేరంగంజే సిర క్షింపుమా॥

వ॥ అనియిట్లు వంశశేఖర పాండ్యక్ష్మావల్లభుండు ప్రార్థించిన పరమే
శ్వరుండు సర్వజ్ఞుండును చంద్రశేఖరుండును దేవదేవా సార్వభౌముం
డును శరణాగతవత్సలుండు నగు సుందరేశ్వరుండా త్రియ యనూల
లింగంబు వలన నావిర్భవించి రమ్యంబగు సిద్ధరూపంబునై కాని
గర్హిగృహాంబు నిర్గమించి మహామంటపమధ్యంబున నున్నరాజ

సమీపంబునకేగుదెంచి యమునికే యాక్షివీక్షణంబున నిరీక్షింపుచు॥

కం॥ అరగాభర దర్పణముఁడు వనకేంద్ర వర భూషణమైన భూరిని వరుమెసంకినక్

ధర లోతల నాంటుకునకేం ప్రరసె మాందంబుఁ జూపు బొమ్మనిపనుపక్॥

గీ॥ శంకరాజ్ఞ వహించి భుజంగ విభుఁడు ఉద్భటంబు తరము నునంది ధరకుఁ జారి

నగశరాసను సన్నిధానము నవిలచివి సంయమభక్తిని ప్లుని వినమ్ర వించె॥

సీ॥ జగదీశనే నంజి హ్వాగుడనం దానసె నగరసాలము జిహ్వాయుగముదనరి

యమ్మహిసాల సమాఖ్యయు దాపెరననుభృందు భృపమువుగాతెనపుమంపిచె

మూలలింగమున కుప్రేమాల ప్రాంతిదశమెంరసె మోజననపుత్రమునసెయుచట

తనప్రశ్నమునిచి ప్రదక్షిణావశముగా భూని దీర్ఘంబైన భోగముననవ

గీ॥ పురమునల్లడలను జుట్టువారి గివచ్చి తనదలనె మ్మోము తోకతోనె నయుంగూర్చి

యుమనకప్పురసె మాంది మెరుపే పరచి భుజగకేంకణు భుజసేమపొందెమరలు॥

చం॥ సురుచిరసిద్ధ[illegible]హుడగు సుందరమూర్తి యమనంత వంశజే

ఖరవరసాధ్యంగాంచి భుజగాధిపభోగమమ దారిజాడనే

పురికొనరించి కోటపోలు పొందగవద్దిలు ముంచుబవిల్లశం

కరుడమచూపై లింగమునకేంద్రని భింగమణాంగుడై వదిన్॥

చం॥ క్షితిపవిదయ నిన్నుమ సర్వమలు చేసి మమహేశ్వర లింగమూర్తికిన్

జమరవ భర్తృగౌశకేమ చంద్రకేశాంబరహాపోనేసము

నిర్వహమంకుంటుంబుకు ప్రభయము నిస్తుల దత్త విభూషణాంబర

ప్రతతులొసంగె నిస్తుల తరంబగు భక్తిరసావిశేషుడై॥

చం॥ చిఱువ లఱెదు మెనగురుం చేసినచూప్పన వంశశేఖరుం

డులమంధురాప్రదంబున నేం నద్భుత కీర్తి నిజేశ హాసాల మంగ్
చెలువగు రాజవీధులను స్త్రీకర సౌధనికేతనంబులు
౧౦ శ్రీలమున కళాస్త్ర సమృద్ధి వినిర్మలచేసె మనోహరంబుగన్
॥ అదియును వెండియుగాక నాకెదంబాటు విస్తులమంసకేల విబుధజనులవలన
నీతి ప్రసిద్ధము గురుచు వాలాస్యమునగను విష్ణుదేశము పేరఖ వెలయుచుండును॥
॥ క్షేత్రంబు వెరాజన ద్వయం మాత్రం బాంధవ మునుగను మంది విస్మృతయా
మాత్రంబై దనదారునను ధాత్రీపరమున్నులా వర పద్మంబుగు చన్॥
౧౫॥ జగతి లో వాలాస్యనగరికి శ్రీపుష్పవనమయ్యా జాగ్రత్తనై దనరుచుండు
జంటు మహిమాన్ముల దంటుమొంట బట్టు బ్రహ్మ మమ్ము పాయు వాకె త్రైయుమునియూడు
శ్రీపత్రికాఖాఖ్యనే పారునగరంబుపడమటు మాకె త్రైపరగుచుండు
విశ్వమంబై నీటు వృషభకు మహోదరంబు తీర ద్వారమై వెలుపుచుండు
౧౬॥ నీటువేంరను వెలయు వాలాస్యనగరమందు ప్రవసించుపశుషిగాన్యఖిలజంతు
సమును దంపంబు ననచ్చుటు స్థాపరములు ననఘులయ్యు జీవన్ముక్తులగుట నిజము॥
౧౭॥ ఆ ప్రరని వాసులందరు పాప రహితులై శాంత స్వభావులు ఈ కొన్ననే
పాపములజూవి సెందరు వాపసమంశోంబు నిధిసుధాంతరులారా॥
౧౮॥ అనపధికతైన దురితములన యింబానరించినరులు వాలాస్యపురం
బున ప్రాణంబులు విడిచిన పున శివసాయుజ్యపదవి కొంచెదురు నిజమై
౧౯॥ వాలాస్యనగర మెంపొనరు జాల జ్యోల పరమ సాధుజను విహారవాం
ఛాలసిత పాపంబుల శ్రీలోలయం వసించు రచటు సిద్ధము గాగన్॥
౨౦॥ ద్విరతనర వరుడుకేదంబారణ్యము ప్రమ మువచేసెనద్భుత చరిత్రా

కారంబుగ వైభవ ప్రాకార మమరె నా విధి వరాంథక కాదికే మంగళమున్॥

సీ॥ సంతతాంబుద పథ సంగతి శిఖరాగ్ర ప్రకటమౌ ప్రాకార పరివృతంబు
తపనీయ కేతన దండాగ్ర సంస్పృష్ట గగన ధ్వజ తరంగాన్వితంబు
సాంద్ర సాంద్ర కాంచన ప్రాసాద చర్యాత పల్లవారామ విభ్రాజితంబు
హేమ మానాలోక్షిత ధామ పదిక్లిష్ట సుర సింధుర విలస దభ్ర తోరణంబు
గీ॥ మాన్యయాగ మానస భూసుర రాజన్య మానవ కారి మహాశల దేవ మాన్యలంబు
సమద జలద తామ్ర దశ సాంద్ర కాంత భూమి దమైన్ పాండ్య దప్పురవరంబు

సీ॥ కాదంబ వసాది నాదము ముక్త ప్రసాద మమున్ గోపుర
ప్రాకారంబులు మించు పంచలు నలు చిద్రాంశ్వైన వల్లనన్ని
నాకారంబులు గారవించి యందు విరాసార్థ పవిత్ర ధమున్
లోకాశ్చర్య మెుసంగె నట్టి నగరి లోకైక ప్రాకారంబునన్॥

గీ॥ ఛత్రములు నవి దానములు చామరములు నరిల వస్తులు నవి మానాదికములు
కనక మణి గణములు నలంకారములు నవి చేసె నావంశ శేఖర క్షితివిభుండు॥

సీ॥ ప్రశయంబు నకేళము నన్ను భాసిల్లు నేరి వికాపలయంబు బటు నిశిత్ గల్గుచుండె
శంకరాలయశాల సౌధమంటప గోపురాదులత్యంత ధారుణ్యదర్శనంబు వెలసె
భూవరుండు శ్రాంత దేవ మాదిత్య ప్రాణ చక్ర మనుర విప్రజలము నివె
హారుడు చక్రానుగ్రహ మున కైవింగ మంద ధికె భూసాన్ని దుర్గ దగులు
గీ॥ వచ్చ్రు ప్రాక్షి క్షణాదరములవలనె వంశశేఖర పాండ్య భూవలయ విభుడు
వంశ యాదవ మండలి కంవర వరుని వడసి చిరవర్తి సర్వర్త్వసౌభాగ్యమున్ బొందుచుండె
సీ॥ యిలు ప్రరవిం చిత నిపెన సిఫ్ఫ నలు పదిశాలి విద్యా దవతీలనరుత వ్వరుంచం

చలుత్రై చదివిన విని సను కవివిన్ చిరజీవ ప్రత్యైసు ఖంబులుగాంతురు ॥

చ॥ అనియుటు సేంఖ జాద్రి వయిని యం వయ్యినవల్లస్వనిపలు ప్రవెండియున్
ఘనుడగుచుం శశశిఖరుడ సెంటకే వెసె ని యడయలు చెండదే
ప్రన చలరేగు చున్ బహుంది ప్రక్షి విసాధులు సంఘవించి స
య్యాన చక్ర సందెంచి రాకే ప్రవెంగి సాతని తెలా కె దనంబు సెయుగన్ ॥

కే॥ వైరి వమహేశుల లాశ నవి శూరుడు విక్రమస మహాఖ్యాచారి జలధి పాండ్య
క్ష్మారమణున కుప్రధాన పుత్రైరి యం సాహెక్త్రై దర్పవర్ధి మదమునుటన్ ॥

కే॥ ఆ తనికె న రపతి యము నగజపతి యము నశూరుడగు నశ్వపతియయ్యెరత్
చతురంగంబుల ను సహాయంవగా చనుదెంచి రారి మిదాహాన మునకున్ ॥

కే॥ అమితమగు సింధురంబుల నమితంబగు వాజిక వయుల నమితనరుల తోడ
సమరమున కేం ప్రమ ప్రవ్వర ఘోరమణాలు తోడ్పడగ చెంగ రాజరు దెంచెన్ ॥

కే॥ శూరులగు మందియుం గల ఘోర మణుల తోడ సహ్యాభూమిని సంధా
హారమున దించి విడిసిరి ధీరమతిన్ యుద్ధమున కేం డి పరపదుమున్ ॥

సా॥ ఆ వెలాధాత్రి ణులందరు ధృతిని పోలాస్వంబు ప్రాపించియుం
ధారత్రంబున గోధనంబు కానియున్ దారుతేని రోధించియున్
తోయాగార విశాల కేలాల చయ వయుట్ దోర్వర్య వత్ర వివ్వయున్
యూయాది కేబల ననకషాస్త్రములరాశ్యాదు వివ్వ సాక్షింపగన్ ॥

మ॥ అవిచెల్లన్వరిచెంచి పాండ్య నృపప్రశారత్తాం మహాహ్వాన ర్గంబులన్
~~(నవతారెంచి ఖవ్వంవస్త్రంభ బలు నవ నివ్వ వైన స్త్రిత్ర వృత్తున్)~~
నవలారెంచి ఖవ్వశాస్త్రనిఘ్ననివెంచాలోకా ధీశము ఖ్యాపనే

ధృతిశాల్లిన్ బహువాహానీ స్వహంతవ్యై దర్భంబుసంధి ల్లినా
హావసన్నాహం నము తెలాడ వచ్చె రదె సయ్యంపౌనవశ్యంబుగన్॥

౭॥ ఇట్లు సంఖ్యాత బలసమన్వితుల్లైన శత్రువులన్ జయించుటకేం
శక్తులవలు సోమసోనృన దుర్భులల్లైన మనకేం శరణ్యుండుకుం
భక్తి భవత్వలుడ్డైన హాలాస్యసుందరేశ్వరుం డాతే ఖరుండు దనే
సహాయుంబుంనే సెవ్వరింగాన ననిన శివభక్తాగ్రేసరుండగు
హంద్యాప విభవ నంబు లాలకించి భవదీయ సూక్తులవిన్నయు
నితేఖంబయుగు నవి ఒరు మహాత్మ్యుపు బుకే సంత సృహాయుంచుమ
యుష్మార్థ దాయకుండైన ఒటు బ్లాల సుందరేశ్వరుం ప్రాపించి
యుష్మి నిప్రార్థించె.

౩॥ అష్టాష్టకే భక్తజనాభీష్టప్రద ననుఖ్రాక్ష్య పాదిసమయమున గన్
సృష్టిస్థితిలయకారణ ప్రస్టునం హాట్టాలవాస సర్వవిభూహా॥

౬॥ నీవె నాత్రి తంత్రివి నీవె నాయుట్టం మరయ నీవె గురుప్పన్
నీవే విద్యయు ద్రవ్యము నీవు మద్రక్షకుండవ్రునీ వశైలంబున్॥

౩॥ నాతోటుకేయ్యమునైనట్టె తెంపెన్ చూచి శవసుమతి సుదినేతే
క్కాతలనార్థ సహాయుం త నెతెర గుజయుంతుబలవిహీనుడ నిసాు॥

౮॥ ఈ మధురాక్షేత్ర మెంనన్నంగ నియ్యాది నీ వారవీప్పరీ నిలయుపెల్ల
నేను నీదాసుడ నిస్సంశయుంబుగాని క్షేత్రమునకేం నునీజనులకేం
నీదాసునకుం కేడుని వ్వటుంట్లెనెయని యువి నీకె దూష్యణంబగు నిజంబు
ఒరు నియుట్లపవిఖ బాంహ్పాకేంలనే త్రుద్దైసాగి విపదితెట్టుకేఖ సన్నాతింప

గీ॥ చలపమొందకనెపెరపకం నృప వరేణ్యశ్రైరంబనె దిర్వబాణరుకము ధీరుడగుచు
నిమేనుసమరస హాలంబునె నెనర్తు ననుజుశికవాడిని నుతిదినతిశేయుత్తె॥

కం॥ గంగాధరుపబల్లు విని పాంగుగురువి ష్ణయముసుందిబహూనాయ కుడ
ష్టాంగవిధిక్ పంచాంగ త్ర్యంగ నయ సన్నత లాంపద్యె నతిసయుజన్నెన్॥

మ॥ అతిస్తైర్వ్యల్పవి బాణతి ధరాశి వసపం స్తాంగంబు శోభిల్లగా
నుపలాదీ శ్వరుండ బ్బమైన తుంరి గోప తసే నాపరి
వృషపడ్డై శౌర్యవెంసంగ శంభుని విభుస్న్య పూరు ప్రార్థింపుచున్
నివిగావించి ప్రదక్షిణించి పెడవెడ్ నాజిత్రియూ దక్షతన్॥

సీ॥ తంశశేఖర పాండ్యవరుని నిర్గమనంబు విని రయు విక్రమ బాణశమనుజ విభుడు
స్వాస వారియ నరుత్తైన సర్వసర్వంప వారి విభులతోన రుదెంచి విక్రమించి
సమకేటు వృషభా వలయు నకుత్తర బాణమిభాంగంబున ననుబాణశ పాండ్యనృపు
సఖ్యుషుత్తైశౌర్యస న్నానిపంచుల ద్వంద్వంయుద్ధమునకు తలకొనంగ

గీ॥ నంభరంపై న్యంబుల ల్లనెయుకొంగ మీనిని బాణశ భూపవరూధినీసుభటులందు
కొందరుద్దండకార్ముకగుణా విముక్తపటు శరంబుల నెంచిరి పాండ్యభటులా॥

మ॥ ఘనగర్జాభ్యు బాణశనృభట సంఖ్యా తోద్ధసింహ ధ్వనుల్
వివియుఝ్ఝాల నిహాసవీరుడు పెసన్ విల్పుని పాండ్యశస్త్ర
ననుభాసిల్లు సుసంధిరే శుద్ధ నగా నా వేర్వయు నాపూంక వేగ
షపనబాణాంబుల నెవ్వనే సవిమతి క్ష్మాపాల యోధావళిన్॥

గీ॥ శర్గబాపవి నిర్జాత్తబాణ మెనకటు బాణశ నృపయోధ నతతేంబుస్పకేభోపు
సంభునాపూంకి తంబై ననరవంతండు కొంచినువిశిష్టబుద్ధిచింతి నావిధము॥

చ॥ పతి యగు సుందరేశ్వరుడుం భక్త్యుల పాలి యిము కామధేనువై
పితృమేధ మస్త కామ్యములు పెంపుగ నాచరిది వ్యర్థతృప్త్యై
సతతము చింతితార్థములొసంగు నవెంది యయు నేల్వ సాలత్వై
వితత ఫలప్రదుండగు భువి ప్రముదంబున సంప్రసిద్ధత్వై॥

ఉ॥ ఆ పరమేశు శంభుని సహాయము గాగని వంశశేఖర క్షే
త్రైపతి వచ్చినాడి ప్రభు సంగర భూమి కెనెక్కెనుంబునం
దాపుచు నన్నిహో శుద దీక్షను దాహనిని చూరద శకన్యపై
యాప్రియకొష్ట భారము పహాంపటి భర్గుడు బత్రిశక్తియై

ఉ॥ కొదని పాండ్యనింగ దిపికే యద్యమయ్యె చెపి విమెవి నిష్టపై
పోరము కౌని యాజి నెలు పాండు టెదని విశ్రయించి యా
ధ్రాదుల సాపంజాస్యమున జాధిప ముఖ్యుల నీశవృత్యసం
~~...~~పాల చేసి చూశి నృపవీరుడు బుద్ధి విమ్మెరె సంపదన్॥

వ॥ ఇట్లని హరించి హానసాలంబున కుందాలంనె నంత

కే॥ కేలజూలగు నృప్రులు చూళుని పలుకేలు విని విక్రమించు భటసందోహం
బుల వెరార మలోదాగ్యా కేల ముని సర్జించి రయారకేంద్రి రిజడ్డతన్॥

కే॥ కేమగొని యుటెల్లచ్చ మురుపగని కాంయకుయ చూళుదె గదికొర్రోద్రేకం
బున పాండ్యని బలముల హెరా నని హరి మలగుల చుచూరి రవి సాహసుడై॥

అంకా

క॥ స్త్రీ యాల వీర సుందరులకె ట్టెదురుగ కే నన్నలార కే నెగొనచునుబట్
దియటయం గుచు పాండ్యుడ్డె ని పటుని వి హరింపుచుండె భంయవి రహేమద్రే॥

వ॥ అట్టియెడ

సీ॥ భక్తలోకాప ద్విభంజన కరుండైన చక్రిని రయుట్టాలవాలు కర్రనాధు

డాత్మానావర్ణంబె త్తైనందుడు మెంకట్రయు పగరలనే నంసు మత్ప్రయు శరంబు

భానుండు ప్ప్రణాలచే భానిల్లుకైవడి బహుళరూపములు దాక్షిణులదాంకె

మానవిక్రమముకెమున్నైన మరుమాద్రిణ్లైనంసుత్రంబుల ఘనపెల్ల

గీ॥ రంధ్రములు సనయమమరధగజాశ్వకెవమున్నైగూలరణభూమిగాంచిబోళ్ల

వల్లభుండు సుందరేశ్వరుడ్రైభవంబు పొంగ రుచుసుమన ప్పరిశేగుబంధిచేసె॥

కం॥ వేవేగ మచూళేంద్రుడు తావా ప్పురమెంకెప్పురిదెదరలగనిమర

న్మోవరులూ రప్పులనిగుడగ నావెంబడి బోవడాణగిరషె నప్పడు వాడు॥

సీ॥ పాండ్యచోళమహీశులమతులపెట్టిపిజయమువ పాజయంబు వేర్వేరు నోసగె

సర్వలోకై నప్రమత్తుండు శంకరుండు శ్రీమట్టాల వీర గాధీశ్వరుండు॥

కం॥ చెలువ నివాళమున బాణిన పైవ్వలయుగ పాండ్యక్ష్మా ధవ్వనిదయుకదకె

నన్నల కె నంగామమున శిశుడాహ్వలరక్ సాన్వయూల ముంటపముప్రాపించెన్॥

కం॥ హాలాస్యనగరజనుల ట్టానేశ్వరు విక్రమ పాధ్యమును ప్రత్యక్షం

బాలోకించి మహాశదయాల యము మహ్నాధ నాధ యునమను సుతించిరి॥

సీ॥ ఆ పాండ్యభూపాలు దక్షిణ సవ్వాంగుడగు మనదక్షవగాత్రుడైన వీర

శెటులవానట్టాలనిట నానతే క్షణి ప్రణామిల్లినిని భక్తి ప్రస్తుతించి

ముత్యాల సరులు సోమ్ములు మెటులవలువలు రత్నచిత్ర ధనుస్స్వర్ణముల సారి

విదను ప్రసాదుకొంచి మదిహారుల జయించి బలయుతుడై సార్వభౌముడగుచు

గీ॥ నవినయుర వందిపైతా శ్రీ కొడిసకల మధుర వాకెవిసం స్తాయు

~~చరితమైన శక్తి~~ సమ్మోదజలధి దేవి పొంగ్ఫ తరంగములు మాటింపుచుండె

తే॥ పంచాస్యాంతసుతుండును పంచాశత్కాల ధీనిబద్ధనిదానిచే

సంచిత దురిత తమోవేదులను సుంచి హృదయ నిష్టసిద్ధులనందించెదవు॥

వ॥ అనిపలికి తదనంతరంబునం గళ్యాణి జననితో

తే॥ ఇలకేగి సంఘంబులకెల్ల బోధ సంపూర్ణ జేసి పరమేశ్వరుండా

లవిరయ మగుడి లీల వెలింది దేవి పిలిచె దివిను భువనమంత సురలారా॥

గీ॥ మన్మథ గద్దియ కొలువుండు దంపతానపెయ్యలపెద్ద పలుకులు వెలది మంగళ

సృష్టి జగమంతయు చరాచరజగంబు సర్వము సృజించిన పాలించు మురుడగు॥

సీ॥ వెలయుగాయత్రి సావిత్రి సరస్వతీ సహితమై రాజేశ వృందము

తన వృషసంబున మహేశ్వర మూర్తి యలంచి యవి ముక్తి పురవున కేరుగు దెంచి

పదుస పితామహేశ్వరుం తన పాదాబ్జ దీపింప విజ్ఞప్తి చేసి

యాస సన్నిధాన నయనందు దశాశ్వమేధ తీర్థములు సృజించి దీక్షలూని

గీ॥ త్రిపురములెల్ల దశ్వమేధములాచరించి జగదావృత తీర్థము నయ

యవ బృద్ధ స్నానము యదారా కమోక్త మాచరించెను శత్రుయంబు॥

తే॥ పదియవ గమ్యంబది నంత నవబృధమున నేల

పదములమును జనయమై పదపది ద్వారపద్మ దృష్ట దుర్గ॥

గీ॥ అట్టి సమయంబు నను చమరా సుధారాణి వాగ్దేవతా గంధర్వ వరసుధముల

పరమంబులుగాన సంస్కృతము గురు పల్లవులు వెంత నెరగా నయయుండె॥

తే॥ ఆ వేళ గాయత్రి సావిత్రి సహితమగుచు సారస భవుడుర్

శ్రీ వెలయునవ త్రియముకాశించి వ శిరమె కాశి బూమర్॥

వ॥ అట్టి సమయంబున వారిజాయుధుండు గదెంచి సత్త్వంబు సమేతుండైన
విరించి నవలోకించి కోపోద్దీపిత మానసుండై యాత్మేశ్వరుం బదరిన
యుతుం డధికక్రోధ స్ఫురితాధర పల్లవుండై నవనుచితకోపంబున నిటి
వెట్లు గుటిలాలోకనము సందష్టాధర వ్యాదీంత జిహ్వంబులు మంత్రంబునం
జనియింపంగల వనిసరసిజ శాపంబు నిచ్చియు సమిత్రక్రోధుండై
యుండెనంత.

మ॥ అలవాగ్వాదిని జోతిజెందిపతి పాదాబ్జంబు లాత్మంగొంచు కో
పులహాస్త్రంబుల నంటి ప్రేమ కంచు నపల్లారిట్లు ప్రార్థించె రౌరా
జలజాతాసన దేవదేవ దేవతల జ్ఞానంబు చేచేయుదు
ర్వుల కోపంబు సకెంత దుర్వహాశాపంబు నిత్యాగాన కృష్ణా॥

క॥ ననుం గోరు లోకస్తంబున నాలోకింపు మొగంబు శావన్నగు నొంచె
నెంచి రించిన సేరంబులు మునిపులు నస్థిరించి క్రోధమును విడుటయున్॥

సీ॥ భారతి చేవిట్లు ప్రార్థితుడై బ్రహ్మచవికి ప్రసన్నుడై పవితె నిట్లు
కలవారిజభవ దీయ గాత్రసంభవవంతుకె మునియంపంగుచు వాక్రోయిత్వనైన
ప్రకేటు వర్ణములకె ంత వెంసన్నగ సదిచోపదెని మిదియుండెం
యులకె వీశ్వర రూపములు దాత్వెవేశ్వర సందరజసంబు నందగలరు

తే॥ యం ప వివోకార రూపి సర్వాత్ముకుండు శర్వభక్తగణంబు దుష్టభవుడు శంభుడౌ
డా స్పుష్టిజన మద్యంబు నందు దానునెకె కవిశ్వరుడు గుణముచె వెల్గునంచు

సీ॥ మృడుని మోకెడ మంగాంతరంబదిస తతృవ్రతన ఘాడిపంపు మిగుచు
శ్రీవర భూలోక శివలోకము నందున రమ్యశివక్షేత్ర రక్షింపుము

హాగ్వధూనాయకే ద్వాదశాంత మునందు నైవేంద్ర వీధి ముఖ్యంద్వమందు

దుస్స్వహోద్ది వ్యాద్రి దుష్కృతశాపాది తాల జాలానల జ్వాలయందు

గీ॥ నిగమసన్నుత హాలాస్యనగరమందు సుందరేశ దుమహాస్థానమందు సేరి

పరసతవనలబ్ధా విధి జనులసెల్లపల్లవింపంగ జేయుదురెల్ల ప్రొద్దు॥

మఱియును

మ॥ స్తుతి వాత్ప్రథిని సుందరేశ్వరుని సంతోషింపగా జేయుచున్

యమములంజో వదనుగ్రహంబు గని సర్వజ్ఞ సర్వభోగాధృతై

చతురంశా వివిధ ప్రబంధ రచనా సంశక్తిచే రాజుప్ర

జితమైయుందురు సద్వీంద్రులననేక శృంగారగాత్రోద్భృతిన్॥

సీ॥ శిష్ట భక్తనిప్రసాదంబున భవదీయకల్ప బర ప్రభవ విహాక్షరస

మద్గృతులు శేరి రాంతంబున ప్రవిమలుతై సాప ముక్తిపదయుదురు బలా॥

ఆ॥ అప్పటుచంద విరాప్త జగమెన్నగ శోభనమూర్తియై మదం

బాప్తగ సర్వభోగములనొందుచు నాసరసన్ వసింప్రమా

తేప్పరబాయమైవలది కంజుని భాన నయంచుప్రేమమో

సప్పరమేష్ఠి మోవరదుడై ప్రతిశాపమొసంగె వాణికిన్॥

గీ॥ ఇట్లునుగ్రహించి యింద్రాదిసేవ్యుడై యజుడుభామినీత్రయంబుతోడ

సనిజభవనమునకు నుసనదియ్యెమియు శప్తలోకమునకు జనిమెసంత॥

సీ॥ ఈకపగిది పంకజాసను శాపంబున వాగ్వధూ నిజాంశంబు నరుడై

నెప్పదిమొనిమిదిసత్కవిరూపంబుల ధాత్రి బుట్టురు కవిస్థితిన్॥

గీ॥ ఊర్వసన్నద కేపిలాదిస ర్వకేత్రువిమలగంగాప్రవాహాస్వాలసనముల

రాజుల నుతించి జయము నర్థము నుపదసి సంచరించిరి సర్వత్ర సమ్ముదమున॥

మ॥ కవితల్లన్నిపుణు శాస్త్రకోవిదులు సవ్యాపన్నువ్రవేదులై సదా

శివభక్త్యైకతరముల్ శివార్చనపరుల్ శ్రీమద్విశుద్ధాత్మకుల్

ద్రవిడోత్క్యాది సమస్తభాషల వెంఢర్ దక్షుల్ సుచారిత్రకుల్

భువనప్రఖ్యయశోధనుల్ గలయు గుంఫస్కాదిరాన వెఱ్యుఁడర్॥

సీ॥ శ్రీవెంకట భూలోక శివలోకనాయకుం కృరుపాలాప వంశ సుకృతరాజ హం(సు)

భక్తపాదీ నుపరవేంకుపావనుకామారి సర్వజగదిద్రా హాసం

నాగేంద్రహారు విలాసాక్షి మనోహారు పాపకులవిదూరుఁ నఘవిదారు

(శ్రీ)ప్రదు శంకర(శ్రీ)సుందరేశ్వరు నీక్షింపకాంక్షింపనఖిలకవుల

గీ॥ కన్యకానగరంబున కరఁగుదేరఁదేవదేవవిమానంబు దీప్యమాన

మై మనోహారమగుచు నద్భుతముగ కనులకేపాలదవ్వులగానబడియె

క॥ అనుపమమతివిమానాగ్రగకనకేమయమవిరాజమానకలశంబవలో

కనజంచుమహాక్షిదివ్యలదవయుకనిదవ్యలదండపడిరికవులవిభక్త్రిగ్॥

వ॥ ఇవ్విధంబున దండప్రణామంబులాచరించి తెచ్చిన కృష్ణానంద

మానసంపూర్ణంబు నవ్వదంబున భక్తాసమగ్రహావత్పరులగు

సోమసుందరేశ్వరుండు కవీశ్వరవేషధరుండైనవాని విసంఘ

మధ్యంబున నావిర్భవించి నగ్ వారలకు కరుణార్ద్రకటాక్షంబున వీక్

క్షించి మృదుమధురవాగ్విలాసంబున నిట్లనియె.

ఉ॥ ఎచ్చట నుండి వచ్చితిరి యెవ్వరు మీరలు జన్మభూమియా

దెయ్యది పద్దమెద్దిమదినే మిపదార్థముఁ లొందు వాంఛమీ

కె వెయ్యది విద్యారూఢి మఘునే పవిత్రైయరుదేరి నారు మా
రి యెవ్వడు కౌర్య లారవ చియుంవృడు టుంగు కెవి శ్వరుండనన్ ॥
క॥ ప్రత్యక్షరామప్ప బెమాల్లస ద త్వద్ష తప్పైన సూక్తు లాంవించి కెవృత్
ప్రముఖ్యత్వరంబు విస్మరి ప్రత్యక్షత శివృని జూచి పరవుప్రీతిన్ ॥
సీ॥ సజ్జన సన్నుత సర్వజ్ఞ బుధవర్య విన దగు మాఘునే ఉవిన్నపము
పావనం బగు వాణి పరకొ దిద్వర తీరంబు నుండి యేవేర న వెయ్య
కెం జూత గర్భ విగ్రహ సమ దృష్టి పర్ణ సంజాతుల గుమాతు సర్వమదివెల
కొంక్షల దివ్యార్థ కాల మోక్షంబులు ఘటియు కౌశత గ్రంథ కెవన విద్య
గీ॥ కల ప్రమాణంబు ధరూఢి వెంస లవి తమంగ బక్తి చిత్తాను కూలుప్పు హావిశాలు
వరదు శంకర సుందరేశ్వరుని వవే గుడెంచి మిమ్మ వాశ్మై త్రమునకెం॥
కె॥ త్రమము నవిదర్శన మాత్రమునన్ శ్రీ సుందరేశు దర్శన వెలేచం
దము మమ్ము ప్రసింపెమాదెం దమయ తెల్లనసత్యముగ బుధాబ్జదినేశా॥
శా॥ ఈ సమున్నెన్న డు సుందరేశ్వరుని యీమాక్షిం చిసెనింపకే
దామోదంబున నింకె మాదటు బ్రవహార్యంబొన్యాభాంనంబునె
మా మాయా ప్తి తమెల్లచె పడనగున్ మాకెలన్ సదా ప్రత్యక్షైక
స్త్రీ వనిసెలప్పతి వెం విల్లదా కెవింయు సాపెంపొంది యుందున్ దగన్॥
కె॥ ఏవిధమ సుందరేశ్వరుని సాసం సిద్ధ మాకు చే కుందనటులన్
నీవియ్యుడల స హారయును కావించియు నుగ్రహింపగా మగనిన ప్రా॥
ముఖ్య విసంఘంబుటు పలుకా నానుడువ్వు లాకర్ణించి సంప్రీతి సె
మూవివె ఘండగు శంకరుండు కెవిహాధారా సుధా ప్రైశరిన్

కె వృలన్ మంష్టు లచ్చెనె సర్వభూవనైకాధారమున్ నివ్వమున్
శివలింగంబు లీలాగమ స్తుతమయ దక్షింపంగ జేసెన్ కృపన్॥

వ॥ ఇట్లు కనుంగొని పించి యప్పరమేశ్వరుండు..

క॥ నన్నులోకము లాక్రమించెడి శివలింగాలోకనంబుచే ధన్యాదుల్
ధృవనయం కృపకు మార్గమునే రువ యొగునని పలికె నిరోహితుడయ్యెన్॥

వ॥ అంత

క॥ నవ్వు తెల్లను విస్మయముత్తై నిత్యనిన్ స్తోత్రములు మొప్పి నయమున మలన్
కె విహా వ్వుతమున సతతము వివశులు గావింపు చుండ్రెవె దర్ మధురన్॥

సీ॥ మంశశెఖర పాండ్యుండును వరకవి తత్వవిద్యయుడ సార్వభౌముడై వెలసి సంఘ
కవ్వల నవర సభరితవాగ వృత నూనిరసికులదగుమనుపారికర్థంబులాసగు॥

క॥ పరమేశ్వరునే పానంతరమున కవి సంఘమున నుతగ వసియుంపన్
గురువరవం టపవెలకె యువిరచింపగజేసె పాండ్యవిభుడద్భుతమ్ము॥

క॥ ఘన చిత్ర సంఘమంటపమున కవి సంఘంబు నిత్యయునుం విద్యాసో
ష్ఠి నిర్ప్రాద్భుప్రచ్చనను సుఖమున నరగ విహారింపు చుండ్రె మొదమెలర్పన్॥

సీ॥ కంకెవులు కొందరు సుకవిజనప్రాస్య సత్వవిత్వంబు దూషణా వెంనర్సి
దరూత్మయమగున స్త్రైనకవిత్వంబునెరిస భలానవర్తింపు చుండ
నవిజూచి సంఘసత్కృతెల్లనా తత్వవిద్యాకె లాపంబు వ్రత్నేకరింప
ప్రమదంబుననుం పారరాజవెటె పాలవ పారమున సుందరేశ్వరుని గదిసె

గీ॥ సరస వాక్స్ర సభ్యుల నర్హనలానర్హి కావ్వపానంద దాయకసాంపున భక్తి
లవి మాకె రకూని ధానంపాలాన్యపాండుదేవదేవునికొన్ని ప్రార్థింపు లిట్లు

కం॥ ఏతి ప్రాంగణ పాశాంత్సర సుందరనాయకి దేవసన్నిధానందమయా

సుందరనాయకి తాదృశ జీవచరణాంబుజయుగళ నిగమాగమ వినుత చరిత్రా॥

సీ॥ నీ పదాంబుజసేవ నిత్యంబు సేయుచుఁ భవదీయ పాదార్చనా సుఖైన

విద్యాధినేతలు లక్ష్మీ విద్యాప్రసిద్ధికై వలయు విద్యాపీఠ వరము కోరి

తాప్రసనెలకొనదేవ వేభ్యలతేజమునను సింహాసన విలాసమున మహాసుందరమును

రమణీయతేజో విరాజమానంబగు నెంకే ఫలకార తత్త్వమొసగవలయు

గీ॥ నీ నిజాలీక వి సంఘము విష్ణుపాత్రలమయ్యెను శ్రీవృషు సర్వజగత్పరిపాలకుండు

జ్ఞానదాయకుండు దక్షపుత్ర జ్ఞాన హస్తపదుండు సుగ్రీవుండు కొండామారరమణ రామదత్తుడు॥

కం॥ వ్యాధ్యర్థములను మాత్రుకొంటను మా దర్శనమున పవిత్రమైన యోగా తీర్థయుతుర

విద్యాపీఠమువలన శ్రేయము దర్శించి తమైన పీఠమొకటియు వేదశాస్త్రముల॥

చ॥ ప్రవిమల మందహాసముఖ భావ్యముఖ శారద చంద్రచంద్రికా

ధవళితమున్ సరోజమండలవిధంబు విచిత జనము దుర్నిరీక్ష్యమున్

శివకర మాతృకామయ విశిష్టకులాంచనలాభ నిలయము

న్నవిరళ కీర్తి మాతృ గణ శ్రీముననో ఫలకాల లావణ్యమున్॥

కం॥ దేవి శ్రీ గర్భ గృహాగత శివలింగము వలన వెడవి శిష్యు దిందు పయిన్

నివసింపు డనుచు పీఠమువే వి సంఘంబులకొసంగె నీరు నానావరముల్॥

కం॥ ఆరతి మాత్ర ఫలకారముగా నిర్ప్రవాద వార్ధి మును గుమున్

గారవము నీవి సంఘంబు పలుమారు దివి విద్యాసుపీఠమును వినుతించితిరి॥

వ॥ మరియు నాందరు ఋషీశ్వరులు దాని వ్యాఖ్యాపీఠంబనియును

కొందరు సరస్వతీపీఠంబనియును కొందరు మాతృకాపీఠంబనియును

బహువిధంబుల నిష్ఠ సాధ్ధ నామంబులతోడ వదినంబ్రహ్మచుండుదురు
సమస్త సంఘకేంద్రుల వలన సంఘ ఫలకవినందనని జగములు ప్రసిద్ధంబగు
సాఫలకసవిహారాది సర్వకేవిశ్వరులు సంఘమంటప మధ్యంబున శు
భ్రాంబర సంస్కృతంబగు శుద్ధప్రదేశంబున సంస్థాపించి గంధపుష్పంబు
లతోడ మంత్రశాస్త్రీకములు నర్చించి తత్ఫలకామధ్యంబున వాలుకల్లు
సవిహారుండు పాలక్షండె సంత తత్త్వకంబు పరమేశ రాజ్యంబై సెరవిన్నమా
త్రంబు ప్రవృద్ధంబై నడగ సంగాని సర్వజ్ఞుండగు కపిలుకే వేశ్వరుండిం
కూడుండ వెల్గవెండియు వెంటుంచగ దంబున సంజెరగిన భరణంబుండాక్షేసం
దైవప్రకాశించె మరియును తక్షణ మహాత్మ్యంబున సంపంత మహాత్మ్యంబు సంఘ
ప్రసాదంబున వృద్ధింజెందుచుండే వరుస నెనేరుండా కెంతే మరియుండి
వివిధంబులగు విద్యాగోష్ఠి వినోదంబులు సుఖంబుండిరంత.

చ॥ ఆనవరతంబు సంఘకేవలుందరు గూడి రచించి నట్టిస
ద్వసుతమలతో ప్రబంధములు విస్ఫుట పత్రములన్ లిఖించి వా
రనుపమ సంఘ మంటపమునందు నివాసరముంచియుంచి నే
తనములకేగు చుందురు మదంబున నీకృప నెమ్మనంబునన్॥

సీ॥ కవి సంఘకృతవిశిష్టకెలదైవంబంచుంచు నికెల్లింపరాకె సంకీర్తనము వెల్గ
దిష్టుండనెక నాయుడు కవీశ్వరులకు తగ పరస్పరవివాదములు ఘటిల్ల
యువిదరమ్యముగు మదీయప్రబంధంబె నిశ్చితావకీయప్రబంధంబు కన్న
నే కృతికర్తను నీవ వేయదుండు పరిపలుకె మొగర్వంబు లావయనంత
సకలమునమందరము నీరేయుతెరంత గూడి యుక్తిల కృతులు దీర్ఘపించియురసి
రమ్య

మైం నవెల్లను గౌనియు రమ్యమౌలు ద్రోయుటు ~~అను~~ను చుట కేశవెల్లనిటుస సమయంబు చేసి।

కం॥ హత్తింపు హాంసాంశుక మదో స్త్రిత్తు టుస్తై కృపయుగంధ ఘనంటు పమున మనుచ్
మొత్తమున్తై చక్ర నందెంచి వ దుత్తమ పెదస్థ్రైత్రి వెుంప్పుడ విర్పగ్॥

మ॥ అతి శీఘ్రంబున తత్ప్రభాంతరమునన్ దాసంఘ విద్యార్థికిన్
జపత్తై నేక్షానను చూచి ప్రబంధ వివరిత్ సంకీర్తన మల్లాగవిం
ద్రత్తై నెందును విహాదు పార్థ్యమునల దుర్నిర్వ్యంబుత్తై యమున్నిహా
దు తి సంకాప మనెంచియా ఉర్లు లగుగనుచ్ మ్నానా శుర్ధితైయుండగన్

మ॥ భగవంతుండు హాకౌర రూపుడను కంపాంహా ద్రి దేలా స్వగ
ను గ కాదర్శి కేష్టుడ మూఖ్యదివ్య నవరత్న స్వర్ణ భాషాధ్యుదై
ని గమా శర్వండవి శుభ్ర వస్త్రరుచి దౌక్షి షోత్తరీయంబు తో
మెగరుం కుంకుమ పంకదిగ్ధతనుడై తేజాంచె నప్పింద్రాక్ష్య వతిన్॥

కం॥ ఉదయారుణ నిభాభాజ్వలుడై నదములకు విహాసుధారసంబున కప్పుచ్
ముదమెుందింప్ప చునిష్ప్రద శివ్రదె తెంచె తత్ప్రభాంతరమునకున్॥

కం॥ తేనంగానియు తేవి ముఖ్యుల నను కెంపాకంపు తలను వప్రయామ్నంబునని
ల్లనిమెను మధురాది సాధుడుఱు మనమలర ప్రగల్భ వాక్య మాధుర్యమునన్॥

కం॥ అనఘాత్ములార విహాయా ననమ లెుహాడు టు కేసకారణా ముదె య్యెదు రూ
కా నరిన తాప ము బాపెద ననకృ విల్లనును బవి రాతని మోడన్॥

మ॥ కవి లోకేశ్వర సర్వ లక్షణా పరిజ్ఞానుండ వత్యంతమై
భవ దయు కేత్తుండ వ్రన స్వా దాప్తుడ వ్రసంభావింప గాసాధుడున్
సవిశేషంబుగ నే మొనర్చిన కృతుల్ సర్వంబు సంకీర్ణమై

ప్రవిజకర్ణులు కానయము న్నవి పేయుచ్ పార్శ్వంబులన్ త్రెంద టుచ్ ॥

చ॥ క్రేవంవయున తత్ప్రబంధవములు కౌశలవెంపృవృద నృధ గిద్వాభా

గవులూన దించివూకెంనెంసగంద గుష ఢ్లురాని వాష్ట సంఖ్యద్యా

ఆరుమదిని ఆలూస మంష్టి నెవృలం దుస నల్పది హావ్లి దొమవే ?

త్రీమునె విష్ణు వసింపృము పా దంగూన రిం ఘృచు నే వృ మూ యు తచ్ ॥

క॥ నెవృ విటుప విధ్రన విని స తధ్రవి వే ష ధ రుం డుం పాం రు ము ద దూ వ్వంబుచ్

సవరించి యేటృ వెవ్హై రె వ రె వరది వాదివాదికె వ్వై ర యుంవను నర్ ॥

ఉ॥ నియులూక్ష్మ నకే షుటు న సం షు టు నా మడు రునకె దెం డకే డు వి స్నయమ్మే

త్పటి పూత్రి పృష నిఅరునియూ ప ఉడి మవి లూశి కింవి కె వృలు ప విధ్రి భక్తిన్ ॥

గీ॥ నేవృ మూ తెంరాటు నె వివెవె చు దే వ దే వ సంఘు ఫై రంబున వ సింవి సం త దంబు

న స్నవే యుప్రబంధంబుల న్ననె వృ వ గ ని రీ క్షిం ప వ ల యు న ద్య ష్టి క్రు డ గు చున్ ॥

సీ॥ ప లు మ రు కే వృ ల నె ప్రార్థి తు డ్డైయ ట్లు నె పె వే ష ధ ర నె ల కం రు డ వృ డు

వా ర కా బ్యం ద ము ద్వం బు న రాజ ల్లు వి మ ల రా వా ని శా ర వు రాం కె ర రాడె

న ఖి లా వ ర రా దే వ వా వృ త నో బి ద్దై వ త్తి ల్లు ద క్షై రా ము త్తి ప నె ది

మూ తృ కొ వం య పే త. ము ద్వ సం వా సి ద్దై ద వ్య వి ద్వ త్సం ఘు నే వృ ద గు డు

గీ॥ వె ల్లు చు త దీ ంరు వా త్రీ మూ వి త వి వె ల్ల దూ ర వు గ డా వి త స్న న స్నా రే న మును

సం వి గ్రాంబు లూంద రింపె సం వ దం బు ఖ క్తై వూం ద కెరం డె శ భూ స ధ్ర రుం డు ॥

క॥ నె ని నె వృ ల త నర్ బు ధ రం జ న ల త వ డు వే వృ వా ని జం బు గ వ డు వా

మ న మె రు ఆ జా ల వెం వ దో యు ని మ ది భా విం చె దె వి యు రై ర ల్లు సు చ్ ॥

క॥ మ న సె జ వా రు డా సం ఘుం బు న దా నె తె సు కె వి యు గు చు వారి వ ద్వ మ్ములర్

కనుగాని దోషాదోషముల నంత్రగ విస్పష్టము సేయుట యనుట వాసరముద్॥

తే॥ జగతి నధికారశాసుకె మంగళ శాస్త్రంబులకే యుపచేసె నధిక మంత్రి

నిగమాంత మహాసూత్రముల బొంగడెదు సర్వజ్ఞమూర్తి శిఖామణి శ్వరుడుద్॥

వ॥ తదనంతరంబు

తే॥ తత్తత్ మహాకావ్యములు కృత్ సమమతి పరికించి సంతసమునొంది పదా

ర్థములయందు దోషాదోషముల తెల్ల పరిష్కరించు సంభావించుదురు॥?

వ॥ ఇట్లుండ వారలలోన నత్యంత మత్సరియుగు సజ్జనుండు శ్రేష్ఠుంబునతే

చి మత్ప్రబంధము తొడ పంచు మత్సరయుక్తంబుగ నెఱుంగు సమానంబు

కాకయుండుం యుష్మద్వారచితంబైన ప్రబంధంబులందున శబ్దశబ్దార్థ

సుందరంబగునని యనుచు దుష్ట లాలపించి కవీశ్వరుండగు శంకరుండు

తక్షణంబున శబ్దార్థ దోషములంబులైన వాక్యంబుల కొంత తెవిత్వం

బు తానురచియించి లక్ష్యలక్షణ యుక్తంబున శబ్దార్థ సుభంగ మనసు

మధురంబైన మదీయ కవిత్వంబుతో డా వకే యుకే కవిత్వంబు సమంబు

గా వృసన్నైన నే నాయుబ్ధ కవనంబు లాలపించి యుది రమ్యంబని

ప్రబుద్ధులైన బుద్ధులు పల్కుదురని నేరచంద మాను చెయుప్పెందు మయుద్ధ

నె వెర్రి బుద్ధి వెంటనే నప్పుల యుపల్కుచు నాసంఘ కవుల తోడ కూడి

క్రీడింపు చుండె నంత॥

సీ॥ అతి మనోహరశబ్దంగ వేలాస్యపతి సూక్తిజాల మాకర్ణించి సంతుష్టకవులు

పటుమూరు మెచ్చు చల ల బూని తమలోన మాత్సర్య దుర్వ్యంబు మంజూల ముసు

నవరసస్పూర్తిబు నత్యద్భుతంబునీల లవితంబు లక్ష్మణాల క్షితంబు

వెంపైన సుందరంబౌనె విత్వంబులని డెందంబులందునా నందె వేయుది

గీ॥ విస్త్రుతాఖ్యానె వివత్వప్రవీణామంత్రదోష మహత్సర్వ్యగర్వసంహారధరిత్రి

నే వితచెత్తురకే విస మక్షమునందు నందుని ందుకొని యుండుడు ఫలరూనే నేరుడి
రష్టుడు॥

క॥ కొంనెనే స తీరుడు. నిశ్చంనే మతి విమోహ మయనను సతీర్థులనె జేరి

శంనె రాగింరంబున నేంన హాంకార త దోషమున్న దనుచు వచించెన్॥

శా॥ ఆ మాటల్విని మిత్తిగాంగ మధుర వ్యాహారుడై యుల్లసన్

నీ మాత్సర్యము నం ప్రసిద్ధముగుటల్ నీ పల్కు మిథ్యంబుగా

నీ మాదిర్ వమరిదెం వ్వారేని పెరవారి క్షేంచి మద్దై యుమాం

ద్దే మాత్రంబునను దోషమున్నదనినన్ నీ సూక్తి మిథ్యంబగున్॥

క॥ అనచుని టుప విరంయ సదోషడ గుచు సుదత్రీయు పంబగు నా శపేగయ మునకున్,

నెప్పుడ స్వ్యడు నటు దోషమున్నదని ననమ్ము హా మహా శాంతి వొనల్లు గాగు

వ॥ అప్పుడా కౌశ వాణి యుల్లునిదెం.

శా॥ మీ సంవాదము శాంతిన యుంటు నే నై విలాలోన తా నెంనే రై

ఓమా సర్వజ్ఞుడు సుందరేశ్వరుడు నీ పారణ్య సంహారనేంను

డీ సంఘంబున చూడుడిప్పుడి దిగో యుల్లానే వేంద్రా నేత్రతిన్

విూసా విూవ్యత నున్న వాదిత దే సువిల్లా న విద్యాభా వింప్రుడే॥

చ॥ అనియును వీ శ్వరాజ్ఞను మహోద్యమునం దాకె వాణి ప్రాయనా

యను పమ మంజు వాక్స రణి తోయగ వీనుల వాల తెంచె నె

మ్మనమున నీ శ్రీ తెంచుచు సమస్త నే శ్వేత నె వి మూర్తితై నే సాం

విని బహుస్ నన్న తించె ప్రణామి ల్లరి మస్యరుత్తై చరించగన్॥

క॥ హేలా స్వప్నరి శం ఉంకే రంగాలాలికే కేలాక్షేపక్షేణావి శయపయావే
సాలాలికేం ధృతము వి ప్రవి జాల ములకేళి నుగ్రహించె సమవశ్రీయుక్తై॥

క॥ ఆ దేవదేవ విభుండిద్ధ్రి సాదపయుగని సర్వసుకవి సంఘపయుగా భా
గ్యోద్దారభాగసౌఖ్యవిసేవ్యాత చిరజీవ్రుల గుణము నుంచి దివి దర్గ॥

సీ॥ బాలేంద్ర సార్థుండి ఒమ్మ బదిరెండ్ర లీలజూచి వినిన పఠించిన వారిష్ఫలకేం
వెలువాబ్రయిట నిత్యమై వివుత్కృష్ణ గుణము భాగ వైకాణ్యము లాన గూడుపుణ్యాలా

క॥ ఆ నియట్లు పలుగ్ర కెలశ జూడ నఘోర ష్ఠ్యాల వసుసులపూవి యతిసంప్రశుసం
జనిత సుధామధుదారీకృత్తుల న సుపవంశివకేధ నతెయుద్దై యుట్లనియెన్॥

చ॥ వసుపంతిసాది క్షేత్రేంల వర్ధనుడా ద్విజనంద సార్థకై
యుసద్వ్యశ సౌందర్యబాహ్వ వృంద యామనుగుణాంబుగ నార్యద్రాసిదా
నెంసగియంల సానివ్పి శుభాసన్నవి నిష్ఠుర సహస్రఫ్రాంకణాహ్వై
రెయుసగె డునీ విలసిన వంహేశ్వరుని లవినుండు చెప్పదగ్॥

సీ॥ వంశశేఖర సౌందర్యపసుమతి ప్రవి సంఘు కృపలచే నితర సత్ప్రలచేత
గంధర్వకన్న గాయంకా వజాలనే సంస్తూయం వాన సత్స్వరిము డ గుణ
చిర జీవిమైం సర్వధరణీతలమం నీవి రంజిల్లనే విసార్వభౌజ్యమంనకేం
సాత్విక సురుని పట్టాభిషేకుని జేసి యుంటి శివసాయుజ్యమొందెనంత

గీ॥ విక్రమమ్మైశ్వర్యకాంతి శివ వ్వపయులను రాజనీతినేవర శంకరాంఘ్రిభక్తి
సాత్విక జనకుని కన్న హాని తిశయిల్లి భూమిపాలించె వంశచూడామణియున్॥

క॥ వనములవ విరులఫలముల ననుపెంచగ బిట్ట్వాచంపకాది ద్రుమములన్
మనసిజ హారు ప్రాజార్థము బూనరంగా వించె సౌందర్యుడు ద్యానంబున్॥

క॥ ప్రకటితముగ పాండ్యభూపతి సంకేతమూరా మోదకవిత సూనవిశేష
ప్రకరంబుల మధురానందములనిట్ ప్రాజించుచుండెనను వాసరముల్

వ॥ ఇట్లుండగా వసంతాగమ చైత్రమాసంబున విభవ విస్తరము।
వెలసె దధి పుష్ప పత్ర మధ్వాదిల పాత్ర వ్యాసము వివింగా బ్రోషిత
వము లూనద్రి|హి ఫల తొంరడు విచిత్ర కుంకుమ సార కస్తూరీ తే జ్యాదరకా
దన కర్పూర|చెరడము వింగంబున పేరకము గనలంది చంపకకుసుమ
సంచయములు కొండ్రి|ధూపదీపాద్యుపిల నివేద్యోపచార, స్వంవిధాన
తప్రాజించి సాంబశివుని, సుందరకుచలాచి బాంబయు సుందరుం
డని, నామమెయిన రించె పాండ్యభూనాధుడు ప్రుడుం.

క॥ అదిమొదలుగ శివునికి పెరిడివెల చాంపలను సుందరేశ్వరుడను నంబున్
సదమలసైసత్వజగ ద్విదితంబుగనె సగుమంగను విజులు పొగడన్॥

క॥ దినదిన వింయు సంపెగ లుమను మనములరగ ప్రాజచేసె మనుజాధీశుం
డనువృగ చంపకపాంద్యాప్యనుపడయం జూవిచితసుఖ స్థితి నుండెన్

మ॥ జనసాధుంద్రానసాడుకొంచన వసావసాధాంతరాప్పెసుద్దై
తనకొంతామదితెయాడగూడివలయెరా ద్యాసొల్లసద్వారుచం
దనసార భ్యాసవింతకేతలచల ద్యామాలసెష్యత్రభా
వనుదైకాలయిము ప్రన్నుచుండెమధురా సైభూగవిలాసింప్రమన్॥

వ॥ ఆ సమయంబున.

క॥ పుంనపద్యనేసవిరాపంబున నందిపభపానిశ్లైల ప్రత్రికకబరీ
జవివా సూపమసౌరభ మవెలవశంబున వృపాయ దాప్రాణించెన్

తే॥ భూభుజుఁడు పుష్పసంగంధమయ స్వభావికే మెయి ప్రసూన సంసర్గజ మో-
దంబుఁ గని యోయనిమిది లోవిభావించి తమ పొందు తప్పుడుడగుచుఁ॥

క॥ నాచింతా సదృశంబుగ యోజించి నేవి ఋష్టమై ప్రహార నరించి నవేం-
నాచమురికె నిషధ స్వాస్త్రోచిత నిర్మాణ నీవి యోసగెద ప్రీతిఁ॥

సీ॥ ఆననము నేరిచి మది నిశ్చలంబుగా నిర్మలమతులు నిర్మించి నిషధ హస్తకమున
మంజులంబుగు తత్ప్రంఘం మంటపమున త్రలకేల్పడెనే నివిభూపాలుడప్పుడు॥

శా॥ ఆ సంపూర్ణకేవింద్రుఁడెల్ల మదిలోనానంత్ర హర్షోల్లసా
వేశాగించి కెవిత్వవయ విశ్వభువనకేళిఁ వేర్వేరవి విశ్వంభరా
నాసర్వంబు నృపాలయంబు నకేళి వేశైనఁ వివాదాత్మకై
రాసంకేశ్వితమైన నీవియమముసాగ్లాంగుత్రాడగఁ॥

శా॥ ఆవేశమున కేదాది దైవకేళి లదుర్గాంబికాదిశుంభ్రాంతుఁడున్
శైవాచార విహారశీలయము తురుఁ శైవాగమజ్ఞుండును
ద్రాక్షుండున్ పదవాక్యవేత్త శివపాదాంభోజభక్త్రిత్రయా
ప్రావీణ్యుండు సమస్తశాస్త్రనిచయప్రజ్ఞాపరుండౌ దెనెన్నఁగన్॥

సీ॥ అతడు సుందరనాధనామాన్వితుండు మంత్రిపరలోకేక యశస్సిద్ధనమునేవ
జిత్రేంకు సుందరేశ్వరుప్రాప్తచేరి ప్రార్థన యొనర్చె దనవివాహార్థము గను॥

సీ॥ శ్రీపరార్థధర శ్రీసుందర మద్వాహమునతెప్పడునసమయంబు సుముహూ-
ర్తమాన ధ్వస్తాత్రమద్విపంబు నందు సిగ్గువెల్లడు సోలోపత్న్యంబునే తన
తల్లియు తంత్రియు ధనమునిల బంధువెల్లనరుఁ కీవ గాంచెతర వెరుగ
జగవప్పదాక్షిమముఁ జైత్రప్రాజింపం గరంజిల్లగను మహోత్రమవ్వెనప్పు

సీ॥ నేరంబు గాదా నామొద నీవ ననుగ్రహమునొసేసి గాంచ దగు వాక్యుష్ఠమున కోయుం వెల్గవములను
దినేల వీవని న విష్ణుతినికేవమునిని నా దిక్కై వాత్స్యజుని పలుకు లాలు కేదాయు
క॥ సుందరేశ్వరుండ త్వంత దయగా సవేం మండ గుణము పాండ్యరాజా బ్రాను
సదృశంబు గుణంబే ధరాదాన్య వృత్తంబు రచియించె నది యెట్లనినను
క॥ సుమ గంధమున కెరుగు దుప్వే బ్రహ్మం దోత్తమం తద్వ్యము గనుం పలుకేవము దేవ
విమలాశ్లోకేం గంధ వయిపోస వచ్చైన సుకుంద్రవెంద్ర జగవిద్ బాడుద్॥
క॥ ఇత్తెరగు నాసు వాదాన్య వృత్తము విశేయుంచి సుకవి వివేషధ రుండై
యుత్తరిస్త్రీ వ్యోమ్నంబున సుత్తమ దగు బ్రహ్మ వార్తి కొనసె నాటుండడ్॥
క॥ వినం వస్రం వ మాల్యయాను పత్రికే కేను పెంపువము మెలుత సంఘం కేవ లమనావ
నగ్రనె వారి మొండ నీవ్రను చని రాజుస మక్షమున నచ దుత్ర మ్మనె మ్మార్ద్॥
క॥ అనియుల్లు గర్భగె వాం బునవెలు వది వచ్చి సుకవి పోవి కె శంఖుం
డనిన శుభ్ర వాక్యము లువిని ఘన ముద మున బ్రహ్మ వారిక్కైకొనె నార్యద్॥
సీ॥ ఆలాగు నేసెద నని బ్రహ్మ వారి యుపత్రి వేగ్గైకొని ప్రతిదిన వివేసి
దెమ్మాలు కె వి సంఘమెల విం వర్తింపు నా బాయు కేలవాట నుదెం చిస్పూదయమున
విమల శంఖప్రసాద ముచె వలక్ష్మైయం బిల లక్ష్మీ గొయుత్తైమ్మైన యార్య
సంఘము పై దిని విష్ణుస తీర్ వేశ్వ రులకేల గనుపెంప న వి వారం గాంచి చదివి
గీ॥ సంజని వ విస్మయానంద సాంద్రులగుచు వేగ చంపకే పాండ్య భూవిభునికడకు
యుదిగి యువ నివె యార్య శబ్దార్థ మెల్లతె వియు చదివి విభాం వంబుతే ష వ డగు॥
క॥ చంపకే పాండ్యనృపాలుడు నింపుగ సావించి తనదు హృదయానంగమై
పెంపగు నా దాన్య వృత్తము సొంపుగ రచియించు నతడె సుకవి యగుమాద్॥

వ॥ అని విని రాజు మరియు నిట్లనియె.

చం॥ విపద గుణకృతై బుధ్ధుండు నరేంద్రుల తోడనే నాయకెంచి యదా

నెం పలయు జకృతై ల్లనిరి ద్రోణ నుని వదె బ్రష్టా జారి యగా

తవ నవు చేసి నాడ నుచు కన్నెని పెంచి రిసంఘటిత వ

న్నివసి యుత్తైన సత్రప్రయనె విప్లని తోడ శివ ద్విజాత్మజుడ్॥

తే॥ సకల గాగమ శాస్త్రజ్ఞుని యనక శంకుని శంఖు భరాసురా స్వాధ సంత

ప కుసుందర నాధ సనాతనుని రిక్షించి పొంద్యము శోభ విపరీతపురుడ్॥

సీ॥ పవిత్రులైన ఋజుండు నుతప్తములెంచే ఖరితమను గుని వినాసు నంయువ విద్రోహ్యు

డుంతి ప్రరమున నితరుదేర నాదిన్నైత తనియుడు దుర్వృత్త డెంట్లేధనంబు గానగ॥

వ॥ ఆసమయంబున

తే॥ తిరము గస్రో వీరకవీశ్వరు డార్యకేల దోషము నన్నదని చెప్పిన శం

కర విప్రనందనుడు శంకరు సన్నిధి కరిగి నతుల కొవించెనస్॥

మ॥ అవి క్షేత్రప్రణామితారి యట్లనియె సాధ్వ్రాణానా ధాంజల

తద్వత మౌనార్యకేల దోషవను నన్నదనిస వీరుండు మహాత్వర్యసం

ప్రమదై పతెలనటి నన్న శంఖుడు క్ష్పపావిర్భావచే తసుద్రై

యనికై చిత్య్ర కవీశ్వరాకళ తిని దాంయు నన్నన్నై వెంట దంబున నిర్॥

వ॥ ఇట్లు సుందరేశ్వరుండు సంఘమంటపంబునం జూడ చూపి కవుల

కిట్లనియె.

సీ॥ ఈ సంఘ కవుల యందెవ్వడో యార్యకేల పవిత్ర దోషము వానికెట్లు ప్రదనిన

క్రోధంబు మదిపె నుంగానగ స వీరుండు నవిశేషధరుడైన శివుని తోడ

వర్తనేని కుడుంని ల్వారమనన్న గౌరీశ్రీ దేవ దోషములు మాపు విప్రుడు చేసెవి

ప్పైనరనే యగ్నక్షేపము నంగాస మాధానవిం దుర్నిర బాహుర్వాయెల్ల నేత్రులు

గీ॥ పెట్టిసె దరటున్న నాతడు తీవ్ర కోప కవి తమ్ముజగంబు పగిదిని నేనవిపడూలు

వరివేంళ్ళ మును కేశములు నేల స్వాభావికములగ నేలుగదటుగా క్రూర నాటే తపటునే 2 చిత్తము

తే॥ పేనంగానగ నర్థ ధ్యాపణామమును సంజ్ఞ కర్మైన దోషములని దయటుగాగ

ప్రవనే నిష్ట్రాక్షేపించిన దోషములని జములేంయు చెప్పగనెలక్॥

వ॥ అనిన

తే॥ ఆసవీరుని పలుకులు, విని నాకర్ణించి శిష్యుడు తద్దోషసమా

ధానంబుగ నిట్లు సమాధానంబు సప్రౌఢవాక్యతతి నిట్లనియెన్॥

గీ॥ పద్మనేత్రులకెంతి లభారవితతి పద్మనేత్రాగ సుమనోహర బాలుంబు

నళిల ఖారి నేత్రుడ స్థంబున్నది దనర్ప నభిమరుంగ నీదేవి నీ పనేటు చెప్పరాదు

తే॥ అనఘుడు నీ వీరుండిట్లను నాదినేవింద్రబ్రహ్మాది దేవతలగునెయ్యా

వనితల నేత్రభారములలాసనగా నుగాన నన్యగంధసంసర్గమగునె॥

గీ॥ అనిన సవీరుకాంచి యిట్లనియె శిష్యుడు సంతతము దివ్యకాంతల నేంతములకు

సహజగంధములైయుండు జగములందు వానికొదన పరిమళమెవ్వానికైన॥

వ॥ అని యుత్తరంగున

మ॥ నేవిదే షండగుశంభు వాక్యములు నాకర్ణించి నే వీరుడున్

నవి కోపస్ఫురితాధరుండగుచు నాగంధంబు మందార సూ

నవితానంబులనన్య పుష్పవితతిన్ నేత్రార నేస్తోరికా

ద్రవసంసారతగాని నేశములకున్ సద్గంధము కొదారయున్॥

౫. అనియమ్యాద్రంబున సతీంద్రుండు పవిత్రనివిని సర్వజగత్కర్తయగు
మదనశాంకనుండు ప్రవృత్తిరంబునకే వశాశంబులతోకుండునట్లు నిబిడం
పను ద్యుక్తుండై యుట్లు నని పరకాంతల కురుల చందంబున పలుకందగునె
నౌరి కేంతలం బవి కోపులంబులు నని త్యంబు సహాజ గంధంబు మ్రుత్తంబు
ల సదృశ నీల ప్రభా సురంబు షిలలాక వంనెూదారంబుల వాజ్ఞానసగౌవ
రంబుల షిల ప్రపక్ర పాన్త్రంబుల షిలా వర్ణనీయ సంస్తుతంబుల నంపగు
కాదారంబు గుకే శంబుల కేయదోష తేశంబు కలదే నియోమాహర్మ కవీ
పలుకుమని నపెంబియు నతీంద్రుండిట్లు వ్యవరప్రసూనంబునంగాని
స్వభావికంబుగ దావినరులకుంగలుగనేరదని భవానీయంబికే జాలం
బులం దూష్యంబున కర్ణకే శోరంబులగు నవుడుప్రలావంకెంచి కేవిరూపద్రుం
డగు శంకరుండు కెంచితోపనే మన్యుమండై వ నఫాలవిలోచనంబున
నవనినిరీక్షింపె నంత.

౬. శంకరుకోపవీక్షణంబున నత్యుంపుప్రతాప్లభయంబున సలగునుండ
తీరుద్రైంయుప్రడు సతీంద్రుండం నిర్దితినసలాక్షునిపాండనిట్లు నునుపవినే
కనుబ్బు పెయుండు నాకనిజాట్లు నందులకే మిందోషంబు పెంయగు
నిబ్రేషణాంబుచేనేనట్లు పెరవాందునని నిన నమజ్ఞాకేర్తలాలకెంచి

౭. ఫాలలోచనుడాత్మకోపంబు మాన్పియుమదితంబుగునతనిధైర్యంబు చెంచి
కాంతదడవియుపేమనికూరకుండె మదియును నిట్లనె సర్వసమ్మతమయగాగు

౮. నిరిరాట్టునయామునికేకే నిరుపమం సర్వజ్ఞాహరి నిఖిలసుగుణామల్
విరమించునెటునటులక పెరిమశ పమస్వభావమంతికే భారంబునకేంక

చ॥ అదియెఱుఁగంగ కేగౌరి కేంసువహాశికె సన్యాసుఖ స్వరూపవి
ష్పదపరిపూర్ణలక్ష్మీ నిధానపరాత్పర యెఱుంగు నెప్పుడున్
సదమల సూక్ష్మయున్ నిగమశాస్త్రములవెల్ల జగత్ప్రసూక్తులై
పదపది పలుకఁగంటయుండు నని జ్ఞర్ప్ల దశన నిష్వని సంపున భగ్రంథ్రీ లోకౕ॥
క॥ సారెకేంద్ర బల యూపునే పారగ సభవారు ముష్టులగుచుండగ నే
తీగరుండప్పుడుపెత జెండుచు నారకే పసిలయింపవహా నిరుత్తరుడుగ నుణ్॥
మ॥ హారనే హ్రా కిన్నెంకెంత జా కేంనెడ వావా ఱుంచు మయూర్బిల్లుచున్
పరిహాపించుచు నీరు నీర సుచండు నష్పరాత్రి పాత్రేంది వ
స్వర్బద్దె కాలయుచు పోకెవత్త్రి రవియున్ స్వర్ణాబ్జనే చుట్టునుం
డరు గంబారి జలంబులంపడి వెంసి తీగరుండు దా హారుత్తై॥
వ॥ అంత కేవిష్వరుండైన శివ్రుండుడి రోహితుండ వెర్వనెట్టులునడ
సీ॥ ఆదిత్తైక కేంపూరుడా నీ విగ్నె కానిపెంపొంద నెంకెకె నెర్గ్ంపెంక్ష యూరి
బంధువధ్యంబు పాయుంప నధికేత్తై సంవత ధనధాన్య సంపదల సం
సంతుష్టచిత్తులై సుపుత్రుల నుగాంచి హాలాస్యపురిని సోఖ్యయున నుండె
శ్రీ సుందరేశ్వరుని వికేంద్రు పరమేశు షట్క్షేత్ర జనాభీష్ట ఫలదు శివుని
గీ॥ ఓప్పడు భక్తిని ప్రణామిల్లి ద్విగోరుజాలది నదిదుర్లభంబైన సులభమైన
బడసి ప్రఖ్యత్రుల భోగసంపన్నుడగుచు నంత ముని శంభుసాయుజ్యమందునదడు॥
క॥ ఇలధర్మాదిచతుష్టయఫలకాంక్షితులైన సుజనభాగ్యంబగుచున్
చెలువొప్పుండు సుందరేశ్వరుడల ప్రంద యూపరుడుసే శ్రీవిశాలేశ్వరుడున్
క॥ ఇది హాలాస్యేశ్వరు లీయాబడి రెండవ లీల దీని భక్తిని వినినన్

చదివిన జనులకు బహుసంపదలొదవ్వ సమస్తదోషపటువిదారంగన్॥

వ॥ అని వెండియు నేకాంత సంభాషణంబు దిట్లనియె.

సీ॥ భూరి యుపద్రవాధిక్య నష్ట వేద్రరకవిని కరుణారక్షించు నిష్టుల యాకాంక్షకే శు

నిస్తులంబగు వేల సవిస్తరముగనే నెరిగింతు వినుము వినెంద్రులార॥

వ॥ అమ్ముని వేగ్రరుడుపద్రవనేజులగ నుండ్లె నుండ్ల చేజ్చేయునన్

చేయు లాంచనా సమయాన నెండ వాగార కపిలస్థాన్యాది విద్యాంసులు

తటనా సేవ పావ శంబునన్ పాగి విద్యాగోష్ఠి నా వించి ప్రా

కటభూరి గాదికే పస్తుజాలములనాకాంక్షింపవైరండరన్॥

కు॥ నెట్లిన సంఘ సేలకా తలపములవసి యుంపబుద్ధి తలపకవిద్యాం

సులు నాశిరుని దోషములు పలుమరలంచనించి విను గుల పరిహాసమునన్॥

వ॥ వద్దోషంబపర్యంపనుద్యుక్తులై యుష్టు నిస్తువియుంచిరి.

క॥ కారుణ్యంబూని దీనపారణ్యని పాసంది తనియం పరాభవంబున

సైరించి బ్రహ్మకేలదని చేరి కవీశ్వరులు చనిరి శివసన్నిధికిన్॥

సీ॥ కుం గాచంద్రకళాలసన్నకుటపు గంగాంచి సాష్టాంగపం

చాంగ ప్రణామ విధేన మన్నశులు నిషత్సేసి భాస్వన్నవీ

వింగాంపద్మ మధ్యన సుందర విభున్ శీలావిమోదిన్ స్తుతిన్

సంగీతంబు నొనర్చి వేడి రకవుల్ సన్నుతుల్ నెన్నెతల్॥

వృత్తి॥ సుందరేశ్వర లోకసంయమనేశిలీదుమఖండకిరీటసం

క్రందనాద్యవిశాలనమద్యగలాలకల్పవిహారకా

స్పందదివ్యజ్వాలమాలకలావినిష్పత్తిషాపిశకంధరా

మందహాసలసన్ముఖాంబుజ మమ్ము బ్రోవుమయ శంకరా ॥

సీ॥ శ్రీమ సురాగ్రణి శ్రీచరణ తే మంద మందస్మిత ముఖాంబుజ మయ్య శ్రీపార్వతీపదాబ్జ

విహాన నయనా నమో హర వేరుబాప శివ మహాదేవ మమ్ము రక్షింపు మయ్య ॥

తే॥ సాంబశివ త్ర్యంబక ప్రద త్రైలోక్య పాప మర్దిత క్షేమ ఘన ॥

హాలాహల గరళాంచిత కంఠ పాలింపు మమ్ము భక్తపాలన చతురా ॥

మ॥ పతిత పావన శంభు పంచముఖ నీలకంఠ పాలాక్ష విశ్వేశ్వర

త్రైలోకంబుల కెల్ల పూర్వ విభుడ శ్రీ మహాదేవ భూతేశ

దయావిచిత్రంబుగ వెల్లు దేవ దేవ సంహార సర్వసంగ్రామ

జిత మహైశ్వర్య మమ్ము నయానముతో రక్షింపవే శంకరా ॥

తే॥ మంజుల మంగళ కారుణ్య జలధి మాయాతీత సహిత చరణారవింద

ఖండిత మహాపాప సంచిత దురిత విదారణ మమ్మున్ ॥

తే॥ ధర్మార్థ కామ మోక్ష ప్రద చర్మాంబర ధర నిగమ సన్నుత ॥

నిర్మల రూప నిరామయ శర్వ ప్రద దేవ మమ్ము సంరక్షింపుమయా ॥

తే॥ చపల మనోవృత్తులను పరిమిత కృపా పరాను త్రైనేత్ర మము

కృపతోన సంగ్రహింపుము దీపన సహస్ర ప్రకాశ దైవ విశాలా ॥

సీ॥ నిత్య సచ్చిదానంద నిరుపమాన నిష్కళంక నిర్గుణ నిర్వికల్ప

శుద్ధ పరమాత్మ రూప ప్రబుద్ధ దీప యోగ మంత్ర మమ్ము కావు శ్రీమహేశ ॥

తే॥ ఊహించ కేవలంబులు మహాత్ములు నీకు సేవ మాకు దుఃఖ లవలేశా

శ్రీ హరి బ్రహ్మాదులు మమ్ము శ్రీ హాలాస్యేశ్వరుని భజింపుము మరి యొక ॥

మ॥ వివిధంబుల సంఘ సేవ [illegible] నానావిధ స్తోత్రములు

వేమల స్తుతియుం బ్రచుర సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి ప్రార్థిం

చి మరియు ని ట్లనిరి

సీ॥ వేలుపే నీ జగజ్జాల సృష్టి స్థితి సంహార కార్యంబు చతురుడైన

నీప్రసాదంబున నఖిల భోగంబుల ననవరతంబు వేము నంభవించి

మహిత వైభవ ద్వీపిత మహనీయ సంఘము ముంటు పవిత్ర దివ్యాపీఠంబునందు

ప్రకటయుక్తైన సేయుంచి సకల విద్యాగోష్ఠి సలుప్రచుసెం దారులే సమ్మోదముగ

గీ॥ నిన్ను సేవింప్రచుయుం మానేము వరదసాము సతీవరుడాకడిందు తేవిజేసె

యుండవైసె సభ శోభింప ధుమ్యానందు సందరం దుతేని రాతిరాచందముననే॥

ఆ॥ వేరస మాఖ్యాదిట్లు పవికెంపగ ప్రాంక్తైన ఫ్రేరదుష్కర

ప్రతివచ్చత్తపరాపరిపేటి మునైత మహాభంగులేదురా

బారమతు ప్రలాపములు సత్పౌనువాని వింపపరాధకులే

సైరణ చేసి గావదగు శంకర భక్తజన ప్రియంకరా॥

కం॥ త్రింశాది రూప కొవ్వుమును వింతాలు పదార్థసార విలసితకవుగనే

ర్థాంతరమగున్నంత నీసంమష్టి నిచేసి నాదు మాతంత్ర్యము నకే॥

తే॥ అట్లు కొన్నన

కం॥ సతునకపద్మనేత్రి మమతాలంబునకు వచ్చి మధుమధురలస

త్పవ్వరకృత స్తోత్రంబు తరంతమ్మ వాయున తని బ్రాక్కమున భర్గా

మ॥ దేవి సంఘంబియు విన్న వింపగ వియ స్వంగాపగాలంకేప వం

దవి మెల్లన్నవనాలకెంచి కవి కేరానుగ్రహాల్లసైన్

యు వనీ భవ్యత్తన వరాస పేమముదముచుంచేన్ నా శిర్ధ తేరంబువే

శ్రీ రుచిర కేయూర సద్వర్ణ గండ రంజిత నవ కారుణ్యార్ద్ర చిత్తంబున నౌ॥

సీ॥ చారు మయూఖ దగ్ధ హస్త సంస్తవంబు వారు ఉంచి నిరయ ప్రసన్న మయూఖాబ్జ దగురు
వినుత గానాంబ నగుచుండు సమీర రవనందను డౌషధ మారంగె సాత్త్వ సంతోష మొసగ॥
తే॥ తీర్థస్థ డగుచు శంభుడు చారు తర శాస్త్రంబు తెర వేషసాటియు నవి నే
నేర నివసుష్టంబుగ సమీరుని కే ళ్ళుట్టు వివిక్త దిగ్వైస్త్రోత్రుల్ల క॥
తే॥ హస్తి నిశాచర ఖండన, హస్త సప్తర్షి బ్రాహ్మణ మావిత కృష్ణ
అంత్య మిత హిత ప్రద సుందర స్వస్తి వంశ కారుండ వొప్పెన మెరుగు మనెడి॥
వ॥ తదనంతరంబున మస్త సంఘ కవిశ్వరులును సమీర సహోదర
దేవసమేతుండైన దేవదేవ చరణారవిందంబులకు సాష్టాంగ
దండప్రణామంబులాచరించి చేతు మకుట శతకర సరసీరుహుల
శ్రీ సుందరేశ్వర మహాద్భుత ఫల తేజస్సౌందర్యంబులకు లోకించి
విస్మయాక్రాంత చేత సులైయుల్లని స్తుతియించిరి.
తే॥ సరసిరుహ గర్భ శరధి పరికీర్తిత నవిప్రణామ హస్తపల్లవ ధరణీ
ధర వరుసవల్ల దవగుణ చరణంబులకేల వందనములు సవినయ మొసగె॥
సీ॥ శూరుడైన పల్లు శుభ్ర నిశుంభ మయుఖ్యాద్రి ద్వైతర ప్రవిదారణా దక్షుడైన
గల్లురాయ దృష్టిపట్టుబంగారు బాహ్య నీకొనర్చు నయ జాతలు లోకజనని॥
తే॥ హారిద్రాబ్జాక్షణా మధురాపురనాయకే భూతనాథ పుర దశకంచరణా
వేరు బ్రాలయహాలాహల గరకంధర మహాజ్ఞ వారుణ్ణి కామ మయశివా॥
సీ॥ ధాత్రి జనపారిజాత వైంపరగుచున్న వైయులకేల దాక్షిణ్య మహిమ ముద్దుల వెలంది
శ్రీవక్త్రంబు పాటించి వేపా బ్రహ్మవందనంబులొనరించి మిండు వేదన॥

క॥ ఈశా దెఱగు ద్రవిడ భాషా చాతుర్య విశేష కావ్య సరణిని సుకవి
వ్రాతంబు సన్నుతింపుచు జ్ఞాతి వితర్కణయుండి శ్రుతిగొల్చు నుండెదను కృతిన్॥

ఉ॥ శ్రీమదుదారపుర శ్వరంతు శ్రీదనదారంబు వ్యాపకయొక్తతన్
ప్రేమ దాయంకెని ఖ్యాతిని పేరింద్రులు గన్గొనె శౌలం జయదేవి
ద్యామ మహా మహేశ్వర ప్రమదమాత్మకంబై గురుజంగమాదిజంగరుల
నేమముతోడ నయమ పెదవసియింపుడు ఇంచుమంచి పెంచెదన్॥

క॥ మహానేతా పరిపాలనంబులు చేకూరునని వరమ్ము నాసన్నిధికిం తుదిగా
రీ కొంతాసహాయంబై లోకంబులకే సంబెయిరగెందు శిరోమహాముదయ్యెన్॥

సీ॥ నాగభూషణు సన్నిధానమున చేరి యనుకవిత్రేణి సర్వకార్యముల బడసి
సంతుష్టింబుని వసించి సమ్మదమున జగములందు చరాచరములు కలుగుచుమ్మనిరి॥

తా॥ శ్రీ శంకరుడు మహేశ్వరుండు నిరంజనుండు సర్వేశ్వరుడు॥
క్లేశాదుల పాపమాన్యులనగ నవ్యయాయునే శివత్రిపుర
హాసనుల విడువాడు యాదవుడు విశ్వం సంరక్షించి తత్వంబు వే
సాయుద్ధా మార్గమునందు మోక్షమునువియోహర ధ్యానం నిర్ణయం చేసెన్॥

తే॥ కేనంగా నిస సీతారమణాశం పొనరక సూత్రోపదేశ మొదవిం గా వి
చున శిష్యని శీల మహాకేన్ వినుపించె దపోనంలాలి వినుచున్నతన్॥

మ॥ శివశ్రేత్రానల మహత్స్థైర్యం గులంగా మించెండని సతీవరుండా
శివ చిద్ధాంబుని ముజ్జటాంగుడి గుహన్ శ్రీకంఠ కీర్తించినా
శివ కామాకల్యాణ నామక్షిలబ్ధ దగుచున్ నేదెంబిదె భాగ్యసన్నిధిన్
శివ దత్తంబుగ సంతోషింపుమునవాసి నెరివిత్రేణి వాసన్॥

కే॥ మము సుభర్తృ నిఖిల విలాసిత నమున నీక్షింప బడిన శంబరవైరిన్

ఘన సుస్త్రావామాది సుధాశన నువించు కేసీ హృ.గావశ కర్తలగుదురె॥

సే॥ హాలాస్యనాధుని ఫాలనేత్రమున వీక్షింపంగ బడిన సతీరకవిని

పావిరించె సావర్ణ్యపంకేజాక్షికి దేవేర్థసౌ ఫర్థవి వలలతో యంబులందు

నతడు పుట్టెను నిమ్ముగ్నడయ్యె హాపంబుచే నీపగవసంతాప్త యొన్వయోదయుడు

డైతి శివద్రోహంబు చేసిన నరుండనేల తన్నవారి వార్థంబు తకేర నితర

గీ॥ శుభకరంబైన వస్తుప్రతిభవనములనెందు చూచిన మరిపేదు నికేర మయుగను॥

వ్యక్తమగు తన్నపాళ్ళమిప్లనల భవించి త్రిపురబాల సౌఖ్యతయుగుచు తత్త్వార్థమందు

ప॥ మరి యరుసను

కే॥ శ్రీమీనాక్షీదేవిన్ శ్రీమద్ధాలాస్యసుందరేశ్వరుని తన్యం

చేమరకేనమలోనర్చు చుపేమారుప్రదక్షిణాల వినతుల దవిపెన్॥

వ॥ అంత సోమసుందరేశ్వరుండు ప్రసన్నుండై యాతని యజ్ఞానని వారిణా

ర్థకింబునై మనంబున విచారింప్రను నీసతేరుండు ద్రావిడభా

షయందు సూత్రజ్ఞాన విజ్ఞానుండగుటంచేసి యుపశబ్దసుశబ్దంబు

లెరుంగ మిండేసి మదేర వి పఠి హాస్యయు కేంత్రైశ జ్ఞార్థ మనోహరం

బులగు కావ్యంబులు దూషించెంచు నన హాదితండెవ్వని వలన సూత్రో

పదేశంబులగావించి విజ్ఞానసంపన్నుండైననంతు ప్లుమదీభక్తుండగు

నిజ్జగంబున సూత్రోపదిష్టప్రాజ్యుండెవండునలేదికేయం మియుపా

యంబకోయనిచింతాసమన్వమునడ్డైయుండునవసరంబున.

సే॥ శ్రీసుందరేశ్వరు స్వయంపరిమితయుగుమీనాక్షీమనోహ్ర న్యకేయుపలమనయు

ప్రియ మన శ్రీంత సంబెరిని మాధుర్యపాక మృతంబులాంటు నేని ప్లు నిమేపవికై

పరమేశ సర్వజ్ఞ భక్తి ప్రార్థన నే వివేకజ్ఞాన కొరకు మునుగక

స దయ పా యమే నేరుం గు డు స న్నవిశి ప్రుందా రయ పాయం బెద్దిం బజ్జ వదన

గీ: మే వియ వివ రించి మే యుష్ప మనుదె యుష్ప మనివ స చ్చిదానంద రూపిణి శఖర నిరయన

సంత సము ఫ్రాద్ర ప్రాప్తాంత సరణి రయా మ్మా నా యకు మూ బియు ప్లు నుమ్ము పవికై

సెయు కాల భంజ నీ తెంప్పికై టాస మును నీ ప్రసం పాసి న్నెం రయుంచు సంయు వయు న నవ

స్వర్ణ గర్భాది సర్వామరుల్ ముప్పది ముక్కోటి సంఖ్యామరులద్ధి

పా మాన పరివార వర్గ సమేతముగా మరియు సనకాది మౌని సంఘ

ముంత యు కార్యార్థము బ్రోచి సకరుందేర బ్రహ్మ పర్వత వనాంబుధుల తోడ

గీ: ధారుణము నమెసి ... గా నివిమ్మళము గుర్వత్మై బుడ మము సన్మతోన్మెద దర్ప

నమరమము ఖ్యాలు మును ముఖ్యరయంబు నెందు మహా సమం బాసరింపంగ మది తలంచి

మును నిను భక్తి ధ్యానమింది సాంగము లుగా నిష్ఠ సహా నీకు మి

ప్లు ని ప్రార్థించెద మొహా మహేశ్వర నే దం బార కొన్నసం పాసచి

దు!! నని కేక సమద్దిన పాని మలయాంగాగ్రంబు సందుండ స

రత్న నపింపించి రయ ... మం బాటు సమంత్రై వర్తులకు సేయ మా

కు అనిజే జే యనుము నుయు నను నిను ప్రార్థింపుట రయు పంతనీ పాపముకుక్

విని పారి భ రయ మము కేని యుప్లు నిపయు కంబడి మొదను క పాళ వీ పలనకు

గీ: వినుడిది విజులారమను లార మమ్మ ... ప్రడుమ్మనె వరు, ప్రదమిలా నే

గౌరి బాల నమ్ముకొం తయు మరి వే రంగ మంగా నంగ మయు జ్ఞగంబు లందుకు

మ అచైన మొకొక్కరు తా స్వబె రింగించె దివినుండు.

౬॥ పరమపవిపావిశ్వాత్ముడుం బురుషుడుం శేలదాకేడుం నన్నుబ్రోవ ధరిత్రిన్॥
వరపావిత్ర్యంబున సరియగు నెంకెవానిన్ శేలశైలాత్మజ కేన్॥

౭॥ మమ్మవలాను డగస్త్యవెని మునిశ్వ్యరుడు సదామధ్యాన మమ్వర వరానసుందరు
నదియలు నంగాకనెమ్మది శిష్యోవాంబను బూవనానందపు పరగుచుండు
నా మయు నిపనిన లోకపావముద్రయు ననంతం ధ్యానసైకశేలమైం దనరుచుండు
మరియు నాసమిశుద్ధపం మిగొర్వహంబని వేదత్తనెప్పుడుం బూవింపుచుండు
గి॥ గాన సాచిత్తమున వని హ్వావఘనములుండదెనెట్టుర మయియుంచు నట్టుర మంపదివర
మేరుమందర శైలాస వారణాసి శ్రీనగాది మమవ శివక్షేత్రములను॥

కే॥ కొప్పన సాంబ సదాశివ ప్రద్యైవ వెగడు నాకేం సాయుంయుగుకేల స్ఫజూడె
యూవగనాపదలకొగుటకే మెయ్యదెంగుమలయుగిరివరమునకేన్॥

గి॥ అనుచు నీవిట్టు షవిగనయు ఖిల సురలు సంయమీంద్రులు విని సాధు సాధువనుచు
మొదిమందగనెప్పుడు మ్మునిసవూపామధ్యముందున్నకేంబజమెనె నివిభుడు॥

వ॥ తావకేయనె లొంక్షైప వరాత్రిత్రషి మంద్యైయగస్త్యుండునినన్నవలోకించి
యిట్లనియె

కే॥ శ్రీయను జదర్పావహాశుభదాయకైలాస భూమి దర్శనాయనన్నే
నీయాజ్ఞ శిరమునిడుకొని, పోవుద నిప్రాద్ధమూధరమునకేన్॥

వ॥ ఏనిబ్బాలపు మెకోవ్పసం శద్రావిడ జనులందరు ద్రావిడ శబ్దవిజ్ఞానంబు
నశ్లైననెన్నడుగ నంత్యహెంతుర ట్లుగుటంజై సిమారలకేంపదేశంబుటకేన
యుష్మాకేన్ విజ్ఞానహేమునగు నట్లుగా ద్రావిడ సూత్రంబు వేవనుగ్ర
హంబుసేయువలయునని ప్రార్థించినయగస్త్యునకేసర్వజ్ఞుండవగు విభు

సూత్రంబులుపదేశించి తివంత నతండు నిన్నవలోకించి యుల్లసిల్లం

గు॥ వ శశినేత్రు భవ వీండు దర్శనంబు మదలనెప్పుడు కెగెడు వాంకె ఘవన్న

కెలషి శంభుప్రదక్షిణించి కరుణామెరయు నీకృప వికెతివిట్లని వేలంకర్రా॥

సీ॥ శ్రీకృష్ణమాంలాస దిద్వార వటవునమారుకొదంబ కొంహారవండు

సరసాను రావతీ ప్రరస నిక్కకాశ్వైప్రద్ధి తవెపె హాలాస్యప్రపుష్టరాంబు

నవిపావనంబు సాంద్యాంబునను సురసే వ్యవనఘమైన మస్త్రీమునవరివెలుగు

నందు సచ్చిన్మయానందాత్మకంబునై హొబ్బలింగ వసాది భూతనుగుణ

తే॥ నచటసంతతసాన్నిధ్యమగుచునుండిదేవ మరాలింగమునననిసావిర్భవించి

నవిప్రత్యక్షమగగాంచి సన్నుతించి నిఖిలకామ్యంబులందు వనిష్ఠవగను॥

మ॥ తపఘులతేసి జగంబునందు మనుజూతద్రష్టకోవంబులన్

దయపవర్గంబు నుపొంచి వేదిభుదురక్లేశంబున్ సదావేదివై

సుపవిత్రాత్మకదేంగి నిఫ్రవులదుక్షోణీధరస్థాయివై

తపమాంపారగజేయు విజ్ఞగతికవ్యంతాపకారంబు గన్॥

కే॥ అనిశివాజ్ఞాపించిన మనవులరగ కేంభజుండు మలయగిరీంద్రం

బున నెకరిగెసాయుజ్యెయందుచు ఘనవపవెంబ వీరాంచుచుండు కేందర్పహరా॥

కే॥ ఆకేంభజ సంభవునిచే ప్రాకటవిజ్ఞానకేవితభాసురవందిపేతి

నీకేరుండు సద్వారమునస్సైకాని సావిర్భవించుకేరణావెలునద్భుతమా॥

చ॥ అనియుపాగాది ప విభునకృపాంబుధి శంకరుడాలకించినే

(సజ్జన)

ఘ్ననిమలరంగపర్వతశిమండలమైననైలజూ॥

ననవయచూచియుల్లమున ఘనాజితకేంతలకావవేయపా

జ్ఞానిత సుఖాంరహితేన్ద్రులని జుంబుచి రంవస వేదె చరిత్రనే,
వింన ఘున నిష్పత్తిప్రతిభి మానునకేర విపె కేవే పుప్పై॥
౧౪. నీ ధృవ చెప్పినంత నికేవల మెంత్రావిధ సూత్రవేత్త నుంచ జాండు గాన
పాప్పెద్దొన తండు సూత్రంప దేశంబునే యుంకేర కవిని పద్ధయుగ నం॥
౧౫. అనియుల్లు సుందరేశ్వరుండాన విష్ణువంల యాచల సంస్థితుండైన నమ్మ
సంస్మరించిన వెంనునవ లాలిపా వుంద్రాస వునిస్వతుండై తపోమయవిమానం
బునెకేవలి పచింతావురు ద్వ్యశంబున తన్ష్టరాంబుశంఖు నిసనిప్పదాన యునసే
పచ్చినిలపె నంప.
౧౬. చారువర్ద దంబ కోంతార మధ్యవి దాజమానసంత్రావం విరాంసగుందు.
సతి సుందరంబైన యనూ శ్వర్యతే జాలి మందయుంబగు దివ్యదేహంబు దాల్చి
రమణీయమైన నర్తనీ వుంటు పంబున శఘరవిలాలి చనాసహాంపు దగుమ
నిషిలజగంబులకాదికారణమైన దంపమువిద్దరుదయదావంకే
౧౭. నందుసాన్నిధ్యలగుమచెనెప్పుంది వెలుగ చూచిప్రణామిల్లి వివిధసంస్తుతు లొనర్చి
కొష్పపాషాంణా బూముద్రై నేవికే తెండు కేదల కేంది విని శ్వల గాత్ర దగుము॥
౧౮. మేని నెలపెంగె దప్పికేం విమానాక్షి సుందరేశమ్మ దుపద(ఆగాలా)?
శ్రీనవిని ద్వంద వయలకేంనె నమ్రుండ గుచు త్రెంప్పు దేవనివాచి విభక్తేగ॥
౧౯. ఆవేశగ్గ సతి గురుడు పాపనవ త్రా బిపిత్తిభూ సురవసుదై
వైవేగ సుందరేశ్వరునే వించగవచ్చినే పభసిప భూషణమ్మై॥
౨౦. ఆవే వీగురంనిననున్ద విమానాక్షిప్రియు దుమ్మూచి పుంచిస్త్రీ పవీ
పినికెత్రావిధ సూత్రవులానికే తెనుపదేశ మయ్యాదునినియ పుంజెగ॥

గీ॥ జగములకెల్ల నాదిదేశికస్వామియైన మారమర్దనుని యాజ్ఞ సత్కరించి
సూటు దప్పక ద్రావిడసూత్రమెల్లను మరల నుపదేశమిచ్చి విస్తరముతోడ
తే॥ శివగణముపదేశించిన యాదివిద మహాన్యంబు భర్గద్రావిడ వ్యాపకాన
కావించుమనుచు నైకొని వావిరిగొని యాదినిఖిలపరమములొసంగెన్॥
కం॥ నావలనన్ సత్కరుణ ద్రావిడసూత్రంబు యావిధాన జ్ఞానగా
గావించి నన్ను మలయనగావాసంబున వెంబడి వసాజ్ఞయొసంగెన్॥
సీ॥ అంత మీనాక్షి మహాదేవి యాత్మలో సందేహమందు లింగసుందరేశు
వీక్షించి యిల్లను విశ్వేశ సర్వజ్ఞదేవేశ నీవ్రసి సత్కరికెవిడె
సుభగ ద్రావిడసూత్రోపదేశంబు సేయుము మనవితెరంగు చెప్పుమనిన
శైలకన్యాస్తోత్రాలకెంచి దరిస్మితానన సుందరగుణము నిల్లినమె విభుడు
గీ॥ నిష్కళుశ్రేష్ఠులానరించుమ నిందు మంపురుని కేర్థదాన కేలసద్గురు వాజ్ఞనెరపు
నతని కెమ్మవ్వచనికె గా కెపరజనులకరయ విద్యోపదేశము య్యంగరాదు॥
కం॥ పెద్దలనుసతీరుడుపాయని మాత్సర్యంబు మదించంగా
శ్రోత్రములాభకెరంబగు నా యుపదేశమున కతడెసర్పుడు తలంపన్॥
కం॥ దక్షుడు శిష్యుని తెస్సపరీక్షించి గురుండు శాస్త్రరీతి దనరగా
పక్షము తోనుపదేశము పక్షిణాము నసెంరు వలయు తాత్పర్యమునన్॥
కం॥ అనిశంభుడు సర్వజగజ్జనసన్మతి గాగ పలుకు సంభాషణ కొరకున్
విని ప్రియము నందుచును గిరివరతనయా మనోరయాంరకెందె తద్వృబనంమున్
కం॥ అంతట నెంతవమానవసంతతములా స్వైర్యహార్షసాంబుజులగుచున్
సంతోసము నగమునుండగ నంతద్రావిడ వెద్య భర్గదాయము దానున్॥

తదనంతరంబు.

ఉ॥ గౌరవమొప్ప నేను నిట వేంకట నిర్వ్యాజలీన భక్తి భక్తితో
సారపటీర భూరుహాల సద్దిరి దేజ నందేర నందనా
శ్రీ రఘురామ విశ్వరుండు సమదీక్షిత ద్రావిడ సూత్రవేత్తయై
పారమహత్తై నివోదర రసభాగ్యము నంద నుభ్యంద నందనంపన్॥

వ॥ నే శ్రీరఘురాంఘ్రియుగ సేవ నున్నవ నను జేసిన కావ్యంబు మనంబున నవ
లంబించుచు నిట్లని వితరించె.

చ॥ తన కృతసంబున విశ్వరూప నారకవి వేద్య మలు వారత వచ్ఛమ్ముల్
గనుగోని సద్గోత్ర వృత కావ్యము నిందు రసంబు నెంతయున్
వెనువడ కున్న శంకర వేలు జాంబున నిర్లఘ దివ్య సూక్తులన్
దనుపమ శబ్దకోమల విశ్లేష చమత్కృతి కాంచి నెమ్మదిన్॥

కం॥ ఆ ద్వారమణాక్షతంబున సాధ్య వృత్తమలు ఘనః ప్రసాదోక్తి నిండై
ంచూ దృశ్యము నిశీరుడ వ్యాఖ్యంబు నవనవము కృతము లుతప్పని దెగడెన్॥

వ॥ ఇట్లు తన కావ్యంబు దూషించి మరియును

చ॥ అనుపమ లింగ మూర్తి ధరుడైన మహేశ్వరు పూజ చేసి నేవం
దనమొనరించి భక్తినిష్ఠ దక్షిణామయుత్ పగనాచరించి యు
ట్లనివినుమిచ్చె వేరుదు కృపాంబు విద్యని జభక్తిలోక కరం
జనకరుకరుణాపవాదిదీప్త సుస్నాదవ్యైన నను బ్రోవ పుమాంశ్వరా॥

సీ॥ పార్వతీవల్లభ భర్గ మహాదేవ సంతతం బుధరాధ్ర సాగరంబు
నందు మమునింగిన ననుద్ధరింపుము చెల్లని శుభకేలాక్షేంబు వయన

మంజుల కీర్తులు నిందించువారలు స్వీనదుష్టవ్రతములుగాండ గలదుగాన
నియమంబు దుష్టవ్రతపటుపాశబద్ధుండైనన నిర్వాహింపవిమలచరిత
గీ॥ సత్పురుషులగువారల జ్ఞాతుల జ్ఞానమైన దృష్టి దృష్టదోషంబులు సహింపుటయుదుగాదు
ప్రజ్ఞాపూర్వకం నాయుపరాధసమితి యెల్ల గ్రసించి బ్రోవ్వుటు దృష్టతనయుదేవ॥
సీ॥ యనిరీతి నీ పంపాదసంపాసిని నిస్తుల సూక్తుల ప్రస్తుతించి
సత్రమీస నివాస సంఘమంటపమున నేరుదెంచి సత్రరకవి వరుండు
పెరగొప్ప తానుపదేశంబుగాంచిన క్షేత్రాపరుణి సూత్రమహాపవిత్రుల్ల
వర్ణింప సభికులాకర్ణింపవలెననిచే కపిలాది సంఘసత్ప్రులమరు
గీ॥ మగుడ నావిద్య సత్పదుర్లభ సూత్రమున నుప్రాని గ్రహింపుచుండెనట సూక్ష్మబుద్ధినె
యవ్వల సంఘకృల్లమె నవనిజనులు తెలుపరావిద్యత్రమంటపమగరి మధుర
మహా క్షేత్రపురాంతకుండు నాకుపదేశించిన సూత్రంబు మరలనా
లోనిపాసి యనుగు సుందరేశ్వరుండు నాపరాధుండైన నేరుననను
నుపదేశంబొనర్చుమని నా కాజ్ఞాపించిన నతదాజ్ఞచే నుపదేశంబు
సీ॥ యనుత్రిషుంబు నీ నాస తీరుని మలిన సంఘమున్ను వృయిసు తత్వత్ప్రుల
కు లననన్నె కుగ్రహించి నా సంఘకృల్లు తత్సూత్రవిధ్ధులై వేశ్వర
ప్రబంధంబులాచరించి మామకకావ్యంబు రమ్యంబు నమమననెవ్వా
న్వాజయుతాంక్షైవై వాగ్వాదంబుయుపచరింపుచుండ నికావ్యంబు
వీక్షించి దోషాదోష నిర్ణయంబు సేయజాలు వానింగాన నెప్పుడం
దరికేతే భూమతులై క్షత్రజననక్షేత్రాలుండునను నాపవిహారకుండునను
హైన క్షేత్ర సుందరేశ్వరుండు దక్షుడెవరు వీరపమ్యంబు నిర్ణయింప

జాలరని నిశ్చయించి యమవిష్ణు పాదే ప్రవేశపెట్టించి॥

౩౪ శ్రీ పంపాతీర త్రిపుర శాసన సామజ ఉదర్వాప హార రాశ సర్వాభరణా

రా వరూ క్షిప దండయు గజా జో మూర్ధ వేలాప జోవు సుందర రూపా॥

౩౫ మేమెంన కల్పత్రు ఖండ ధ్రమువు శ్రీ శావు సనుని మూడు కోరము ఖుర వర్ణాంబు మాణిక్యాదివర

ములు నిన కల్పమూలంబును నంపునై వెయుననె హార తవ్వ్యోమంలవ్వైన నందరినిత్రా వ

దలయి విత్తాత వర్ణ్వము తెదెలు ప్రవాసము॥

౩౬ అనిస్తుతియించిన వారల తారతవ్వంబులు యిగ్గ దిండమంటి నెన్నై నుండ

నే శ్వరుండు.

౩౭ గగనవేళ్లో వినీవేళ్లా ఖగంభీర వర సుధాస్వదమా వెన్నెసరణి గల్గి

ప్రావరంవ్వి పదంబు జాతకేదంబకే వంబవలూవ రాల్వదనవెయింది

భసి విత్రిప్రుంత్రు విద్యా జల్లలాటూ దినేవు నీయం శుభగాత్రు దగుచు

విలస దుష్టో షమంద వితెలూత్త వరాంగుడై కేంము నేస్థగి తెలారు కొయుద

౩౮ నిత్తై రంగునవ విశేషమైన యందాల్ని సద ములస్వాంతవేవి సంఘమెదుటనిలుచి

వారిగను గొని గంభీర వాక్యాసరణి నిట్లను చుపె తెలశ్రీ సుందరే శ్వరుండు॥

౩౯ వినుడూకే యండుకై దెవ్వడ నేవీ శ్వరులార ప్రత్యస్తుతి ప్పూరం

బునగలదానకలైశ్యేవులు ప్రంగప్రదాద్యుదుడు భాగ్యవంతుండ

త్యనఘుడు శంకర ప్రియుడు దాన గుణాకరుడుండు ధర్మపా

లన పరుడీశ్వరాంఘ్రి కమలార్పిత భావ నచిత్తు డెప్పుడున్॥

౪౦ అతని నేనురూపయుగమొక్క నెవిసద్గుణ[illegible] తను రాశైనందర్భవిరా

జిత బాల్యార్జిత సుఖయింద పూనపద[illegible]దనరారున్॥

గీ॥ అనఘులైనట్టి యావైశ్యదంపతి యగు తత్పుత్రు పౌంచ రంతిశేయుల్లు
నతులవేపెయు నర్చి రామపోమహోమముచే మహోత్సవముగాంచు కుశ్శవగారంగ నిరీ॥
కం॥ ఆసంతుడుం శాపజాతుండు శ్రీసంబ్రహ్మ నంశచే బుధగుంగానన్
మానసిని శాంత్య్వము లనుచు నారసంనిరూపమ వ్యక్తము తుంగుతుం బిలియున్॥
కం॥ ఆకొమరుండు దయ్యది యంగి కౌరవంశాయను నదితెంకేర్తిపై యూ
లోకేంబులన వ్యక్తము మునిన్నై కొనుజ నుండనుండు సంఘుకేశుల విభక్తిన్॥
వ॥ ఇట్లు విన్నవించిన
సీ॥ మహానవర్తనుడిట్లు వెయున సెజ్ఞప్తిగ జాయు నవహాక్యంబు లట్టిపెంచి
కేవిషేషుడగు నీవు కొంచారి నాంచనేండదాషుదనే ఊర్పులకెట్లని మెత్తివి
సమీత నామతడంప్రబంధ మలాలకెంప్ర చాలెండునవాశ్వనందనుండును
కే నంగవ నానందకంకరాంబులు నాదుకేలయుంగనేష్మిన ఫ్రులకేలాదప్రి
గీ॥ ప్రకటముగ నాప్రబంధముల వ్యాసముల నిఛలూచి కొనిమూవివాదనులునూని
జనుడనుజుప్రి ప్రవాలపనిచశంఖుండు దండువేషతిరోదానమైయుండెనంత॥
కం॥ శతికుండదాన విష్వనివమమునవము లోవిరోధ వికృపతులైదవిసె
మ్మాదవమునవిద్వజ్జనులీచ మరుండు దిశ్వరుండెమునకేసమదర్శి యయుగన్॥
వ॥ అనియిత్తెరంగున మనంబున నిశ్చయించి రయంబున నంజనియను నస్మా
కవర్తనుండగు వైశ్యకుమారుని సంఘుమంటపమున నికేంగొనివచ్చి
నుతురరదు కేతోంభరణంబులు నలంకరించి సమున వినోదాసనంబున
నాసీనుంగా వించి దరవికే నకంసుమవిసరంబులం బూజించి తన
దపప్రబంధంబులు వెడ్వార విను పింపవిరాగష దూషింపుంబులైన వాఖ్య

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

శుంభగచరితము దాతనికి పృష్టై పాండ్యేశ్వరాం వహాయందు॥

గీ॥ లవిము దాశాజవ్వా శికి కేలధ్వజాంబు పృష్టైనతనికి వంశవిభూషణుండు

నామహేశుకుసోదు మూడావంశిని సంమంతతనికేందయుంచె భూప మూడాకల్లో యునను

సీ॥ ఈశరీ విపరుసమెసెలమేవి పొందుల్యు భూప మూడావంశి భూభుజన కేం

సంతము దుకేంతె శుదాపవి పయిఖాంబుజ పయున నవ ధ్వజ్యై వాదొరయవిశయిల్లు

నతము లక్షణాలక్ష్యచమురు ద్వైపు నకౌ వ్యారస భావవిదులకేంరమ్రాలు దనగ

నె యిష్ట్రంద నాసంపుపలకేయు ననతనికి యువకౌశమిమ్మని యుషిలకేవ్రుల

గీ॥ గూడి తాను సంబు పాలు కేశాకేంశలు తగుచుంన పువి తా నక్ష్యరవన్నసింహాసనస్థ

ద్రై నిరంతర రాజ్య భోగాదిక్షై జైత్రానన్నతి ధర త్రి పాలింపు చున్న యెందులు॥

తే॥ ఆనె కృత్రుఖంధ్రరచనా ల్లసివ పమనసు ధ్రంతము లక్ష్యలక్షణావిదుడున్

రసభావవిశేషజ్ఞుం డసదృశకవివరుండు మధ్యవరాంగద్వ్యసుండున్

శా॥ సర్వజ్ఞుండు విచిత్రసత్ప్రబంధకర్త సంపూర్ణుడున్

సర్వోత్కృష్టుడు సర్వసమ్మతుడు దేశభాషాకళా

ప్రార్వప్రాభవ దానకర్ణ సమాన కవిపాలుండు దిక్పాలకైర్తిలన్

పర్వం జేసె సమేక కావ్యములు శోభాలంకృతంబై తగన్॥

మ॥ ఒకనాడాకవి సార్వభౌముకుంతెశోభితలాదీ సభా

విభనేతెంచి మృదూక్తి జాలములు లావిద్యంబులైనెయుడ్వనా

త్మకవిత్వంబులు విన్నయంవినియుంజద్వంబునుయుత్ వేండ్యనా

యకులిస్త్వత్త దికేకరించెదు రసాంతర్యత్తా చిత్తంబునన్॥

కే॥ అవనీనాథుని చేబహ్రావవహాని ముదగురుమధ్యవసాదమువేశి

కవిషిన్నవలాన సుంద్రైనవహోలాస్స్వక్షునె దంటుచేరిసుశ్రేత్రైర్॥

కం॥ గనిపరమేశ్వరుని దయాళుని సుందరనాధు నీలలాలిహోము నభ్యర్ధ్రీ

షుననీలకంధరుని యుల్లనిష్ఠార్ధనచేసె చిరపవమాహోమమున్ద్రిక్॥

కం॥ ననశశశేఖరసరసిజ జ్ఞ పహారితమునుజనిత ఖగాంపహాంసశరీరా

భవనాదిన్నపమైయుకేల్ట్ల యవిమంచెదవినవయుచేదచేదన్వపమేంశాం॥

సీ॥ పరమధురాప్తురి వాసివైన నవంతే శీ పాండ్యానికె ఉమనేభాషినని

మద్వారచిత్తమైనమధురగ నీ యంబులుహోతవంవి వివిధ్రమైయంచి నంత

సురుచిరశబ్దార్థ సుంభగ ప్రైశ్లోకఖల్లనట్టుగే యంబుల నపహసించి

ననన్నమున్నింప కషిన్నత నొందించి రానేటెపొవ్వనంచునిరాకరించె

గీ॥ నబవనీవర్ధరాష్ట్రివియన నపేరమమమునశబ్దరాసియయుమద్దివిశాశ్వమమగ

గానమిమప్పవమానిచె మానవపతినీ వయూసర్వమునెరుంగనేర్పునేశ॥

కం॥ అనిపలుక మధ్వపననాధునిబహద్దైన్యార్తిసందయయుమాహాన్తుయుద్రివిక్

వినితాదివగాన్రప్నిత్రయయుమనవుదవినగాధ్రిపతియయుమాసవిచెంతక్॥

కం॥ మన్వరపది మద్వారణ్యేశ్వరులు నమనకెపియునకంహోత వాయుల్లమహో

శ్వరుడామ్నవింగ మయూర్తిని గొందించెనం విచిత్రమాయయాశ త్రైర్॥

గీ॥ వననివాసోత్తర ప్రాంవ్యార్ధరజోయుండు చారుశరసిద్ధమై జోమరమునను

మంబులముగ సంకేల్ప మాత్రమునననసెధ్వమైయుకల్పయుస్పజయుంచె స్నేలమున్నా

శా॥ ఇసెధంబు నవిందిమూర్తిధరుడై మాయాస్వనాధుడయుసం

హాసింపంగ సహస్రసంఘుకేష్ఠులుక్ సర్వస్థానము నిష్ఠనైనా

శాసెవేశ్వరులు వాజ్ఞమునియుదుడే భంప్రాప్తాంతధ్వనిలక్

ప్రాసాదంబున నదె వదె వృషరతెంపక్ తేనెసాక్షు రుచులై॥

క॥ అవినె ఖయరా మురంల గుణుంక్ జైవిపవి కెరిగింప నవీథుడు బెండినఖేవిక్

మవినె విగి చిత్రరె ఖా న్య వివే ష్టు ఋషివాని యయారకెంబయుం డింగక్॥

మ॥ అటు చింపాపరి తప్తవాననుని పాం ధ్యక్షు తలాద్రిశుచెం

గటుం కెనెంచి జనా శరియ ష్ణునిరెవ నాకె ర్ణింప్రముర్వశయా

మటుం నిదక్షైణ వీరభూ వినినసదాధావ శ్వస్వైహార్ద్రవెం

కటుం హే వరావల కేరాటు సనిన్నభక్ష్మి యన్నైగన్వక్ష్మి నతుల్యనవిక్॥

తే॥ నికటవయగ సుందరేశ్వరుడు కేడవింగ స్వరూపుద్వైనెలకొనివెంక్

మకెటవ సంఘకెవి శ్వరుల కెటడనెమెలుగ కెంటునవని సాధా॥

సీ॥ అనల్ప విటనే యదుష్ట వాక్యంబులాలపించి కెటతే శ్వరాఖ్యనవరు

అఖ్యంపమగు భయము వ్యాక్యవీక్ష్యవ చిత్తులై యిదియె విం కెరాయని తలంచి

సంఘవిద్వజ్జన సహోమ్ముద్రైవరవేష్టుడ కె శంకెండె హ్లాదము నదివసెంచు

సావేగవ తాత్పవగా ఫరరమణేయు తీరంబున నేంపొద హారయిగుచు

గీ॥ సరగిస చిహ్నప్త జనుల తెరాన రుగుటెంచి వత్సదనవుండు తపస్యులై వప్లెన

స్నేమసుందర వింగంబు చూచి ప్రమద మొడరభక్తి ప్రణామంబు లాచరించు॥

క॥ ఆవని శుద్ధము సుప్రసన్న విరళ ప్రలకెంకురంబుల దరగతే వికె

న్నైవల మార్ద్రాశ్రు ధారలు ప్రవహింపగ గద్గద కంఠులను తింపెక్॥

మ॥ తవనీపాంబు వికెంచనాంబుజల సహాటసార తీరంబునక్

శవమ విద్యార్థపదిక్షోష్టగజవలాద్రా శ్రీక్షేసాధాంతర

స్థైమల్ వీ లాపుయయ ఖూవివే ప్రకెటుతా క్షియ ప్రభాస్త్రైవ హా

సిమువెందింపు దినంబు మంజుస ధరాక్షి హా ద్విపహర ప్రియయున్ ॥

మ॥ నవిపాబ్జాక్షిప పాపహేంద్ర వమేటు నిస్త్రప్రభాఫ్రాక్షర

త్నమయయా ఖాళి విశోస వరానని జపాదాంభోరుహా దం ~~డ్వామపోవంద~~

~~[illegible]~~

ద్వాదశహా నందన సముద్ర చక్ర సద్వాబ్జాక్షి పాంప్రియున్ మనస్సా

స్వీవపాదే వృఖ జింపు మంజుశ ఫరాక్షి హా ద్విపహర ప్రియయున్ ॥

శా॥ శ్రీనాగేంద్రక్షిప జాగ్రత్ కృష్ణ సంపాద్యాసు భాగ్యద యయునే

నాగా ధృక్షిప్త దోర్ల్లస ద్వామలరవిల్లం కృపాంగున్ మదో

ద్వేగ వ్యోగ యయు వాంధ నే ఖ్య కేళలా ద్విద్వంస తంత్రిదర్

శ్రీ గంగాధరు గాల్పు వింజుస ధరాక్షి హా ద్విపహర ప్రియయున్ ॥

మ॥ మరుదా హరికేతె శ్వరాంగ దుసుద్ధి వందార శాఖిన్ చరా

చరసంకీర్ణ సమస్త లోకజననున్ సాందర్వ రవిల్లరున్

హారి గాంకోర్ధ్వ లసవ్రవిటం ధరు మీసాక్షి మయూబ్జారుణనిన్

గిరిజాఫ్రస్ప జియింపు మంజుశ ఫరాక్షి హా ద్విపహర ప్రియయున్ ॥

మ॥ సవపంపాట విదావపావ కునహేమ ప్రోజ్వల మరుంకేదళున్

నవిశాంతా త్మకు సద్గుణాకరు వదాన స్తుత్ర శివ కేనాకుర్వాణా

శ్రీవ లోకావళి శుద్ధ మానస గుహా సిమున్ గుణాంతికున్

శివికేంతున్ భజియింపు మంజుశ ఫరాక్షి హా ద్విపహర ప్రియయున్ ॥

మ॥ పైనిదుర్గాబ్ధి మదింపు వేళ మసిపుయ న[illegible]రాంగ్యసంఖ్యా మహిమ

కెనద మృగ్యు మహా విషంబు కేం లోకా మృగ హా క్షోభము స

ఆద్యున శీల స్థూల శ్రీకరించి శ్రేయ వినా ద్వంతుము పాలయంగస్ట
సినదేవృక్ష జయంతము మంజుల సప్తరాక్షీ హ్యాదివ్యవారప్రియయున్ ॥
మ॥ తిన వేంపాండ్యుడ సింగరున్ మధువి పశ్లో లోక నాగరీ చరాం
శ్రీని జాంగుష్టని ఖాగ్ర ఖాగనము నపంక్తిస్త్రీవ దుర్వార దో
ర్జని హాఘోర దుష్టవే గపటుగర్వంబుం దుం శాం దుం బాన
స్థిన శంఖుస్థ జయంతము మంజుల సప్తరాక్షీ హ్యాదివ్యవారప్రియయున్ ॥
శా॥ శాకా శ్రీ మవం యయూ మ్రాం విశ్లేష యయ ప్రావిణ్యార మాన్యునసున్
లోకకోవ్యాదన పాలనప్రశయ కేళ్ళాయున్ వి శాలాక్ష శ
స్త్రాకారున్ ఫ్రర్డై తత్వమూలవే హానున్ భక్తేష్ట దానప్రభాం
గశ్రీకారున్ స్థ జయంతము మంజుల సప్తరాక్షీ హ్యాదివ్యవారప్రియయున్ ॥
మ॥ తరుణాభ వృషపాస్త్ర కోటి నిభుభని హ్యాసందరా దివ్యగ్రవాలున్
హారి లోకాధిప దీప్యమానవర హేలా లంకృత స్త్రీవృనిన్
గిరిరాజ సన్నత సన్నకార్థ పుని యోగి ప్రాంత ప దర్శవ శీన్
గిరిసింహాసన భజయంతము మంజుల సప్తరాక్షీ హ్యాదివ్యవారప్రియయున్ ॥
మ॥ కేవలావాక్తరుణోరవి ముఖ భ్యాగ్య హాంగ నారాధితున్
హేమఖా ప్రవృత్తనయూపయోధరపటుహ్యాదర్శ వలా విస్తృతం
మేమదంకారుణాశోభమానతపవక్షోన్ సదృదాయుక్షి ఖ
గ్వామవద్వంసు భజయంతము మంజుల సప్తరాక్షీ హ్యాదివ్యవారప్రియయున్ ॥
మ॥ ధరణీ యోయువావాస్త్రనావిల వి యసప్తా సర్వ వారాధి వా
ధ్వరకన్యా ప్రస్త దరధారుని సుదాం సప్తమూర్తి జాలా నిషమున్

ధీరణోద్భవత్తనయా వివాహా విమల తారాధి సాధా ద్రివ
సైరకోటీరంభజింత మంజు శఫరాక్షీ హ్మాద్రివ్వహార ప్రియయున్॥

మ॥ విలదర్వ్య్వము వేశే బరంబున బలారివ్వర పన్నపె రంబున
జ్వల దంబారి ధీరకేసం భవమున్ గురువరత్రార్భవృష్పదోర్దండమున్
జ్వల నారాగ్రం దవి లారిచనంబు యుదం ప్రష్పం బంబు దులు గాఢైనాన్నైనా
చెలువెంపదు న్వభుగాల్పు మంజు శఫరాక్షీ హ్మాద్రివ్వహార ప్రియయున్॥

మ॥ దరహాసాజ్వల చంద్రికా కవితసెందరాన్ బ్జ బింబాననున్
కెరిహాంసాస్ప పులన్ రమారమణా వాగీశుల్ జగన్నేత్రహాసా
పేరులు వ్యాహా కువిరార కేస్లె ననశ కేల్బంబ్జైన పాదాబ్జసు
స్థిరవేదశిస్ప జియింతు మంజు శఫరాక్షీ హ్మాద్రివ్వహార ప్రియయున్॥

శా॥ క్ష్మాణోస్వాందనం చంద్రభాస్కర రథాంగున్ వేదవేగాశ్వనిన్
వాణీకాంత సెహాంగకారకేసు మహావాణోశ పంచాణీరునిన్
క్ష్మాణో భారకసంజినీరము తకేబర్వవెరాగ దండు నారాయణా
క్షాణో గ్రాహంగు గాల్పు మంజు శఫరాక్షీ హ్మాద్రివ్వహార ప్రియయున్॥

శా॥ వెయ్యబ్బంబులు ఫ్రజాసెయునెంక ఫ్రవెత్తైనన్నై కేయరుండా
త్మీయుం బో నరనారంబు జంబున విభత్సెంద సెయుద్బింప్రభా
సయ్యార్యరేయునవెంబ్ప భాస్కరని భంజా చర్త్రవిబప్పుంబునా
త్మైయుప్తనిప్ప శ్రీభజింతువుంజు శఫరాక్షీ హ్మాద్రివ్వహార ప్రియయున్॥

మ॥ స్మరగర్వాంధ నవర్ధ వహానభయదజ్వాలాస్పవిశేక్షణోన్
సురకాశీ విపురాప వహాయ దభుజున్ జాహ్నవి ద్వయాకారునిన్

స్ఫురదాత్రించర చక్రంబు నవ్ పశుపతి దివ్యాంశు సద్రంబు నవ్
కౌరుణ్యాంబు జేయుము దేవ నీ పరాక్షిప్పా దిన వారక ప్రియమున్ ॥

గీ॥ భూధరా కర్ణ నాసా హస్త భుజ విలసిత ప్రభు రకం దురంధున జలంధర కష్ట పాటు
గోత్ర మేదిని రక్త జగంబు తోయము మధుర శఫర క్షీర కొంతము మది భజింపు
ము శ్రీ సోమసుందరేశ్వరు భాసుర సంస్తవము భక్తి పరియుంచుము నట్
శ్రీ సంయుములగు చుంబ శివా హాసోన్న తపదము జెందినర్తి ములలర్ ॥

కం॥ ఈరీలాగు కేతన వంశోపాలుండా సుందరేశు పశుపతి నీకున్
గా వివ మహాధుర్వహ చూరి జాలంబుల స నవ్వ తింపె స వ్యాఖ్యకైన్ ॥

ఉప సంహారంబు.

గీ॥ ఇష్టదేవతా సంప్రార్థన పాండ్యేశు చరిత్ర కథ శివపూజ స్తోత్రప్రియుండు శంభు
డంబికాపతి నిందుమనంబు తెలుపు పద్ధ నియత శరీర భూషణమయు ॥

సీ॥ అనఘ కేతన పాండ్య వంశోత్తంస కాద్విత్య విమల చరిత
మనమున జేంద్రియా స్థానమహాత్య్యముతో దిగంబు నవ దానశి వృత్తాంత మగుటయు విసర్గ
హాలాస్యనామకంబైన మహాక్షేత్ర మాహాత్మ్యంబు ధురవమాలానలంబు
శారద శివలింగంబు చుట్టునా వెలసిన ద్వాదశ మాత్రము తీర్థదాయకంబు

గీ॥ ధరప విత్రంబులు సంచిత్రంబులైన రవ్య సుక్షేత్రములు కలవ రావ్వరంబు
సగుచు వెలువడు త్రిభువన ఖ్యాతిగా గభీర వరనంగ జేవసద్భక్తి పరులయ

వ॥ ఆ క్షేత్రంబున పవిత్రలింగంబులు మహాంతంబులై దివ్యంబులై
స్వయంభువంబులై యాకాశవమాన వంబులంకృతియుండు నందు
చతుష్షష్టి లింగంబులుత్కృష్టంబులగు నందులు సంప్రసిద్ధంబు

అష్టలింగంబులు దిక్పాలకులవలన సంస్థాపితంబులై యుండు

న విచిత్రంబును నెరింగించెద నాకర్ణింపుమని యిట్లనియెం.

సీ॥ భూనాయక స్వయంభువమైన మల్లింగమునకు పూర్వభాగమున ప్రశస్త

మింద్రలింగమునంగనెసగు చరంతనంబనేశద మహానైయు భాగమునను

రంవలింగమునడగు ఆనావ్యదిక్తటమునన్నైఋతలింగంబున్నై రంత మున

వరుణేశ్వరంబను హారుణాదిని బొల్చునని మహేశ్వరంబు వాయవ్యమునను

గీ॥ దనదకౌబేరలింగము త్తరదిశను సరవినీశాన్యలింగము శాన్యమునను

పరగునీశిమునష్ట దిక్పతులవలన స్థాపితములగు లింగవరములోక్షేత్రమునను

సీ॥ మల్లింగమునకు సమానమై యుజ్జ్వలదనపతియైన మహ్యకు నివలనే

భక్తివిశేషతాత్పర్యంబున నచేసి లింగప్రతిష్ఠ నొనంగ పడియెం

నిదిమ సుప్రశయంబునొందిన మునవ దృశంబయ్యెప్రాపాద సహింత సుగుణు

నిపుడు మదీయచ్ఛానందు సప్రాపాదము గురుమునెప్పటుండు మతిశయిల్లె

గీ॥ నగుట నీస్థానమధికపుణ్యప్రదంబు నఘకులనివారకంబు నష్లుగుటనేను

సన్నిధియొనరు దిందు ప్రశస్తముగను వీలను త్తరవారాసర్వలింగమనగ॥

క॥ ఈ యుపాఖ్యానశ్రుతమూలాతయునీ మొదంయములు గృంథిత ధ్యైర్యోత్పర్

తమనమున లింగమునకొంచినను దుదితమునదయు సంరవనాపశకెప్రదుక్

యు ఇది నాస్థానముపావనంబును సదాశ్వాధ్యంబునైయుప్పు ప

ణ్యవిహానంబునేదంబునానవమునందా ఘోర్వమై విశ్వకే

ద్వవినిర్వాణమయ్యు నాద్యముల్వరమయర మ్యంబు నిష్పవిత్రంబు నిం

ద్రవినామంబుపతిష్ఠింపబడియుటచేతనా కొరుణాజి మునత॥

చ॥ వినుము వనీతలాధిప భువిన్ భువనంబుల నెల్ల నాదిత్యై
యము నుపవంచెం లడెడ కృమి లకెన్నిటుకైక్ వాలు తర్క రసాతలం
బున నేమనుత్రెండె నందింపాలు పొందిం మహోద్భుత మ్మై స్వయంభువం
బున నగునాది లింగమును జూచి పదంపిశ్వవంతాంగి పోయునన్॥
క॥ చింతింప నేనా లింగం బంత ద్ధానంబు నెందు నది నావ్వడ లన్
స్వాంతంబున రోషముగా చింత యయి నెరింగింతువి నమయు వివంలవివే కా॥
వ॥ నిరుపమమ మధ్యార్ణోశ్వర విరచిత మ్మైన దివ్యశబ్దార్థమునలా
హారమున గ నయమ సంయమనమును రసించి తిపెరుకే వహావి నిష్టురతా రయిన్
వ॥ ఆ నిమిత్తంబు నంజేసి
సీ॥ మాయయంచె నాదు లింగంబు మరుగా నత్యతనుమూప లిప్తన శంభుండి యమ ములసూత్ర
లాలకెంచి కుంతేశ పాండ్యాధి విభుడు ఘనభయంబున కంపిత గాత్రుడగుచు॥
క॥ కేరళరా కేరళ శంకర బహుసరసోక్తుల సన్నుతించి సారెకు భక్తిన్ 80
ధర సాగి మ్రొక్కి కుంచుచు తత్పర మతియై యుల్ల వినత్రపంబా నర్చెన్॥
క॥ ఘన మదురానాయక సుర వినత పదా సుందరేశ విహతాఘ్నివ నే
నెనరించిన యపరాధములను క్షమాత్మ సహించి బ్రోవవయ్యా మహేశా॥
వ॥ అని యివ్విధంబున ప్రార్థించె నంత,
మ॥ విని శంభుండు ప్రసన్నుడై వినికె నుర్వీనాథ నీ మందిరం
బున నేఁడ్ పొన్నరి యూన దివ్యత్రిజగన్నేత్రా హే కరుంబో చూపె
ర్విన ఘూయమన్నరించి వెళ్ళి నిజ మూర్తింగాంచ నా రాకేంద్రచె
సిన యాలింగము యుప్పుడుల్లతను గోచేయించె ప్రత్యక్షమై॥

సీ॥ అవనీశ్వరుఁడు స్వకీయాలయంబునకేగె నవికరంబున సంతసంబుల పొంద
మధ్వపశాస్త్రి శ్రీమన్నకేశావించి పొసగ వారల నెల్ల పూజచేసి
ఒసఁగి తనివింగ కవులకు నంబరాభరణాదుల తోఁ పూరితసన్నతే దారివముఖ్యు
ధ్రనసాసాని మును ముకొంచామణాలు తేమొదట్టైన ఒనకల సంవన్న సంచయము లొసఁగి
గీ॥ మధ్వపనసాధ్యం గని మోహామహామవశతనే నను మున్నెన్న నరించునే రవెల్ల
వారలస్సైరించి మనమునే మంగుల కేరణారి రమించి ననుజ్ఞాయి వున నుపుప్రార్ధించి మరియు॥
మ॥ సమచిత్తంబున పాండ్యుడా కేవ్యులకేన్ సాష్టాంగ దండప్రణా
మము లాచరింధి సెనన్ద్వికే ల్యాగ ఉనం నాష్ట్రవల్లుఖుం బూచి వేరా
దమము తెరా నిష్ఠనిరస్న దేయపొఢ దెరా ద్వమోదకదా పాగ్రెయుక్
శేమమెయందె న్మదేయవాగమృతవిస్తారప్రవాహంబునన్॥
ఉ॥ ఆనయమేము సర్వేస్వర్వము లాంనగూడున్నాకే నేను నం దేవేశ్వరేని
నందుని శ్రీ ఉశిలవరమియు బసువడసాంయను జ్ఞానయుక్తపదవియు నిచ్చునే॥
చ॥ అని యిట్లు దీవించిన కవుల యాశీర్వచనంబులన్ గొని కేంతే
శ్వరపాండ్యమహీవల్లభుండు వారలతోడ వేలాస్యసుందరేశ్వ
రుమందిరంబున నవ్యాలు వింగంజెప్పలు యట్లు నవలోకించి
నానావిధస్తోత్రంబులం స్తుతియించి పునః పునః ప్రణామంబు
లాచరించి వివిధవిచిత్రాభరణాంబులాసంగి తదీయాను
గ్రహంబున నరిమర్దనాభిధానుడైన సుపుత్రుం బడసి సంపూ
విద్వజ్జన సమ్మానితుండై మధ్యాహ్రకాలోష్ణని తోడ నఖిల సా
మ్రాజ్యసౌఖ్యంబుల ననుభవించుచుండెనంత.

క॥ విలసత్ తత్క్షేత్రమున కుత్తర ~~[struck]~~ వేలా దక్షిణ తటమున సమ
సోపానానివహస్తై
శ్రీ యుల్లసిల్లియుత్తర పోలాన్నగ్నం బనగ వెలయును దివ్యుడలరుచునున్ ॥

సీ॥ సోలాస్యాన్న శర్వరు కాది సుందరుడుమమ ద్వారకాన్నా ద్వారస్థై
వెలసి జైసిన క్షేత్రమ్మున ద్వయుది బాణిన్యక్తేన వానప్రత్
పాలాయుంబు పదింబవన్ వినిన సర్వైశ్వర్యసంపన్నతై
నిలగ్రేఫ్పజ జింబకొంతురుమదని రాప్వణాసా ఖ్యాతిన్నగవిత్ ॥

క॥ పాలాక్షీయనుబడారవ పిలథయుసుక్ దినివమని కేంతే శ్వరులారా
ఒరులావింబిన సజ్జనులకు సమలగు శుభవైయుద ప్పునప్రమేయంబగునున్ ॥

క॥ అనియుల్లావివిపెననిన్నక్ వినిఒరులు శపానందవము హ్యవిమలవము నింద్రియ్
ఒరుని స్ఫుర్తాఒరువన్నవికేధ్యై ఒరున ప్రసవెలుపైందేతెలు ప్రమునిఒరుదుగటుయున్ ॥

క॥ జ్వాల నారద చంద్రులాసవన లలనాయుత వామభాగ ప్రణాపార్త్రహారా
కెలకెంద కెంట శంకర సులవివ గంగోత్తమాంగ సుందర రవిగా ॥

చ॥ హరిహర మహ్యనిర్జరగణాధిప ప్రాజిత పాద పద్మసుం
దర వర వేషధైర్య చయ దర్పవినాశన పార్వతీ మనో
హర సిత బృంగ నీలగళ శాశ్వత భూపిగివి భూషణోజ్వలా
స్మరహర కృత్తివాస పుర శాసన శంకర సుందరేశ్వరా ॥

మాలిని॥ నిరుపమ గుణజాలా నిత్యకల్యాణశీలా
గిరివరసుత లోలా కీర్తినాశేషపాలా
పురమథన సుశీలా పుష్పదంతాభిపాలా
సురుచిరగళనీలా సుందరేశా ప్యశీలా ॥

తే॥ జ్యోతిరిందు చంద్రికా నిర్మల కీర్తిపయః ప్రపూర్ణమహానంద సరసి

విలసిత ఖద్యోత నిహోత్పల పరిమళత దుత తరంగ మహా పావన చరితా॥

చ॥ అనుపమ సత్య శీల వినయాది సమస్త గుణాలవాల సద్

ర్మనివరగానలోల సమరోద్యమనాకచరాది దీప్తిసద్వా

వనజవనాశుకాముగదమానుల వీక్ష దరాబ్జి జాలస

జ్జనహృదయాంబుజాల సదసజ్జగదంతర నిత్యశీలనా॥

మాలిని॥ పరిహృత విఘ్నయూథా భక్తహృత్పద్మనాథా

సురచిరఘనకేశా సూర్యకోటిప్రకాశా.

విరహిత జననార్తీ వేదవేదాంతమూర్తీ

నిరుపమనిజకీర్తీ నీలరత్నాభమూర్తీ॥

గద్య॥ ఇది శ్రీ పరమేశ్వర చరణారవింద నిరంతర ధ్యాన మకరంద

ధారామాధుర్యాస్వాదనానంద పరవశ విమలానందాయమాన

మానస విలసదాపస్తంబసూత్ర పవిత్ర భారద్వాజ గోత్రకోమల

కొండ్లె వేంకటపతి సుందరరామవరద పౌత్ర సీతారామాచార్యపుత్ర సాధు

జనవిధేయ వేంకటనారాయణ నామధేయ ప్రణీతంబైన

శ్రీమద్బాలాస్యమహాత్మ్యంబను మహాప్రబంధంబునందు సర్వ

భాషణంబుల వలన భ్రష్టమైన పరిమాణంబులైన ఉత్పాతయము

సంచితేశ్వరుండు పాండవ్యేన హాదయుండై యుద్ధంబున చూచి చైన్య

న్యంబున్నాని స్వనామాంకిత బాణంబులు ప్రయోగించుటయును

కేవలకంసంహారంబు వల్లభమయను బ్రహ్మాస్త్రమాను కొనెఖండము

గలనీవియుప్పించుటయును అపరాధియగునే తీరుని రక్షించుట
యును అగస్త్యునిచే నతీరునకు ద్రావిడసూత్రంబులుపదేశించుట
యును ప్రబంధహారవివ్యాంబు చెప్పించుటయును ఉత్తరహేలా
స్యంబు ప్రాపించుటయు నన్నది యష్టమాశ్వాసము.

శా॥ భారద్వాజపవిత్రగోత్రజుడ నాపస్తంబసూత్రుండనే
తాతాచార్యసుపుత్రుండ వేంకటకవీంద్రప్రోక్తమాంధ్రంబుగా
శ్రీరామాధిప ప్రతిష్ఠాన నగరాద్రిస్థాననామాఖ్యచే
నారాయణంబవధరింపరీశ్వరు మహాకావ్యంబష్టమాశ్వాసకంబు॥

గ॥ శ్రీప్రమాదిచ వత్సరాశ్వయుజ కృష్ణపక్షమందున మహాలక్ష్మీవార
మున నృసింవ్రాసెను హాలాస్యపురపతి శేషాచలపతి రామారావులింబు ప్రతి వ్రాసినను॥

హాలాస్య మహాత్మ్యము

నవమాశ్వాసము.

శ్రీ సర్వమంగళా కామినీ మానస పక్షాం ప్రదేశ బల సన్నిధి సం
వాసిత కంధర మందిరావాస శ్రీ సుందరేశ ~~మహేశ~~ వరద మహేశా॥

తే॥ శ్రీ రాజశేఖరా మహా నరధర శౌర్యమునిగణ నిశ్చల ధామ
గౌరీ జపిత సంగ్రామా మారీచాసుర విరామ మమునేలరామా॥

వ॥ దేవా యవధరింపుము సూతుండు శౌనకాది యోగీంద్రులకిట్లు
నిట్లనియె నట్లు కుంభజుండు వసిష్ఠాదులంగనుంగొని యెంతయు వలననతి
ట్యాగరా సుందరేశ్వరుండు నైవర్తనే స్వకాపాణిగృహణంబు చేసి నావేల
విహారంబెంతెంతొ చెదవి నుండని యుష్లనియెను.

సీ॥ హాలాస్యపుర వాసియైన గౌరీపతి మునికేంద్రుల తపోదీశలవిల్లు దాకేంద్రనాడు
వేదాంత నిష్ఠ వేమయు గురువి జ్ఞానంబుస విద్యాంసవిహార లోచనకంటేమ
నలసెద్దెంవనకంజన విశి నాచదుష్ప్రయు గర్వించి విస్త్రైమాగావసిద్ధ
జనినిష్ఠష్టాస్వాంతరంబున జనింపు మింపు మారుడులచేపించి చేరి మమ్మంతట
తే॥ సరగ సరసదెంచి కోపవిస్ఫురితముడు గూడు నలఘు పరదీర్ఘ నెండుంబు వలనమంత్రి
హాస్తవిలసిత పాస హస్తాంత్రి ~~ప్రస్తుతి~~ [ప్రస్తుతి] యములు నెండసి పదవై చెనిబ్ధలాశ కదవింపెంచుయు॥

తే॥ అంత మహేశుడుం కేపిత స్వాంతుడౌనె దగుహుడుం వచ్చి చూడ
దాంతశ్రీవినామముసేయగ కొంతాలస్యంబు మొదలిని కొంత దయచెప్ప మాం॥

తే॥ సుపుత్రి సన్నిధి శ్రీకృష్ణ మహావిరద్ధ కేశయుగ కనుక మనవిమాతా
నపియుంచి తీవ్రకేయుం బుకె యుంపరాధ మయితేని సార్థ్వాయైన మాటలాడె

చ॥ అనియు ముఖ్యలు [illegible] జనకోపాస్త్ర గతాగమ ప్రస్తుతంబునై
కోనుటయున వర్ణశో దవికోపమునెంగని నిర్వికారవై
జననమెరంగు [illegible] గురు సాపవెరసంగిన యంపకేళివా
హానుమదయంబై శ్వవరున హష్ట జూష్టమంద్రాపురంబు నక॥

వ॥ ఇట్లు మహాకవిర్తనంబునం బుట్టు యంబడెనంత.

సీ॥ అట్టి కోలాహలంబగు సూల ధరుకాల వెరుగకే ప్రమదగణేశ్వరాద్యైన
నందీశుడేవ్వోశ నచ్చోటు కేరుదేర చర్గండుమెప్పకోపానలమున
పంపా [illegible] సాచిన పగిది నాధనిచూచి మానవృష్టిమంత్రియు వెలగు వంశము
శేపియుంపనవడట్లు జలధిని వర్తస్తై దనరి యరాసె మబంధంబునేడనం
గీ॥ నిఖిల ధుషములు తినుచు విఘ్నేశు వలన వేయుబడు శాస్త్రవిహిత [illegible] సంగె.
శాపమున్నై కైమది పమహేశ్వరుదలచుచు సంచరింప్రమర్దనం సాగరమున॥

శా॥ ఆ విఘ్నాక్షిదయు శంభుశాపమున ఖాండవంబాలకం బారిధిరా
ద్రిటం సంహాసుడు భాగ్యశాలిమిగులన్ ధర్మాను రక్తుండుధా
ర్జయము ఖక్తుండగు నెంకేట్రధీ వటుత సాజర తన్నైవ్పట్టువి
స్పష్టంట శోధ్యాయమదయం వర్ణనంబున ప్పుడే పొందెన్ విచిత్రంబుగన్॥

కం॥ ఇది పరదేవత మహాయని పందినాస్త్ర రత్నంబునెంది మహాజనమెల్లం
మదమందు నాపలుమారును పదమల మప్ప దుమంధర పాశ్వస రాసుతింపరెం॥

కం॥ నె విఘ్నాని శంభుడే నెంత లనిలువ నశ క్తుడగుచు తన సాపముచే
నిలజనియించిన జాలరికుల బాలకిపెంచ్చియాడ కోరి పెమదమునన్॥

ఉ॥ దానకుమారివేషమును దాల్పి మహేశ్వరుడే గుడెంచియున్

దాసకేలాగ్ర గణ్య శుభ దాయకేశ్వై వెయ్యందుమలదిరం
బాసుత విద్ప్రవేమా దరస భ్రాసుర వమాన సుదోచు చాక్ష్మిపా
కైర్లైస లమెుష్పధీ వరుని గన్నెని వెుణ్ణి వెుసృష్ఠదూశ్రులక్ ॥
సా॥ నైవ ర్తా స్వయు సింధు నీ వకర ధీకే నాన్యమ శోక్ కోవంవిక్
లావళ్యాం బునిధిక్ మృణాంక ముఖి కేలాంభోద వృందాళకేక్
భ్రా మా భ్రా వవిమా ధ్వమానువి లస ద్భ్రూవల గణంకరం
వే మాంచ్యంచ వరింవ వచ్చవి సరోజ [illegible] మాశ్రిత్యంయక్ ॥
వ॥ స మా జ గుణాని చ యు వి కేచ ప్ర మా స న రు చి రు చి ర వ లు యు ర ం జి వ ప్రాణో
గ్రహణార్థ ము రుగు దెంచి వి ఖ వా లు వు తి వి దు [illegible] నిచ్చి ము వృ ప ము నె [illegible]
చ॥ అ న వి ని జా వి కేంతు మ ధు రా ధి ప్రని న [illegible] వ ని యు గాం [illegible] పా
వ న సు చ ర [illegible] వి శ్వ వి భ వా ధి కం నీ శ్వరు వరాచ కేరా [illegible] ని [illegible]
ల్లని వెుగుణా ధ్వనే వె వ ధ వ కే [illegible] వెు న్న యు సుంది యాస్త్ర లం
ఋ న కే రుదెంచి నా ద ప్ర శు భ్రా వి న్న వి నె వ్యా ది శ క్తి నీ కె నక్ ॥
సీ॥ తో లా గు న ది గి న జా ల రి వ చ నం బు లా ల కెంచి ద య రా సు ధాంబు రా [illegible]
కొ ల నం టు టు దం వ కెం వి వి ని శ్చి వ శా ర ద చ ంద్ర కొ ప్పాం [illegible] గు ను
మ ధు రా శి కి [illegible] ని ష్టి ను మ ధు రా ని మా సి వెు దా [illegible] ప్ర [illegible] వ న యు దే వు
ప్ర ఫు సౌ భ్రా గ్య సంప దల సాం ప్ర వ మా ంచు న వ్వు రి వి ద్యా ని యు వ్వు ర మున
గీ॥ వే గు దెంచి వి వా శ క్తి వెు ల్ల వి ను ము వెు ష్టు జ ల జా ప ర్రై నె వ ష్టి వె [illegible]
వ ర్ణ జ గ ను యు ప్రు ష్టి వ [illegible] వ రి ం టు వ ం వ మొ వ రా ము నే నె వా యు ం వ న గు రు ॥
కొ॥ వి ధ న ము న బ యు [illegible] వ నే ప్ర ని [illegible] ద ర్ణ ని ధి ని వి [illegible] చ ము [illegible]

శ్రీ వత్స విభుడు కే నిద్రించు నావరుస కేల నెలసగ నింక నాత్మ దలంచెద॥
వ॥ ఇట్లు నిశ్చయించి యమునిం గనుంగొని యిట్లనియె
కం॥ ధీవర నను తనే పయికెలునైన విశ్వాసంబున యమ నిజ మలగ కృతస్థిం
జేవిప్పుడు ప్రత్యక్షత గావించువేని నే కేంకె నిద్రయ నిత్తున్॥
వ॥ అని పలికిన శ్రీవత్స భాషణంబులాకర్ణించి యట్లు యటు గుంగాంకయముని
సంతసంబున శంకరుండాత్రేయ ప్రమథగణ సంబంధ ధారితంబును
సత్వరజస్తమోగుణత్రయాని విచిత్రంబును మహామాయామయంబైన
జాలంబాయత్తంబుగాం విరచియించ్యుటనున్న జాతికా నియమంబునం జూచి
మహోత్తుంగములగు సముద్రంబుల ప్పొటమునన్నవి రింగింపు దసిన యాజ్ఞావి
దేంవి ప్లుసి రివమహా సుభావాయిస సముద్రంబున సనేకమాన వములు కల్గి
వర్తింపునందులనెంకే మహో మానంబున వృస్త పుస్తకంబులు వెల్లి
వేరించి యంవిధయంకేరంబై పద్వహాకారంబగుచున్ శైలంబులనైన నా
ర్ణంబుసేయుసి వంర్థంబగు వ్రజసన్నిభంబులైన నిశావదంష్ట్రంబుల
తోడ వందోద్ధతి దర్శించి మార్కండేయ సమన్వితంబై సంచరింపు
చుండునని సనివిని వేస్తెంబు.
కం॥ సాగర తీరంబున కేగ్ వేగ మవచనదెంచి దాస వేషధరుండా
భాగీన్ శ్వర స్మాంప్షణు దా వాగురమందు కొని విసరె వాదిధి నీటన్॥
కం॥ మాయామయ జాలము శివ్రదేయని శివ ప్రియుడు నందికేశుడు విహానం
బైయుండి పలకులలిబడి దాయము తొలి దప్పులు జేవకశ్చైన్యావెద॥
సీ॥ అట్లు జాలవేష మహోల్లాస విభుడు లట్టు మత్స్యంబు నున్నట్టు గట్టు వేటన్।

శాపవృతమగు మీనరూపంబు మానియుజ్జ్వలతేజమొంద నిజరూపుడయ్యెనంత॥

సీ॥ ఆ జ్ఞానాకారుడైన శంకర హస్తకేసల మాశ్లేషించి దాసవిభుడు
మననము సప్రియమయ్యెనంది తననే నిన్నదియని సంగతైకొని శంభుడానే నన్యమొంద
వేదాంత ప్రస్తుకవితతిచే కొని ద్వారపాలకె నందివెంబడిని నడవ
దృశ్యాదౌ జనులకు దివ్యరూపము దాల్చియుప్పర వీధికైనుద్గమించి
గీ॥ జనియెననదిగాంచి దాసోదిసకేల జనులు తమతమ స్వాంతములయందు దేలురిట్లు॥
కేలవతరింత వెంట మాయలమాతవియరాదటంచును తత్వాంత మాశ్చర్యమందిరప్పుడు॥

కం॥ ఆ దేవియు ధాత్రిమశ్చైత్రేదంబగు దివ్యమూర్తిచే కొని మందిలో
వేదాంత జ్ఞానైశ్వర్యము పొందుకొన దివ్యభుని జూచి ప్రార్థన జేసెన్॥

కం॥ పరమేశ భక్తవత్సల పరమ పరబ్రహ్మరూప పరిపూర్ణరూపరా.
తృష్ణాహంభావయుతగు నాకొరకిపుడపవర్గ మార్గముపదేశింపుము॥

వ॥ అని యభ్యర్థించి సంప్రార్థించిన.

కం॥ పరిహృతపశుపాశుండు త్రికకోశక్షేత్రమునకు దయనానిర్వతుండై
త్వరనరుగుదెంచి యుజ్జ్వలతరుణికి వేదాంతసారతత్వము దెలిపెన్॥

సీ॥ భావింపగా పరబ్రహ్మవివర్తంబు మాయాలప్రకృతి సాగ చూచియెనగు
సాప్రపంచము సత్యమని మోహముంటిది మాయ తనకృదాన నియహంతే!

—

శ్రీ ధుల లవివిచయు జూర జూర డ్గెగుడు పరిమెగాన మారటు జని పల్లవిన
గళ్లు!
మిట్టవేయం ప్రథంతం ముదుట్లు తలను!

వ॥ అని యానతిచ్చిన.

మ॥ ధరణీశ వల్లభు నాజ్ఞచే సచివ ముఖ్యుల్ శ్రేష్ఠుల బృందనిష
వ్వర నాతి రమము చేరి పౌరులకు తత్ప్రాంతంబు ఖేచర సం
దరిశేన్ ప్రాప్తించి యేర్పరచి తత్తద్విప్ర భాగంబుల
నేర్పరచెంగ పుణ్యదుం వారు వారంవారం నాజ్ఞాపించి నప్పరుంటన్॥

క॥ క్రమముగ సౌధ్రుల వలన నం తమంతమంధనె మెలగి భాగతులు మున్నతమై
సమకూడు నష్టమ ద్వారములన్ దెప్పించినించి రద్భుత ఫలన్॥

వ॥ అట్లు సమయంబున,

సీ॥ అప్పురంబున సౌధ్రులరయుదు మ్ముతో ముదారకే మిసి సెయుత్తరని మంధుర
తోగైయం భాగంబునందాక పిష్టంబుపెంది యమన్యూజు నుండుపద మసవి
తన పాదికే గుని మ్మా దళమునన తమెలు నర్పనే మిసె యయుదు నందనెంచి వదిని
భృతకేనియంద్రైనే పె మరిదనని పోయి పట్టు రొంబెల్లెడ వర్ణంచి

తే॥ ప్రోద్ధు పాండగాన జాలకే నమస్కరించి యతి పరిభ్రమణార్తిచే తలపడుచు
ముదిమి వినిక్రి భ్రాంతిం ప మూర్ఖనెంది తెలిసి తనుదానె యాత్మలోన దలచె నిట్లు॥

క॥ భక్త్యార్తి హరుడు జీవన్ముక్తి ప్రద సేవ్యుడు సాంబమూర్తి యొకండే
శక్తుండగాకే భూరిపగ శక్తియుము మల్లలరె పెరె జగములోన సన్॥

వ॥ అట్లు గుణంచి

క॥ ఇందుధరు శంకరుండదరీశుం సంస్మరింప్పజులు భోసె మమ స్త్రాహ్ని పారరా
యుభవ దక్షింప్ర రక్షింప్పము నను పతి యూరకుండెను పై త్రిశ్లోకుడాయెనే॥

మ॥ ప్రతిదినము పెందివంతియా పరిశిష్టనకం

భక్తి చిత్తము తోడ సమర్పణ గావలె నర్పి

మరల నవి విస్మయింపుచు మరువ కెప్పుడు

హరిపద ధ్యాన సంశీల యగుచు నుండు.

శి॥ ఇట్టి నియమంబు చేసిన సగుణ నింతిన నుగ్రహించు ప్రాణని సుందరేశ్వరుండు

గిరిరాయుష్మా హేమ నోహారు ఖడు సర్వవ్యాపి షోడశాబ్దాన్వితి సొబగు దాల్చి

సుస్థిత మాధుర్య సుందరా స్యాండు నవకమనీయ తీర శంఖ కంధరుండు

పరకవాటు తేరాశిర వక్షస్థలుండు నుపల్లవారుణా హారి పంకజాంఘ్రి

గు॥ కస్తూరి తిలకము బిగి నవనాటకోను మెరయ వారు నిస్సిద్ధ కేద శిరోస్త్రంభ మలము

బాలు జంఘల నూరుల పాలు వృద్ధాలకె పాదములు కోర్కె దృష్టి సంపద్ధవ హింప్రు॥

గు॥ కమలజ నిపాల మింటు పేటు కంబా నిర్మిర మ్యాపర శోభ ఘున నిత్ర మగ చేసి

తలను భుజము నవారెండు దవ్వుల దాల్చి దాయపాద మూపె మునపి పిట్ట వ్వైదుటు!

శి॥ ఓయు వ్వాడె కడెకడ బాలు తెలు వ్వాని వెదకె దీపు వ్వుదినల్లదలక్

రోయుడ ఖ్యాత మేల నేప నిన్నే యుంపు నపెక్షయున చేసెద చెప్పుమా॥

శి॥ అనిన యుష్మాయి ట్లనియె

శి॥ ఓయునన మంటు గంపలు వెలయ గశక్తుండకే ని వ్యుష్యుటు విసువా

నాయంత మాపగా వటు మాయతి యమనన మముసే యమునా దృఢము గుచుండె॥

శి॥ అనిన భ్రాతకే వేష్ఠ ధరుండైన హారుండి ట్లనియె.

శి॥ నీ పంచిన యిట్లు చేసెద నాపని కే వ్వైసి టగు టేమి యయ ది యిట్లు నచుండె

యాపట్లు చెవియ చెప్పుము నీ పని కే మాని పేర్కు నీమ దివెచ్చుదె॥

శి॥ అనియు టుపటెనె చెప్పుము న ను కంపా వ్యువ నవ పోయ పోస మూతెంపు

విరాన నిప వసాధి ఫృనకేల వన వున ప్రియలు వంటిం వుసి వి వంరి యుష్లు ని వెంకి॥

సేu వె విసే యలు దంనింకే నే వు నీ కొంస గుదల యంర్థ వెయి కెరంచు నైనతే దల

సదయుస వ్యింబు ప కేరద చిత్తగింఫృ వయు వెంన్నైన పిట్లు నాయుం టుగలదల

నికె త్తృన వి విం ఈనే వ్లిపెలా నా పావి వప వయు న్నవ వయు శేయలు మ టు దిటవంగ

న నం డిష్లు నే వు వె చ్బని పెం డయు వన్ననని పిట్లు వ్వ యారి వి భ్రవ కేం న కేం నం

కెu కే ని కె రంబుగ తెచ్చి పెట్లు నంయం వుంఠుస రగ గ్గై కొ నిదానికే చ్చ వయున నింబి

ని గుచు తి న్నగ న డి చుంచుని డువు న డువు పిట్లు వి నంచు ము దంబు న భృత శిభృడు॥

తెం॥ సావ్యైన వ స్తువృకే త్రా సావ్య దింప గశాద టుంచుం తొస్త్రంబు భు ధంక్

వా దింవు రనింయు పర భృత కొ డులకె దిపి లచె పెట్లు కేరుంణాంవ్వతద్ది॥

వu కెష్లు

సేu వన వద్ద పిండె ల్లని ని ని సిరిపో వ వురల నా నె వి పా వి కేరుగు దెంచి

హిం వ వ రెచ్చివిల ని ష్లనం నెంయం వ్వయె వుందుని పావి చి టుంగ ట్లు

యం న్నింటుం కే నన నంయ వి ధృడొ నన వ వుగాసయుంగ బడివెనా చెత నిర్భడు

యే వె వ్వినం తనెవెంరు గంగ జాల వృయుందుకు సా క్లై వు హంతక్కరుందుల

కెu కే నం గొ నం యు నీవె యుంవి వెంల్ల కే న్నలాంర యు వ్వనిపెండి రస వంవ వు గురుయనుండుల

గాన వంరయు నంపిట్లు నై కేలుగు వాంశ్వ వంన దెంత్తైన మా కేం నె వ్వనవున నందు॥

వేu అ ను కెప టు భృవ కేప నే డు వృలు వి ని న వ్య వంగా ద లంబి వి సొవి తి వు తెలా

వ వి వార పెండి చెయి సిన గొవి చ ని చెన వంచుల వాం టు కేంలంబు నకేంకి॥

వu ఆ ట్లు ప్రాపించి వు రియు నం

వేu అ చ్చారి ను భృవ కేంల కేం తో దె చ్చ నది చ్చు యు నంల వా వు దె భ వయు చం దం

బన్నెరం ప్రదీప జనులకు నిచ్చు శ్రీదింపుచుండె నిర్భయుడు గుణుండ్॥

సీ॥ శ్రీ ఘను లుండు పాండ్యాధరాధీశు నాజ్ఞచే నరనాయకులు గజాదికై సరసుదేర

నేడు మదిని సంస్థైన నెచ్చెదంబు దొరగించి పిట్టు నంబు వస్త్రనంబైన యడుగూర్చి

తగ ఖనిత్రము నంస తలమున దగి వించి పుననధూళి ధూసగాత్రుడగుచు

వడివడి గణికను కడ నిచ్చి నవసెంచి పిష్టాంబ పొదువులు భృత కేడ్చెను

గీ॥ నేరాన్చికాయస్థ నసెన నంకోనమటంచును నిట్లు మరి మరి భృత్యునెఱపె శ్వరుండు

పట్టికై వెందియును నిట్లు నపర భృతకులు పరునసాని దమాటలు వింటె యంకేటి

మ॥ ఇది యింత్రైనసం మనస్పెపొందుదనుచుండ్ యెంత్రైన పేసి పేసి పపాం

చిత్తమునుండ్ పలు వారుప తెగధర పెపా చిత్రంబు కొందుస్తు సం

తతమవ్యాయత నిరాన దీ తటమం నాదర్యాతంబు నాచె చమ

తగ్గు విగాను నవతి తత్తృ దృఢంబు గనుడ్ కీర్తింప సేయుంబడెన్॥

కే॥ ఇల నిట్టుయను నృపపాదుల పలుకులు సత్వము నియించి బహుభంగలన్

నేలన్నైన విశ్వాసింపకుమ లఘుయశో భూషిసాధు మానస వేశా॥

కే॥ అని పలు ప్రగల్భవచ సుగ నిరుపమసుందరాంగశోభిత భృతకుల్

నేనుగా నిమది నాశ్చర్యపు దనకేన్ ప్రాసుకునియు తరతటమున నేరిగెన్॥

మ॥ గణికుండు వ్యాధి నెగుచుండ భృత కోకారుండు భూనేంద్రు నేం

నేకాబు దానింప శరంబు వేసి పదంయు గ్రంబానికి త్రుంబుప్పె

నేకానన్ వేద్బివినోదవాక్యములు పకాలకించు చున్నాడు చున్

గుకొబుకోవాలు లనంబు తేదనరా వాక్కు హేవ వృక్ష కాంచున్ దరిన్॥

శా॥ ఈవలా దిగుల్ భృతకే నర్వరా పృదు గుగా కే ప్రాందు పేలా వికె

రావేగదంబున నుండు నింపి ఛ్ఛవితే ప్రాస స్త్రుండానే ర్రుడు వా

నామార్గంబున నేగు దెంచి యువటుఁ డ్వీయాయ నరా నౌకుడా

నొవలాది నని వ త్స విూప నులతో కే తలా వాత్రై యుఖ్ల నుఁ॥

కం॥ పాండునుకి లాంవ రుద్దై యరాదె డువాడె వ్వద్యు నంచం న ఇగిన వారక్

పే దాపి ష్టాంబ యరనె నే ది యం భ్ప వ కేంద టంనుచె ప్పి రిత్త్రి వికి॥

కం॥ అంతన వం దా ఛ్ప వ్య నిచెంమ కేం చ నుదెంచి తెపి నిశ్కా విధి వా

నెంత యరుచె దిరింప్పనం దుర్థాంత త నిట్లను నుపవెఱ్ఱవ ప్పివ నెంనకేఁ॥

శా॥ ఆకారంబున జూడ ప్రాజ్ఞుడ ప్ర నీవ ట్లుండ నినిన ప్పుడే

లోకే త్ర్రా వ వుగాంచి ప్రొఢ్రు దని యర్వా లో చింపు రెల్లైన నే

వీ కాలంబున వప్టు ప్రట్టె ఉయు నా వే యుంగ తే వై వి వో

నే కార్యంబె ఆగింపు మంత్రి కేదకేఁ తీర మ్యూవె దుర్గ్న వి॥

కం॥ అనిపవి ఱని ష్టు రొక్కు లు విని కేంహాకే శ్వ్య వ కండ వనివెంబడి నరగక్

చనుదెంచి సచి వ్ర వుం గల ననుప వందర వాక్షి త వ డు నుద్దై నిలు వంగఁ॥

సీ॥ ఆసచివ శ్రేష్ఠుడ వ నివి లోకించి వెంవ్ర ద వ నిన వూయుక నిర్వ్రడు

వు వాకే నీ యరు ష్టై న ష్టు మధు రా ప్ర రంబున వసి యుం డు సు కే భారవా వా కుడను

వ వ్లి వ ంత్రియు న న్న ద మ్మ లు చుట్టంబు లాకే రు నా కేం తే రాకె ద నే సు

యరుకె లంకె మ వి వెంకొ నెకే డు త్త ర ప్ర దే సకెల వాడు చెవికొడు గలడు నాకేు

గీ॥ సంతవంబు ను నే సాధు నెంత తంల కేం పాయు కేస వారంయ ఘాత వై పరగు నుండు

నిప్పుడు నా వల్ల న గు కార్య మేమి నీకు విని చెవుద నుచెప్పు వేమాత్ర భ్రాయంయ నినన వడు॥

మ॥ శ్వ వ వారా ర వ వేం నీగాంచె నచివశ్రేష్ఠుండ వి క్రో ధ సూ

త్రిమూర్తులై యున్నను నిష్ప నిర్గుణాత్మ సిద్ధంబు భావింపగా
ప్రతిపాద్యగుణావంతుచందమున సంభాషించితే మందుని
మతికేస్నైన నవ్ప్రకారవ్యాగ్న్యత ప్రధర్మంచెంచి కొట్టుంపగా
నితినిష్ణైననుపన్యర్ష్ రంబుల ఫలేనివన్నంబు ప్రాంతింపుచుగా॥
క॥ అటుసేయమై తాపవిద్యుచటు లప్రకారంబు నీకుసమ కేశాదనిజం
బటులంచు బడిగానా తని తటవున నీకెంగ్ జూ వమని చెతగ సాపత్నుడుగ్ ॥
వ॥ అంత నా మహా యాజ్ఞవల్క్యుండు గుండెంచి యప్పటు యప్లనా తటునీ శిరం
బున నాసేనుండగుచును పవ్రశింపుచును తనకుమంత్రిచెప్పిన పనియే
మియుంజే యుకేస్వచ్ఛందవిహారుండగుచు నుండ రాజాజ్ఞంచేసి కొందరు
పేటులకు గుండెంచి యుత్తమంబునం పర్యటింపుచు మత్తదంశంబు వ
లాశెంపుచు వచ్చి వచ్చియెకేడ నతినిమ్నంబైన కేశాలంబు కేనుంగాని
యుదిచెంవ్వరి యంశంబు పల్లంబై యున్నదని తప్పవిలాప సంహారుల
నడిగిన యాజ్ఞవల్క్యుడు ఇట్లనిరి.
క॥ ఈశ్వరకోణంబున వేపారగ పెండి విత్రయింపుచు నుండుగ్
యూపద దుంపవి యంశం బె పల్లవము దాని యాజ్ఞవల్క్యు డితడు సువిజ్ఞు
గు॥ వదలనేపి ట్టు మె కేడు నను వకేడా లాడుడు నిపల్లంబు
పదవిగ పవ్రశింపుచును పాటు పాడుచు నుండుగాని పా
వదల తాకెప్పుడెని [ఆలసు] గంపలు ప్రొందుడు పరని వస్త్రము
పొందవగనెల్లవారి తవె ప్రాప్తియెటు వర్తుడు దుర్వర్తముర్తులై ॥
క॥ అని యాజ్ఞవల్క్యుడు వినిపించిన విని వటులకాంతుంబు తోడదెసె కేస్నైన

(ధ్రు)ని తే చి యుద ల్బు మని ట్లు ని ఠి వు సంబు న వు వశ్రీగృ హాం బ డ రం గ న్॥

సీ॥ ఒ కోరి భృ వ వే వు దా న్నత్త దుర్గ వి యుల్లె మి వ యుం శ మే టుం గ ట్లు

యు వి ని వున్నై యు న్న ద న్నె టు మి ట్లు యొ న ర్వ వి ట్లుండ కార రాం చేమి వెప్పు

వై(ధ్రు) ల కె ల్లని యొ కె (శ్రీ) వ ల వ న ని బృ రం బ గు డ బృ ని వ్యలు ల్లు

న టు గా ని వి పా వి యూ పు గా వి రం బు వె వే గ మి ట్లు గా విం ప్రు మి ప్పు

గీ॥ డ నే చు స్పృ శా స నం బు స యు గ ల వ టు లు బ లు కె భృ వ వే న్వరాపృ డా వ ర వు శి వృడు

వే ల కెం డు డు వా రి వృ జో వె రిం చి యు ట్లు న న రు గు డూ రి కె యుం వ వే లా॥

సీ॥ న్యై ర మా రుం డ ని ర్బ యు స్వాం ము డే న యొ య కె రి మా టు లు వి న సా ర వేం డు గా వి

యొ రు లు దం డిం చె వె రు న స్నూ రి న్యాల్ న వ స బు సె యుం వ శ క్తి యే పా టు మా నెం॥

వే॥ జ న పే తి తా నిృ భృం గె ని వి ని పిం ప్రు డు వు(శ్రీ) భా వ వి త వి యు తం డున్

వి సు గా కె యు ని న వ లు (శ్రీ) లు వి ని భ యు సు వ వ టు లు చ ని రి వై గ సు న న్॥

వే॥ వ శి వ ద్దె కె న్నెయూ భృ వ కె వి చె ష్టి వ వు తె ల్లు వృ ధి వి వ తి వ తో

సు వ రం బు గ నె రి గిం చి న యు త డ ధి కె క్రో ధ శో భి హా న్నుం డ గు రున్॥

సీ॥ ధ ర జో న్వరుం డు క్రై వ్యా క వి న్యాయి రు గ కె ర యు సు న నం వః ప్రరం బు వె ద వి.

సా వ క్ష్వె త్రా ల్ల స వ (శ్రీ) ర కె వు లు డ్లె యు ని వ వె గం బు వ న రు గు దిం చి

యు ము వి త వూ యు చే భృ వ కె న్న రూ పి యొ దె వ దె వృ వి న వి వి ర సు న న

కె న సా వి తె యూ యు వే గా వి భా వి వ న్నై న వ న్న రి ద వి ని వ ల్లి త టు సు మా వి

గీ॥ ము రిం సు పా వ లా ర్బు లు మ ట్లు వి ర వె సు ల జి గి సం జె కెం జా యు గ డు లు కొ న గ

వి ల చి యు న్నాని టు పాం డు భూ వ లు వి భ్రు ం డు బూ చు చుం డం గ న వృ డ వి చా ద్యాయు సు నీ

గీ॥ భృ వ కె రూ ప్రు ల్లై వ వి వి కెం డు డు గ ల్లెని యు వ ర భృ వ కె సు తె ల్లు న వి భ యు సు న.

[illegible]

సర్వజనములుగనుంగొన జరదియున్నది వరవిభూషణునాథరూఢ్యోయుతెన దివానిక

వ॥ అంత పాండ్యమండలాధీశుండంతైన నేత్రపవాదంబు సమస్తలోకాశాంతర

స్థ సకల చరాచర ప్రపంచయు శరీర చరమ భాగంబులందగిని తద్వదవా

దేహదూయుపహాన వహానసుల గుచుండిరి మరియును నచ్చు సంచరించుజనం

బులు తమతమ పృష్ఠభాగంబుల నేత్రపాదనప్రాణంబులుగ నుంగొని

తద్వదనంబులను భక్తింప్రలుచునుండ పిష్టాంబయుం శంఖైన నేగవతీ

తీరగక్షీరంబు విశేషంబుగా మ్రుమ్మరి తంబై రెటుప్పుచుండెనంత నెప్పనల

నేత్రప్రవాదంబు పాండ్యుని పృష్ఠభాగంబునం దగిని ప్రాణంబు బాధింప

చుండ నృపాలాది జనంబులు విస్మయభయరూపుల చిత్తాన్నైయుండె లోన చెపి

పెరభాగ పడుతెల్లన నవ్వంత భక్తి సంయుక్తైన్నపాయు నగ్రభాగంబు

నంగుడినగూడ సర్వజన పిరరప్రదేశ ప్రాణవేదనయు సహింపంజాలక

సొరికేచించింప్రచుండు నవసరంబున.

సీ॥ సుబంధరేశ్వరుని ముంజలవాణి రయాశానీవి ధినిప్లాని పవెలు విన్నపుముగ

చెలామహాభాగ పాండ్యోర్వి పలాధిశపావకే కోశమధ్యస్థ ముగుచు

దనరారు దర్భార్ద తంబైన ధన పెంట్లి హాతమంత్రిహోత ప్పురికేశ్వరుండు

మధ్యత్తకోటుంబి మహాకెలనర్పణాచే సెగానంచూ తని యాత్రమానసంబున

గీ॥ తీవ్రతరముగ నేగవతి ప్రవాహవేగ మురావించి చేసి విరినియుంటి ఫ్రడు

నక్షిలసంపదలగ పెనూర్కిరయు కొంది చిరతరంబుగ రాజ్యంబు సేయు మనృప

వ॥ శ్రీమద్వాపత్పురీశ్వరు మహామహేశ నిజ భక్తబాధమూని చావిడునని మహా

భూమివిహాసేయుమనివిన్నపు [illegible] దగ తెక్ చరించిప నను ప్రముఖ ప్రవర్త॥

క॥ అనగగన హాటకపవిత్రనవిని జనంబాశ్చర్యమొందివీక్షించేవయుక్తా
జనసాధునివదనాంబుజమున గానగానవునెదనవనవమంగులనే మహామహితా॥

చ॥ పరమతత్త్వహంసముద్రుడగుభక్తజనప్రియుడైనసుందర
శ్వరుమధుకరశోక్తవింతయము ద్రావంబనిపలుకుదునెవర్ణనంబునం
గరమరుదందమైనపుల్లదాంపేంటపంక్తులసంఘమెల్లసా
పూరనసరుదెంచిపావనపురవల్లభునింగనిరాజభక్తిమెరాన్॥

క॥ అవనిఫాలాంబుజవములకేం చమరుండగు హాండ్యవిభుడుసాష్టాంగనమ
స్కృతిసేయునశివపారులుజపద్రాదండంబువిడిరిసాష్టాంగమునన్॥

వ॥ ఏదసంవత్సరంబు

సీ॥ పాపఫ్రరీశుమోవసంధిశుదిష్లనునసఘాత్మశంభుభక్తాగ్రగణ్యు
డను జ్ఞానసేచేసినట్లుయసంతాపరాధంబుతెల్లసైరతామెునర్చి
నేరుతానాయెడననుగ్రహమునేటేరుగ బూనితెల్లింటియట్లనుద్వేశిపగా
నుండుమయారకన్నెనరుంటుమమునావద్దిమల సుస్త్రీయొుఖ్యవృద్ధికారకేమ

గీ॥ ననునునుపలుపూరుపెదినయాలుకెంచిశంకరాద్రిసభిమ్మద్రైసచివమున్యా
దిష్లనివెుహాంత్యవంశనతీంద్రుచంద్రుజగతినీశాంశుడెప్పసంశయముతేదు॥

క॥ కాపృనవినువిషయాకృతుగావించివమహేశుహాంతిగగనవేలమునన్
భూవిభాగ్యతిగపవెరనునెవ్వైభవమెునమ్మవినేమొనిర్మలతరహా॥

క॥ నీభాగధేయమవశమునశోభాతిశయంబుసతులసుస్థిరసంప
ద్వైభవములునుదీర్ఘాయుష్యసౌభాగ్యంబులునుతనూజసౌఖ్యములుకేలున్॥

క॥ నినాత్రయించిధర్మములనిన్నియుపైదికేవుపౌరెకాయుయుహాచె

నే నెన్నిన మనసే యంబడె నే నెన్నందగ చిత్తశుద్ధిచే కురవ వెల్యోన్॥

వ॥ శివ ధ్యాన తత్పరత్వంబునం జేసి యీశ్వరుని యందు దృఢంబగు భక్తిసంయు
క్తిం జెందినాం పరమేశ్వరానుగ్రహంబున నిఖిల సంసార విషయసుఖంబులు
నిశ్శేషంబుగా పరిక్షీణంబులయ్యె నట్టి తత్త్వ నిరూపకంబైన జీవ
న్ముక్తిదశ ప్రాపించె పరిపూర్ణుండును పరశివుండునగు సుందరేశ్వరుండు
వేదమునందు కైలాస శ్రీశైలాది సర్వక్షేత్రంబుల గల లింగంబులందును
ప్రతిమారూపంబులందును ఆత్మ చైతన్యంబై సాన్నిధ్యంబుగా వెలుగుచుండు
శాశ్వత సద్ధర్మ శీలాత్మకంబు లుపలక్ష్యమై యున్న వ్వంతో నిత్యుండై
యగు రుద్రుండు స్వకాంత యైన నందికేశ్వరున కభిన్నుండై యద్వితీయుం
డగు నట్టి వందే ముముక్షుల చే ధ్యేయుండును నుపాస్యుండగునని యిట్లు
వేదాంత వాక్యంబుల ప్రతిపాదితుండైన యీశ్వరుండు సుందరేశ్వరుండే
యని వేదాంతవేత్తలు తెలియం జాలుదురట్లు సుందరేశ్వరుండు దయా
కరుండై నిగమార్థంబు తెల్లమై తోచెడి మహా వచనంబులచే తత్త్వంబుగా
నిట్లని యెరింగించె నేకంబు నయద్వితీయంబు నబ్రహ్మేంద్రాద్యఖిలదేవ
తలును శ్రీమద్రామ్నాయశిరోభిధానంబైన వేదాల లింగంబు యగునని
శ్రుతులు వక్కాణించు నట్లు గుట్టు దెలిసి మీరల లింగంబున సాన్నిధ్యంబగు
వేదార్థ స్వరూపుడైన యీశ్వరుండు సర్వజ్ఞుండును సచ్చిదానంద విగ్రహుం
డును సర్వక్షేత్రవ్యాపుండును శ్రీమంతుండును మన్నెసా నిలయుండును
నగు సోమసుందర నాయకుండు దేవ మహిమ వల్లనన్యోపస్థంబును
చిదానంద మయంబగు శ్రీమచ్చిదంబర క్షేత్రమున కుంబోల్చిన యాజ్ఞ

పింపెంగావ్రన మద్మ్యెత్తుండగు నాపలన నాజ్ఞోల్లంఘనంబునే యరుందగదు
యమ ల్లుగుణుండేనే యమ హ్నాటుమకెరెనెద వీభ్రమ శీఘ్రంబ యూనవిమ్లానిన
యరిమర్ద్దనపాండ్యుండు నమ్మంత్రిముఖ్యనీఖ్లనే చనుమని యమనుజ్ఞయెలు
సంగె మక్షణంబున.

సీ॥ శ్రీసుందరేశ్వరు (శ్రీ) హాచకేవలు లవే బాసగపాడుచుపాఖ్యరవిభుండు
నసధృశప్రధిమఖ్యక్షేత్రమున కేగుమరవెంట కోశముమాత్రంబు పోయి
యమవనిచే వారి మదగుచు పాండ్యేశ్వరుండు దాననిబంచిప్రేమాధికేనుమన
కెనున్న దమ్ముల నస్త్రేకెరమ్మలుదాళగంగ నశిల సచివసంఘముదగుచు వొరవి
గీ॥ పరమశివ్రనివమహోవంటపంబువేరి యమద్భుతంబుగ శివ్రనిదయుమవహోమేము
సాష్ట్లాంగ నమలంచి స్తియంబుతోడ బహువిధంబుల నారె నేల ప్రస్తుతింపె॥
కే॥ శిశిమాంగ మయు నమకెరామని పిత్రమంబు విషంబు వృషవిపిస్తవయంబున్
శశధరుఁడు సుందరేశ్వరుఁడ శరణంబెద్ భక్తిరక్షణార్థ మయుజగదీశ॥
కే॥ కొవ్రనపరశివభక్తియెగావింపవలెనన నశ్వపెర్త వ్వంబై
భావింప సుందరేశ్వర దేవ్రదె భక్తార్తిహరుఁడు త్రిజగములందున్॥
కే॥ అనినిశ్చయించి మనమున ననుదేశ్వరుని సమాత్రయింపుచు నాదే
వ్రనికెన్నాళ్ళు ఖాముయయు చేనరాజుర పులు మజిప్రకెరములు నెసగెన్॥
అ॥ చందురుగనన్నయంబు నిధిచందమున సంపదవృద్ధి నెమవహో
నందముతోజగత్ప్రవిని నందనుగాంచి కెంపెరు భంగెమ
న్నిందుకెకాధరుండు ధరయేంవినపూంద గ్రనిపెద్దకాలవిం
మ్మండగరాజ్యమేలె మర్ద్దనపాండ్యముహీశుఁడున్నతిన్॥

కే॥ ఆ హాటకపురీశ్వరుడును కావేరీతట విలసిత ఘనపుణ్యక్షే
త్రావిర్భవ నిఖిల మహాదేవుల గనుగొనుచు వచ్చె తిల్లైవనికిన్॥

వ॥ ఆ చిదంబర క్షేత్రమునందు

గే॥ భక్తిమెయి శివగంగాభిషిక్తుడగుచు చిత్సభానాథుడగు సాంబశివుని గాంచి
యనేక కాలమాడ నాతిల్లైవనమునందు యుంపుగ వసించె హాటకపురీశ్వరుండు॥

గే॥ సతత తపము సమాధి నిష్ఠల సొంపొందుచు డగుచు పరశివానందమయ సుధాపానవశ
నిర్గతాహంకార నేత్రుడై నిరభ్యంజించి నదుల విహరింపుచుండె సుజ్ఞానవహుడగు

వ॥ ఇట్లు సంచరింపుచుండు సమయంబున,

సే॥ ద్వైతాంతరస్థులు విఖ్యాత మంత్రజ్ఞులు శాంతస్వభావ సిద్ధాంతపరులు
నిగ్రహానుగ్రహ నిపుణులధిక నేత్రపాద విశారదామోదయులు
నిఖిల లోకైక విమోహనీయ భాగ్యాపార సంయుత దుర్జయుత్ క్షేపణావరులు
శాస్త్రప్రసక్తి కొక్కార సంపన్నులు కర్మకరులైన శిష్యవర్గముల తోడ

గే॥ రమ్య శివశంకర క్షేత్రరాజమైన పుణ్యదంబగు చిదంబరమునకు వచ్చి
క్షేత్రసంవాస త్రిసహస్ర ధాత్రిసురల మరియు గల భక్తజన శిరోమణులకెంచి

వ॥ పరస్పర వివాదంబునకై వారల నిరోధించి యనేక యుక్తివాదంబు
లం దర్శించి శివశాస్త్రములనే నిర్జితులై బౌద్ధులు జయహంకారులై
వెండియు నిట్లనిరి.

సే॥ మెరుగు మమ్మేరలందరును నిత్యంబైన వేదార్థమున్ శ్రద్ధావిశ్వసించి
పరగ భర్గని యందు భజింతుము నందును భక్తిజై చెదరు విభ్రాంతుల గుచు
కాలకంఠుని యందు కలుషాత్మ్యంబైన సిత భూతి యెడ పవిత్రతయున్నైన

నీ సందియము నిశ్చయించి పలుకుడు మీరు వీరెంటియదు పరంబు దియ్య టంచుం
గీ॥ ఇష్టము నిర్ణయమునకు మానె దుర్వ్యాపదిచెపెనె డుదినవయులు మిచపెసియుంతలాన
నెంకెట్టే నియమ నియమముం ప నెూపరని కనకస భక్తకోన తమ మకెట జపము గాగ॥
కే॥ తీరి లాగు పటు వాక్యములు లావించి మహాశ భక్తుల ఫ్రుడుత్తర విూ
జాల కె చెంతియు ముందగ నాలోనన్ వారికెలల వారు దిళ్లని చెన్॥
సీ॥ ఓ భక్తులార వేడు నెకెట యుపాయంబు తెలిపెద వినుండు మీరెలు ప్రకారకు
కెల దాంక డి విల్లకెం వార మద్య మధ్యకత్తె శ్రీ గణ్యుండు బ్రాహ్మణుండు
బ్రావి డ కెవన విద్యాసంధాంభోరాశి భూసుతి వర వాగ్విభూతియము ముడు
విపిన సత్వములు లమోవిహారింధుపవనమున ననియంబు వ్యాప్తుపాదు నెతెరంగు
గీ॥ గానయు బ్రాహ్మణుండు కేరికెయు నెకట వివశ కార్యప్రియు సపరాలాపనములు సంప్రీతు జేసి
దేవ చిత్తు నిమాడా నిదె వ్యుత్తెనిదంబి లిహార్వార్ధ సిద్ధి మాకె గుర్వువంబు॥
గీ॥ జ్ఞాన విజ్ఞాననిధి యైన వానివలన దుష్టుల గుపెద విద్యావిదూషకులకు
సుగమలజయింపు శక్తి మాకె గునటంచు దిట్టకెలకని శివభక్తవెల్లనలరి॥
కే॥ అందరు భక్తులు తమ తమ దెందంబుల విస్మయంబుదీటు కొనంగా
నిందుం కె శాధరునెదుటన్ సందడి కొననివ్విర ధికేసం తోషమునన్॥
శా॥ నానా వాద్యవిశేష సంభవ మహానాద ప్రకృష్టంబు భ
క్తానీకంబునుగా శ్రీమంబు మహాకోం వార మాద్యంత మం
ధ్యానందంబున సంచరింప మృగయా ధ్యాంత స్థ్యాదైవారికెన్
గానన్ బాడు టహాద్భుత మృగసంస్థానంబు తెగాపాన నియున్॥
మ॥ మదనం తరంబు

కం॥ వనవున నన నతియు తన్నంబున జనులా హోపద్రవములు తేక శంకర భక్తిన్
హ నుపడ వెదకెంగాను నాతని కని దగ్గరి వచ్చి కౌతుకము తో ముందున్॥
కం॥ వారాయిందు నను గ్రహించితివి చే యుము నీవు చేయుము నీ యుపాయ శరణంచు నకే
లోకము పుణ్యమూర్తి సాక్షాత్కారముగ సాంబ సాంబ యని ప్రార్థించెన్॥
వ॥ ఇట్లు
ఉ॥ ఆనతు నైన శాంభవ ప్రియ నవ్వెయ్యెడ నచ్చి పరిత్యజించి తా
వారనసే నాయక వేగ సమర్థించి నదెంచి భక్తుల య్యెడన్
గానక కాంచి వెంట నరుగన్ పోవవాలకే వేడి పిల్చి నా
దాని విధంబె తెలిసి చదుర వృత్తము భీకర మానెందు నందరున్॥
సీ॥ తిన్నగా పరమేశు సన్నిధికే చేర లోకస్వామి నెందు వాలోకస్వామి భువిని
పరతృప్త నశరీర ప్రాణి గంభీర వాక్యము వని ట్లనియెం నిలా భక్తులార
యంతని దెప్పుడు కంచానివంము వినుండు కృపతో విపదయము నమహోదర్థము
నెందె మూలంబున గురు రూపమున నేను దివ్య దృష్టిని చూచి దివ్యనుత్తు
గీ॥ మమర నుపదేశమిచ్చిన యల్ల వసరమున వరుస మెలాడను మోక్షసామ్రాజ్యమిని
సాధ్వమెను నరించి నాడ నా నామంబున నను విరూరుపినట్లిన పద్ధినే చేరవచ్చు॥
కం॥ అని శంకరాగం బరమున పవిత్ర నవినియు భక్తము లిప్పుడు మెంగలన్
మననము నమెంద విద్రుదిశా నవము నరుదెంచి వెదకెనత దేవేశున్॥
కం॥ దూరంబున కనపడినన్ గారవమాశక్తి వారక వన్ననము చున్
సాదె కెను పెత్తి వెప్పినక్కార విమెలావి నియు తందు నేను కమ్మెసంగన్॥
వ॥ దూరప్రదేశంబున నారదెంగ నపడి వాతప్పరీ శ్వరుడు తనకు

గురుమూర్తి ధరుండైన పరమేశ్వరుండు జ్ఞానోపదేశంబు

సేయు నప్పుడు సుగ్రహంబు నపి ష్టిన దీక్షా నామంబున నావాహాయము

మానసుండై స్వహార్థోస్మి కేహార్థోస్మియను నిత్య పదంబు నమమా

ద్రుహ్మాస్త్ర ప్రణామంబు లాచరింప్రను శాంభవ ప్రాయము నదు

దెంచిన వారును ప్రతి నవముహ సాంగ్రహంబు లాచరించును సుదగ్గిరి

యిరువది నికోగి ముంజేర్తియు కేశ్రు రుహ్మాని సర్వంధంబున నారూఢం

గావించి ప్రియుంబున శివనామంబులు పాడుచు నాడుచు పెద్ద

లు నన్నెదెవుడ కేరుగుదెంచును నంత.

కే॥ ఎట్టి నరుదేరకనుగాని పదయము తమ్మై సుగుణులనిది మహాత్మంబుగతో

మంది సంశయంబు నిశ్చయించెద వమెవివరింపుడట్టియును శ్రవ్యము గదా॥

వ॥ అనిన విని శాంభవులిట్లనిరి.

కే॥ మన నమున సునిశ్చితంబు యెట్టనుదానననమేసి మాకునెప్పుడు జయమై

కేనుగాన విహాకేప జయముగు ననినాకెర్లించి పెద్దలవికోపము నక్

గీ॥ ఇట్లు సందేహము దనిశ్చయుంచ పడియెవారవిభూతుల లోన విహారెరిగినట్లు

శ్రేష్ఠ మందియు నివివరించి చెప్పుడని నాసుగతసూక్తులు విని వాదనగరవిభుడు॥

సీ॥ త్రియుదోషము శుష్కగోమయము మట్లు తెప్పించి పరగ పెద్దలు సగ్రభాగమున నను

మాలు తవ హస్తము పాకమెున రింప గోమయము మయిపిండ ముదిద గ్ధమగుచున్నైని

జ స్నేమ యుంబొమ్ము పరికెంప లోన నిగ్గమయము గుచు నన్నయా కేస్తను రుండు

వారికెట్లనియె సర్వజ్ఞ నామం మను మాత్ర మెు గాని యుంజ్ఞులు వీరుని జము

గీ॥ తలచి మాంచెద భవభసింతరిపులకేల సుప్రకేటముగ సమహాధికేరణ్యాదుగూడు

నె నగనెప్పుడు నా పెరటం గెరంనే తేనే నవే యప్రైవె దరిఘ్ను నిరక్షనే వము గ॥

వ॥ అని వందియు నిట్లనియె.

సీ॥ అతి గాఢమైన విూయజ్ఞ వదాల క్షింప దృష్టాంత మిప్పుడు దర్శింప నెవ్వ

డి నుండు స్వభావమై దనరు నలంబు భూతి మేదమ్ము లిట్లు నేప్పంబు డుం నట్లు శివుడు

స్వాభావికంబుగ పరబ్రహ్మసంబు నే క నేక ముద్ధాశ్రయుడగుచు నుండు

నని నహాత ఫురిశు సద్బత వాక్యంబులన్ విని యుత్తరము చెప్ప వెరపు తేనే

గీ॥ నతని భక్తి కింపె బోధ యుపమ లుపదంబు శ్రీ వృలను వాపుల కేల వెంబజు కులుగూడి

యం ప్పురవాసి యైన యా జ్ఞానవిశుపావి నేరు దెంచి రీ చెర్క బాష్పమునం.బుగు

క॥ తన పద్మి నేరు గుడెంచిన ఘన శాంభవి సౌగతులను గని యురు వెగలు

డు నే సాంపం ర్థ్యమును పెవి రంగ మున వయుత్సు కేమంది బాలీశ వమనుజ విబలం డుక్॥

క॥ భావించి వానసంబున నావేశక్ సమాజ ముూనే యంగిత నవే న్యార్

రా వించి మాపియు ట్లనె శైవులు సాంగ ములమూచి చమురత వెరయుక్॥

మ॥ అరుదౌ మంత్రియునే న్యాసేక్ విధి వశింబ్లై చెందుమ యూనే త్వమయ్

వ రుస న్నెరలు మంత్ర తంత్రములచే హారించి వాతాప్పు టు వం

బార యంక్ మారయు బ్ర యుత్ర బంచె వరునే రుప్ప వ్వే ర గాం స హ్వారక్

సర సంబ్ఫే ప విశెంచువారి వి జయొ లాం హాన్పహాంబు చే కోం దెలక్॥

క॥ అని బాలీశ వరేంద్రుడు ప విద్రన విని శాంభవులు సుగతులెల్లను వెగువక్

జన నా థుని స న్నిధిని ట్లని తాంయు ప్రతిజ్ఞ చేసి రత్యుగ్రమునక్॥

క॥ ఎవరపజయ మొందిన వాం తవనీశ్వరు నాజ్ఞ వలన నాప్తవ్వ్యుల చే

ద వివిశిలా యంత్రంబుల నవిలంబితగతి మరణ మొందగ వలయుక్॥

వ॥ అని యివ్విధంబున నెందఱో రులప్రతిజ్ఞ గావించి రాజకన్యకాసహి
తంబున కేఁగుదెంచె నయ్యెడ

క॥ తారి తారి మయూరక మబాష్పర్ దలచి స్వమంత్రాభిమంత్రిత మగు ఘుటికా
ర్జులమున నిశాబాహికే మిఖచరులజస్రాశనము నర్చిసోక మంటలన్॥

క॥ ధ్యానప్రాయణులగుచున్ మానుగ నే రయించి సిద్ధమంత్రంబులచే
దానిసహాజమయూరకత్వము మాన మనసుగ దలచి యూత్రిమాన మొయిడెన్॥

వ॥ అంత

క॥ తాంతాన నమ్రదుఃఖాక్రాంత మతిన్ బొద్దులనిరి ఘనవా మహీ
కాంతమని మీనకౌశల మంత మయికేసుగానగ పాంథయుగు మగపేసుదర్॥

గీ॥ అప్పుడు మాణిక్యమానకేసద్దైన మొనగి తనమునసింహం జనమున చిదంబరమున
చారుమహోల్లాస్యప్రరమున శంభుడాకేడ నర్తనక్రీడ గావించుచు ననిమలంచి॥

క॥ రాకో మరికె విధి వశమున మయూరకత్వము మత్తెరాంబమునక్రంబ వెన్క॥
మాకున మాణిక నటించె నుమా కేడెడ నంచిత్తశుద్ధిశ్రీకంఠాజ్ఞ॥

సా॥ ఆకేన్యామణి కెన్ స్వభావమునగ నిత్యంబై మయూరకత్వమున్
లాకేంవివ్వేన్నయమెయింది కన్నైనగ నాలాప మానె నేశాజ్ఞచే
యూకెంజానన వాంఛ్యయు త్వమున నవ్వంబైన శ్రీమాతికో
నేనే స్తోత్రములన్ భజించె నుభవానీ శౌ దయాంభోనిధిన్॥

సీ॥ ఆయుద్ధమమున మానవాడీశ్వరుడు తాంచి సంతోష సంయుత సొంపుడగుచు
బోద్ధసంత మివెల్లబడి మాకృపనిబూని సాజ్ఞాకేలు లచూచి యాజ్ఞయొసగ
పతియు నుమమవేనెగి భటులనివ్వర మహోద్ధతి శిలాముయ వినిర్జ్ఞవమున్నైన

నిష్ఠ యంత్రంబుల పోసించి వారల సంహరించితి ఫ్రార్ణ్వశేషద్రుముల
గొ॥ చోళ రాజ్యవైభవమ్ము చోళదేశ వాసులందరి నాడెంది వర్ణించిన
సంపదంబు వంది లోని శంఖు భక్తి కెందుకొ వ్యాపరించితి కంచుకమున కే॥

మ॥ తద సంపదంబు

మ॥ శ్రీకే శంకరంబగు ద్రావిడోక్తుల సంరక్షించెద సాహాయ్యమై
ప్రకటింపు పరమేశ్వరా పుష్కరం జిల్లా గోదావరమున్
సంకీర్తనపు చయించి శంకరం కృప చేసి పొందెద మోక్షకృపా
చకొందం దెన్ సశరీర మోక్షపదమున్ సంప్రాప్తమౌ ముద్దై॥

మ॥ అంత,

శే॥ ఘనుడు రివర్ధన పాండ్యుడు తన యొజనగాద్ధునందు ధరణి భూలం
బు నిచి మహా సంగ్రహముల మోగులకెందరాని మోక్షము జెందెన్॥

కే॥ ఆపిదప జగన్నాథ ధరాపాలు డుత్తరాలనెల్ల రక్షింపుచుగా
రేపవి భక్తిందైయుల కౌప్రరివర సద్భక్తభాగ్యగరిమ దనర్చెన్॥

కే॥ ఇది పాలాస్వత్వరు నరు పది మెంకేశ్వర విల యుగుచు పరగు ధరిత్రిన్
మదవెదభృముక్తులకు విది తంబుగవినిన మన మయివిమల మెనెందున్॥

సీ॥ భక్తవత్సలు పృథ్వీపృధ్వర నావేల వి శద మయగవిన్నచ దావిన వివుల మతుల
నే ప్రతిభా మన్నాదిలాభంబులంది నెవినిస్ఫ రమశివ భక్తియు నంకెల్ల భద్రము గను

కే॥ అవివెందియు నెం భజాది ప్లు మమ మలకు నెబ్బ పాండ్యుడు రాజువమ్
మునవాప మయ నెబ్బ త్వర మమ మాపిన కేల తె యుక బూనె దవిను డే॥

సీ॥ శ్రీజగన్నాథ పాండ్యావనీనాధుండు చారకోల మోక్షముధ్దరణి యెవి

హాలాస్యనాథుఁ డిప్పుడు పాదంబున భయద సంసార నిర్బంధ ధైర్యుఁ డౌటె
నాకాజివనయుండు వీరబాహుఁడు వీర్యమున మంత్రికత్తేజ సంపన్నుఁడౌటె
వీరబాహుసుతుండు విక్రమపాండ్యుండు చిరకాలము వని పాలించె నంత

గీ॥ వసుధ పాలించి విక్రమబాహు పాండ్యుఁ డవని సుతుఁడైన సురభిపాండ్యావనీశు
బాహుబలమున హాలాస్యపట్టణంబు మిగుల భూషింపబడియె సమృద్ధి యగుచు॥

క॥ క్రమమెయప్పగ నవ్వల మంచమున పాండ్యుఁ డుప్పు వాదినంబు కోరె [illegible] లయమేం
సమపంకంబున మధురాపురమున నిర్భాజింపుచున్ చిరంబు లమెం వెన్॥

వ॥ ఆనంతరంబ

క॥ కర్పూర పాండ్యభూపతి

సీ॥ శివపదమున
శంకరు హాలాస్య సంవాసు పరమేశు పరమకారుణ్యు పరాత్పరు మోక్ష
ప్రద సర్వజ్ఞు వేదాంత సర్వస్వ లాస్య కైలాసధాముని నాదిమధ్యాంతరహితు
నంగజారి నిరాధారు లింగరూపధారుని యమునా కృపారు మోక్షదాయకు శివు
నచలుని ర్గుణు హృదయమందు తోయజ మునందు ధ్యానమెనరించె కెల శజ తాప సుండు

క॥ ధ్యాన సమాధి నిశ్చలుఁడై నింద్రియంబు లెల్లను వెనగా
జ్ఞానియై పరశివానందానుభవంబున చిరంబు నన్నయుఁ డయ్యెన్॥

వ॥ అట్లుండ

క॥ అనఘ వశిష్ఠాది మహామునులందరు శివ మహాత్మ్యము సర్వంబున్
విని యారామేశ్వరమునను మది వాంఛించి దర్శనము నేము మోదన్॥

గీ॥ ఆ ముల కాంక్షింపుచుండిన యజ్ఞవేసరము నేమిని యుగ కోటి భక్తులు సమ్మతమెలసె

వెడదపాటై నున్న దమ్ములవిప్పి చూచి మరల ప్రార్థించి రమణ నమ్మెనపాట్లు॥
ప॥ గురుభావముండ ప్రదీప్త మాకు నిజమ్మై కంటి ధ్యాన స్త్రీ ప్రసిద్ధ
గురుని శంకరుల సుందరేశ్వరుని భక్తి సర్వలోకైక పుష్పము
గురుని కన్నెనిప్పింప మా సుగతి కొరకు లధరింపంగ వెలా
వేరు నారాయణ విశాల మానస సద్భావా కారా నికిరి శ్రీప్రియా॥
చ॥ మరియు నమశికర్థకాళ నెనాదారంబగు వారణాసీ క్షేత్రంబున పర
మేశ్వరుండు మానవ ప్రత్యక్షంబై పొందమిపై చిత్తశుద్ధి దనరంజేసి దయా
వంతుండగు నీ మున్న దాశా సుధాకర విగళితంబైన జీవన్ముక్తి ప్రకటిశ్వరుల
న దృష్టత వీలా ప్రవతంబు భక్తి వ(రమేశ్వరుండు మానవ) తీంచుట వినవారలకుం
జీవన్ముక్తి దాయకంబగు దాని జీవన్ముక్తి ప్రదుండైన విశ్వేశ్వరుండు
ప్రకటింపుమని నిన్నెంసంగి మమ్ముద్ధరింపవె నటు గుటుంజేసి నీ
యనుగ్రహంబున పరంబున పాశత్రయము హారంబును సమస్త సజ్జన
శాంతితంబైన పరమామృత సంప్రాప్తి కొరకు శ్రవణమాత్రంబున
సిద్ధి దాయకంబును ప్రవేశ మాత్రంబున సర్వజంతువులకు జీవ
న్ముక్తి ప్రదాయకంబును బ్రహ్మ హితంబులకు దుర్లభంబైన జీవన్ముక్తి
ప్రదానంబగు క్షేత్రంబునకు వేమి మిప్పుడు యెరుగుదేరవలయు
నని తలంపుచున్నవారము పాపత్రయము నివారకంబు అగు క్షేత్ర తీర్థ
లింగంబుల దర్శింపంజేసి మమ్ముద్ధరింపుము ఉద్ధరింపుమా దయాసము
ద్ర యని బహువిధంబుల నిట్లు వశిష్టాది నిఖిల మునీంద్రులు వలుకన్
పరబ్రహ్మ మోక్షైక గమ్యుండను శ్రీ వాసుదేవుండని యందవి భక్తిసం

పన్నెండ్రైన వేంకట సంభవృందం సమాప్తా దాతిశయంబున నానందధా
రావిని ష్ప్రపతి విలాస మనుండై గద్గద స్వరంబున స్తుల్లసేయదు నని
పరిగ్రయుప్పుడు॥

సీ॥ మేనుల వెండ నామరం నాయుండే నేపతెచి తీర్థ స్నాన మాచరించి
విమలుడై నిత్యకృత్యములు నిర్వర్తించి శ్రీవిశాలాక్షి విశ్వేశు నర్చ
గజవస్త్ర షట్కర్మ ఖాత్రేమమెల్ల ప్రణామిళ్ళ వలగాని వినుతించి నేలశమా ని
ర్ధర్మశీల పవిత్ర హాశిరోమణి యయినా నిల్లావితోయమ నో నిష్ఠ మంగుడు

గీ॥ నలర శివలాశ నేమిన నేగయం ప్రకున నవ మంహిమ మైన తపోయాన మందువసించి
యంఖలశిష్య సమాజ సమన్వితముగ నరుగుదెంచె వియత్సార్గమును సరించి॥

క॥ మఱియును సిష్టాదిమునీశ్వరులెల్లమదా ప్తి లగుచు సాత్త్విక తనుతపో
విరచిత మతి ఘన గుణ్యై యరుదెంచెర గస్త్యయోగియు నంగనులగుచున్॥

క॥ ధీరమయ నింద్రుల వెండ యంపార తపోధనుడు కుంభజ ప్రభువు వెలిగెన్
దారాపదమున నగణిత తారాన్విత పూర్ణిమా సుధాకరుకరణిన్॥

వ॥ మఱియును

గీ॥ రాజిహానేకే శిష్యాబరాకం మంగుమం దేలశి భ ప్రనివి మానమయ గగన మయునను
ప్రణ్యాతమమ వాల ఖిల్యప్రభూషితమం గు దినకేర పన్నెందనమ భంగి వేజరిల్లె

సీ॥ పల్లవ ప్రాంతాదపరిపక్వ షల జాల భూషి హాంభో ళ ప్రణ్యాఖూరు హాయుల
గంగాది ప్రణ్యావదం నిలో చయ మయులప్రశ్నాది హాబ్జు స రోవరమయు
నానావిచిత్ర ప్రణ్యావ పాశిప నంబుల శ్రీశైలమయు ఖుమ హోకే ఖరితమల
పరశివాది ప్రిష్ఠిత ప్రాంతాదకోత్తుంగ సాల గోపుర శోభితాలయములు॥

సీ॥ శ్రీమదవిముక్త నగరాది కాంచీవాంఛ సిద్ధి కారణమగు పంచక్షేత్రములను
వెదకి సన్నుల మాటాడు విస్మయమునగ భక్తి ప్రణమిల్లుచున్ మోదభరితులగుచు
తే॥ ఆ మహోత్కృష్టములన్నియును నామ నలకెక్కె బుధజనరయంబున చనంగ
శ్రీమద్ధారాస్యేశ్వరు ధామమయి కొనంగబడియె పెగడూరు ధ్రువులకున్॥
సీ॥ ఆ ఘ్టు పశలాస్య నగరసీమాంతమున నమచక్రవాళ మహాధర సన్నిభముగు
చారువశలాస్య నామకసాలవరము గోపురాన్వితముగ సేనుంగాని యుండు॥
కం॥ యెచట యుండెకెనటెడి సాలం బచట విమానంబు దిగ్గియం శిలమయనుల హేమా
సురారిప్రౌఢులకెల శోధ్ధృక చలమణిన మలాన స్సైన ద్దఛ భక్తిన్॥
క॥ జీవన్ముక్తి క్షేత్రం బావెంబడి మాన్యనేటు కెందరుండు వక్కీ
జీవన్ముక్తుల మనుమనల భావించిరి పెపె నుపెల్ల పరమప్రీతిన్॥
తే॥ భాగోటిపర్ణదాయి నిపేగవతిన్ జెంది మంత్రవిధి పూర్వకైత
యెటగు లుక్రమ మజ్జనత్త్రాగి విమరి విస్తసాగరము ప్రాపించిరి॥
క॥ ఆ తీర్థమోంయు సుయు సుసన్నములగుచు దివ్యబుధ గణాదులనెల్లన్
ప్రేమలవెసి సునిశప్రాతము శివభక్తిమార్గ వర్తనులగుచున్
సీ॥ సంయమీంద్రుల గస్త్యసహాపంతైవిమలసౌ హజ్ఞాబ్జినీ తీర్థవరము చేరి
యుచట సంసేవించి యుష్ఠమర్ణాధిక మంత్రపారాయణ మాచరించి
సుసన్నములగుచు విశుద్ధ భస్మంబుచే నావిర్భూత ద్భాసనాంగులగుచు
మహనీయరుద్రాక్ష మాలికాలంకారకవిత శిరోబాహు కంఠులగుచు
తే॥ పశుపపతి శివప్రసన్న శివదేవి యుగశపరనైత్రిన దేవి సర్వులసంతతుల
వందనములు ప్రదక్షిణాదత్తనములు పరగ సంతుష్టి చేసిరి భక్తి మీరు

క॥ మానససమున నట్లునల ధ్యానమున కొంపింప్రపురంద తన్నోనలకేన్

విహాసేక్షణా ప్రియమందిరము సౌనికేతన శివమాది సిద్ధులన్నియు నెసగన్॥

క॥ మరిపెన క్రమమున నెత్తెల్లను సంరసాధవి మానన మధ్వశోభమందగు సం

దరసాధం మయాలపింగమను పరితెంచవి శుద్ధభక్తిపరవశులగుచున్॥

సీ॥ ప్రణామిల్లి బహువిధ ప్రస్తుతుల నొనరించి స్తుత్యంతమున నెసవసుందరేశు

ధ్యార్ఘ్యము నానావిధోపచారంబుల నాగమవిధినిసపర్యలొనర్చి

సర్వమంత్రార్థంబు సర్వార్థదంబగు పంచాక్షరంబు సప్రణవకముగ

సవ్యావాసి మంత్రంబునందరు జపియించి సన్నిధి వసియించియున్నయంత

గీ॥ సమ్మతమునందద్ధతమునన్నారం జభవమంగు ఘనప్రతాపన మయాలవాంగబు
వలన

హారుడు శంభుడు శివుడు హాలాస్యవిభుడు విశ్వమయుడు పరేశుడు విశ్వసాక్షి

క॥ అత్యంత భక్తిపూర్వక శ్రుత్యుక్తప్రఖ్యావివిధ స్తోత్రంబుల సం

స్తుత్యంబై సంతుష్టిని ప్రత్యక్షత శంకరుండు ప్రవిమలమూర్తిన్॥

శాంతివృత్తం॥ భక్తియుక్తిహో మమ్మైరవు పూర్వమ్మై నెలంగుమా

భక్తిభవంబునే సుభక్తిధారణాకే సం

సక్తమానసంబు పెంప్రసన్నదైవయ్యసంగతిన్

ముక్తియుక్తి తెల్లవారె పుణ్యగౌరవంబునన్॥

సీ॥ శ్రీలసద్భూలోక శివలోకమిదియగు మత్ప్రియక్షేత్రమ్మె మహామహిమను

నాఖ్యనర్థంబున ప్రఖ్యాతమగుచున పరగజీవన్ముక్తి పురమనంగ

నెనకాలంబున నిల భుక్తిముక్తుల నొందనెవ్వారు కోరెదరెవ్వరు

నట్టివారలకెల్ల నతిపావనంబైన హాలాస్యపురంబు బ్రోచియు

గీ॥ పాప తాపౌఘ జాత వేదనా పరాన్మైన నిస్తుల దివ్య మహాలాస్య నగర
వరము ప్రాపించునతి పాప వంతులైన నీచ ఘోరులగు నట్టి జీవన్ముక్తులగుదురెప్పుడు
కం॥ ఏ జంగమాత్ములైన నుదారాశ్లిష్టాపరములైన నెందంగయు గుణ్
వే జీవన్ముక్తి తత్వము శ్రీ జీవన్ముక్తి పురము చెందిన యమాత్రున్॥
కం॥ ఇల కాశ్యాది సమస్త స్థలములు దేహాంత ముక్తి దాయకములగున్
చెలువగు నీ మహాలాస్య స్థలమున జీవంతులయ్యు తగ ముక్తిదము గున్॥
కం॥ కౌప్తన విహారందరున్ జీవన్ముక్తులగు

చెప్పుమరి యిట్లనియెన్॥
గీ॥ వేనవేరులార భగవంతులైన మీరు పరగ నావెంట నచ్చోటికేరుగుదెంచి
శివుని మహాలాస్య విభుని దర్శించి భక్తినెరపి కృతకృత్యులగుదురు నిశ్చయముగ
కం॥ ఆ నందవనమున మధురా స్థానంబున నీశ్వరుండు సంతతమును నా
శ్వాసానుగ్రహకరుడగుచు నమానకృపాపాంగవీక్షణుండై వెలయున్॥
కం॥ సరసిజభవాండ భాండాంతర విలసత్సర్వతీర్థతములందు మహా
త్తరమగు సువర్ణపద్మాకర తీర్థము యొప్పు ఫలదమగు నగు ధరణిన్॥
కం॥ శ్రీపరమశివస్థలముల లోపల మహాలాస్యపురి విలసిల్లెంపమహా
పావవినాశకరంబు మహాప్రాభవ(ప్ర)దమగ్గు మహోత్తరముగు చెలున్॥
సీ॥ శ్రీసుమేర్వాది శంకర క్షేత్రములను గలచిదంబర శోభన వింగనులయందు
ముఖ్యమై సుందరేశ్వర ముఖాలవింగ ముఖ్య పరికల మహాత్మ్యములై వెలుగు
దివ్యంబునై క్షేత్ర తీర్థ లింగంబులు నీమయాడు మొనసి చూచి నెసగుచుండు

న విద్యాలయం తెనిసెనె కెంద్రైన సమంత్రైన నికేంద్రైకేన పదదాంశ్రైన
నే నం గా నుంచా త్రిలోకనమున తత్త్రాన యం చె పరమ పదిష్టైప లునెబదును
తెం వ్వడి మహాత్మ్య వెలుగ గోరం న దండు యాత్రాత యం చాత్రయు ంద వేబయు
గీ॥ ద్వాత్రి హాలాస్యవెం నవక్షేత్రము గుఱు తీర్థ విందితెం శవప్పద తీర్థ మగును
వరాలవింగంబె యాజ * నర్వాలము గుఱు దనరనే వరాడు నుత కృత్య ఫలము లగును
కే॥ వివం లవం తి న్వనం వారితె క్రేవ పెంపవ్వగ సర్వసిద్ధి తెరణం గునే
సువం హాంత హాలాస్యవం హాత్మ్యవయు వరా తెరింగించ బడె సమస్తము గకన్లు
చ॥ అతి సుందత నిరామహాత్మ్యవయు సమంచిత భక్తి నిశెంవ్వారె నీసు
స్థిత వంతి నాలకెంతలరనుశక్తిని వారు నిరస్త పాపృత్తై
సుత హాంత పాత్ర సంత సుం సుస్థిర భాగ్యయుత్ శోభలాదిస
యము త వయుగ సర్వాస్వ్యలనెందిచ రింతురు దేవ తుల్యలై॥
గీ॥ సుందరేశ్వరునప దాన శోభితంబు సర్వదంబిలావ హంబు వృష్ఠదంబు
నైన వర హాత్మ్యవెచ దుఖక్తె పుణ్యములకెల్ల ఫునఁ దటగంగా ప్రవర్ధలపెరదు
సీ॥ బ్రహ్మఘ్నుడు నసురాపాయి స్వర్ణస్తేయి గురు తల్పగామి తద్వారి వృష్టుడు
వర్ణత్రఘ్నాత కేడు పితృహాంత యయి నంబ్రూణ హాంతుడుప్పతఘ్నుండు గరళ దాయి
దహానదాయకేడు మిత్రద్రోహి విశ్వాసఘాత నైగో ప్రాణఘాంత కేండు
మీ గురుజన ద్రవ్యాప హారుడాదిగాగల బహు మహా పాతకేసహాతుల్తై నవ
గీ॥ నరయము నుప పాతకేన్వితులై నగాని మాగుల స్త్రీ ధ్యానము న్వితులు లగుచు దినము
సుందరేశ మహాత్మ్యంబు వింటురేని యఖిల పాతకేనిత్య కేన్నలు ముదురలసు
ము॥ వరహాలాస్యవం హాత్మ్యవెవ్వరిలకా హ్వాన్వేప్యతి హాలుఖ్యనె

స్థిరబుద్ధి నిర్వహింపు నిత్యము తనిక్ చెన్నొంద సద్భక్తితో
పర భూస్థానంద నసాపం జూడి సురభిప్రాతంబులన్ భూషణాం
బరదిర్వదుల ఫృజిసేయుచలయుచున్ భద్రానిర్వత సాంద్వంతులై ॥

సీ॥ అలచమష్ట షష్ఠి వీలాభిరామంబైన హాలాస్య మహాత్మ్యము దృష్ట తవయుగ
నవిభక్తినొకతేప నాలకెంచిన వారం ప్రతిభద్మేలను విన్పించు వారల
సకల తీర్థాషు సంసార్ష తత్త్వమును ధ్యానవశేషాధ్వర దీక్షమందు
నే ఫలంబులనొందు నా ఫలాత్రమ్యములనొంది సర్వత్ర ఫూజ్యులై సౌఖ్యమొంది

గీ॥ విదశ శాధురి తమవై విజయుల గూడు సంతత నరేశ త్రిపుత్త్రాది సహితుల గూడు
పంపోమేదనర యాంధ్రి వ్యాధిర హీతులగూడు బహుళ సంపద సొందెందు(బృశ) పరియు

శా॥ దివ్యస్త్రీగణసేవ్యమానులగుచున్ దివ్యాంగ రాగంబులన్
దివ్యంబైన విభూషణాంబరములన్ దేదీప్యమానాంగులై
నవ్యాది వ్యసమాన భాసుర విమానారూఢులై వెల్గుచున్
దివ్యారామ విహారసౌఖ్యరతులన్ దీపింతురామోదతన్॥

సీ॥ అంతంబున మధురాపురశాంభవనిత్యై వల్యసింధుతరంగాదృష్టిన్
సంచిత నిర్వాణపదానంద సుఖవాప్తులగుచు వెలరంగల్గన్॥

వ॥ అప్పనానింకె బహాంకృత మిము నిత్రై హాలాస్యమహాత్మ్యవిహా
భవవిలాశ్రోతృత్పలు వక్తలున్ మిగుల సంపూర్ణ ప్రభావాత్యులై
దివి భోగంబుల నేక కాల నియమిక్ దీయుక్తి భోగించి తా
రవసానంబున నొంద జాలు దురు వెంక్ష్మానంద సామ్రాజ్యముల్॥

వ॥ అని యుప్పు వివ్వ సూతుండు తెనవనంబున.

గీ॥ నమలా వర్ణాశ్రమాలాన్యనగరమున నేను స్వర్ణపద్మాకరమున నేను మందనములు

వరుస విశాలాక్షిదేవికి వందనములు వందనము శుభసుందరేశ్వరునకెప్పుడు॥

సీ॥ వేము నులారవిందముల్లది ప్రచ్ఛాయ యది గిరి వివెల్లన ద్వాదశము గ

నవవి విశిష్ట వరంబులైన శివక్షేత్ర తీర్థ విరంగములు తెలుప బడియె

నందరును వరింప నగు దుర్లభంబులు నందరకు సౌఖ్యంబులందగలరు

నందరున ధర్మములందంగ వెల్లు నంకెల్లుగు సద్వస్త్వ మంగళమునిహము

గీ॥ ననుచు ప్రార్థించి సర్వజ్ఞులైన సూతముని ఋషుల సంయమి వరుల దయాన్వితముగ

గనుగొని యనుగ్రహించి నెమ్మనమునందు మగ శివధ్యానపరవశుడగుచు నుండె॥

సీ॥ శ్రీల నిత్యంబు రంజిల్లు విశాలాక్షి శివ లాస్యనాథుని ధ్యాన దాన

సహిత చతుష్షష్టి సంఖ్యాసములల్లసల్లీలా విచిత్రాలపాలమైన

శివలాస్య మహాత్మ్య వర్ణాద్యంతమును సంగ్రహించి యున్నతోత్తులనింపెసంగ

కేవని యమ తరప ద్విగద్వాత్రింశంబుగ నాశ్వాసనంత విన్యాసకులగనుం

గీ॥ కెనెగి రచియించె కేరమున కెరుణా మెరసి విమల మతి నిరుకా నకొగా వించా వాడ

కెని కేరంబున దీవిన్నైకొనుమంటు దేవరమ్మగుణ సాంద్ర రఘుకుల రామచంద్రు॥

కే॥ నిత్య నిరంజన నిర్గుణ సత్య స్వప్రద సర్వరూప సకలాధారా

వ్యస్తాస్త మాందకర్శననుప్తి స్తుత్యప్రియ దేవ సోమసుందర వింగా॥

కే॥ హరికేవలజలనిధి రాజా హరి దశ్వత వరాజసేవితాంభ్రిసరోజా

పరికేవిత మునిసవరాజా పరిపాలిత ద్విజరాజ సాకేటశ్రీజా॥

ఊ॥ సారగ్యాంబువప్రమముఖసర్వది శోకేస సమస్త్ర లగ్న శేవా

నాటకేతి పరవ్వనయంకోంచి సమంచిత పాదపద్మగా

రీ ర మ ణీ మ నో హ ర మ ణి స్వ త్వ వి నో ద కృ పా స ము ద్ర గం

శ్రీ ర ప వెం క టా ద్రి మ హా ద రి భృ త్ శే ఖ ర శం క ర సుం ద రే శ్వ రా॥

మ॥ సి త కం జా రు ణా ప ద్మ పా ణి వి ల స త్స్త్రీ సుం ద రీ స్త్రీం గ నా

రు చి పా ర్శ్వ ద్వ యు శో భ మా న జ ల ధి ప్రో దీ ప్త ల దే వే గా జ్వా లా

ప తి తాం భ్రాం తి గ దా సి శా ర్ఙ్గ ము ఖ జా జ్వ ల్య ప శ స్త్రా యు ధా

న్వి త ది గ్దం తి నే రో ప మా న భు జ గ ద్వి ష్ట క్షే త్రా లం కృ తా॥

మం గ ళ మ హా స్ర గ్వృ త్తం॥ హా రి రు క్మాం గ ర్ఘ్య ఘ న హే మా న మ ణి భూ షి ల ది వ్య కే యూ రాం గ ద యు త గా త్రా

సా ర మ ధు ప్రా రి వి కే సా రు ణా స రో జ ద ళ స న్ని భ వి శా ల శు భ నే త్రా

చా రు స జ లాం బు ధ ర జా ల హా రి నీ ల మ ణి శో సాం ద్ర రు చి రా ము ల శ రీ రా

హా రి ధి ని జ చం ద్ర న భ గ్నాం బు ని ధి తా ర కే సు వ ర్ణ వ సు ధా ద ర సు ధీ రా॥

మం గ ళ మ హా శ యు ను వృ త్తం॥ హా స నే ము ఖా ర్క ప ద హా రి జ సు ధా క ర వే శా స్త్రి త వే రి ట సు వి చి త్రా

గౌ ర వ ర దే వా రు చి కే ప్పి తా ది గం వ ర ని శే శ్వ ర వ ద వ్యా యు త నే త్రా

దా రు ణా ని శా చ ర వి దా ర ణా వి ని ర్జి త మ హా యు గ్మ శ ర భా సుర సు ప త్రా

సా ర ద ప టీ ర హి మ భా ను హి మ తా ర కే చ య సు స్ఫు రి త ధా శ ధ శ గా త్రా॥

మా లి నీ॥ ప రి హా ర జ న దో షా భ వ్య కే ల్యాం త దో షా

స్ఫు ర ద సు జ వి శే షా స్ఫూ ర్జ్జ చం ద్రా ర్థ భూ షా

ప ర మ మ ని స మో షా భ ద్ర కే ం దా త్త వే షా

సు ర జ న ప రి తో షా సుం ద రే శా ఖ్య వే షా॥

మా లి ని॥ వి స్ఫు ల సు భ గ వ క్షో వి శ్వ ర క్షై క ద క్షో

క్షి ప్త కే ళు న్మ జా లా సా ధం వి ద్యా సు కే లా లా

కేశటంకం నం జనేషా కౌ। స్తుభ శ్రీవిభూషా
త్రిపుటీకర వింద రూపా పాదేశి కేస్వామి రూపా ॥

గద్యం॥ ఇది శ్రీ పరమేశ్వర చరణారవింద నిరంతర ధ్యాన మకరంద ధారా
మాధుర్యాస్వాద సానంద పరవశ మిళిందాయమాన మానస విలసదా
పస్తంబ సూత్ర కౌమ కొల్లి వెంకట సుందర రామయ్య పౌత్ర సీతారామార్య
పుత్ర సాధుజన విధేయ వెంకట నారాయణ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీ
మధ్యాలాస్య మాహాత్మ్యంబను మహాప్రబంధమునందు దాక్షవాటికేశ్వ
రాంబను మాతృకేశ్వరునకు శివదీక్షనొసఁగుటయు మాయామారంగ
విక్రయంబును నదీప్రవాహంబు రావించుటయును పిట్టచేమ సత్వమా
యుటయును నెబ్బ పాండ్యునకు జ్వర శాంతి సేయుటయును క్షేపణుల
శూలాదోహలంగా వించుటయును (అవిద్ధ ధంబంత ఆరభు) సాక్షి చేశంబు
కూపేశ వింధ్యక్షేత్రంబుల మధురకు రావించుటయును వాలాస్యత్రి తలగు
వసిష్ఠాదులగస్త్య సమేతులై కాశీనుండి మధురకు సుందరేశ్వర దర్శ
నార్థంబు వచ్చుటయును యవిద్ధ ధంబంతయును సూతుండు శౌనకాదులకు
నెరింగించె శివయోగానంద నిష్ఠుండైయుండు భావించుటయును నన్నది స
ర్వంబును నవమాశ్వాసము ॥

కవి విద్వత్కా కొల్లి వెంకట నారాయణ శాస్త్రి చేర వ్రాయించు సత్తు మధుర
మహిమ వెలుగు గుప్తాసె మంత్రి శుడ రుణావలా హ్వయుండు శంకరా ర్పణము